

9432
1493

ಕಾಡಿನ ಕಥೆಗಳು(೦)

ಚೆಳ್ಳಂದೂರಿನ ನರಭಕ್ಷಕ
(ಕನೆತ್ ಆಂಡರಾಸನ್ ಅನುಭವಗಳ
ಸಂಗ್ರಹ ರೂಪಾಂತರ)

ಪ್ರಸ್ತುತ ಪ್ರಕಾಶನ
೧೦. ಇನ್‌ ಮೇನ್ ರಸ್ತೆ
ಸರಸ್ವತೀ ಪುರಂ
ಮೈಸೂರು - ೫೬೦ ೦೦೬

META ENTERED

kadina kathegalu An illustrated collection of real life stories
by Sri Kanneth Anderson, translated, abridged by
Sri K.P.Purnachandra Tejasvi, Hand Post. Mudigere-577 132.
Chikamagalure Dist. KARNATAKA

ರೂಪಾಂತರದ ಎಲ್ಲ ಹಕ್ಕುಗಳೂ ಲೇಖಕರವು. ಚೆಲೆ ರೂ -೨೨
ಪ್ರಥಮ ಮುದ್ರಣ ೧೯೯೬

573214R

ಪ್ರಕಾಶಕರು
ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಾಶನ
ಎಂ. ಎನೇ ಮೇನಾ.
ಸರಸ್ವತೀ ಪುರಂ
ಮೈಸೂರು - ೫೬೦ ೦೦೬
ಫೋನ್ ನಂ , 64 154

814 814 301

TEJ N93

ಕರ್ಣಿಕಾರ್ಪ

ಟ್ಯಾ ಸೆಟ್ಟಿಂಗ್ ಮತ್ತು ಪುಸ್ತಕ ವಿನ್ಯಾಸ
ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಾಶನ

ಮುದ್ರಕರು
ಸ್ವಂದ ಮುದ್ರಣಾಲಯ. ಮೈಸೂರು - ೫೬೦ ೦೦೬

ಕಾಡಿನ ಕಥೆಗಳು(೧)
ಕನೆತ ಅಂದರೂ ಸನ್ ಕಥೆಗಳ ಸಂಗ್ರಹ ರೂಪಾಂತರ

ಅಧ್ಯಾಯ

ಪುಟ

ಚೆಷ್ಟಿಂದೂರಿನ ನರಭಕ್ಕುಕ

೧.	ಹಾತಾಳದಿಂದೆದ್ದೆ ಪಣಚಿ - ೧	೧
೨.	ನರಭಕ್ಕುಕನ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿರು - ೨	೨
೩.	ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಕೇರಿದ ಹಿಂಡುರ - ೩	೧೨
೪.	ಹಣಕ್ಕೆ ದೀವೆ ಬಂತೆ? - ೪	೨೦

ಮೇರಾಖನಾ

೫.	ಗುರಪ್ಪನ ಹಣೆಬರಹ - ೧	೪೧
೬.	ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟಾ ವೃಂದಿ - ೨	೪೯
೭.	ರಕ್ತದ ಜಡಿನಲ್ಲಿ - ೩	೫೮

ವೃಂಡಾದಿನ ನರಭಕ್ಕುಕ

೮.	ಧೀರ ಯೋಗನ ಸಾಹಸ - ೧	೬೬
೯.	ಮೃತ ದೇಹದ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ - ೨	೬೯
೧೦.	ತಿಮ್ಮೆಯ್ಯನ ಯುಥನ್ಯಕೆ - ೩	೮೪

ಶೀಖರ ಮಾತ್ರ

ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ನಾನು ಗೇಡು ರಘು ಸ್ಕೃಟರಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮುರಿಸಿದ ಸುಮಾರು ನೂರು ಕಿಲೋಮೀಟರು ದೂರದಲ್ಲಿದುವ ಮಂಗಳೂರಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೇವು. ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು, ಗೇಡು ಬಸವರಾಜು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಉಟ ಮುಗಿಸಿ, ಕರಟೆ ಹೊದೆದು, ಹೊರಡುವ ಹೊತ್ತಿಗಾಗಲೇ ರಾತ್ರಿ ಹನ್ನೆರಡು ಗಂಟೆಯಾಯ್ತು. ಇಮ್ಮೆ ಕತ್ತಲಾದಮೇಲೆ ಯಾಕ ಹೋಗುತ್ತಿರಿ, ಕಾಡು ದಾರಿ, ಇಲ್ಲೇ ಮಲಗಿದ್ದು ಬೆಳಗ್ಗೆ ಹೋದರಾಯ್ತು ಎಂದು ಬಸವರಾಜು ಆಗ್ರಹಪಡಿಸಿದರೂ ಅಪರಾತ್ರಿ ಪ್ರಯಾಣ ಹೇಗಿರುತ್ತದೆ ನೋಡೋಣವೆಂದೇ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟೆವು. ಚಾರ್ಮಾಡಿಯಿಂದ ಕೊಟ್ಟಿಗೆಹಾರದವರೆಗೆ ಆ ಹಾದಿ ದಟ್ಟವಾದ ಕಾಡಿನಿಂದ ಕೂಡಿದ ಫಾಟಿ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಗುತ್ತದೆ. ನಿರ್ಜನವಾದ ಈ ಕಾಡು ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಕಾಡು ಪ್ರಾಣಿಗಳು ನಮಗೆ ಕಾಣಿಸಿತ್ತಾರೋ ನೋಡೋಣವೆಂದು ನಮಗೆ ಕುತ್ತಾಡಲವಿತ್ತು. ಆದರೆ ನಮಗೆ ನಿರಾಸೆಯಾಗುವಂತೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಮೊಲ ಸಹ ನಮಗೆ ಕಾಣಿಸಿಲಿಲ್ಲ. ಚಾರ್ಮಾಡಿ ಕಣವೆಯ ನಟ್ಟನಡುವ ಕುಲು ಕೆಳಗೆ ಹರಿಯುವ ನದಿಯ ಭೋಗ್ರೇತ ಕೇಳುತ್ತ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಲ್ಲದೆ ಬಂಜರಾಗುತ್ತಿರುವ ನಮ್ಮೆ ಕಾಡುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತಿಸಿ ಅನಂತರ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟೆವು. ಅಣ್ಣಪ್ಪ ದೇವರ ಗುಡಿ ದಾಟ ಕೊಂಚ ದೂರ ಬಂದಾಗ ಹಣಾತ್ಮಾಗಿ ಸ್ಕೃಟರಿನ ಮಬ್ಬೆ ದೀಪಕ್ಕೆ ಯಾವುದೋ ಪ್ರಾಣೆಯ ಎರಡು ಕಣ್ಣಗಳು ದಾರಿಯ ನಡುವೆ ನಮ್ಮೆ ಕಡೆಗೇ ಟಾಚ್ ಬಿಟ್ಟಹಾಗೆ ಮಿನುಗಿದ್ದುವು. ನಾನೇ ಸ್ಕೃಟರ್ ಬಿಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೆ. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕು ದೌಡಾಯಿಸುವ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಹಿಂದೆ ಸ್ಕೃಟರ್ ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಒಡಿಸುವುದು ನನ್ನದೊಂದು ಅಭ್ಯಾಸ. ಆದೇರಿತಿ ಆ ಪ್ರಾಣೆಯ ಹಿಂದೆ ಸಹ ಸ್ಕೃಟರ್ ವೇಗವಾಗಿ ಒಡಿಸಿದೆ. ಸ್ಕೃಟರಿಗಿಂತ ವೇಗವಾಗಿ ಲೀಲಾಜಾಲವಾಗಿ ಆ ಪ್ರಾಣ ಒಡಿತು. ಆದರೆ ಅದು ಯಾವ ಪ್ರಾಣ ಎನ್ನುವುದು ಸ್ಕೃಟರ್ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಕುಳಿತಿದ್ದ ರಘು "ನರಿ! ನರಿ!" ಎಂದು ಕೂಗಿದ. ಆದರೆ ಆ ಪ್ರಾಣ ನರಿಗಿಂತ ಎತ್ತರವಾಗಿ ದೊಡ್ಡದಾಗಿತ್ತು. ಅಲ್ಲದೆ ನರಿಯಂತೆ ಒಡದೆ ಕುವ್ವಳಿಸಿ ಕುವ್ವಳಿಸಿ ಒಡುತ್ತಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಎಡಕ್ಕೆ ಕಡಿದಾದ ಬಂಡೆಗಳ ಶಿಖರವೂ ಬಲಕ್ಕೆ ಅಳವಾದ ಪ್ರಪಾತವೂ ಇದ್ದುದರಿಂದ ದಾರಿಯಲ್ಲೇ ಒಡಬೇಕಾದ ಅನಿವಾಯತೆಗೆ ಗಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಒಡಿ ಒಡಿ ಅದಕ್ಕೆ ಬೆನ್ನು

ಹತ್ತಿದ್ದ ಸ್ತುಟರನ ಮೇಲೆ ರೇಗ ಹೋಯೋ ಏನೋ! ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಒಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ತಿರುಗಿ ನಿಂತಿತು. ಸ್ತುಟರನ ಭೇಳ ಬಲವಾಗಿ ಒತ್ತಿ ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತಾ ನೋಡುತ್ತೇವೆ ಚಿರತೆ! "ಅರರೆ ಚಿರತೆ! ತಿರುಗಿಸಿ ಸ್ತುಟರನ್ನು" ಎಂದು ರಘು ಹಿಂದಿನಿಂದ ಕೂಗಿದ. ಈಗ ಒಡುವುದು ನಮ್ಮ ಸರದಿ. ಬೆನ್ನುಹತ್ತುವುದು ಚಿರತೆ ಸರವಿ! ಆದರೆ ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಸ್ಥಳದ ಬಸ್ಸು ಎದುರಿಂದ ಬಂತು. ಚಿರತೆ ಕೃಣಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಪಕ್ಕದ ಕಮರಿಯ ಕಡೆಗೆ ನಗೆದು ದಟ್ಟ ಕಾಡಿನೊಳಗೆ ಮಾಯವಾಯ್ತು. ನನಗೆ ಚಿರತೆ ಎದುರಾದಾಗ ಬಂದು ತಿಲ ಮಾತ್ರವೂ ಹೇದರಿಕೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಬಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜನ ಹುಲಿ ಚಿರತೆಗಳ ಭಯದಲ್ಲಿ ಕಾಲ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರು. ನರಭಕ್ಷಕ ಹುಲಿ ಚಿರತೆಗಳು ಇಡೀ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಹಳ್ಳಿಗಳನ್ನೇ ಅಥವಾ ತಾಲ್ಲೂಕನ್ನೇ ಜೀವಭಯದಲ್ಲಿ ಹೇದರಿ ನಡುಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದವು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾ ಈಗ ಸಾಧ್ಯಪಿಲ್ಲದ ಹೊಸ ತಲೆಮಾರುಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಕಾಡು ಮತ್ತು ಕಾಡುತ್ತಾಣಿಗಳನ್ನು ಮನುಷ್ಯ ಸವಾಲಿನಂತೆ ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಕಾಲ ಈ ತಲೆಮಾರುಗಳ ಪಾಲಿಗ ಕೇವಲ ದೇವ್ಯ ಭೂತಗಳ ಪೂರಾಣಿಕ ಕಡೆಗಳಂತೆ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ.

ಕೇನೆತೆ ಅಂಡರಾಸನ್ ಮತ್ತು ಚಿಮ್ಮ ಕಾರ್ಬೆಟ್ ತಮ್ಮ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಬರೆದಕಾಲ ಐತಿಹಾಸಿಕವಾಗಿ ಬಂದು ವಿಚಿತ್ರ ಪರ್ವ ಕಾಲವೆಂದು ಕರೆಯಬಹುದು. ಹಿಂದೆ ಇಲ್ಲದ ಮತ್ತು ಮುಂದೆ ಬರದಂಥ ನಭಂತೋ ನಭವಿಷ್ಯತಿ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇವರು ಬಹುಕಿದ್ದವರು. ಅದಕ್ಕೂ ಹಿಂದೆ ಭಾರತದ ಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಹುಲಿ ಚಿರತೆಗಳು ಇರಲಿಲ್ಲವೆಂದ್ದಾಲ್ಲ. ಆದರೆ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಈಗಿನಂತೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹೇರಳವಾಗಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಇದ್ದುದರಿಂದ ಹುಲಿ ಚಿರತೆಗಳಿಗೆ ಸಮಾಜ ಜೀವಿಯಾದ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಹಿಡಿದು ತಿನ್ನಬೇಕಾದ ತುರ್ತು ಏನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅದ್ದರಿಂದ ಇವರ ಕಾಲದ ಹಿಂದೂ ಈ ರೀತಿಯ ವ್ಯಕ್ತಿ ನರಭಕ್ಷಕಗಳಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದೇ ಹೇಳಬಹುದು.

ಪ್ರಿಟಿಪ್ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದ ಪ್ರಾರಂಭಿಕ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಕ್ರಾಂತಿ ತನ್ನ ಮೊದಲ ಹೆಚ್ಚಿ ಇಡಲು ಶುರು ಮಾಡಿದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಏಷ್ಟು ಮತ್ತು ಅಪ್ಪಿಕಾಗಳಲ್ಲಿ ನರಭಕ್ಷಕ ಹುಲಿ ಚಿರತೆ ಮತ್ತು ಸಿಂಹಗಳ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ನೀವು ಹೇಳುಗಿ ಗಮನಿಸಬಹುದು. ಈ ಖಂಡಗಳಲ್ಲಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಪ್ರಮಾಣ ಹೆಚ್ಚಿತ್ತು ನಾಗರಿಕತೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಕಾಡಿನ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ ಪುಗ್ಗತ್ತಾ ಹೊದೆಂತೆ ಕಾಡಿನ ಮಾಂಸಾಹಾರಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ವಿವಿಧ ರೀತಿಯ ಒತ್ತುಡಗಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡವು. ಕಾರ್ಬೆಟ್ ಮತ್ತು ಅಂಡರಾ ಸನ್ ಈ ಮೃಗಗಳು ನರಭಕ್ಷಕರಾಗಲು ಪ್ರತಿ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲೂ ವಿವಿಧ ರೀತಿಯ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಕಾರಣಗಳನ್ನು

ಕೊಡುತ್ತಾರಾದರೂ ಆ ಕಾರಣಗಳಿಗೂ ಮೇಲೆ ನಾನು ಹೇಳಿದ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸಂದರ್ಭ ಮೂಲಭೂತ ಕಾರಣ. ಈ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬಹುಕ್ಷದವರಿಂದ ಮಾತ್ರ ಇಂಥ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ. ಈಗ ಹುಲಿಗಳೇ ಅವಸಾನದ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಸರ್ಕಾರಗಳ ಸಹಾಯಧನದಿಂದ ಹೊಟ್ಟೆ ಹೊರೆಯಬೇಕಾದ ದುರವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ಇನ್ನು ನರಭಕ್ತಿ ಹುಲಿಗಳ ಸಾಂಪಳ ಎದುರಿಸಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭ ಪುನರಾವರ್ತನೆಯಾಗುವುದಂತೂ ಸುಳ್ಳ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ನಾನು ಅಂಡರಾಸನ ಮತ್ತು ಜಿಮ್ ಕಾರ್ಬೋರ್ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ನಭಾತೋ ನಭವಿಷ್ಯತ್ತಿ ಎಂದು ಕರೆದಿದ್ದು.

ನಾನು ಹುಟ್ಟುವ ವೇಳೆಗಾಗಲೇ ಈ ಶಿಕಾರಿ ಯುಗದ ಹೊಟ್ಟುಹೊನೆಯ ತುದಿ ಬಂದಿತ್ತು. ಆದರೂ ಈ ಕತೆಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ಅಸ್ವಾದಿಸುವ ಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ನನಗೆ ಕಾಡಿನ ಅನುಭವಗಳ ಪರಿಚಯವಾಯ್ತು. ಕೇನೆತ್ ಅಂಡರಾಸನ್ನರ ಕತೆಗಳ ಹಿನ್ನೆಲೆ, ಪರಿಸರ, ಪಾತ್ರಗಳು ಎಲ್ಲ ನನಗೆ ನನ್ನ ಅನುಭವವೇ ಎನ್ನುವಮ್ಮೆ ಚಿರಪರಿಚಯ. ಚೋಡಿ, ಬೆಳ್ಳಂಡಾರು, ಷಿಕಾರಿಪುರ, ಶೈಟ್ಯಹಳ್ಳಿ ನಾವು ಒಡಾಡಿದ, ಆ ಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಲಾಟರು ಹೊಡೆದ ಜಾಗಗಳು. ನಾವು ಕಾಡು ತಿರುಗಲಾರಂಭಿಸಿದಾಗ ನರಭಕ್ತಿಗಳ ಯುಗ ಮುಗಿದಿತ್ತೆನ್ನುವುದೊಂದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೇ ಮಿಕ್ಕಿದ್ದೇಲ್ಲ ನಾನೇ ಅಂಡರಾಸನ್ನರ ಜೊತೆ ಇದ್ದೇನೇನೋ ಎನ್ನುವಮ್ಮೆ ನನಗೆ ಗೊತ್ತು.

ತಪ್ಪುಮೇ ಮಾಡ ಹೋದಾಗ ಇದರಿಂದ ನನಗಾದ ತೊಂದರೆ ಎಂದರೆ ಅಂಡರಾಸನ್ನರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಅನುಭವಗಳು, ವಿವರಗಳು ಸೇರತೊಡಗಿದವು. ಹೀಗಾದ್ದರಿಂದಲೇ ಈ ತಪ್ಪುಮೇಗಳನ್ನು ಭಾವಾನುವಾದ ಎಂದು ಕರೆಯಬೇಕಾದ ಅನಿವಾರ್ಯತೆ ಉಂಟಾಯ್ತು. ಈ ಕಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಂಡರಾಸನ್ನರ ಮೂಲಕಥೆಗಳ ಅಂತಿಸ್ಕೃತ್ಯಕ್ಕೆ ತಿಲಮಾತ್ರವೂ ಚ್ಯಾತಿ ಬರದಹಾಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸಿದ್ದೇನೆನ್ನುವುದೊಂದೇ ನನಗೆ ಸಮಾಧಾನದ ವಿಷಯ. ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ತಪ್ಪುಮೇಗಿಂತ ಈ ರೀತಿ ಅಂಡರಾಸನ್ನರನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವುದೇ ಅಂಡರಾಸನ್ನರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ನ್ಯಾಯ ದೊರಕಿಸಿದಂತೆ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ.

ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಟೈಪ್ ಸೆಟ್ಟಿಂಗ್ ಅಂದವಾಗಿ ಮಾಡಿಹೊಟ್ಟು ಶ್ರೀಮತಿ ರಾಜೇಶ್ವರಿ, ಮತ್ತು ಗೆರಾಫ್‌ವೆಂತ್ರ ಇವರಿಗೆ ನನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು.

ಕೆ.ಪಿ.ಪೂರ್ಣಚಂದ್ರ ತೇಜಸ್ಸಿ

ಬೆಳ್ಳಂದೂರಿನ ನರಭಕ್ತಕ

ಷಾತಾಳದಿಂದೆದ್ದ ಪಿಶಾಚಿ - ೧

ಬೆಳ್ಳಂದೂರು ಒಂದು ಗುಡ್ಡದ ತಪ್ಪಲಿನಲ್ಲಿ, ತ್ಯಾಗಧೀ ಎನ್ನುವ ಚಿಕ್ಕ ಉರಸಿನಿಂದ ಸುಮಾರು ಮೂರುಮೈಯ ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಶಿವಮೋಗ್ಗಾಜಿಲ್ಲೆಯ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಹಳ್ಳಿ.

ಅನೇಕ ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಈ ಚಿಲ್ಲೆ ಭಯಾನಕ ಹುಲಿಗಳ ತವರು ಮನೆ ಎಂದು ಹೇಸರುಪಾಸಿಯಾಗಿತ್ತು. ಈ ಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಹುಲಿಗಳ ಎಟ್ಟೊಂದು ಅಗಣಿತ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿದ್ದವು ಎಂದರೆ ಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಚಿರತೆಗಳು ತುಂಬಾ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದ್ದವು. ಒಮ್ಮೆ ಈ ಹುಲಿಗಳೇ ಚಿರತೆಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡೋ ತಿಂಡೋ ಬಾಲಿ ಮಾಡಿದ್ದವೆಂದು ನನಗೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಚಿರತೆಗಳು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಹುಲಿಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಧ್ಯೇಯ ಶಾಲಿಗಳೂ ಅಪಾರ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲವಾದರೂ ಹುಲಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯ ದಸೆಯಿಂದ ಈ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಅವು ಕ್ಷೀಣಿಸಿದ್ದವು. ಚಿರತೆಗಳು ಪ್ರೋಡೆಗಳೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಕುಳಿತು ಉರಿನ ಜನಗಳ ಕುರಿ ಮೇಕೆ ನಾಯಿಗಳನ್ನು, ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಾಯಿಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತೊಯ್ದು ಅವುಗಳನ್ನು ತಿನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ತೋರುವ ಕೌಶಲ್ಯ ಹುಲಿಗಳಿಗೆ ಎಂದೂ ಒರುವುದಿಲ್ಲ.

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇವು ಮನುಷ್ಯರ ತಂಟಿಗೆ ಒರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಒಮ್ಮೆಯೇ ದುರ್ದೇವವಶಾತ್ ಇವು ಮನುಷ್ಯರ ಮಾಂಸದ ರುಚಿ ಹಿಡಿದರೆ ಇವುಗಳ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ ಮತ್ತು ಉಪಾಯಗಳ ದಸೆಯಿಂದ ಇವುಗಳನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದು ತೀರಾ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೂ ಮಲೆನಾಡಿನ ಬೆಳ್ಳಂದೂರಿನ ದಟ್ಟದವಿಗಳಲ್ಲಿ ಇವುಗಳ ಸಂಹಾರ ವಿಪರೀತ ಕಷ್ಟವೆಂದೇ ಹೇಳಬಹುದು.

ನನ್ನ ಕತೆ ಆರಂಭವಾಗುವ ಸಮಯಕ್ಕಾಗೆ ಈ ಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಹುಲಿಯ ಆಳ್ಳಿಕೆ ಆರಂಭವಾಗಿ ಚಿರತೆಗಳು ಅವನತಿಯ ಹಾದಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದವು.

ಬೆಳ್ಳಂದೂರಿನಲ್ಲಿಬ್ಬ ಮಂತ್ರವಾದಿ ಇದ್ದ. ಅವನು ಎಲ್ಲದಕ್ಕೂ ಮಂತ್ರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಕಾಯಲೇ ಕಸಾಲೆಗಳನ್ನು ಗುಡಿ ಮಾಡುವುದು, ಬ್ಲೂಢ ಗಂಡರಿಗೆ ಮಂತ್ರ ಹಾಕಿ ಅವರನ್ನು ಹೆಂಡಿರುಗಳಿಗೆ ವುನಃ ವಶವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು, ಬೆಳೆಗಳಿಗೆ ಒರುವ ಕ್ರಿಮಿ ಕೇಟಗಳಿಗೆ ಮಂತ್ರ ಮಾಡಿ ನಿವಾರಿಸುವುದು, ಮಂತ್ರ ಮಾಡಿ ಕೋಟಿನಲ್ಲಿರುವ ಕೇಸುಗಳನ್ನು ಗೆಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಹೀಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ಅವನ ಬಳಿ ಏನಾದರೊಂದು ಮಂತ್ರವೋ ತಿರುಮಂತ್ರವೋ ಇರುತ್ತಿತ್ತು.

ಇಪ್ಪೇ ಅಲ್ಲದೆ ಅವನಿಗೆ ಕಾಡಿನ ಶಕ್ತಿಗಳ ಮೇಲೂ ಪ್ರಭಾವ

೨ । ಬೆಳ್ಳಂದೂರಿನ ನರಭಕ್ತಕ

ಬೀರುವ ಮಂತ್ರಗಳು ಗೊತ್ತಿದ್ದವೆಂದು ಜನ ನಂಬಿದ್ದರು. ಅವನು ಮಂತ್ರ ಹಾಕಿ

ಕಟ್ಟು	ಮಾಡಿದರೆ
ಸಾಕು,	ಯಾವ ತಿಕಾ
ರಿದಾರರು	ಆ ಕಾಡಿ
ನಲ್ಲಿ	ಎಮ್ಮೆ ತಿರುಗಿ
ದರೂ	ಒಂದೇ ಒಂದು
ತಿಕಾರಿಯನ್ನು	ಮಾಡ
ಉಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.	ಅವರ
ಒಂದೂಕಿನ	ನೇರಕ್ಕೆ
ಒಂದೇ	ಒಂದು
ಪ್ರಾಣಿಯೂ	ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಾವಾ
ಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ,	ಅಥವಾ
ಅಕಸ್ಮಾತ್	ಒಂದರೂ
ಅವರ ಕೊವಿ	ಸಿದ್ದಿ
ಯುತ್ತಲೇ	ಇರಲಿಲ್ಲ,
ಅಥವಾ	ಅಕಸ್ಮಾತ್

ಕೋವಿಯ ಗುಂಡು ಸಿದ್ದಿದರೂ ಹಾರಿದ ಗುಂಡು ಗುರಿಮುಟ್ಟಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯ ಅಸಾಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರವಾದಿ ಇವನೆಂದು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿಲೂ ಇವನು ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾಗಿದೆ. ನಾನು ಹೀಂದೆ ಹಲವಾರುಬಾರಿ ಇವನನ್ನು ಸಂಧಿಸಿದೆ. ಇವನಿಗೆ ಹೊಗಳಿಕೆ ಎಂದರೆ ಪಂಚ ಪ್ರಾಣ. ಎಷ್ಟಾದರೂ ಇವನೂ ನಮ್ಮಂತೆಯೇ ಅನ್ನ ತಿನ್ನುವ ಮನುಷ್ಯ ತಾನೇ! ಇದೊಂದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಇವನು ಒಳ್ಳೆಯ ಸರಳ ಮನುಷ್ಯನಂತೆಯೇ ನನಗೆ ಕಂಡಿದ್ದ. ಈ ಮೂರ್ಖ ಶಿಖಾಮರೀಯ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲೇ ಬೆಳ್ಳಂದೂರಿನ ನರಭಕ್ತಕ ರೂಪುಗೊಂಡಿದ್ದು.

ಈ ನರಭಕ್ತಕನೂ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಹುಲ್ಲಿಗಳಂತೆಯೇ ಸರಳ ಸಾಧಾರಣ ಹುಲ್ಲಿಯಾಗಿ ಕಾಡಿನ ತನ್ನ ಜೀವನ ಆರಂಭಿಸಿತು. ಅದು ಚಿಕ್ಕದಿದ್ದಾಗ ಅದರ ಕಾಟ ತೊಂದರೆಗಳೇನೂ ಯಾರ ಕಿವಿಗೂ ಬಿಡ್ಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಬಹುಶಃ ಕಾಡುಳಗೆ ಹಂಡಿ ಮೊಲ ಕಾಡುಕುರಿ ಜಂಕೆ ಬರ್ಕ ಮುಂತಾದ ಕಾಡುಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಇದರ ತಿಕಾರಿ ಸೀಮಿತವಾಗಿತ್ತೇಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಆ ಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಆಗ ಎಲ್ಲೆಂದರಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಅದರೆ ಸಕಾರ ಅಲ್ಲಿನ ಹಳ್ಳಿಗರಿಗೆ ದನ ಎಮ್ಮೆಗಳನ್ನು ಸಾಕಲು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಟ್ಟಿತು. ಆ ಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಯಥೋಚ್ಚವಾಗಿ ಬೇಕೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಮುಲ್ಲೇ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ದನಗಳ ಮಂದೆಗಳನ್ನು ಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಮೇರುಸಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟ ಕೂಡಲೇ ಅವೂ

ಸಹ ಅಗಣಿತವಾಗಿ ವೃದ್ಧಿಯಾಗತೊಡಗಿದವು. ಹಿಂದೆ ಕಾಡುಕರಿ ಹಂದಿ ಮೊಲ ಜಿಂಕೆಗಳು ಮೇರುಕೊಂಡಿದ್ದ ಜಾಗಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಇವು ಆಕ್ರಮಿಸಿದುವು. ಬೆಳ್ಳಂದೂ ರಿನ ನರಭಕ್ತಕ ಕಾಡು ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಆಹಾರದಿಂದ ಉರು ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಆಹಾರಕ್ಕೆ ತನ್ನ ರುಚಿಯನ್ನು ಬದಲಿಸಿದೊಡನೆ ಈ ಆಸಾಮಿಯ ಅಷ್ಟಿತ್ವ ಉರಿನ ಜನರ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬರತೊಡಗಿತು. ಅದರ ಅಭಿರುಚಿ ಎಷ್ಟೂಂದು ವೇಗವಾಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯಾಯ್ತಿಂದರೆ ಅದು ಕೆಲವೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಾಡಿನ ಆಹಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಆಸಕ್ತಿಯ ನ್ನೆ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿತು. ಅದು ದನಗಳನ್ನು ಒಂದೇಸಮ ಕೊಂಡೂ ತಿಂದೂ ಕೊಂಡೂ ತಿಂದೂ ಕೊನೆಗೂ ಹ್ಯಾಗರು ಈ ಮಾರಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಮಾಡಲೇ ಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರುವಂತಾಯ್ತು.

ಭಾರತದ ಹ್ಯಾಗರಿದ್ದಾರಲ್ಲಾ! ಅವರ ತಾಳ್ಳೆಗೆ ಕೊನೆಮೊದಲೆಂಬುದೇ ಇಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಕೊಂಡರೆ ಕಪ್ಪಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಮ್ಮ ಕರ್ಮಗಳಿಂದೋ ಅಥವಾ ದೇವರು ತಮಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಶಿಕ್ಷೆ ಎಂದೋ ಭಾವಿಸಿ ಸುಮ್ಮನೆ ತಲೆ ಬಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಾ ಸಮಿಸುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ಹ್ಯಾಗರು ಈ ಮಾರಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೊನೆಗೂ ತೀರ್ಮಾನಸಿದಾಗ ಆ ಹುಲಿ ಎಂಥ ಉಪದ್ರ ಕೊಟ್ಟರಬಹುದೆಂದು ನೀವೇ ಉಹಿಸಿರಿ. ಆ ಹುಲಿಯನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಹಿಡಿದು ಬಲಿ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಬೆಳ್ಳಂದೂರಿನ ಹ್ಯಾಗರೆಲ್ಲ ದೃಢ ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿದರು.

ಅವರು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಒಡಾಡುವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚೆಚ್ಚೊಕವಾದ ಬಾವಿ ತೋಡಿದರು. ಅದರ ಮೇಲೆ ತೆಳ್ಳನೆಯ ಬಿದಿರು ತಡಿಕ ಮೆಚ್ಚಿ ಅದರ ಮೇಲೆಲ್ಲ ಹುಲ್ಲು ತರಗೆಲೆಗಳನ್ನು ಹರಡಿ ಅದು ಕಾಡಿನ ನೆಲದಂತೆಯೇ ಕಾಣುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರು. ಆ ಬಾವಿಯ ಒಂದುಕಡೆ ಬಡಕಳು ದನ ಒಂದನ್ನು ತಂಮ ಕಟ್ಟಿದರು. ದನದ ಯತ್ನಿರಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಯಾವ ದಿಕ್ಕಿನಿಂದಲೂ ಮುಲಿ ಬರದವಾಗೆ ಅಭೇದ್ಯವಾಗಿ ಮುಖ್ಯಕಂಟಿಗಳನ್ನು ಬೇಲಿಯ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿ ಅಡಕಿದರು. ಮುಲಿ ದನ ಹಿಡಿಯಲು ಒಂದರೆ ಅವರು ತೋಡಿದ ಬಾವಿಯ ಮಾರ್ಗವಾಗಿಯೇ ಬರಬೇಕಿತ್ತು.

ಎಲ್ಲವೂ ಹ್ಯಾಗರ ಉಪಾಯದ ಪ್ರಕಾರವೇ ನಡೆಯಿತು. ಅವರು ಗುಂಡಿ ತೋಡಿದ ಮೂರನೆಯ ದಿನ ಕಾಡಿನೊಳಗೆ ವಾರಸುದಾರರಿಲ್ಲದೆ ನಿಂತಿದ್ದ ಈ ದನವನ್ನು ತಿಸ್ತುಲು ಮೊಂಚು ಹಾಕಿದ್ದ ಮುಲಿ ಬಾವಿಯ ಮಾರ್ಗವಾಗೇ ಒಂದು ಅವರು ತೋಡಿದ್ದ ಬಾವಿಯೊಳಗೆ ದೊಪ್ಪನೆ ಬಿತ್ತು.

ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಹ್ಯಾಗರೆಲ್ಲಾ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸೇರಿ ಮಂತ್ರ ವಾದಿಯೊಡನೆ ಸಮಾಲೋಚನೆ ಮಾಡಿದರು. ಮುಂದೇನು ಮಾಡುವುದು ಎಂಬುದೇ ಅವರಿಗೆ ಚಿಂತೆಯಾಗಿತ್ತು. ಮುಲ್ಲು ಕಂಡೆಗಳನ್ನು ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚಿ

೪ । ಬೆಳ್ಳಂದೂರಿನ ನರಭಕ್ತಕ

ಒಳಗೊಸೆದು ಆ ರಾಕ್ಷಸ ಜೀವಂತವಾಗಿ ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಂದು ಹೋಗುವಂತೆ ಮಾಡೋಣ ಎಂದು ಕೆಲವರು ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಆ ಉರಿನಲ್ಲಿ ಯಾರ ಬಳಿಯೂ ಬಂದೂಕಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಕೋಪಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಡೆದು ಕೊಲ್ಲಬೇಕೆಂದು ಯೋಚನೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ಮೇಲಿನಿಂದ ಅದನ್ನು ಭರ್ಚಿಗ ಇಂದ ಚುಚ್ಚಿ ಚುಚ್ಚಿ ಚಿತ್ರ ಹಂಸೆ ಕೊಟ್ಟು ಕೊಲ್ಲಬೇಕೆಂದು ತೀಮಾರ್ನಿಸಿದರು. ಅವರಿಗೆ ಆ ಹುಲಿಯಬಗ್ಗೆ ಅಪ್ಪೊಂದು ಕ್ರೋಧ ಇತ್ತು.

ಬೆಳ್ಳಂದೂರಿನಲ್ಲಿ ಯಾರ ಬಳಿಯೂ ಕೋಪಿ ಇರಲಿ ಬೆಳ್ಳಿ ಭರ್ಚಿಗಳೂ ಈಟಿಗಳಾದರೂ ಇದ್ದವೇ? ಇಬ್ಬರ ಬಳಿ ಭರ್ಚಿ ಎಂದು ಕರೆಯ ಬಹುದಾದಂಥ ಆಯುಧಗಳೇನೋ ಇದ್ದವು. ಆದರೆ ಅವುಗಳ ಮೂಕಿ ಎಪ್ಪೋಂದು ಮೊಂಡಾಗಿತ್ತೆಂದರೆ ಅವುಗಳ ಮುಂಭಾಗಗಳು ಹಿಂಭಾಗಗಳಪ್ಪೇ ನಿರಪಾಯ ಕಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಒಂದು ಸುಮಾರು ನಾಲ್ಕುಡಿ ಉದ್ದ ಇದ್ದ ಅದು ಎರಡು ಕಡೆಯೂ ಸಲಾಕೆಯಂತೆಯೇ ಇತ್ತು. ಬಹುಶಃ ಆದರ ಯಜಮಾನ ಅದನ್ನು ಮಣ್ಣಗೆಯಲು ಸಬ್ಬಲಿನಂತೆ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದನೋ ಏನೋ ಇನ್ನೊಂದು ಆ ಉರಿನ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಭರ್ಚಿ. ಸುಮಾರು ಇನ್ನೂರ್ಮೈವತ್ತು ಪರಫಾಗಳ ಹಿಂದೆ ಹಲವು ಯುಥ್ಘಾಗಳ ಭಾಗವಹಿಸಿದ್ದ ಅದು ಅನೇಕ ಶತ್ರು ರಾಜರ ಶಿರವನ್ನು ಚೆಂಡಾಡಿದ್ದೆಂದು ಮಂತ್ರವಾದಿ ಅದನ್ನು ಹೊಗಳುತ್ತಿದ್ದ. ಅದನ್ನು ಸಹ ಕಾಡಿನ ಗೆಡ್ಡಗಳಾಸುಗಳನ್ನಗೆಯಲು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಅದರ ಸ್ಥಿತಿ ಮೊದಲಿನದಕ್ಕಿಂತ ಯಾವರೀತಿಯಲ್ಲೂ ಉತ್ತಮವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವೇರಡೂ ಉದ್ದವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡೇ ಬಾವಿಯ ಅಳದಲ್ಲಿದ್ದ ಹುಲಿಗೆ ಚುಚ್ಚಿ ಚಿತ್ರಹಿಂಸೆ ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಅವುಗಳ ಯಜಮಾನರು ಮೇಲಿನಿಂದಲೇ ಇವುಗಳನ್ನು ಹುಲಿಯ ಕಡೆಗೆ ಎಸೆದರೆ ಸಾಕು ಹುಲಿ ಬಂದೇ ಹೊಡೆತಕ್ಕ ವಿಲಿವಿಲಿ ಒದ್ದಾಡಿ ಅಸು ನೀಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಕೊಚ್ಚಿಕೊಡರು.

ಅಮೇಲೇ ಯಾರು ಮೊದಲು ಆ ಮೊಂದು ಭರ್ಚಿ ಪ್ರತಾಸಗಳನ್ನು ಹುಲಿಯಮೇಲೆ ಪ್ರಯೋಗಿಸಬೇಕೆಂದು ವಾದ ವಿವಾದಗಳಾಗಿ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಭರ್ಚಿಯವನಿಗೆ ಎರಡನೆಯಸ್ಥಾನ ಸ್ಥಿತಿ. ಎಲ್ಲರೂ ಗುಂಪು ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಗುಂಡಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋದರು. ಮೊದಲನೆಯವನು ಬಾವಿಯ ಮೇಲೇ ನಿಂತು ತಲದಲ್ಲಿದ್ದ ಹುಲಿಗೆ ಗುರಿನೋಡಿ ಬಲ ಎಲ್ಲ ಬಿಟ್ಟು ಭರ್ಚಿಯನ್ನು ಎಸೆದ. ಆ ಭರ್ಚಿ ನೇರವಾಗಿ ಬಾವಿಯ ಗೋಡೆಗೆ ಧಿಕ್ಕ ಹೊಡೆದು ತಲೆಕೆಳಗಾಗಿ ಹುಲಿಯ ಮೇಲೇ ಬಿತ್ತು. ಅದರೊಡನೆ ಬಾವಿಯ ಗೋಡೆಯ ಕಲ್ಲು ಮಣ್ಣು ಕೊಂಚ ಕಳಚಿ ಹುಲಿಯ ಮೇಲೇ ಬಿತ್ತು. ಹುಲಿ ಇವರ ಹುಡುಗಾಟ ಚೇಪ್ಪೇಗಳನ್ನು ಹಗುರವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಸಾರಿ ಘರ್ಚಿಗೆ ಕಂಗಳ್ಳು

ಬಿಟ್ಟು ಬಾವಿಯ ಮೇಲುಗಡೆ ನಿಂತು ಇಂತು ಚಿತ್ತ ಹಿಂಸೆ ಕೊಡಲು
ಹವಣಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಹಳ್ಳಿಯವರ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿತು.

ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಭರ್ಚಿಯವನು ತನ್ನ ಆಯುಧ ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಿಕೊಂಡು
ಸನ್ನಿಧಿನಾಗಸ್ತಿರಬೀಕಾದರೆ ಹಳ್ಳಿಯವರ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಗಾಬರಿ ಗುಜು ಗುಜು
ಮಾತು ಶುರುವಾಗಿತ್ತು. ದೇವಸ್ಥಾನದ ಭರ್ಚಿಯವ ಮೊದಲಿನವನತ್ತು ತಿರಸ್ಕಾರದ
ನೋಟ ಬೀರುತ್ತ ತನ್ನ ಇನ್ನೊರ್ನೆವತ್ತು ವರ್ಷ ಹಿಂದಿನ ಪ್ರಜಂಡ ಪರಾಕ್ರಮದ
ಭರ್ಚಿಯನ್ನು ಮೇಲೆತ್ತಿ ಬಲವೆಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟು ಮುಲಿಯ ಕಡೆಗೆ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದ.
ಅವನು ಎಸೆದ ಜೋರಿಗೆ ಈಟಿ ನೇರವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಮುಲಿಯ ಹಿಂತೊಡೆಗೆ
ಚುಚ್ಚಿ ಗಾಯ ಮಾಡಿ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಬಿತ್ತು.

ಆಗ ಬೆಳ್ಳಂದೂರನ ಪರಾಕ್ರಮಿಗಳ ಒಳಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಒಂದು
ಆಯುಧವೂ ಇಲ್ಲ! ಇದ್ದ ಎರಡು ಈಟಿಗಳನ್ನೂ ಬಾವಿಯೊಳಗೆ ಎಸೆದಾಗಿದೆ!

ಮುಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ತಾಳೈ ಕರೆದುಕೊಂಡಿತು. ಕೋಪದ ಭರದಲ್ಲಿ

ಮುಲಿ ಪಾತಾಳದಿಂದ ಮೇಲೆ ಒಂದ ಪಿಶಾಚಿಯಂತೆ ಬಾವಿಯ ಮೇಲೆ
ನಿಂತಿತ್ತು.

ಹಳ್ಳಿಗರಿಗೆಲ್ಲ ಮುಲಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದ ಚಿತ್ತಹಿಂಸೆ ಮರೆತೇ
ಹೋಯ್ತು. ದಿಕ್ಕಾಪಾಲಾಗಿ ಒಡತೊಡಗಿದರು. ಮುಲಿ ಕಾಡಿನ ಕಡೆಗೆ ಒಡಬೇ

ತನ್ನಲ್ಲಿದ್ದ	ಶಕ್ತಿಯನ್ನೆಲ್ಲ
ಒಗ್ಗಾಡಿಗೆ	ಭಯಂಕರ
ಫಜ್ರನೆಯೊಂದಿಗೆ	
ಬಾವಿಯ	ತಳದಿಂದ
ಬಾಯಿಯ	ಕಡೆಗೆ
ಚಂಗನೆ	ನಿಂತಲ್ಲಿಂದಲೇ
ಚಿಮ್ಮಿತು.	ಅದರ
ಮುಂಗಾಲುಗಳು	
ಬಾವಿಯ	ಮೇಲಿನ
ಹುಲ್ಲಿನ	ನೆಲವನ್ನು
ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡವು.	
ಹಿಂದಿನ ಕಾಲುಗಳಿಂದ	
ಬಾವಿಯ ಗೋಡೆಯನ್ನು	
ಬಲವಾಗಿ ಕರೆದುದರಿ	
ಂದ ಅದರ ಹಿಂಗಾ	
ಲುಗಳಿಗೆ	ಹಿಡಿತ
ಸಿಕ್ಕಿತು.	ಮರುಕ್ಕಣ

೬ । ಬೆಳ್ಳಂದೂರಿನ ನರಭಕ್ತಕ

ಕಂದಿದ್ದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಅಡ್ಡ ಸಿಕ್ಕಬಿಟ್ಟ. ಹುಲಿ ಒಮ್ಮೆಲೇ ಅವನ ಮೇಲೇ ಜಿಗಿದು ಅಪ್ಪಳಿಸಿತು ಅದು ಕಾಲು ಬೀಸಿದ ಹೊಡೆತಕ್ಕೆ ಅವನ ತಲೀಯ ಚಮ್ಮೆ ಪೂರ್ತಿ ಸುಲಿದು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬಂದು ಮುಖವಾಡದಂತೆ ಕವಿದು ಅವನಿಗೆ ದಾರಿಯೇ ತೋರಲಿಲ್ಲ. ಹುಲಿ ಒಡಿಹೋಗುವ ಭರದಲ್ಲಿ ಇವನಕಡೆ ಕಾಲು ಬೀಸಿದ್ದಪ್ಪೆ! ಅದು ಸರಿಯಾಗಿ ಮುಂಗಾಲುಗಳಿಂದ ಹೊಡೆದಿದ್ದರೇ ಅವನ ತಲೀ ಹೊಳಿ ಮೊಟ್ಟೆಯಂತೆ ಅಪ್ಪಚಿಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಹುಲಿ ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಕಾಡಿನ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯದ ಕಡೆಗೆ ಪಲಾಯನ ಮಾಡಿತು. ತಲೀ ಬುರುದೆಯ ಚಮ್ಮೆ ಸುಲಿದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಮನುಷ್ಯ ಮಾತ್ರ ಅದೊಂದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಮತ್ತೇನೂ ಆಗದೆ ಚೇನ್ನಾಗಿಯೇ ಇದ್ದ. ಇಡೀ ಅವನ ತಲೀಯ ಚಮ್ಮೆ ಕವಾಲದ ಹತ್ತಿರ ಅಂಟಿಕೊಂಡು ನೇತಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಉಕ್ಕತ್ತಿದ್ದ ರಕ್ತ ಧಾರಾಕಾರವಾಗಿ ಅವನ ಕೂದಲಿಂದ ಇಳಿಯತ್ತಿತ್ತು. ಆತ ಮೂರು ದಿನ ನರಕಯಾತನೆ ಅನುಭವಿಸಿ ಸತ್ತ. ಸಾಯವ ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ತನ್ನ ಸುಲಿದು ಹೋದ ಚಮ್ಮೆವನ್ನು ಮತ್ತೆ ಕೂರಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದನಂತೆ! ಹುಲಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದ ಚಿತ್ರ ಹಿಂಸೆಯಲ್ಲಾ ಇವನಿಗೇ ಆಯ್ದು. ಬೆಳ್ಳಂದೂರಿನ ನರಭಕ್ತಕ ತೇಗೆದುಕೊಂಡ ಮೆದಲನೆಯ ನರಬಲಿ ಇವನದೇ. ಆದರೆ ಇದು ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕೊಂದ ನರಬಲಿ ಅಲ್ಲ.

ಹುಲಿ ಕಾಡಿಗೆ ಒಡಿಹೋಯ್ದು. ಅದರ ತೊಡೆಯ ಹಿಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಈಟಿಯಿಂದಾದ ಗಾಯ ಅದರ ಗಮನಕ್ಕೂ ಬರದೆ ವಾಸಿಯಾಯ್ದು. ಅದರೆ ಈ ಘಟನೆಯ ಅನಂತರ ಅದರ ಬುದ್ಧಿತಕ್ತು ಅಪಾರವಾಗಿ ವ್ಯಾಧಿಸಿತು. ಅದರ ಕುಯುತ್ತಿ ಕವಟಗಳು ಹೆಚ್ಚಾದುವು. ಆಮೇಲೇ ಅದನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಹಳ್ಳಿಯವರು ಹೂಡಿದ ಯಾವ ತಂತ್ರಗಳಿಗೂ ಅದು ಸಿಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳಲೇ ಇಲ್ಲ. ಅದು ಈ ಘಟನೆಯ ಅನಂತರ ಕದ್ದು ಮುಚ್ಚಿ ದನಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ರಾಜಾ ರೋಷಾಗಿ ಚೆಳಗಿನ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲೇ ದನಗಳನ್ನು ಹೊರಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ದನಗಳೆಲ್ಲ ಮೇರು ಮರದ ನೇರಳಿನಲ್ಲಿ ಮೇಲುಕು ಹಾಕುತ್ತೇ ಇರಬೇಕಾದರೆ, ದನಗಾಹಿಗಳೂ ನೇರಳಿನಲ್ಲಿ ನಿದ್ದೆಯ ಜೊಂಟಿನಲ್ಲಿರುವಾಗ ಹಂತಾತ್ಮಾಗಿ ಥಾಳಿ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಮೊದಮೊದಲು ದನಕರುಗಳ ಗಲಭೆಯಿಂದ ಎಚ್ಚರಾದ ದನ ಕಾಯುವವರು ಕೂಗಾಡಿ ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನೇಸೆದು ಒಡಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಈ ನರಭಕ್ತಕ ಒಮ್ಮೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ ದನ ಕಾಯುವವನ ಮೇಲೇ ಹಾಳ ಮುಂಗಾಲುಗಳಿಂದ ಬಂದು ಏಟು ಕೊಟ್ಟಿತ್ತು. ಬಲವಾಗಿ ಗಾಯವಾದ ಅವನು ಹೇಗೋ ಬದುಕಿಕೊಂಡ. ಆದರೆ ಅವತ್ತಿನಿಂದ ಹುಲಿಯನ್ನು ಒಡಿಸಲು ಹಳ್ಳಿಗರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರಯತ್ನವೆಲ್ಲಾ ಬಂದಾಯು .

ಬೆಳ್ಳಂದೂರಿನ ನರಭಕ್ಷಕ / ೨

ಬೆಳ್ಳಂದೂರಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ದಿನದಿಂದ ದಿನಕ್ಕೆ ಭಯಾನಕವಾಗುತ್ತ ಹೋಯ್ತು. ಯಾರಿಗೂ ಮೇಯಲು ಹೋದ ದನಕರುಗಳು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂ ಧಾವೆಂದು ನಂಬಿಕೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕಿ ಕೊಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲೇ ಮುಲ್ಲು ನೀರು ಕೊಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಅಪ್ಪಿಗಳನ್ನು ಸಾಕಲು ಅವರಿಂದ ಎಮ್ಮೆ ದಿನ ತಾನೇ ಸಾಧ್ಯ? ಇತ್ತೆ ಬೆಳ್ಳಂದೂರಿನಲ್ಲಿ ದನಗಳು ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಿಗದೆ ಆ ನರಭಕ್ಷಕ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯವಾಗ್ತಮೀಯನ್ನು ಜೋಡಿ ತ್ವಾಗಧಿವರೆಗೂ ವಿಸ್ತರಿಸಿತು. ಈ ನರಭಕ್ಷಕನ ಕೀರ್ತಿ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗೂ ಹಬ್ಬಿತು. ಆದರೆ ಆವರೆಗೂ ಆದು ಕೇವಲ ದನಗಳ್ಲ ಎಂದು ಖ್ಯಾತವಾಗಿತ್ತೇ ಹೊರತು ನರಭಕ್ಷಕನೆಂದಿಲ್ಲ.

ಹೀಗಾಗಿ ಈ ಸಮಾಚಾರ ಮಿಸ್ಟರ್ ಜಾನಾಸನ್ ಎನ್ನುವ ಯೂರೋಪಿಯನ್ ಆಫೀಸರನ ಕಿವಿಗೂ ಬಿತ್ತು. ಜಾನ್ ಸನ್ ಒಬ್ಬ ಭಾರತದ ರ್ಯಾಲ್ಟೆ ಅಧಿಕಾರಿ ಭಾರತದ ಬೇರೆಲ್ಲೋ, ಕಾಡುಗಳಾಗಲಿ ಮಲಿಗಳಾಗಲಿ ಇಲ್ಲದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದವನು. ಈತನ ಬಳಿ ಬಂದು ರ್ಯಾಫಲ್ ಇತ್ತು. ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ವರ್ಗವಾಗಿ ಬಂದ ಇವನು ತನ್ನ ಆಸುಪಾಸಿ ನಲ್ಲೀ ದನಗಳಿಗೆ ಹಿಡುಗಾಗಿದ್ದ ಈ ಮಲಿಯನ್ನು ಮೊದೆಯಬೇಕೆಂದು ತೀವ್ರಾ ನಿಸಿ ರ್ಯಾಲ್ ರಸ್ತೆಯಿಂದ ಕೇವಲ ಏಳು ಮೈಲುಗಳ ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದ ಬೆಳ್ಳಂದೂರಿಗೆ ಬಂದು. ತನ್ನ ರಜ ಮುಗಿಯವುದರೊಳಗೆ ಮಲಿ ಹೊಡೆದು ಆದರ ಚರ್ಮ ಹದ ಹಾಕಿ ಒಯ್ಯಬೇಕೆಂದು ಉದ್ದೇಶಿಸಿದೆ.

ನರಭಕ್ತಿ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ - ೨

ಒಬ್ಬ ಬಿಳಿಯವ ಹುಲಿಯ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಒಡಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದು ತಿಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಮಂತ್ರವಾದಿ ಬುದ್ಧಿಯ್ಯ ಜಾಗ್ರತನಾದ. ತನ್ನ ಕಾವಿಬಣ್ಣದ ನಿಲವಂಗಿ ತೋಟ್ಯಿಕೊಂಡು ತಲೆ ಕೆದರಿಕೊಂಡು ಮೈಗ್ಗೆಲ್ಲ ಅರಿಸಿನ ಕುಂಪಮ ಗಳನ್ನು ಪೂಸಿಕೊಂಡು ರುದ್ರಾಕ್ಷ ಮಣಿಯ ಹಾರ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಎಣ್ಣೆ ಹಚ್ಚಿ ಪಳಗುಟ್ಟಿದ್ದ ತನ್ನ ದೊಡ್ಡ ದೊಣ್ಣೆ 'ಮಂತ್ರದಂಡ' ಹಿಡಿದು ಜಾನ್ನನ್ನಾ ಮಹಾಶಯನೆದುರು ಹಾಜರಾದ. ತನ್ನ ಮಂತ್ರ ಶಕ್ತಿಯ ಮಹಿಮೆಯನ್ನೇಲ್ಲ ಹೇಳಿ, ಜಾನ್ನನ್ನಾ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಸಹಾಯ ಅತ್ಯಮೂಲ್ಯ ವೆಂದೂ ತನ್ನ ಮಂತ್ರ ಶಕ್ತಿಯೆಂದ ಆ ಹುಲಿಯನ್ನು ಕ್ಷಣ ಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ಒಡಾಯಿ ಹೊಚ್ಚಿಕೊಂಡ.

ಇದೊಂದು ಸರಳ ಸನ್ನಿಹಿತ. ಮೂರ್ಖ ಬುದ್ಧಿಯ್ಯ ಈ ಯೂರೋಪಿಯನ್ನನ ಬಳಿ ಒಂದೆರಡು ರೂಪಾಯಿಗಳ್ಯು ಕೀಳಲು ಇಪ್ಪೆಲ್ಲಾ ನಾಟಕವಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅವನು ತನ್ನ ಗ್ರಾಮದ ಇತರ ಸಹಪಾಲಿಗಳಿಗೆ ತನ್ನ ಪ್ರಭಾವ ಶಕ್ತಿ ಸಾಮಧ್ಯಾಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಲು ಯಶ್ಸಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಒಬ್ಬ ಯುರೋಪಿಯನ್ ಸಹ ತನ್ನ ಮಂತ್ರ ತಂತ್ರಗಳನ್ನು ಗೌರವಿಸುತ್ತಾನೆಂದು ತೋರಿಸಲು ಅವನು ಉತ್ಪನ್ನಾಗಿದ್ದೆ. ಜಾನ್ನನ್ ಈ ಮನುಷ್ಯನ ಮನಸ್ಸು ತಿಳಿದು ಅವನಿಗೆ ಒಂದೆರಡು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಅವನು ಸಂತುಪ್ಣನಾಗುತ್ತಿದ್ದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಅವನ ಹಳ್ಳಿಯವರೂ ಇದರಿಂದ ಸುಪ್ರಿತರಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಆ ಹುಲಿಯನ್ನು ಹೊಡೆಯಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಜಾನ್ನನ್ ತಾಳೈ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಅವನಪ್ಪೇ ಮೂರ್ಖತನ ತೋರಿ "ಮೊದಲು ಇಲ್ಲಿಂದ ತೋಲಗು" ಎಂದು ಅವನಿಗೆ ಬಯ್ದು. ಬುದ್ಧಿಯ್ಯನಿಗೆ ಬೇಸರವಾಗಿ ಅವನು ಗೊಣಾಟ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲು ಜಾನ್ನನ್ ಮತ್ತೂ ರೇಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಮಾತಾದಿದರೆ ನಿನ್ನ ಗೋಣು ಮುರಿಯತ್ತೇನೆಂದು ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೆದರಿಸಿದ.

ಮಂತ್ರವಾದಿ ಕೊಪಾವಿಷ್ಟನಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಜಾಗ ವಾಲಿ ಮಾಡಿದ. ಹಳ್ಳಿಯವರೆದುರು ತನ್ನ ಘನತೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಬಂದ ಅವನು ಅವಮಾನಿತನಾಗಿ ಹಿಂದಿರುಗಬೇಕಾಯ್ತು ಹಳ್ಳಿಯವರೆಲ್ಲಾ ಗುಟ್ಟಾಗಿಯಾದರೂ ತನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡು ನಗುತ್ತಾರೆಂದು ಅವನಿಗೆ ಅನ್ನಿಸಿತು. ಆದರೆ ಅವರು ಯಾರಿಗೂ ಅವನನ್ನು ಬಹಿರಂಗವಾಗಿ ಅವಹಾಸ್ಯ ಮಾಡುವವು ಧೈಯವಿರಲಿಲ್ಲ ಇದು ಬುದ್ಧಿಯನಿಗೂ ಗೊತ್ತಿತ್ತು.

ಆದರೆ ಹಳ್ಳಿಯವರಿಗೂ ಇದರಿಂದ ಮುಖಭಂಗವಾದಂತಾಯ್ತು. ಅವರು ಯಾರಿಗೂ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಕಂಡರಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಅವನು

ಹಳ್ಳಿಯ ಮಂತ್ರವಾದಿಯಾದುದರಿಂದ ಅವನಿಗೆ ಆದ ಅವಮಾನ ತಮಗೇ ಆದ ಅವಮಾನವೆಂದು ಭಾವಿಸಿದರು. ಈ ಒಂದು ದುಡುಕಿನ ವರ್ತನೆಯಿಂದ ಜಾನ್ಮನ ಇಡೀ ಹಳ್ಳಿಯವರ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಸಹಕಾರಗಳನ್ನು ಕೆಳೆದುಕೊಂಡ. ಹಳ್ಳಿಯವರು ಹೀಡೆಯಾಗಿದ್ದ ಈ ಹೆಬ್ಬಿಲಿಯನ್ನು ಹೊಡೆಯಲು ಸಹಕರಿ ಸುವೃದರ ಬದಲು ದೂರ ಸರಿದು ವಿರೋಧಿಗಳಾದರು. ಜಾನ್ಮನ ಮುಲಿಯನ್ನು ಆಷಾರ್ಥಿಸಿ ಹೊಡೆಯಲು ದನವನ್ನೇ ಕರುವನ್ನೇ ಕೊಡಿರೆಂದು ಕೇಳಿದಾಗ ಎಲ್ಲರೂ ಅವನ್ನು ಜಾನ್ಮನಾಗ ಮಾರಲು ನಿರಾಕರಿಸಿದರು.

ಜಾನ್ಮನ ಧೃಥ ನಿಶ್ಚಯದಿಂದ ಹಳ್ಳಿಯವರ ಅಸಹಕಾರ ಅಸಹ ನೇಗಳಿಗೆ ಮಣಿಯದ ಆ ಮುಲಿಯನ್ನು ಹೊಡೆಯಲೇ ಬೇಕೆಂದು ತೀಮಾರ್ನಿಸಿದ. ತ್ಯಾಗಧಿರ್ಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿನ ಜನರನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಏರಡು ಕರುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದ. ಇಬ್ಬರು ದನ ಕಾಯುವವರನ್ನು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ನೇಮಿಸಿಕೊಂಡು ಆ ಕರುಗಳನ್ನು ಬೆಳ್ಳಂಡಾರಿಗೆ ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಮುಲಿ ಹಿಡಿಯಲೆಂದು ಅದು ಒಡಾಡುವ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಏರಡು ಮರಗಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಿ, ಮುಲಿ ಅಪ್ಯಾಗಲಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಬಂದನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೊಲ್ಲಬಹುದೆಂಬ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಯತೋಡಿದೆ.

ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಬೆಳಗೆ ಜಾನ್ಮನ ಮತ್ತು ಅವನ ಸಂಬಳದ ಆಳಗಳು ಕಾಡಿಗೆ ಹೋದರು, ಇವರ ಕರುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಮುಲಿಯ ಬಾಯಿಗೆ ಬಿಧಿದೆಯೆ ನೋಡಲು. ನೋಡಿದರೆ ಬಂದು ಕರು ಮಾಯವಾಗಿತ್ತು. ಅಷ್ಟರಿಯ ಸಂಗತಿ ಎಂದರೆ ಹೋಯ ಮರಳಿನಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದ್ದ ಅದನ್ನು ಹೊತ್ತೊಯ್ದ ಮುಲಿಯ ಹಜ್ಜೆ ಗುರುತುಗಳು ಯಾವುವೂ ಮರಳಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಅದರ ಬದಲು ಅಲ್ಲೇಲೂ ಬರಿ ಮನುಷ್ಯರ ಹಜ್ಜೆ ಗುರುತುಗಳೇ ಇದ್ದವು. ಇನ್ನೊಂದು ಕರುವನ್ನು ಯಾವುದೂ ಮುಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ.

ಈ ಕರುವನ್ನು ಹೊತ್ತೊಯ್ದವರು ಬುದ್ದಿಯ್ಯ ಮತ್ತು ಅವನ ಹಳ್ಳಿಯವರೇ ಎಂದು ಜಾನ್ಮನ ಸುಲಭವಾಗಿ ಉಂಟಿಸಿದ. ಕೋಪಾವಿಷ್ಪನಾಗಿ ಕೊವಿ ಲೋಡು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹಳ್ಳಿಗೆ ನುಗ್ಗಿ ಜಾನ್ಮನ "ಒಳ್ಳಿಯ ಮಾತಿನಿಂದ ಕದ್ದ ನನ್ನ ಕರುವನ್ನು ಹಿಂದಿರುಗಿಸುತ್ತಿರಾ, ಇಲ್ಲಾ ಇಡೀ ನಿಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಯನ್ನೇ ಸುಟ್ಟುಬಿಡಲಾ" ಎಂದು ಹಳ್ಳಿಯವರಿಗೆ ಹದರಿಸಿದ. ಪೂರ್ವೋಲೀಸರಿಗೆ ಹೇಳಿ ಅಮ್ಮೆ ಜನರನ್ನು ಒಳಗೆ ಹಾಕಿಸುವುದಾಗಿ ಗದರಿಸಿದ. ಆದರೆ ಹಳ್ಳಿಯವರು ಏನೂ ತಿಳಿಯದವರಂತೆ ನಟಿಸಿ ಆ ಮರಳಿನಲ್ಲಿರುವ ಹೆಜ್ಜೆ ಗುರುತುಗಳೇಲೂ ನಿನ್ನ ಜನಗಳದ್ದೇ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಜಾನ್ಮನ ಕೊಲ್ಲುವ ಬೆದರಿಕೆ ಹಾಕಿದರೂ ಯಾರೂ ಜಗ್ಗಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಬಾಯೂ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ.

ಜಾನ್ಮನಿಗೆ ಈ ಜನಗಳ ಎಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಇನ್ನೊಂದು ಕರುವನ್ನು

ಕದ್ದುಬಿಡುತ್ತಾರೋ ಎಂದು ದಿಗಿಲಾಯ್ತು. ಹಾಗಾಗಿ ಅವನು ಆ ಕರುವನ್ನು ಕಟ್ಟಿರುವ ಜಾಗರಲ್ಲೇ ಮರದಮೇಲೆ ಒಂದು ಮಚಾನನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ಆದರಲ್ಲಿ ಕಾಯುತ್ತ ಕುಳಿತ. ಮುಲಿಯಾಗಲಿ ಕಳ್ಳುರಾಗಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಬೀಳುತ್ತಾರೆಂದು ಅವನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ. ವಿಚಿತ್ರವೆಂದರೆ ಅದೇ ಸಂಜ್ಞೆ ಜಾನ್ನನ್ ಅಲ್ಲಿ ಕಾಡು ಕುಳಿತಿರಬೇಕಾದರೆ ಹಗಲು ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲೇ ಮುಲಿ ಕರು ಹಿಡಿಯಲು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂತು. ಜಾನ್ನನ್ ರೈಫಲ್‌ನಿಂದ ಗುಂಡು ಹಾರಿತು! ಮುಲಿ ಸಾಯಲಿಲ್ಲ. ಅದರ ಬದಲಿಗೆ ಗಾಯಗೊಂಡು ಕಾಡಿಗೆ ಪರಾರಿಯಾಯ್ತು!

ಜಾನ್ನನ್ ಮುಂದಿನ ಕೆಲವು ದಿನಗಳು ದೃಢ ನಿಶ್ಚಯದಿಂದ ಇಡೀ ಕಾಡನ್ನು ಮಡುಕಾಡಿದ. ಯಾವ ಹಳ್ಳಿಯವನೂ ಅವನ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಜೊತೆಗೆ ಜಾನ್ನನ್ ಸಂಬಳಕ್ಕೆ ನಿಯಮಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ದನಕಾಯುವವರೂ ಸಹ ಜಾನ್ನನ್ ಗಾಯದ ಮುಲಿಯನ್ನು ಮಡುಕುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದು ತಿಳಿದ ಕೂಡಲೇ ತಮ್ಮ ಧಣಿಯ ಸಹವಾಸವೇ ಬೇಡವೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಹೇಳದೆ ಕೇಳದೆ ಒಡಿಹೋದರು. ಜಾನ್ನನ್ ಏಕಾಂಗಿಯಾಗಿ ಮುಲಿಯನ್ನು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಮಡುಕಾಡುತ್ತ ದಾರಿ ತಪ್ಪಿ ಹಲವಾರು ರಾತ್ರಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕಳೆಯಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಇಪ್ಪೆಲ್ಲಾ ತೊಂದರೆ ಅನುಭವಿಸಿ ಎಷ್ಟು ಮಡುಕಾಡಿದರೂ ಜೊನೆಗೂ ಮುಲಿ ಸಿಕ್ಕದೆ ಹತಾಶನಾಗಿ ಉರವರನ್ನು ಶಪಿಸುತ್ತ ಜಾನ್ನನ್ ಹಿಂದಿರುಗಬೇಕಾಯ್ತು.

ಇದಾದ ಕೆಲವು ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಬೆಳ್ಳಂದೂರು ನರಭಕ್ತಿಕನ ಸುಳಿವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹಳ್ಳಿಯವರೆಲ್ಲಾ ತಮ್ಮ ಅಸಹಕಾರವನ್ನೂ ಮೀರಿ ಬಿಳಿಯ ದೋರೆ ಆ ಮುಲಿಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಒಡಿಸಿದನೆಂದು ಒಪ್ಪಬೇಕಾಯ್ತು. ಮಂತ್ರ ವಾದಿ ಬುದ್ಧಿಯುಸಿಗೆ ಇದರಿಂದ ಬೇಸರವೇ ಆಯ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ ಅವನು ಈ ದೋರೆ ಮುಲಿಯನ್ನು ಜೊಲ್ಲಿಲಾಗಲೇ ಹೊಡೆಯಲಾಗಲಿ ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದು. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ವ್ಯಕ್ತಿರಿಕ್ತವಾಗಿ ಪೆಟ್ಟು ತಿಂದ ಮುಲಿ ಪರಾರಿಯಾಗಿದ್ದ ಅವನ ಖ್ಯಾತಿಗೆ ಕಳಂಕಕಾರಿಯಾಗಿತ್ತು. ಏನೇ ಆಗಲಿ ಆ ಭಯಾನಕ ದನಗಳು ಮುಲಿಯ ಕಾಟ ಬೆಳ್ಳಂದೂರಿನ ನಾಗರಿಕರಿಗೆ ತಪ್ಪಿದ್ದಂತೂ ನಿಜ.

ಸರಿ ಎಂದು ನೆಮ್ಮೆದಿಯ ನೀಟ್ಯಾಸಿದ್ಯ ಬಿಡುತ್ತ ಜನ ಮತ್ತೆ ಕಾಡಿಗೆ ದನಗಳನ್ನು ಮೇಯಲು ಬಯ್ಯತೊಡಗಿದರು. ಆದರೆ ಇದು ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ನೆಮ್ಮೆದಿಯಾಗಿತ್ತು. ಕೆಲವೇ ದಿನದೊಳಗೆ ಯಾವುದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಸಂಭವಿಸಲೇ ಬೇಕಿತ್ತೋ ಅದು ಸಂಭವಿಸಿತು.

ಒಂದು ದಿನ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮುಂಚೆಯೇ ದನಗಳೆಲ್ಲ ಗಡಿಬಿಡಿಯಿಂದ ಹೊಟ್ಟಿಗೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದುವು. ಆ ಮಂದೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ದನ ಮಾತ್ರ ಕಡಮೆಯಾಗಿತ್ತು. ದನ ಕಾಯುವವನೂ ಸಹ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಮೊದಲಿಗೆ ಯಾರೂ ಅದನ್ನು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ದನ ಕಾಯುವವನು ದನ ಮಡುಕಿ

ಕೊಂಡು ಹೋಗಿರುವುದರಿಂದ ಸಂಚಯ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಬರುತ್ತಾನೆಂದು ಎಲ್ಲ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಸಂಚಯಾದರೂ ದನ ಹಿಂದಿರುಗಲಿಲ್ಲ, ಕಾಯಲು ಹೋದ ಯುವಕನ ಸುಳಿವೂ ಇಲ್ಲ! ದನದ ಮಾಲೀಕನೂ, ದನ ಕಾಯುವವನ ಸಂಬಂಧಿಗಳೂ ಕೊಂಡ ಗಾಬರಿಯಾದರು. ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಒಂದು ಗುಂಪು ಕಾಡಿಗೆ ಅವನನ್ನು ಹುಡುಕಲು ಹೊರಟಿತು. ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ದನ ಸತ್ತು ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಹುಲಿ ಅದರ ಕುತ್ತಿಗೆ ಮುರಿದು ಕೊಂಡಿತ್ತು. ಆ ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟ ಹುಲಿಯ ಹೆಜ್ಜೆ ಗುರುತುಗಳು ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಮೂಡಿದ್ದವು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಸುಮಾರು ಒಂದು ನೂರು ಗಡಿ ದೂರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪೋದೆಯ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ದನ ಕಾಯುವವನ ದೇಹವೂ ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ದೇಹ ಎಂದರೆ ಹುಲಿ ತಿಂದು ಬಿಟ್ಟಿರುವ ಚೂರುಪಾರುಗಳಪ್ರೇ. ಇದೇ ಬೆಳ್ಳಂದೂರು ನರಭಕ್ತಿ ನ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲ ನರಹತ್ತೇ.

ದನವನ್ನು ಕೊಂಡ ಹುಲಿ ದನದ ಶರೀರದ ತಂಟೆಗೇ ಹೋಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ದನ ಕಾಯುವವನ ಶರೀರದ ಮುಕ್ಕಾಲು ಭಾಗವನ್ನು ತಿಂದು ಮುಗಿಸಿತ್ತು. ನರಭಕ್ತಿ ಕರ ಆವಿಷ್ಠರದ ಸರ್ವೇಸಾಧಾರಣ ಸ್ವರೂಪ ಇದು. ಮುಲಿಯನ್ನು ಗಾಯಗೊಳಿಸಿದನಂತರ ಅದನ್ನು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ತೋರೆದರೆ ಸಂಭವಿಸುವ ಅನಿವಾಯ ಪರಿಣಾಮ ಯಾವಾಗಲೂ ಇದೇ. ಇದರ ಎಲ್ಲ ಹೊಣೆಯೂ ಮನುಷ್ಯರದೇ ಹೊರತು ಹುಲಿಯದಲ್ಲ.

ಈ ಘಟನೆಯ ಅನಂತರ ಬೆಳ್ಳಂದೂರಿನಲ್ಲಿ ದುರಂತಗಳ ಮೇಲೆ ದುರಂತಗಳು ಸಂಭವಿಸತೋಡಿದ್ದರು. ಜನಗಳು ಕತ್ತಲಾದೊಡನೆ ಮನೆ ಸೇರಿ ಬಾಗಿಲು ಭದ್ರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ದನಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಗೆಯಿಂದ ಹೋರಗೆ ಬಿಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯರು ಸಿಗುವುದು ವಿರಳವಾದೊಡನೆ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಹುಲಿ ಮತ್ತೆ ತನ್ನ ಚಟುವಟಿಕೆಯನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿತು. ತ್ವಾಗಧಿ ಮುಂತಾದೆಡೆಗಳಲ್ಲೂ ನರಹತ್ತೇ ಶುರುವಾಯ್ತು. ಅನಂತರವೇ ಇದನ್ನು ಬೆಳ್ಳಂದೂರು ನರಭಕ್ತಿ ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಕರೆಯತೋಡಿದ್ದು. ಎಲ್ಲ ಭೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪಿಸುದನಿಯಲ್ಲಿ ಇದರ ಸಮಾಚಾರ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದರು ಆದೂ ಬೆಳಗನ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ. ಏಕೆಂದರೆ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಚೆಕಾರ ಎತ್ತಿದ್ದು ಇದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಾದರೂ ಗೊತ್ತಾದರೆ ಈ ಪಿಣಾಚಿ ಮುಯ್ಯಿ ತೇರಿಸದೆ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲಿಂದು ಎಲ್ಲರೂ ತಿಳಿದಿದ್ದರು.

ಅವರ ಧೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿಯಾದೊಡನೆ ಈ ಭೂತ ಸಂಚಾರ ಹೊರಡುತ್ತಿತ್ತು. ಇದರಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾಡಿದ್ದು ಒಂದು ಬಾವಲಿಗೋ ಗುಬೆಗೋ ಕೇಳಿಸಿದರೆ ಸಾಕು ಅವು ಹೋಗಿ ಈ ಪಿಣಾಚಿಗೆ ವರ್ತಮಾನ ಮುಟ್ಟಿನು ತ್ತುವೆಂದು ಅವರು ತಿಳಿದಿದ್ದರು. ಇದಕ್ಕೆ ವಿಷಯ ತಿಳಿಯಿತೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಉ

ಮನುಷ್ಯನ ಹಣೆಯಬರಹ ಇತ್ಯಾರ್ಥವಾದ ಹಾಗೇ ಎಂದು ಜನ ನಂಬಿದ್ದರು.

ಈ ಹಂತದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಹಳೀ ಮಿತ್ರ ತ್ವಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ಆರೋಗ್ಯ ಧಿಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದವ ಈ ನರಭಕ್ತಿ ಕನ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೊಂದು ದೀರ್ಘವತ್ತ ಬರೆದು ಈ ನರಭಕ್ತಿ ಕನನ್ನ ಮುಗಿಸಲು ತೀಮಾನಿಸಿದ್ದೇನೆಂದೂ ಈ ಸಾಹಸಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಸಹಾಯ ಬೇಕೆಂದೂ ತಿಳಿಸಿದ. ಈತನ ಹೆಸರು ಡಾಕ್ಟರ್ ಸ್ವಾನಿ ಎಂದು. ಈತನ ಬಳಿ ರ್ಯಾಫಲ್ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಜೋಡು ನಳಿಗೆ ತೋಟಾ ಹೋಪಿ ಇತ್ತು. ಈತ ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲೇ ಅನೇಕ ಹುಲಿಗಳನ್ನ ಹೊಡೆದಿದ್ದ. ಈಗ ಸ್ವಲ್ಪ ವಯಸ್ಸಾಗಿದ್ದುದರಿಂದಲೂ, ನರಭಕ್ತಿ ಕನನ್ನ ಸಂಹರಿಸಲು ತೋಟಾ ಹೋಪಿ ಸಾಕಾಗಲಾರದೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದರಿಂದಲೂ ನನಗೆ ಬರೆದಿದ್ದನೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಇವನ ಕಾಗದ ತಲುಪಿದ ಮೂರು ದಿನಗಳ ತರುವಾಯ ಆತನನ್ನ ಅವನ ಆಸ್ತುತ್ಯಯಲ್ಲಿ ಸಂಧಿಸಿದೆ. ಬೆಂಗಳೂರಿನಿಂದ ತ್ವಾಗಧಿಗೆ ನನ್ನ ಸ್ವಾದಿಬೇಕರ್ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಹೋದ ಕೂಡಲೇ ನಾನು ಅವನ ಅದರಾ ತಿಥ್ಯವನ್ನ ಎದುರಿಸಬೇಕಾಯ್ತು. ಅಧ್ಯತವಾದ ಉಟ, ಕೂಡಗಟ್ಟಲೇ ಟೀಯನ್ನ ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆ ಒಡೆಯುವಂತೆ ತುರುಕಿ ಸಿಗಾರ್ ಹೋಗೆಯ ಕಾರ್ಮೋದಗಳನ್ನ ಸೃಜಿಸಿ ನಮ್ಮ ಹಳೀಯ ಅನುಭವಗಳನ್ನ ಮೆಲುಕತೋಡಗಿದ.

ಅವನ ನಿರಾತಂಕ ನಿಶ್ಚಿಂತ ಮನೋಭಾವವನ್ನ ನೋಡಿ ನನಗೆ ಸಿಟ್ಟೇ ಬಂತು. ಅವನ ಹಳೀಯ ಪುರಾಣವೆಲ್ಲ ಮುಗಿದಮೇಲೇ ನಾನು ಬಂದಿದ್ದೇ ಕೆಂದು ಜ್ಞಾಪಿಸಿ ನಮ್ಮ ಕೆಲಸಗಳನ್ನ ನೋಡೋಣವೋ ಬೇಡವೋ ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ. ಕೂಡಲೇ ಬೆಳ್ಳಂದೂರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ನರಭಕ್ತಿ ಕನ ಜಾಡು ಹಿಡಿಯುವದೆಂದು ತೀಮಾನಿಸಿದೆವು. ಸ್ವಾದಿಬೇಕರ್ ಕಾರು ಹೋಗುವಂಥದಲ್ಲಿ ಬೆಳ್ಳಂದೂರಿನ ರಸ್ತೆ. ಮೋದಲೇ ಹಾಳಾಗಿದ್ದ ರಸ್ತೆ ಮರ್ಗಾಲದಲ್ಲಿ ನೀರು ಹರಿದು ಕೂರಕಲು ಬಿದ್ದು ಇನ್ನೂ ಹಾಳಾಗಿತ್ತು. ನಾವು ನಡೆದು ಬಂದಿದ್ದರೇ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತೆಂದು ಪಕ್ಕ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಸ್ವಾನಿ ಬಂದೇಸಮ ಗೊಣಗ್ಗಿದ್ದೆ. ಬೆಳ್ಳಂದೂರು ತಲುಪಿದ ಕೂಡಲೇ ನಾನು ಮಾಡಿದ ಮೋದಲ ಕೆಲಸ ಎಂದರೆ ಆ ಬೆವ್ವ ಜಾಸ್ತನಾ ಮಾಡಿದ ತಬ್ಬಗಳನ್ನ ರಿಪೇರಿ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸ. ನನಗೆ ಮೋದಲೇ ಗೊತ್ತಿದ್ದ ಬುದ್ಧಯ್ಯ ಮಂತ್ರವಾದಿಯನ್ನ ಕರೆದು ಅವನ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ ನ್ನ ಸರಿ ಮಾಡಿದೆ. ಮೋದಲು ಹೋಗಿ ನಿನ್ನ ಕಾವಿಖಾರ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬಂದು ನನಗೋಸ್ತರ ಪೂಜೆ ಮಾಡಿ ನಿನ್ನ ಮಂತ್ರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪರಿಸಿ ಈ ನರಭಕ್ತಿ ಕನನ್ನ ಕೊಲ್ಲಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಉಪಕರಣ ಸಲಕರಣೆಗಳ ವಿಚೀಗೆಂದು ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಹೊಟ್ಟೆ ಬುದ್ಧಯ್ಯನ ಮುಖ ತಕ್ಷಣ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಯ್ತು. ಕೂಡಲೇ

ಆದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ವೇಪ ಭೂಷಣಗಳ ತಯ್ಯಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಬುದ್ಧರ್ಯ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಮತ್ತೆ ಐದು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಈ ನರಭಕ್ತಿನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಿವ ಪ್ರಾಚೀಗೆ ಬಲಿಕೊಡಲು ಒಂದು ಕರಿಕೋಳಿ ಆಗಬೇಕಾಗಿದೆ ಎಂದು. ಜೊತೆಗೆ ಅವನಿಗೆ ಕುಡಿಯಲು ಒಂದು ಬಾಟ್ಟಿ ಕಳ್ಳಭಟ್ಟಿ ಸಾರಾಯಿ ಸಹ ಅಗತ್ಯವಿತ್ತು. ಕಾಡಿನ ಶಕ್ತಿಗಳು ಅವನ ಮುಖಾಂತರ ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸ್ವಾಹಾ ಮಾಡಿ ಸಂಪ್ರಿತವಾಗುತ್ತವೆಂದು ಅವನ ಏವರಣೆ. ಅನಂತರವೇ ಅವನಿಗೆ ತಕ್ಕ ಮಂತ್ರ ಪರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಂತೆ! ಅಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕವ ಭಯಂಕರ ಸಾರಾಯಿಯನ್ನು ಕುಡಿದನಂತರ ಅವನೆಂಥ ಮಂತ್ರ ಹೇಳುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾ ನೆಂದು ನಾನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಿದ್ದೇ. ನಾನು ಸ್ವಾನಿ ಅವನಿಗೆ ಐದು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟು ಅವನು ಹೇಳಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ಸರಿ ಎನ್ನುವಂತೆ ತಲೆಯಾಡಿಸಿ ನಟನ ಮಾಡಿದೆವು.

ಬುದ್ಧರ್ಯ ಪಾನಮತ್ತನಾಗಿ ಮಂತ್ರ ಪರಿಸಲು ಗಿಡ್ಡತೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳು ಲೆಂದು ನಾವು ಇನ್ನಧರಗಂಟೆ ಕಾಯಬೇಕಾಯ್ತು. ಜಾನ್ನನ ಮಾಡಿಟ್ಟ ತಪ್ಪಿಗಳನ್ನು ಸರಿಮಾಡಿ ಮತ್ತೆ ಹಳ್ಳಿಯವರನ್ನು ಪ್ರಸನ್ನಗೊಳಿಸಿ ನಮ್ಮೆಡನೆ ಸಹಕರಿ ಸಲು ಇಪ್ಪೆಲ್ಲಾ ಉಪಾಯ ಮಾಡಬೇಕಾಯ್ತು.

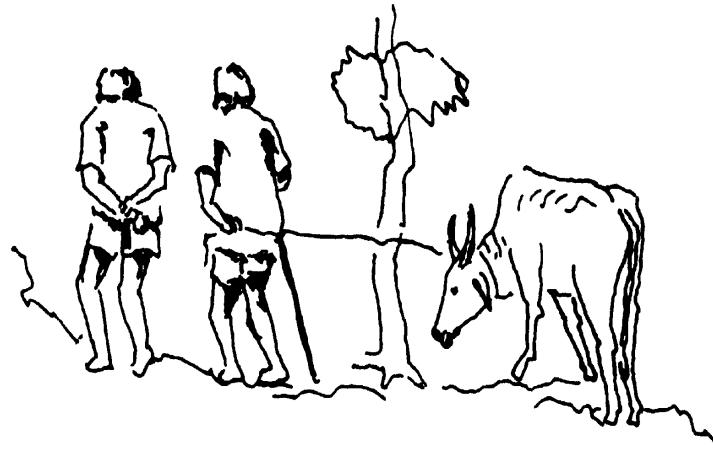
ನಾನೂ, ಡಾಕ್ಟರ್ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯಾಯ ಹರಟೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿರ ಬೇಕಾದರೆ ಬುದ್ಧಿಯ್ಯ ನಮ್ಮೆದುರೇ ಬಂದು ಕರಿ ಜೋಳಿಯನ್ನು ತಂದು ಕತ್ತರಿಸಿ ಅರೆಬರ ಬೇಯಿಸಿ ಹೊಟ್ಟೆಬಾಕನಂತೆ ತಿಂದ. ಬಂದು ಬಾಟ್ಲಿ ಬೆಂಕಿಯಂಥ ಕಳ್ಳಭಟ್ಟ ಶರಾಬನ್ನು ತಂದು ನೆಟ್ಟಗೆ ಗಂಟಲಿಗೇ ಮುಯ್ಯಿಕೊಂಡು ಗಟಗಟ ಕುಡಿದ. ಕೆಲವೇ ಕ್ಷಣಗಳೊಳಗೆ ನೆಟ್ಟಗೆ ನಿಲ್ಲಲಾರದಪ್ಪ ವಾನಮತ್ತನಾಗಿದ್ದ ಬುದ್ಧಿಯ್ಯ ಬಂದು ಗಲೀಚಾದ ಚೀಲ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ವಿಕಾರವಾಗಿ ನಗುತ್ತಾ ತೂರಾಡುತ್ತಾ ನನ್ನೆದುರು ಬಂದು ಚೀಲದಿಂದ ಎಂಥವೋ ಬಂದಪ್ಪ ಒಣಿದ ಬೇರುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ನನ್ನ ಜೋಪಿಗೆ ಪೂಜೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ. ಅವನು ಬೇರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಜೋಪಿಯ ನಳಿಗೆಯಿಂದ ಹತ್ತೆಯವರೆಗೆ ಅದನ್ನು ಸುತ್ತು ಬರಿಸಿ "ನಿವಾಳಿಸ"ಲು ಯತ್ನಿಸಿದ. ಆದರೆ ಅವನ ತಲೆಗೆ ನಿಂಬಾ ಎಷ್ಟೂಂದು ಏರಿತ್ತೆಂದರೆ ಜೋಪಿ ಎಲ್ಲೋ ಇತ್ತು, ಅವನ ಕೈ ಎಲ್ಲೋ ಇತ್ತು. ಜೋನೆಗೆ ನಾನೇ ಅವನು ಕೈಯ್ಯಾಡಿಸಿದಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಜೋಪಿ ಹಿಡಿದು ಪೂಜೆ ಯನ್ನು ಪೂರ್ತಿಮಾಡಿದೆ.

ಅಲ್ಲಿಗೆ ಅವನ ಪೂಜೆ ಮಂತ್ರಗಳೆಲ್ಲಾ ಮುಗಿದು ಆ ನರಭಕ್ತಕನ ಹಣೆಬರಹ ತೀಮಾರ್ನವಾದಂತೆಯೇ, ಅದು ಎಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಬಂದು ನನ್ನ ಬಂದೂಕಿಗೆ ಬಲಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಫೋಟಿಸಿದ. ನಮ್ಮ ಸುತ್ತ ಸುತ್ತಿನಿಂತಿದ್ದ ಹಳ್ಳಿಯವರೆಲ್ಲಾ ಜೋನೋ ಸಮಾಧಾನದ ನಿಟ್ಟಿಸಿರು ಬಿಟ್ಟರು. ಅವನ ಪೂಜಾಕರ್ಮಗಳೆಲ್ಲಾ ಮುಗಿಯುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಪರಾಬಿನ ಹೊಡೆತದಿಂದ ತತ್ತ್ವರಸ್ತಿದ್ದ ಬುದ್ಧಿಯ್ಯ ನಿಂದ ತಾಳಲಾರದೇ ಬಿದ್ದು, ಬಯಲಿನಲ್ಲೇ ಗೊರಕೆ ಹೊಡೆಯತೋಡಿದ.

ಇಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದುದೆಂದರೆ ಹಳ್ಳಿಯವರೆಲ್ಲಾ ಸಂತುಪ್ತರಾದುದು. ಬುದ್ಧಿಯ್ಯನ ಮರ್ಯಾದೆಯೋಂದಿಗೆ ಹಳ್ಳಿಯವರ ಘನತೆಯೂ ಮತ್ತು ಬೇತರಿಸಿ ಕೊಂಡಿತ್ತು. ನಾನು ಸ್ವಾಸ್ಥಿ ಮುಖ ಮುಖ ನೋಡಿಕೊಂಡು ನಸುನಕ್ಕೆವು.

ಕತ್ತಲಾಗಿತ್ತು! ತ್ವಾಗಧಿಗೆ ಈ ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಕಾರು ಬಿಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹಿಂದಿರುಗುವುದು ನರಕ ಸದ್ಯಶಾಗಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಕಾರಿನ ಸ್ವಿನ್ಸುಗಳನ್ನು ಮುರಿದುಕೊಂಡು ತ್ವಾಗಧಿಗೆ ಹೋಗುವುದರ ಬದಲು ನಡೆದೇ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗೋಣಿಂದ ತೀಮಾನಿಸಿ ಕಾರನ್ನು ಬೆಳ್ಳಂದೂರಿನಲ್ಲೇ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ತ್ವಾಗಧಿಗೆ ಹೊರಟೆವು.

ತ್ವಾಗಧಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಸ್ಥಿ ಎರಡು ಹಸುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡು ತಂದ. ಅದನ್ನು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಮುಲಿ ಓಡಾಡುವ ಜಾಗ ನೋಡಿ ಕಟ್ಟಿದೆವು. ಬೆಳ್ಳಂದೂರಿನಲ್ಲಾ ನಮಗೆ ಮೂರು ದನಗಳನ್ನು ಮುಲಿಗಾಗಿ ಕಟ್ಟಲು ಜೊಟ್ಟರು. ಅವುಗಳನ್ನೂ ಹಳ್ಳಿಯವರು ಮುಲಿ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಎಂದು

ತೋರಿಗಿದ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದೆವು.

ಇದು ನಾನು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕ್ರಮಕ್ಕಿಂತ ಭಿನ್ನವಾಗಿತ್ತು. ನಮಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಕಾಲಾವಕಾಶವಿಲ್ಲದುದೇ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ. ನಾನು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಮೊದಲು ಮರದ ಮೇಲೆ ಮಚಾನನ್ನು ರಚಿಸಿ ಅನಂತರ ಅಲ್ಲಿಂದ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಲುವ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಹುಲಿಯನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಲು ದನ ಕಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದೇ. ಇದರ ಅನುಕೂಲ ಏನೆಂದರೆ ಹುಲಿ ಆಕಾಶಾತ್ ದನವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡರೆ ಅನಂತರ ಸದ್ಯ ಗದ್ದಲವಿಲ್ಲದೆ ಮಚಾನನ್ನು ಹತ್ತಿ ಕುಳಿತು ಹುಲಿಗಾಗಿ ಕಾಯಬಹುದು. ಹುಲಿ ದನವನ್ನು ಹಿಡಿದಾದಮೇಲೆ ಮಚಾನನ್ನು ಮರದ ಮೇಲೆ ಕಟ್ಟುವುದಾದರೆ ಮಚಾನನ್ನು ರಚಿಸುವ ಗಲಾಟೆಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲೇ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಆಡಗಿಕೊಂಡಿರುವ ಹುಲಿ ಗಾಬರಿಯಾಗಿ ಮತ್ತೆ ತಾನು ಕೊಂಡ ಪ್ರಾಣೀಯನ್ನು ತಿನ್ನಲು ಬರದೆ ಪರಾರಿಯಾಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆ. ಆದರೆ ಬೆಳ್ಳಂ ದೂರಿನಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಗಡ್ಡಂತರವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಮಚಾನನ್ನು ನಾಲ್ಕುದು ಕಡೆ ರಚಿಸಿ ಅನಂತರ ಅಲ್ಲಿ ದನಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವಮ್ಮೆ ಕಾಲಾವಕಾಶವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟೇಲ್ಲಾ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಿ ಬೆಳ್ಳಂದೂರಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗುವ ಹೊತ್ತಿಗಾಗೆ ಕತ್ತಲಾಗತೊಡಗಿತ್ತು. ಮತ್ತೆ ನಾವು ಬೆಳ್ಳಂದೂರಿನಿಂದ ನಡೆದೇ ತ್ವಾಗಧಿ ಕಡೆ ಹೊರಟಿವು. ಕತ್ತಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾದರೂ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ನರಭಕ್ತಿ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆರಗಬಹುದೆಂದು ಬಂದೂಕುಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿಕೊಂಡೇ ಹುವಾರಾಗಿ ಆಚೀಚೆ ನೋಡುತ್ತಾ ನಾವು ತ್ವಾಗಧಿ ತಲುಪಿದೆವು.

ನಾವು ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಬೆಳ್ಳಂದೂರಿಗೆ ಹೋದಾಗ ನಾವು ಕಟ್ಟಿದ್ದ ಯಾವ ಜಾನುವಾರನ್ನು ಹುಲಿ ಮುಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾವು ದನಗಳನ್ನು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿ ಪ್ರಯತ್ನ ಆರಂಭಿಸಿದ ಮೂರನೆಯ ದಿನ ಡಾಕ್ಕರ್ ಸ್ವಾಸ್ಥಿಯ

ಆಸ್ತ್ರೀಗೆ ಒಬ್ಬ ಗಾಬರಿಯಲ್ಲಿ ಭೇತನಾಗಿ ಬಿಡೋಡಿ ಬಂದು ಅವನ ಸಂಬಂದಿಕನೊಬ್ಬನನ್ನು ಹುಲಿ ಹೊಮ್ಮೆಕೊಂಡು ಹೋಯ್ತಂದು ಆತ್ಮಸ್ವರದಲ್ಲಿ ಕೊಗಿದ!

ನಮಗೆ ಹೇಳಿದ ಮನವ್ಯನೂ ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯೂ ಹಾಗೂ ಹುಲಿ ಹಿಡಿದವನು ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯೂ ತ್ವಾಗಧಿ ಮತ್ತು ಬೆಳ್ಳಂಡರಿನ ನಡುವೆ ದಾರಿಯ ಪಕ್ಷದಲ್ಲೇ ಅಕ್ಷಪಕ್ಷ ಗುಡಿಸಲು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ವಾಸವಾಗಿ ರ್ಜ್ಞರು. ಆತನ ಸಂಬಂದಿಕ ತ್ವಾಗಧಿಗೆ ಅಂಗಡಿಗೆ ಹೋದವನು ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹಿಂದಿರುಗುತ್ತಿದ್ದು. ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯೂ ಹಾಗೂ ಇತರ ಇಬ್ಬರು ದಂಪತ್ತಿಗಳೂ ಗುಡಿಸಲಿನ ಎದುರು ನಿಂತು ಮಾತಾಡುತ್ತಿರಬೇಕಾದರೆ ತ್ವಾಗಧಿಯಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದವ ಕಂಡ. ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಇದ್ದಕ್ಕಿದಂತೆ ಅವನು ಭಯಾನಕವಾಗಿ ಕೊಗಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಕೇಳಿಸಿತು. ಗುಡಿಸಲುಗಳ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿದ್ದ ಮೂವರೂ ತಲೆವತ್ತಿ ನೋಡಿದಾಗ ಬರುತ್ತಿದ್ದವ ಅಲ್ಲಿರಲ್ಲ.

ನಮಗೆ ಈ ವಿಷಯ ಹೇಳಿದ ಮನವ್ಯ ಕೊಡಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮಾಯವಾದವನ ಹೆಂಡತಿಯೋಂದಿಗೆ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೊಗಿ ಕರೆಯುತ್ತ ಆತ ಕೊಗಿಕೊಂಡು ಎಲ್ಲಿ ಮಾಯವಾದನೆಂದು ಹುಡುಕಲು ಹೋರಟ. ನರಭಕ್ತಕನ ಕಲ್ಪನೆ ಅವರಿಗೆ ಬರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಕಾಡಿನ ಯಾವುದೋ ದ್ವಾದ ಕೇಲಸ ಇದಿರಬಹುದೆಂದು ತಿಳಿದರು.

ಅವನು ನಾವತ್ತೇಯಾದ ಜಾಗ ತಲುಪ್ತುಲೂ ರಸ್ತೆಯ ಮರಳಿನಲ್ಲಿ ರಕ್ತದ ಕಲೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಆಗಾಧವಾದ ಹುಲಿ ಹೆಚ್ಚೆ ಗುರುತುಗಳೂ ಕಂಡವು. ಕೊಡಲೇ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಎದೆ ನಡುಕ ಶುರುವಾಯ್ತು. ಅವರು ನಾವತ್ತೇಯಾದವನ ಹೆಸರನ್ನು ನಿಂತಲ್ಲಿಂದಲೇ ಕೊಗುತ್ತ ಹೆದರಿ ಹಿಂದಿರುಗಲಿದ್ದರು. ಆ ಹೆಂಗಸಿನ ಕೊಗಿನಿಂದ ಕೋಪಗೊಂಡ ಹುಲಿ ತನ್ನ ಭೋಜನಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಯಾದವರನ್ನು ಬೆದರಿಸಲು ಕಾಡೊಳಗಿಂದಲೇ ಒಮ್ಮೆ ಭಯಂಕರವಾಗಿ ಘರ್ಜಿಸಿತು. ತಕ್ಕಣ ಅವನನ್ನು ಹುಡುಕ ಹೋದ ಇಬ್ಬರೂ ತಿರುಗಿ ತಮ್ಮ ಗುಡಿಸಲುಗಳ ಕಡೆಗೆ ಪರಾರಿಯಾದರು. ಅಲ್ಲಿ ಆತ ಇದ್ದುದರಲ್ಲಿ ಭದ್ರಪೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ ಗುಡಿಸಿ ಲೊಂದರೊಳಗೆ ಇಬ್ಬರು ಹೆಂಗಸರನ್ನೂ ಕೊಡಿ ತ್ವಾಗಧಿಗೆ ಬೇರೊಂದು ಬಳಸು ಮಾಗ್ರ ಹಿಡಿದು ಒಡಿಬಂದಿದ್ದು. ಆ ನರಭಕ್ತಕ ಈಗಲೂ ಇನ್ನೂ ಅವನ ಸಂಬಂದಿಕನನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ನಿಷ್ಪ ಕೊಂಚ ಧ್ಯೇಯ ಮಾಡಿ ಬಂದರೆ ಅದನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಗುಂಡಿಕ್ಕಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಿದ.

ಕತ್ತಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದ ಚೀತ್ತುರ - ೨

ಆತ ಹೇಳಿದ್ದ ಕೇಳಿ ನಮಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯ್ತು. ಹಾಡುಹಗಲಿನಲ್ಲಿ ನರಬಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಈ ಮುಲಿಯನ್ನು ಸಂಧಿಸಲು ನಮಗೆ ಅತ್ಯುಪಾ ಕಾಲಾವಕಾಶವಿತ್ತಪ್ಪೆ. ಕೂಡಲೇ ನನ್ನ ರೈಫಲನ್ನು ಹೇಗಲಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಒಂದು ಟಾಚೆನ್ನೂ ಬೆಚ್ಚಿನ ಕೋಟನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹಿಂದುಮುಂದು ನೋಡಿದೆ ನಮಗೆ ಈ ವಿಷಯ ವರದಿ ಮಾಡಿದವನ ಜೊತೆಗೆ ಒಡಿದೆ. ನನ್ನ ಹಿಂದೆ ಸ್ವಾಸ್ಥಿ ಸಹ ತನ್ನ ಕೋಟಾ ಕೋವಿಯನ್ನೂ ಟಾಚೆನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದ. ಆಗ ನಾನಿನ್ನೂ ಈಗಿಗಿಂತ ಕೊಂಚ ಚಿಕ್ಕವನಿದ್ದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ನಾನು ಸ್ವಾಸ್ಥಿ ಇಬ್ಬರೂ ಅವನೊದನೆ ಬಹುಬೇಗ ಅವರ ಗುಡಿಸಲುಗಳನ್ನು ತಲುಪಿದೆವು. ಆದರೆ ಏದುಸಿರು ಇಳಿಯವವರೆಗೂ ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯ್ತು. ಅಂತೊ ಹೆಚ್ಚೂ ಕಡಿಮೆ ಕೂಡಲೇ ಎನ್ನುವಂತೆ ಆ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ನಡುವೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಾನೂ ಸ್ವಾಸ್ಥಿಯೂ ಹುಲಿ ಆ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಹಿಡಿದ ಜಾಗ ತಲುಪಿದೆವು. ಅದನ್ನು ಅದು ತನ್ನ ಬಲಿಯನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಹಿಡಿದು ಕೊಲ್ಲಬೇಕಂದು ದೃಢನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿದ್ದೆವು.

ಹೆಚ್ಚಿಯ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಿ ಇಡುತ್ತಾ ನಾವು ಆ ಹುಲಿ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಕೊಂಡು ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ ಜಾಡಿನಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದೆವು. ಬಹುಶಃ ಅದು ಅವನನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರಾದೆವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ! ಆದರೆ ಹುಲಿ ಬಹು ಮುಂಚೆಯೇ ನಾವು ಬಳಿಸಾರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡಿತೋ ಏನೋ! ನಮಗೆ ಅದು ತಿನ್ನುವ ಅಥವಾ ಮೂಲಿ ಜಗಿಯುವ ಯಾವುದೇ ಶಭ್ದವೂ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ಬಹುಶಃ ನಾವು ಆ ಗುಡಿಸಲುಗಳ ಬಳಿಗೆ ಒಡೋಡಿ ಬಂದಾಗಲೇ ಅದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮೆ ಬರಪು ತಿಳಿದಿದ್ದಿರಬೇಕು. ನಾವು ಇನ್ನೂ ನಾಲ್ಕುರು ಹೆಚ್ಚಿ ಮುಂದೆ ಹೋದೆವು! ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಪೊದೆಗಳೆಡೆಯಿಂದ ಗುರುನೆ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಹುಲಿ ಘೋಜಿಸಿತು. ಕ್ವಾಕ್ವಾಕ್ವಾಕ್ ಅದರ ಗರ್ಜನೆಯ ಸದ್ದು ಗಟ್ಟಿಯಾಯ್ತು. ಅದು ಅದರ ಉಂಟಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಪಡಿಸಿದ ನಮ್ಮನ್ನು ಬೆದರಿಸಿ ಒಡಿಸಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿತ್ತು. ನಾವೀಗ ಹೆದರಿ ಹಿಂದೆ ಸರಿದಿದ್ದರೆ ಅದು ಸುಮ್ಮನಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಮುಂದುವರಿದರೆ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಹಾರುತ್ತಿತ್ತು. ಇಲ್ಲವೇ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಅದಕ್ಕೆ ಅಧ್ಯೇಯ ಉಂಟಾದರೆ ತನ್ನ ಉಂಟ ಬಿಟ್ಟು ಒಡಿಮೋಗುತ್ತಿತ್ತು.

ನಾನು, ಸ್ವಾಸ್ಥಿ ಏನು ಮಾಡಬೇಕಂದು ತೋರದೆ ಬಂದುಕ್ಕಣ ಅಧೀರರಾಗಿ ಮುಖ ಮುಖ ನೋಡಿಕೊಂಡೆವು. ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಸ್ಥಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಕರೆತಂದಿದ್ದ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಹೊರಟು ಹೋಗು ಎಂದು ಸಂಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ. ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಭುಜಕ್ಕೆ ಭುಜ ತಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ಕೋವಿಯನ್ನು ಸಿಧಿವಾ

೧೫ \ ಬ್ರಹ್ಮಂದಾರನ ನರಭಕ್ತ

ಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬಂದೋಂದೇ ಹೆಚ್ಚೆ ಮುಂದಿಡತೊಡಗಿದೆವು. ಹುಲಿ ನಾವು ಮುಂದುವರಿದಂತೆ ಬಂದೇಸಮನೆ ಭೀಕರವಾಗಿ ಘರ್ಜೆಸತೊಡಗಿತು. ಇನ್ನೇನು ನರಭಕ್ತ ಪೂದೆಗಳಿಂದ ಹೊರಚಿಮ್ಮತ್ತದೆಂದು ನಮಗೆ ಖಾತ್ರಿಯಾಯ್ತು. ಈ ಕ್ಷಣಿ, ಆ ಕ್ಷಣಿ, ಇನ್ನೇನು ಬಂತು ಎಂದು ಕಾಯುತ್ತಾ ಬಂದೋಂದೇ ಹೆಚ್ಚೆ ಇಡುತ್ತ ಮುಂದುವರಿದೆವು.

ಆದರೆ ಆ ಕ್ಷಣಿ ಬರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಹೇಗೋ ಅಪಾಯದ ಮುನ್ನಾಚನೆ ದೊರೆತಿರಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಹಾರುತ್ತದೆಂದು ನಾವು ಕಾದರೆ ಅದು ತನ್ನ ವ್ಯಾಹವನ್ನೇ ಬದಲಿಸಿ ಭೀಕರವಾಗಿ ಘರ್ಜೆಸುತ್ತ ಪೂದೆಗಳಿದೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನ ಸುತ್ತತೊಡಗಿತು. ಪೂದೆಗಳ ಮರೆಯಿಂದ ನಮ್ಮತ್ತ ಸುಗ್ನವ ಧ್ಯೇಯ ಅದಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ಬೆದರಿಸಿ ನಮ್ಮನ್ನ ಒಡಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನೇ ಮುಂದುವರೆಸಿತು. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ನಾಬ್ರಾ ದಿಕ್ಕಿನಿಂದ ಘರ್ಜೆಸುತ್ತ ನಮ್ಮನ್ನ ಸುತ್ತು ಬರಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು.

ಆಗ ನನಗೋಂದು ಯೋಚನೆ ಬಂತು. ಈ ಹುಲಿ ಎಷ್ಟು ಘಾಟಿ ಎಷ್ಟು ಹುವಾರಿ ಎನ್ನುವುದರ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಉಪಾಯದ ಫಲ ಸಿಂತಿತ್ತು. ಅದು ಎಂತಿದ್ದರೂ ನಾವಿಬ್ಬಿರೂ ಅದನ್ನ ಸಮೀಪಿಸುವುದನ್ನ ನೋಡಿತ್ತು. ಒಬ್ಬರು ಈಗ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾಣುವಂತೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ, ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಆ ಮಡಿದ ಮನಷ್ಯ ಶರೀರದ ಒಳಿ ಹುಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಹುದುಗಿಕೊಂಡರೆ ಹುಲಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಇಲ್ಲೇ ಇದ್ದಾನೆನ್ನುವುದನ್ನ ಮರೆತು ಹೊರಟುಹೋದರೆಂದು ತಿಳಿದು ಮೆಲ್ಲಿಗೆ ಶವದ ಒಳಿ ಬರಬಹುದೆ? ಅಥವಾ ಇಲ್ಲೇ ಏಕಾಂಗಿಯಾಗಿ ಅಡಗಿ ಕುಳಿತವನನ್ನ ಮುಗಿಸಿಬಿಡೋಣ ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಬಹುದೆ? ಅಥವಾ ನಾವು ಮಾಡಿದ ಉಪಾಯದ ಪೂರ್ತಿ ಅಥವಾ ಗ್ರಹಿಸಿ ಅದು ಪರಾರ್ಥಯಾಗಬಹುದೆ?

ಈ ಉಪಾಯದಲ್ಲಿ ಹೊಂದರೆಗಳು ಅಂಬಾ ಇದ್ದವು. ಡಾಕ್ತರ್ ಸ್ವಾನಿ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದುದು ಜೋಡು ನಳಿಗೆಯ ತೋಟಾ ಕೋವಿ ಮಾತ್ರ. ಆತನಿಗೆ ನನ್ನನ್ನ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಚಿಟ್ಟು ನೀನು ಹಿಂದಿರುಗು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಹುಲಿ ಆತನನ್ನ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಆತನ ಮೇಲೆರಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇತ್ತು. ತೋಟಾಕೋವಿ ಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನ ಬಂದೇ ಏಟಿಗೆ ನೆಲಕ್ಕುರುಳಿಸುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆಯೇ ಎಂದು ನನಗೆ ಅನುಮಾನ! ಅದರ ಬದಲು ಆತನನ್ನೇ ಇಲ್ಲಿರಲು ಹೇಳಿ ನಾನೇ ಹಿಂದಿರುಗಿದರೆ ಹುಲಿ ಆತನ ಮೇಲೇ ಎರಗಲಬಹುದು. ನಾನು ಆತನಿಗೆ ನನ್ನ ರೈಫಲ್ ಕೊಟ್ಟು ಆತನ ತೋಟಾ ಕೋವಿಯನ್ನ ನಾನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಶಿಕಾರಿದಾರರು ತಮ್ಮ ಪರಿಚಿತ ಆಯಧಗಳಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನ ದಕ್ಕಿತೆಯಿಂದ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು ಕಮ್ಮವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದೂ ನರಭಕ್ತಕನ ಜೊತೆ ಹುಡುಗಾಟವಾಡುವಂತೆಯೇ ಇರಲಿಲ.

ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಈ ಯೋಜನೆಗಳು ಸ್ವಾಸ್ಥಿಯ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ವಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಆತನೇ ಅವನ ಕಡೆ ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಪೊದೆಯೊಂದು ನ್ನು ತೋರಿಸಿ ನೀನು ಅದರಲ್ಲಿ ಅಡಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಎನ್ನುವಂತೆ ಸಂಜ್ಞೆ ಮಾಡಿ ತಾನು ಹಿಂದಿರುಗತ್ತೇನೆಂದು ಪಿಸುಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ. ನನ್ನ ರ್ಯಾಫಲ್ ಬೇಕೆ ಎಂದು ಸಂಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಸಂಜ್ಞೆಯಲ್ಲೇ ಬೇಡವೆಂದು ತಿರಸ್ತರಿಸಿದ.

ಹುಲಿ ಭಯಂಕರವಾಗಿ ಘಟ್ಟಿಸುತ್ತಾ ನಮಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುದೆ ಪೊದೆಗಳೆಡೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಸುತ್ತಿ ಬರುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು. ನನ್ನ ಬಲಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪೊದೆ ಮಾತ್ರ ಇತ್ತು. ಅದು ಬಿಟ್ಟು ನನಗೆ ಅಡಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುಲು ಅಲ್ಲಿ ಯಾವ ಮರವಾಗಲೀ ಕಲ್ಲುಬಂಡೆಯಾಗಲೀ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಮೇಲ್ಲಗೆ ಸದ್ದಾಗದಂತೆ ತುದಿಗಾಲಲ್ಲಿ ಆ ಪೊದೆಯ ಬಳಿ ಹೋಗಿ ಹುದುಗಿ ಕುಳಿತೆ. ಹುಲಿ ಕಾಡಿನೋಳಗೆ ಘಟ್ಟಿಸುತ್ತಾ ನಮ್ಮ ವಿರುದ್ಧದಿಕ್ಕಿನವರಿಗೆ ಹೋಗುವುದನ್ನು ಕಾದಿದ್ದು ನಾನು ಸ್ವಾಸ್ಥಿಗೆ ಈಗ ಹಿಂದಿರುಗಬಹುದೆಂದು ಸಂಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದೆ.

ಸ್ವಾಸ್ಥಿ ಆ ನರಭಕ್ಷಕನಿಗೆ ನಾವು ಹಿಂದಿರುಗುತ್ತಿರುವುದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಿವಾಗಲಿ ಎಂದೋ ಏನೋ ಕೆಷ್ಮಿ ಗಲಾಟೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ತನಗೆ ತಾನೆ ಮಾತಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹಿಂದಿರುಗಿದ. ಆತನ ಕೋವಿ ಮಾತ್ರ ಸಿಧಾವಾಗಿತ್ತು. ಹುಲಿ ಪೊದೆಗಳೆಡೆಯಿಂದ ಘಟ್ಟಿಸುವುದು ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು.

ಆದರೆ ಸ್ವಾಸ್ಥಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದ. ಅವನು ಕೆಮ್ಮುತ್ತಾ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದೇನೋ ಸರಿ.

ಆದರೆ ಮಾತಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬಾರದಿತ್ತು. ಹುಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದು ಶವದ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬರುವುದರ ಬದಲು ಬೇರೆ ರೀತಿಯೇ ವರ್ತಿಸಿತು. ಅದು ಇಬ್ಬರೂ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾ ರೆಂದೇ ತಿಳಿದು ಡಾಕ್ಕು ರಾ ಹಿಂದೆಯೇ ಪೊದೆಗಳೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡ ತೊಂದ ರೆಯಾದುದೆಂದರೆ ಅದು ಕೂಡಲೇ ಘಟ್ಟಿಸುವುದನ್ನೂ ನಿಲಿಸಿತು. ಅದು ಫೋದೆಗಳೆಡೆ

ಯಲ್ಲಿಯೆ ಸ್ವಾಸ್ಥಿ ಕಡೆಗೆ ಮುಂದುವರಿಯತ್ತಿರುವ ೧೯೫ ನೋಡಿದರೆ ಅದು ಮನದಲ್ಲೇ ಏನನ್ನೇಲ್ಲ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿತ್ತೇಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಆ ನರಭಕ್ತಕ ಏನನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿತ್ತೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಂತೆ ಅದನ್ನು ಸದ್ವಿಲ್ಲದೆ ಜರುಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಮಾತ್ರ ತೀಮಾರ್ಣವಿಸಿತ್ತು. ಈ ವಿಷಯ ಸ್ವಾಸ್ಥಿಗೆ ತಿಳಿಯದೆ ಹೋದರೆ ಏನು ಗತಿ ಎಂದು ನಾನು ಚಿಂತಿಸಿದೆ. ಮೊದಲೇ ಆತನ ಒಳಿ ಇದ್ದುದು ತೋಟಾಕೋವಿ ಮಾತ್ರ. ಈಗ ಅವನ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಹುಲಿ ಹಾರಿದರೆ!

ಈ ಯೋಚನೆ ಬಂದಕೂಡಲೇ ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಚಿಂತೆಯಾಯ್ತು.

ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನ ಪ್ರಾಣವೇ ಇಂ
ಧರೊಂದು ಗಂಡಾಂತರದಲ್ಲಿದೆ
ಯೆಂದಾದ ಮೇಲೆ ನಾನು ತಣ್ಣಗೆ
ಪೂರ್ದೆಯೋಳಗೆ ಕುಳಿತಿರಲು
ಸಾಧ್ಯವೇ? ನಾನು ಹಿಂದೆಮುಂದೆ
ಯೋಚಿಸದೆ ಪೂರ್ದೆಯೆಂದ
ಜಿಗಿದು ಹುಲಿ ಹೋದ ದಿಕ್ಕು
ಹಿಡಿದು ಹಿಂಬಾಲಿಸ ತೊಡಗಿದೆ.
ನಾನು ಇದಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪಿ
ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು
ಈಗನ್ನಿಸುತ್ತಿದೆ. ಎಕೆಂದು
ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಕೇಳಿ.

ದಾಕ್ಷರು ಈಗ

ಹಿಂದುಮುಂದಾಗಿ ಕೋವಿ ಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಬಂದೊಂದೇ ಹೆಚ್ಚಿ
ಹಿಷ್ಟೆಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದು ಉಂಟಿಗೊಳ್ಳಿ. ಆತನಿಗೆ ನಾನು ಪೂರ್ದೆಯಿಂದ ಹೂರ
ಬಂದು ಹುಲಿಯನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಈಗ ಹುಲಿ
ಹತಾತ್ಮಗಿ ಹೂರಬಂತೆಂದು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ. ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ನಡುವೇ. ನನಗೆ ಸ್ವಾಸ್ಥಿ
ನಿಂತಿರುವ ಜಾಗ ಸರಿಯಾಗಿ ಪೂರ್ದೆಗಳೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಗೋಚರಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ
ಸ್ವಾಸ್ಥಿಗೂ ನಾನು ಗೋಚರಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಹುಲಿಯ ನಡೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿ
ರವುದು ಅದು ಪೂರ್ದೆಗಳೆಡೆಯಲ್ಲಿ ನುಗ್ಗತ್ತ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಸದ್ಗಿನಿಂದ ಮಾತ್ರ.
ನನಗೂ ಸ್ವಾಸ್ಥಿಗೂ ನಾವಿರುವ ದೂರ ದಿಕ್ಕುಗಳು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದೆ ಇರುವುದರಿಂದ
ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ನಡುವಿನ ಹುಲಿಗೆ ಗುಂಡು ಹಾರಿಸುವುದು ಎಮ್ಮೆ ಅಪಾಯಕಾರಿ
ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ. ಹುಲಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಅದು ಮೇಲೆ ನೆಗೆಯುವ ಮೊದಲು
ಮಾಡುವ "ಪ್ರೋಫ್ ಪ್ರೋಫ್" ಎಂಬ ಘರ್ಜನೆ ಸದ್ಗು ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಸಾಕಿತ್ತು.
ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಅದಿನ್ನೇನು ಹಾರಿಯೇಬಿಟ್ಟೆಂದು ಗುಂಡುಹಾರಿಸಿ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು

ಹೊಡೆಮಕೊಂಡು ಸತ್ತು, ಇಬ್ಬರೂ ಹುಲಿಗೆ ಮೃಷಾನ್ನ ಭೋಜನ ಆಗುತ್ತಿದೆವು.

ನಾನು ಹುಲಿಯ ಹಿಂದೆ ಎಪ್ಪೋಂದು ಏಕಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ಮುಂದು ವರಿಯತ್ತಿದ್ದನೆಂದರೆ ಆಗ ನನಗಿದೆಲ್ಲಾ ಹೊಳೆಯಲೇ ಇಲ್ಲ. ನಾನು ಬೆಸ್ಸು ಹಿಂದೆ ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದನೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯದೆ ಹುಲಿಯೂ ನನ್ನಂತೆಯೇ ಏಕಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ಸ್ವಾಸ್ಥಿಯನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿತ್ತು.

ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ವೇಗವಾಗಿ ಫಟನೆಗಳು ನಡೆಯತೋಡಗಿ ದಿವು. ಡಾಕ್ಟರ್ ಹಿಂದೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚೆ ಇಡುತ್ತಾ ರಸ್ತೆ ತಲುಪಿದ್ದ. ಅಲ್ಲಿಯ ವರೆಗಿನ ಮೌನವನ್ನು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಮುರಿದು ಭಯಂಕರವಾಗಿ ಹುಲಿ ಫಜೀಸಿತು. ನಾನು ಗಡಿಬಿಡಿಯಲ್ಲಿ ಏನು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ಸರಿಯಾಗಿ ಗ್ರಹಿಸಲಾಗ ಲಿಲ್ಲ. ಹುಲಿ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ನೆಗೆಯಿತೋ ಅಥವಾ ಡಾಕ್ಟರ್ ಮೇಲೆ ನೆಗೆಯಿತೋ ಎಂದು ಕಕ್ಷಾಬಿಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಸೋಡಿದೆ. ಕಾಡೆಲ್ಲ ನೆಲವೆಲ್ಲ ಅಕ್ಕರಶಃ ನಡುಗುವಂತೆ ಹುಲಿ ಫಜೀಸಿತ್ತು. ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಡಾಕ್ಟರ್ ಕೋವಿ ಧಮಾರೆಂದಿಷ್ಟು ಕೇಳಿತು. ಆತನ ಎಲ್ಲಾಜಿ ತೋಟಾದ ಆರು ಗುಂಡುಗಳಲ್ಲಿ ಹಲವು ನನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಗಿಡಮರಗಳನ್ನು ಚೆಟಪಟ ಮುರಿದುಕೊಂಡು ನುಗ್ಗಿದ್ದು ಕೇಳಿಸಿತು. ಕೋವಿಯ ಸದ್ವಿನಿಂದ ಭೀತಿಗೊಂಡ ಹುಲಿ ಮಿಂಚಿನ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಹಿನ್ನೆಗೆದು ನನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಒಡಿಬರ್ತಿರುವುದು ಕಂಡಿತು. ನನಗೆ ಸಮಯವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಗಡಿಬಿಡಿಯಲ್ಲಿ ಚಕ್ಕನೇ ರೈಫಲ್ ಎತ್ತಿ ಹುಲಿಗೆ ಗುಂಡು ಹಾರಿಸಿದೆ.

ಕೆಲವು ನಿಮಿಷಗಳ ಅನಂತರ ಸ್ವಾಸ್ಥಿ ನನಗೆ ಹೇಳಿದ, ನನ್ನ ಬಂದೂಕಿನಿಂದ ಹೊರಟ ಗುಂಡು ಆತನ ತಲೀಯ ನೆತ್ತಿಯನ್ನು ಸವರಿಕೊಂಡಂತೆಯೇ ಹೋಯ್ತುಂತೆ ಸ್ವಾಸ್ಥಿಯದು ಬೆಳಕ್ಕಾತಲೇಯಾದೆಂದು ಅವನ ಕೂದಲಿಗೆ ಬೆಂಕಿ ಹತ್ತಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಆ ನರಭಕ್ಕ ಸುಲಭದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಮುಗಿಸಿಯೇಬಿಡುವ ಅವಕಾಶಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರಾಗಿತ್ತು!

ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೂ ಬೇಕಾದಮ್ಮೆ ಶಿಕಾರಿಯ ಅನುಭವ ಇತ್ತು. ಇಬ್ಬರೂ ಕೆಲವೇ ಗೇಣಗಳ ದೂರವಲ್ಲಿದ್ದ ಹುಲಿಗೆ ಗುಂಡು ಹಾರಿಸಿದ್ದಿವು. ಹುಲಿ ಸಮೀಪದಲ್ಲೇ ಎಲ್ಲೋ ಬಿಂದಿತ ಸತ್ತು ಮಲಗಿದೆ. ಅಥವಾ ಗಾಯಗೊಂಡು ಬಧ್ಯಾಡುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಭರವಸೆಯಿಂದ ಸುತ್ತಮುತ್ತಿನ ಕಾಡನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹುಡುಕಾಡಿದೆವು. ಉದ್ದೇಗದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಗುಂಡುಗಳೂ ಗುರಿತಪ್ಪಿ ನಮ್ಮೆ ಬಳಿಯೇ ರೊಯ್ಯನೇ ಹೋದುದನ್ನು ಮರೆತೆದ್ದಿವು.

ಸುಮಾರು ಸುತ್ತಾಡಿದರೂ ನಮಗೆ ಸತ್ತ ಹುಲಿಯಾಗಲಿ ಗಾಯ ಗೊಂಡ ಹುಲಿಯಾಗಲೇ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಅನಂತರವೇ ನಮಗೆ ಅಥವಾಯ್ತು ನಮಗೆ ನಂಬಲಾಗದಿದ್ದರೂ ಅಪ್ಪೋಂದು ಸಮೀಪದಿಂದ ಸಹ ನಾವು ಗುರಿ

೨೨ \ ಬಳ್ಳಂದೂರಿನ ನರಭಕ್ತಕ

ತಪ್ಪಿದೇವೆಂದು. ಸ್ವಾನ್ಯಾ ಬೆಷ್ಟುಬೆಷ್ಟಾಗಿ ನನ್ನ ಕಡೆ ಸೋಡಿದ. ನಾನು ಯಾವ ರೀತಿ ಅವನತ್ತು ಸೋಡುತ್ತಿದ್ದನೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ನಾವಿಭ್ಯರೂ ಮೌನವಾಗಿ ಮಾತಾಡದೆ ಗುಡಿಸಲುಗಳ ಕಡೆಗೆ ನಡೆದೆವು. ಅಲ್ಲಿ ಗುಡಿಸಲುಗಳ ಒಳಗಡೆ ನಮ್ಮನ್ನ ಕರೆತಂದವನೂ ಇಬ್ಬರು ಹೆಂಗಸರೂ ಜೀವ ಹಿಡಿಮುಕೊಂಡು ನಡುಗುತ್ತಾ ಬಾಗಿಲು ಭದ್ರಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ ನಡೆಮದ್ದಲ್ಲವನ್ನೂ ಹೇಳಿ ತ್ಯಾಗಧಿ ಕಡೆಗೆ ನಡೆಯ ತೊಡಗಿದೆವು. ಕೊಂಚ ಹೊತ್ತು ಕಳೆದ ಮೇಲೇ ಜೋಮು ಹಿಡಿದಿದ್ದ ನನ್ನ ಬುದ್ಧಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡತೊಡಗಿದ್ದು.

ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಹುಲಿ ಅದು ನರಭಕ್ತಕನೇ ಆಗಲಿ ಅಲ್ಲದಿರಲಿ ಅದರತ್ತ ಗುಂಡು ಹಾರಿಸಿದ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಮತ್ತೆ ಬರುವುದು ಅವರೂವ. ಈ ನರಭಕ್ತಕನತ್ತ ಬಂದಲ್ಲ ಎರಡು ಬಾರಿ ನಾವಿಭ್ಯರೂ ಗುಂಡುಹಾರಿಸಿದೆವು. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಅದು ಆ ಜಾಗ ಬಿಟ್ಟು ಅನೇಕ ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಒಡೇ ಹೋಗುತ್ತದೆ; ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ನಾವು ಧೈಯವಾಗಿ ಗುಡಿಸಲಿನ ಜನಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ತ್ಯಾಗಧಿ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಟಿದ್ದು. ಆದರೆ ಈ ಹುಲಿ ಮತ್ತೆ ಹಿಂದಿರುಗುವ ಮತ್ತು ತಾನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿರುವ ದೇಹದ ಅಳಿದುಳಿದ ತುಣುಕಗಳನ್ನು ತಿನ್ನುವ ಬಂದು ಕ್ಷೀಣ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇಲ್ಲವೇ? ಆದರೆ ಅದರ ಅಂತೆಕರಣಗಳು ಅದಕ್ಕೆ ಹೇಳೇ ಹೇಳುತ್ತವೇ ಈ ಜಾಗ ಅಪಾಯಕಾರಿ ಎಂದು. ಆದರೂ ನೂರರಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ ಅರ್ಥಭಾಗವಾದರೂ ಅದು ಹಿಂದಿರುಗು ಸಾಧ್ಯತೆ ಇರಬಹುದೆ?

ನಾನು ಈ ಆರೋಚನೆ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದವನು ನಿಂತು ಬಿಟ್ಟೇ ಡಾಕ್ಟರೂ ಯಾಕೆ ನಿಂತೆನಂದು ಚಕ್ಕಿತನಾಗಿ ನಿಂತ. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಲ್ಲಿದ್ದುದನ್ನು ಆತನಿಗೆ ಹೇಳಿದೆ. ಆತನೂ ಏನನ್ನೂ ನಿರ್ಧರಿಸಲಾರದ ತಲೆಕೊಡ ವಿದ. ಆಮೇಲೇ ಇಬ್ಬರೂ ಒಮ್ಮತದಿಂದಂಬಂತೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದೆವು.

ಗುಡಿಸಿಲೊಳಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಬಾಗಿಲು ಭದ್ರ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಆ ಮನುಷ್ಯನೂ ಇಬ್ಬರು ಹೆಂಗಸರೂ ನಾವಮ್ಮ ಬೇಗ ಹಿಂದಿರುಗಿದುದನ್ನು ಸೋಡಿ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟರು. ನಾವೇಕೆ ಬಂದೆವೆಂದು ಅವರಿಗೆ ವಿವರಿಸಿದಾಗ ಅವರಿಗೆ ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷವೇ ಆಯ್ದು. ಆದರೆ ಅವರು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ನಮಗೆ ಹೇಳಿದ್ದ "ಬಂಡಿತ ಹುಲಿ ಮತ್ತೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರ ಮುಖದೆರೇ ಎರಡೂ ಬಂದೂಕಗಳೂ ಫಚೀಸಿದ್ದು ಅದು ಈಗಲೇ ಅನೇಕ ಮೈಲುಗಳಾಚೆ ಇರಬಹುದು" ಎಂದು.

ನಾವು ಮತ್ತೆ ಹುಲಿ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಅರೆಬರೆ ತಿಂದು ಬಿಟ್ಟು ಹೋದ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಹೋದೆವು. ನಾನು ಹೊದಲೇ ತಿಳಿಸಿದಂತೆ ಅಲ್ಲಿ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಯಾವುದೇ ಸರಿಯಾದ ಜಾಗವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು

ಮೊದಲೇ ಅಡಗಿ ಕುಳಿತೆದ್ದ ನಾಳ್ಬಿಡಿ ಎತ್ತರದ ಪೋದೆಯೋಂದು ಮಾತ್ರ ಇತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ಬೆಳಗಿನ ಹೊತ್ತು ಅಡಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದರೂ ರಾತ್ರೆ ಅಲ್ಲಿ ಅಡಗಿ ಮಲಿಗಾಗಿ ಕಾಯವುದು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ರಾತ್ರಿ ಮಲಿಗಳಿಗೆ ಕಣ್ಣ ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣುವುದರಿಂದ ಸತ್ತವನನ್ನು ತಿಸ್ತುಲು ಬರುವ ಮಲಿಗೆ ನಾನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಗೋಚರವಾಗುತ್ತಿದ್ದೆ. ಮಲಿಗೆ ಗುಂಡು ಹೊಡೆದು ನಾವು ಹೆದರಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಅದು ಈ ಬಾರಿ ಅತ್ಯಂತ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಕೊಂಚವೂ ಸದ್ದು ಮಾಡದೆ ನನಗೆ ಏನು ಮಾಡಿದರೂ ಗೊತ್ತಾಗದಂತೆ ಬರುತ್ತದೆನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಜಾನುಕಟ್ಟಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ದೊಡ್ಡ ಮರವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಮುಂದೇನು ಮಾಡುವುದೆಂದು ನನಗೆ ಹೋಚದೆ ದಿಗ್ನೂಡ ನಂತೆ ಕುಳಿತೆದ್ದೆ. ರಾತ್ರಿ ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಒಂದರೂ ಬರಬಹುದಾಗಿದ್ದ ಆ ನರಭಕ್ತಕನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಸಾಯಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಆ ಪೋದೆಯೋಳಗೆ ಮುದುಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲೇ?

ಡಾಕ್ಕರ್ ಸ್ವಾಸ್ಥಿಗೆ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಒಂದು ಉಪಾಯ ಹೋದೆಯಿತು. ಆ ಗುಡಿಸಲುಗಳಲ್ಲಿರುವ ಮೂರು ಜನರ ಸಾಂಪದಿಕ ಅಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ಮುದುಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವಮ್ಮೆ ದೊಡ್ಡ ಗುಂಡಿಯೋಂದನ್ನು ತೆಗೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೇ? ಅದರೊಳಗೆ ಒಬ್ಬ ಕುಳಿತು ಆ ನರಭಕ್ತಕ ಉಳಿಸಿ ಹೋಗಿರುವುದನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಹೋಗಲು ಬರುವವರೆಗೆ ಕಾಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೇ?

ಕೆಲವು ತೊಂದರೆಗಳಿದ್ದವು. ಆ ಮಲಿ ನಾವು ಅಡಗಿ ಕುಳಿತೆದ್ದ ಗುಂಡಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಹೆದರಿ ಒಡಿಕೋಗಬಹುದು. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಭಯಂಕರವಾದುದೆಂದರೆ ಅದರೊಳಗೇನಿದೆ ನೋಡೋಣೇಂದು ಬಂದೇ ಬಿಡಬಹುದು. ಮಲಿಗೆ ಗುಂಡಿಯೋಳಿಗಿರುವ ಮಾನವ ಕಾಣಲಿಲ್ಲವೆಂದೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಹಾಗಾದರೆ ಗುಂಡಿಯೋಳಿಗಾಗಿ ಮಾನವನಿಗೆ ಮಲಿ ಕಾಣುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಗುಂಡಿಯೋಳಿಗಿಂದ ಎದ್ದು ನಿಂತೇ ಹೊಡೆಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಭೂಮಿಯಿಂದ ಹೊರಬರುವ ಮಾನವನನ್ನು ಕಂಡಾಗ ಮಲಿ ಏನು ಮಾಡಿತೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೆದರಿ ಒಡಿದರೂ ಒಡಬಹುದು ಅಥವಾ ಉಂಟಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆಕೊಡುತ್ತಿರುವವನೆಂದು ಮೇಲೆರಿಗಿದರೂ ಎರಗಬಹುದು.

ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಲೋಚಿಸಿ ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ಗಂಡಾಂತರಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕು. ಇಲ್ಲವೇ ಇಡೀ ನಮ್ಮ ಹಂಚಿಕೆಯನ್ನೇ ಕೈಬಿಡಬೇಕು. ಕಾಲ ಸರಿಯುತ್ತಾ ಆಗಲೇ ಮೂರು ಗಂಟೆಯಾಗಿತ್ತು. ಸೂರ್ಯ ಇಲಿಮುಖನಾಗಿದ್ದ. ನಾವು ಬೇಗ ಬೇಗ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಿತ್ತು. ಡಾಕ್ಕರು ತ್ಯಾಗಧಿರ್ಗೆ ಹೋಗಿ ಐದಾರು ಜನರೊಡನೆ ಗುಂಡಿ ತೆಗೆಯಲಗತ್ತಾದ ಎಲ್ಲ ಸಲಕರಣಿಗಳೊಡನೆ ಒಡೋಡಿ ಬಂದರು. ನಮ್ಮೆಡನಿದ್ದ ಮೂರೂ ಜನರನ್ನು

ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಟ್ಟು ಹನ್ನೊಂದು ಜನ ಸೇರಿ ನಮಗೇ ಅಚ್ಚರಿಯಾಗುವಮ್ಮೆ ವೇಗವಾಗಿ ಗುಂಡಿ ತೆಗೆದೆವು. ಅಗೆದ ಮಣಿನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಚೂರೂ ಬಿಡದಂತೆ ಬುಟ್ಟಿಗೆ ತುಂಬಿಸಿ ದೂರ ಬಯ್ದು ಹಾಕಿದೆವು.

ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಉಪಾಯ ರೂಪಿಸಿದವನು ಸ್ವಾಸ್ಥಿಯಾದ್ದರಿಂದ ಆ ಗುಂಡಿಯೋಳಗೆ ತಾನೇ ಕುಳಿತು ಹುಲಿಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತೇನೆಂದು ತರಲೆ ತೆಗೆದೇ ತೆಗೆಯುತ್ತಾನೆಂದು. ಅಪ್ಪಲ್ಲದೆ ಅವನು ಹತ ಹಿಡಿದವನೆಂದರೆ ಎಮ್ಮೆ ಹೇಳಿದರೂ ಕೇಳುವವನಲ್ಲವೆಂದೂ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಅಮ್ಮೊಂದು ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ಹುಲಿಗೆ ಹೊಡೆಯಲು ತೋಟಾ ಹೋವಿ ಹೆಚ್ಚು ಅನುಕೂಲಕರವಾದುದೆಂದು ವಾದಮಾಡುತ್ತಾನೆಂದೂ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ನನ್ನ ಪಾಡಿಗೆ ನಾನು ತ್ಯಾಗಧಿರ್ಗೆ ಹೋಗಿ ರಾತ್ರಿ ಕಳೆಯಬೇಕಾಗಬಹುದೆಂದು ಮನದಲ್ಲೇ ನಾನು ಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ.

ನಮ್ಮ ಸಾಂಕೇತಿಕರೇಲ್ಲ ಗುಂಡಿ ತೋಡಿದ್ದು ಮುಗಿಸಿ ತಮ್ಮ ಹಾರೆ ಗುದ್ದಲಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಟ್ಟುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ವಿಧಿವಿಲಾಸ ಬೇರೊಂದನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಿತು. ಇಬ್ಬರು ಯುವಕರು ತ್ಯಾಗಧಿರ್ಗಿಯಿಂದ ಒಡೋಡಿ ಬರುತ್ತಿರುವುದು ಕಂಡಿತು. ಅವರು ಡಾಕ್ಟರನ್ನು ಮುಡುಕಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದರು. ಅವರ ಲ್ಲೋಬ್ಬ ಹಳ್ಳಿಯ ಪಟೇಲ. ಪಟೇಲ ತನ್ನ ತುಂಬುಬಸುರಿ ಹೆಂಡತಿ ಬಾವಿಯಿಂದ ನೀರು ತರುತ್ತಾ ಜಾರಿಬಿದ್ದು ಗಭರಾತವಾಗಿ ಕಂಡಾಪಟ್ಟೆ ರಕ್ತಹೋಗುತ್ತಿದೆಯೆಂದೂ, ಡಾಕ್ಟರು ಕೂಡಲೇ ಬಂದು ಪ್ರಾಣ ಉಳಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಕೇಳಿಕೊಂಡು.

ಡಾಕ್ಟರು ಹುಲಿಗಾಗಿ ಆ ಗುಂಡಿಯೋಳಗೆ ಕಾದು ಕೂರುವ ಸನ್ನಾಹದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಲೂ ತರತರವಾಗಿ ಗೋಗರೆಯತೋಡಗಿದ. ಡಾಕ್ಟರನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೇ ಪ್ರವಂಚದಲ್ಲಿ ತನಗೆ ಇನ್ನಾರೂ ಹಿತ್ಯೆಗಳಿಲ್ಲವೆಂದು ಗೋಗರೆದ. ಎಮ್ಮೆ ಹೇಳಿದರೂ ಕೇಳದೆ ನೀರು ಹೊರಲು ಹೋದ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಅವಿವೇಕಿ ಮುಂಡೆ ಎಂದು ಶಪಿಸಿದ. ಹಳ್ಳಿಯ ಪಟೇಲನಾದ ತನಗೆ ಈ ರೀತಿ ಚಿಲ್ಲರೇ ಕೆಲಸಗಳಿಗಾಗಿ ಆಳುಗಳನ್ನಿಡಲೂ ಯೋಗ್ಯತೆ ಇಲ್ಲ ವೆಂದು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ತಿಳಿದಿದ್ದಾರೆಂದು ಜರೆದ. ನೋಡಿ ಈಗ ಎಂಥ ತೊಂದರೆಗೆ ತಂದಿಟ್ಟು ನಿಮಗೂ ಅನಾನುಕೂಲ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಡಾಕ್ಟರ ಉಭಯಸಂ ಕಟದ ಬಗ್ಗೆ ವ್ಯಾಸನ ಸೂಚಿಸಿದ.

ಸ್ವಾಸ್ಥಿ ನನ್ನ ಕಡೆ ನೋಡಿದ. ಬೇಸರ ಅವನ ಮುಖದಲ್ಲಿತ್ತು. ನನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು "ಗುಡಲಕ್ ಅಂಡರಾಸನ" ಎಂದು ಹೇಳಿದ.

ಕೆಲವು ಕ್ಷೇತ್ರಗಳೋಳಗೆ ಪಟೇಲ, ಆಳುಗಳು, ಸ್ವಾಸ್ಥಿ ಎಲ್ಲ ಹೊರಟುಹೋದರು. ನಾನೊಬ್ಬನೇ ಏಕಾಂಗಿಯಾಗಿ ನಿಂತೆ. ಅಕ್ಕಪಕ್ಕ ಸತ್ತು

ಮನವು ಕೈಕಾಲು ತಲೆಗಳು ಚೆಲ್ಲಾಟಿಲ್ಲಿಯಾಗಿ ಬಿಡಿದ್ದವು.

ಕತ್ತಲು ಕವಿಯತ್ತಿತ್ತು. ಹಕ್ಕಿಗಳ ಸದ್ಯ ಅಡಗಿತು. ನಾನು ಬೇಗ ಬೇಗ ನಾವು ತೋಡಿದ್ದ ಗುಂಡಿಯೊಳಗಿಲ್ಲದು ಕುಳಿತೆ. ಮೇಲೆ ವ್ಯಾತಾಕಾರವಾಗಿ ಆಕಾಶ ಕಾಣತ್ತಿತ್ತು. ಮುಲಿ ಹೊದಯುವ ಉತ್ಸಾಹದಲ್ಲಿ ಸಮ್ಮಾನವಾಯದ ಆಗುಹೋಗುಗಳನ್ನು ನಾನು ಪರಿಗಣಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಗುಂಡಿಯೊಳಗೆ ಎಮ್ಮೋಂದು ಬೆಳ್ಳಿಗಿತ್ತೆಂದರೆ ಕೆಲವೇ ನಿಮಿಷಗಳೊಳಗೆ ಶೀಬೆಯಾಗಿ ಬೆವರು ಹರಿಯಿತು. ಜೊತೆಗೆ ಗಾಳಿಯ ಚೆಲನೆ ಕೊಂಚವೂ ಇಲ್ಲದ್ದರಿಂದ ಉಸಿರು ಕಟ್ಟಿದಂತಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಗುಂಡಿಯೊಳಗೆ ಎಮ್ಮೋಂದು ನಿಶಭ್ರವಾಗಿತ್ತೆಂದರೆ ಸತ್ತೆಂತೆ ಗೋರಿಯ ಲ್ಲಿದ್ದಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಕತ್ತಲಾದೊಡನೆ ದೂರದಲ್ಲಿ ಗೊತ್ತು ಕೂರಲು ಹೋಗುವ ಕಾಡು ಕೋಳಿಗಳ ಕೂಗು ಕೇಳಿತು. ಈ ಗುಂಡಿಯೊಳಗೆ ಕುಳಿತರೆ ನರಭಕ್ಷಕನ ಆಗಮನದ ಸದ್ಯ ಕೇಳುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆಂದು ನನಗೆ ಚಿಂತಿಯಾಯ್ತು. ಗಾಬರಿಗೋಂಡಿದ್ದ ಮುಲಿ ಮತ್ತೆ ಹಿಂದಿರುಗುವುದೇ ಅಸಂಭವವೆಂದು ಸಂಶಯವಾಯ್ತು.

ಕತ್ತಲಾಯ್ತು. ನಾನು ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದ ಗುಂಡಿಯ ಮೇಲೆ ಎಂಥಡೋ ಕರಿಯ ಆಕೃತಿ ರೆಕ್ಕೆ ಬಡಿದುಕೊಂಡು ಹಾರಿತು. ಬಹುಶಃ ಕುರುಡುಗವ್ಯಟ ಹಕ್ಕಿ ಇರಬೇಕು. ಮುಲಿ ತಿಂದು ಉಳಿದಿದ್ದ ಉಚ್ಛಿಪ್ಪಕ್ಕೆ ಅನೇಕಾನೇಕ ಮುಖ ಟೆಗಳು ಮುತ್ತತಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವುಗಳ ಬೇಟೆಗಾಗಿ ಕುರುಡುಗವ್ಯಟ ಬಂದಿದ್ದಿರಬೇಕು. ಮಾಂಸಕ್ಕೆ ಮುತ್ತತಿದ್ದ ನೊಣಗಳ ಗುರ್ಜುನ್ನವ ಸದ್ಯ ನನಗೆ ಕೇಳುತ್ತಿತ್ತು. ಆಗಲೇ ವಾಸನೆ ಹೊದಯುತ್ತಿದ್ದ ಶರೀರದ ಅವಶೇಷಗಳಿಂದ ವಾಸನೆ ಎದ್ದು ಗುಂಡಿಯೊಳಗೇ ಕವಿದಂತೆನ್ನಿಸಿತು.

ನರಭಕ್ಷಕ ಬರುತ್ತದೆಯೆ? ಬಂದು ತಿನ್ನತೊಡಗಿದರೆ ನಾನು ಪತ್ತೆ ಮಾಡುವದು ಹೇಗೆ? ಅಥವಾ ಇಲ್ಲೋನೋ ಬವಳಾವನೆ ಸಂಭವಿಸಿದೆ ಎಂದು ದೂರದ ಪ್ರೋದಯಳಿಗೆ ಕುಳಿತು ವೀಕ್ಷಿಸುತ್ತದೆಯೆ? ಅದು ಈಗಲೇ ಈ ಗುಂಡಿಯೊಳಗೆ ತನ್ನ ಪರಮಶತ್ರು ಒಬ್ಬ ಅಡಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದಾನೆಂದು ತಿಳಿದಿಲ್ಲವೆ? ಇವನನ್ನ ಮುಗಿಸಲು ಇದಕ್ಕಿಂತ ಒಳ್ಳೆಯ ಸುಸಂದರ್ಭ ಇಲ್ಲಿಂದು ಭಾವಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆ? ಸಂಶಯಗಳು ನೂರಾರು ಪ್ರಶ್ನೆಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ತಲೆಯೊಳಗೆ ಸುಳಿದಾಡಿದವು. ಪಟ್ಟೇಲನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಡಾಕ್ಕಾರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಯ್ತು? ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿದೆ. ಮುಲಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸುವುದೇಕೋ ತೀರ ಕಳವಳಕಾರ ಕವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿತು!

ಆ ಕ್ಷೇತ್ರ ನನಗೇನೋ ಸದ್ಯ ಕೇಳಿಸಿದಂತಾಯ್ತು. ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಉಸಿರಾಡುವ ಸದ್ಯ.

ಇದು ಮುಲಿಯೇ ಇರಬೇಕು. ನನ್ನನ್ನ ಗುಂಡಿಯಿಂದ ಹೊರಗೆದೆ

ಮುಗಿಸಲು ಮೆಲ್ಲಗೆ ನೆಲದ ಮೇಲೇ ತೆವಳುತ್ತಾ ಹತ್ತಿರಾಗುತ್ತಿದೆ! ಮೆಲ್ಲಗೆ ನನ್ನ ರೈಫಲನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿ ಕೊಂಡೆ. ರೈಫಲ್ ಹಿಡಿದಾಗ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಧೈಯ ಮೂಡಿತು.

ಸದ್ದು ಕೆಲವು ಕಾಲ ನಿಂತಿತು! ಅನಂತರ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ "ಕೇಸ್" ಎಂದು ಶಬ್ದ. ಯಾವುದಾದರೂ ಚಿರತೆ ಮಾಂಸದ ವಾಸನೆ ಹಿಡಿದು ಬಂತೆ!

ಹುಲಿಗಳ ಕಾಟದಿಂದಾಗಿ ಚಿರತೆಗಳು ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ನತೀಸಿ ಹೊಗಿದ್ದವೆಂದು ನಾನು ನಿಮಗೆ ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದ್ದೇನಲ್ಲ. ಆದರೂ ಬಂದರೆ ಚಿರತೆಗಳು ಹುಲಿಗಳ ಕಣ್ಣಪ್ಪಿಸಿ ಒಡಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದವು ಇರಬಹುದು! ಈ ಉಸಿರಾಟದ ಶಬ್ದ ಮತ್ತು ಕೇಸ್ ಎನ್ನುವ ಶಬ್ದ ಬಂಡಿತವಾಗಿ ಇಂಥ ಯಾವುದೊ ಚಿರತೆಯಿಂದಲೇ ಬಂದಿರಬೇಕು!

ಅನಂತರ ಕೆಲವು ಕಾಲ ಯಾವ ಶಬ್ದವೂ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ಆಮೇಲೇ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ನನ್ನ ತಲೆ ಮೇಲೆ ಏನೋ ತೆವಳಿದ ಸದ್ದು! ಏನಿದು? ಯಾವು ದಾದರೂ ಹಾವು ಇರಬಹುದೆ. ಕಾಡಿನ ಆ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹೆಬ್ಬಾವುಗಳು ಸಕ ಇದ್ದವು. ತಲೆ ಎತ್ತಿ ನೋಡಿದೆ. ನನ್ನ ತಲೆ ಮೇಲಿನ ವ್ಯಾತ್ರಾಕಾರದ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಏರಿದು ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಮಿಸುಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಸದ್ದು! ಈ ಸಾರಿ ಮಾಂಸ ಹರಿಯುವ ಮುಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ಮುರಿಯವ ಲಟ್ಟಲಟ ಸದ್ದು. ಓಹೋ ನರಭಕ್ತಿ ಬಂದಿದೆ! ಅದರ ಉಟ ಸಾಗಿದೆ! ಮೇಲೆ ಅದರೊಡನೆ ಇನ್ನೊಂದು ಹುಲಿ ಇದೆಯೆ? ಅಥವಾ ಈ ನರಭಕ್ತಿಕನೇ ಮರಿಗಳಿರುವ ಹೆಣ್ಣು ಹುಲಿಯ? ಏಕೆಂದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಹುಲಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಡುವಂತೆ ಗರ್ ಗುರ್ ಎಂದು

ಹುಲಿ ಸದ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ತಾಯಿ ಹುಲಿ ಮರಿಗಳ ಮೇಲಿನ ಮಮತೆಯಿಂದ ಅವುಗಳಿಗಾಗಿ ಪ್ರಾಣ ಕೊಡಲೂ ಹಿಂದಿಂದಾಗಿಯತ್ತದಾದರೂ ಉಟಪದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಯಾರ ಅಡ್ಡಿಯನ್ನು ಸಹಿಸದಿರುವುದು ಅವುಗಳ ಪ್ರಷ್ಟತ್ತಿ.

ಹುಲಿ ಮತ್ತೆ ಬಲವಾಗಿ ಗುರುಗುಟ್ಟಿಡಗಿತ್ತು. ನನಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಬಂದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಹುಲಿಗಳಿದ್ದಾವೆನ್ನುವುದು ಮಾತ್ರ ಖಾತ್ರಿಯಾಯ್ತು. ಮರಿಗಳಿರಬಹುದು ಅಥವಾ ನರಭಕ್ತು ಕನ ಜೊತೆಗಾರನಿರಬಹುದು. ಈ ಹುಲಿಯನ್ನು ಹೊಡೆಯಬು ಹಂಚಿಕೆ ಹಾಕಿದಾಗ ಈ ಅಪಾಯಕಾರಿ ಸಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ನಾನು ಲೇಕ್ಕ ಹಾಕಿರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಈಗೇನು ಮಾಡುವುದು?

ನಾನೀಗ ಈ ನರಭಕ್ತು ಕನಿಗೆ ಗುಂಡು ಹಾರಿಸುವ ಮೊದಲು ಅದು ಎಲ್ಲಿ ಇದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ಎಂದರೆ ಕೊಂಚವಾದರೂ ತಲೆ ಎತ್ತಿ ನೋಡಬೇಕು. ಆಮೇಲೆ ಕೋಪಿಯನ್ನು ಗುಂಡಿಯೋಳಗಂದ ಹೂರತೆಗೆದು ಮೇಲೆತ್ತಿ ಗುರಿ ಹಿಡಿಯಬೇಕು. ಇಷ್ಟನ್ನೂ ಹುಲಿಯ ಗಮನ ಸೇಳಿಯದಂತೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವೇ?

ಇವ್ವಾದಮೇಲೂ ಇರುವ ಸಮಸ್ಯೆ ಎಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಹುಲಿಗಾದರೂ ನಾನು ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಎರಡೂ ನನ್ನಿಂದ ವಿರುದ್ಧ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲೇ ನೋಡುತ್ತ ಕುಳಿತಿರುವ ಗ್ರಾರೆಂಟಿಯಾದರೂ ಏನು?

ಹಾಗಾದರೆ ನಾನು ಸಮ್ಮನೆ ಒಳಗೆ ಸದ್ದಿಲ್ಲದೆ ಕುಳಿತುಬಿಡಲೇ. ಅವು ತಮ್ಮ ಉಟ ಮುಗಿಸಿ ಹೂರಟುಮೋದ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ಬೇರೆಲ್ಲಾದರೂ ಅವು ಗಳನ್ನು ಶಿಕಾರಿ ಮಾಡಿದರಾಯ್ತು. ಆದರೆ ನರಭಕ್ತು ಕನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲೇಂದೇ ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕುಳಿತು ಅವಕಾಶ ಕಾಲುಬುದಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ತೆಪ್ಪಗಿಮ್ಮೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಕ್ಷೇಮವಾಗಿ ಕಳಿಸುವುದೆಂದರೇನು? ನಾಳೆ ಸ್ವಾಸ್ಥಿ ಮತ್ತು ಹಳ್ಳಿಯವರು ಬಂದಾಗ ಏನೆಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ!

ಎನಾದರಾಗಲಿ! ಚಿಂತಿಸಿ ಘಲವಿಲ್ಲ! ಬಂದೊಂದೆ ಇಂಚಿನಂತೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಮೇಲೇಭಿಂಡಿಗಿದೆ. ಕೊಂಚವೂ ಸದ್ಯ ಮಾಡಬೇ ಅತ್ಯಂತ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಮೇಲೇಭಿವ ಕಷ್ಟ ನಿರ್ವು ಮಾಡಿ ನೋಡಿದಾಗಲೇ ಗೊತ್ತಾಗುವುದು. ಹೇಳಿ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ಅತ್ಯ ಮಲಿ ತನ್ನ ಭೋಜನ ಮುಂದುವರಿಸಿಯೇ ಇತ್ತು. ಉಟಲಟ ಮೂರೆ ಜಗಿಯುತ್ತಾ ಆಗೇಗ ಗುರ್ಬಾ ಗುರ್ಬಾ ಎಂದು ಇನ್ನೊಂದನ್ನು ಬೆರಿಸುತ್ತಾ ಉಟ ನಾಗಿತ್ತು.

ಕಾಲ ಸರಿಯಿತು. ನನ್ನ ಕಾಲ ಕೈಗಳ ಮೇಲೆ ಬೀಳುವ ಒತ್ತುಡ ಅತಿಯಾಯ್ತು. ನನ್ನ ತಲೆ ನೇಲ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರ ಹತ್ತಿರಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಹುಲಿಯ ಗಲಾಟೆ ಜೋರಾಗಿ ಕೇಳಿಸಿತ್ತು. ಕೈಗಳೂ ಕಾಲಗಳೂ ಸುಸ್ಥಾಗಿ ನಡುಗಲು ಶರುವಾಯ್ತು. ಹುಲಿ ನನ್ನನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ನಾನೇ ತಲೆ ಎತ್ತಿ

೨೫ \ ಬಳ್ಳಂದರಿನ ನರಭಕ್ತಕ

ಹುಲಿಯನ್ನು ನೋಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲವೇ? ನಾನು ಚಕ್ಕನೆ ಭೂಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ತಲೆ ಎತ್ತಿ ಕಣ್ಣ ಹರಿಸಿದೆ.

ನನ್ನ ಕಣ್ಣಮುಂದೆ ಒಂದು ಭಯಾನಕ ದೃಷ್ಟಿ ಇತ್ತು. ಗುಂಡಿ ಯೋಳಗಿನ ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಕುಳಿತೆದ್ದರಿಂದ ನನ್ನ ಕಣ್ಣಗಳು ಕತ್ತಲಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿದ್ದವು. ಹೊರಗಿನ ಗಿಡ ಬ್ಲೋ ಪ್ರೋದೆಗೆಲ್ಲಾ ಅಸ್ವಪ್ಣವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದವು. ನನ್ನಿಂದ ಕೆಲವೇ ಅಡಿಗಳ ದೂರದಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾಹದಾಕಾರದ ಹುಲಿಯ ಆಕೃತಿಯೊಂದು ನನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಬೆನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮೂರೆ ಜಗಯುತ್ತಾ ಇತ್ತು. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಕೊಂಚ ದೂರದಲ್ಲಿ ಈ ಹುಲಿಯಿಂದ ಕೆಲವು ಗಜ ಆಚೆ ಇನ್ನೊಂದು ಹುಲಿ ಅದೇರಿತಿ ಮೈಚಾಚಿ ಈ ಹುಲಿ ಉಟ ಮುಗಿಸುವುದನ್ನೇ ಕಾಯುತ್ತಾ ಕುಳಿತ್ತಿತ್ತು. ನರಭಕ್ತಕನ ಎದುರು ಕುಳಿತೆದ್ದ ಹುಲಿಯ ಮುಖ ನೇರವಾಗಿ ನನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಇತ್ತು.

ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೆ ಅಚ್ಚರಿಯ ಘರ್ಜನೆಯೊಂದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ ನನ್ನ ಎದುರಿನ ಹುಲಿ ಎದ್ದು ನಿಂತಿತೆ. ನಾನು ಚಕ್ಕನೆ ಗುಂಡಿಯೋಳಗೆ ಮತ್ತೆ ಹುದುಗಿ ರೈಫಲ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಳಗೇ ಸಿದ್ಧನಾದೆ. ಇನ್ನೇನು ಎರಡು ಹುಲಿಗಳೂ ಗುಂಡಿಯ ಬಾಯಿಯತ್ತ ನುಗ್ಗತ್ವವೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದೆ. ನನಗೆ ಎದ್ದು ಹುಲಿಗೆ ಹೊಡೆಯಲೋ ಅಥವಾ ಅವೇ ಧಾಳ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಕಾಯುಲೋ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ.

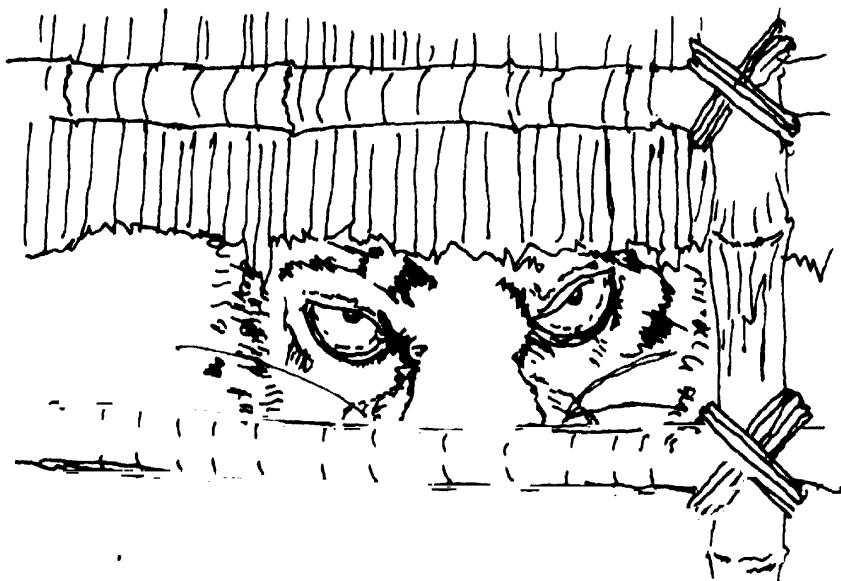
ಆದರೆ ಆದದ್ದೇ ಬೇರೆ. ನನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಬೆನ್ನು ಮಾಡಿ ಕುಳಿತೆದ್ದ ನರಭಕ್ತಕ ತನ್ನೆದುರಿನ ಹುಲಿ ಗರ್ಜಿಸುತ್ತ ಎದ್ದುದನ್ನು ನೋಡಿ ತನ್ನ ಉಟನೊಡಿ ಅದು ತಾಳೆ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿತೆಂದು ಭಾವಿಸಿತೆ. ಎದುರಿನ ಹುಲಿ ಘರ್ಜಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಇನ್ನೊಂದು ಹುಲಿಯ ಘರ್ಜನೆಯೂ ಆರಂಭವಾಯ್ತು. ನನ್ನ ತಲೀಯ ಮೇಲೆ ಎರಡು ಅಗಾಧ ಶರೀರಗಳು ಒಂದರೊಡನೊಂದು ಸೇಣಾಡುವ ಉರುಳಾಡುವ ಸದ್ದು ಕೇಳಿಸಿತು.

ನನಗದೇ ಸುಸಮಯ. ಕಚ್ಚಾಡುವ ಹುಲಿಗಳು ನನ್ನನ್ನು ಗಮನಿಸುವ ಸಂಭವ ಕಡಿಮೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿದೆ. ನಾನು ರೈಫಲನ್ನು ಸಿದ್ಧವಾಗಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಗುಂಡಿಯೋಳಗೆ ನಿಂತುಕೊಂಡೆ. ಒಂದುಕ್ಕಣ ಅಲ್ಲಿ ನನಗೇನೂ ಕಾಣದುರಿಂದ ನನಗೇನೂ ಮಾಡಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಎರಡು ಹುಲಿಗಳ ಕಾದಾಟದಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಧೂಳಿದ್ದಿತ್ತು. ಆದರೆ ಎರಡೂ ಹುಲಿಗಳೂ ಅಲ್ಲಿ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ! ಕಾಡಿನೋಳಗೂ ಅವು ಕಾದಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸದ್ದು ಕೇಳಲಿಲ್ಲ.

ನನಗೆ ಅಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಬಹುಶಃ ಎರಡನೆ ಹುಲಿ ಏನಾದರೂ ಮೊದಲನೆ ಹುಲಿನ್ನು ಅಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಯ್ತೇ? ಹಾಗಿದ್ದರೆ ನರಭಕ್ತಕ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಉಟ ಮುಗಿಸಲು ಬರಬಹುದಲವೇ? ಮತ್ತೆ ಗುಂಡಿಯೋಳಗೆ

ಹುದುಗಿ ಕುಳಿತೆ.

ನಾನು ಗುಂಡಿಯೋಳಗೆ ಕಾಯುತ್ವ ಕುಳಿತು ಸುಮಾರು ಮೊತ್ತಾಗಿ ರಬಕುದು. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ರಕ್ತ ಹೆಪ್ಪುಗಟ್ಟಿಸುವಂತೆ ಮನವ್ಯಾರ ಅರ್ಥನಾದ ವೋಂದು ಕತ್ತಲ ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ಕಿಂಗೆ ಬಿತ್ತು. ಅರ್ಥನಾದ ತಾರಸ್ತರಕ್ಕೆ ಏರುತ್ತ ಏರುತ್ತ ಉಸಿರುಕಟ್ಟಿದಂತೆ ಗೊರಗೊರ ಸದ್ಗಾಗಿ ಅನಂತರ ಮೆಲ್ಲಗೆ ನೀಲತೊಡ ಗಿತು. ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದರದು ಚೀತ್ತಾರಗಳೂ! ಶಾಂತಿಗಳೂ ಗಾಬರಿಗೊಳಿ ಸುವಂತೆ ಕೇಳಿದವು. ಗುಡಿಸಲುಗಳ ಕಡೆಯಿಂದ ಈ ಚೀತ್ತಾರಗಳು ಕೇಳಿ ಬಂದಂತಾಯ್ತು. ಮತ್ತೆ "ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ ಕಾವಾಡಿ" ಎಂದು ಜೋಡಿ ದಸಿಗಳು ಕೂಗಿದವು. ನಾನು ಸ್ಥಂಭಿಭಾತನಾದೇ! ಏನು ಮಾಡುವುದೆಂದು ನನಗೆ ದಿಕ್ಕೇ ತೋರಲಿಲ್ಲ!

ಹೇಣಕ್ಕೆ ಜೀವ ಒಂತೆ? - ೪

ನಾನು ನೆಲಮಟ್ಟದ ಆ ಗುಂಡಿಯಿಂದ ಮೇಲೀಭೂತಿರುವುದನ್ನು, ನನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಆಯುಧ ಇದ್ದುದನ್ನು ನೋಡಿ ಬರಲಿರುವ ಅಪಾಯವನ್ನು ಹೇಗೋ ಮುಂಗಂಡು ಆ ನರಭಕ್ತಕ ತನ್ನ ಸಂಗಾತಿಯೋಂದಿಗೆ ಗುಡಿಸಿಲ್ಲಿನ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿದೆ! ಆಗಲೇ ಈ ಹುಲಿ ತನಗೆ ಹೊದಲು ಆಹತಿ ಯಾದವನ ವಿಧವೇಯನ್ನು ಹಿಡಿದಿರಬಹುದು. ಏಕೆಂದರೆ ಅವಳ ಗುಡಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ ಈಗ ಅವಕೊಬ್ಬಳೇ ಎಕಾಂಗಿಯಾಗಿ ಮಲಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಗುಡಿಸಿಲೊಳಕ್ಕೆ ಬಾಗಿಲು ಭದ್ರ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದ ಇವಳು ಅದಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಈ ಹುಲಿ ಮನೆಗೆ ನುಗ್ಗಿ ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಹಿಡಿಯುವಷ್ಟು ಧ್ಯೇಯ ವಹಿಸಿತೆ.

ಬಹುಶಃ ಅದರ ಉಂಟವನ್ನು ನನ್ನ ಇರವಿನಿಂದ ಅರ್ಥಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಒಡಿಹೋಗಬೇಕಾಗಿ ಬಂದುದರಿಂದ ಆ ಕೋಪದಲ್ಲಿ ಬಾಗಿಲು ಮುರಿದು ಒಳನ್ನು ಅವಳನ್ನು ಹೊತ್ತೆಲ್ಲಿರಬೇಕು. ಆದರೆ ಆ ಹುಲಿ ಹಸಿದಿತ್ತನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಕಾರಣವೂ ಇಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಬೆಳಗಿನಿಂದ ಇಡೀ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ನನ್ನ ಅದು ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಾ ತಿಂದಿದೆ!

ಇವುಗಳನ್ನೇ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ನಾನು ಇನ್ನೂ ಕೊಂಚ ಹೊತ್ತು ಗುಂಡಿಯಲ್ಲೇ ಕುಳಿತು ಕಾಯಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದೆ. ನರಭಕ್ತಕನ ಜೊತೆ ಇದ್ದ ಇನ್ನೇಂದು ಹುಲಿಯಾದರೂ ಮತ್ತೆ ಮಿಕ್ಕ ಚೂರುಪಾರುಗಳ ರುಚಿ ನೋಡಲು ಹಿಂದಿರುಗಬಹುದು! ಈಗಾಟ ಚೀರಾಟಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕಡೆಗೆ ಈಗ ಹೋಗಿ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲವೆಂದೆನ್ನಿಸಿತು. ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಈಗ ಆ ಹುಲಿಯನ್ನು ಮಡುಕಿ ಕೊಲ್ಲುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ?

ನರಭಕ್ತಕನೋಡನಿದ್ದ ಇನ್ನೇಂದು ಹುಲಿಯನ್ನಾದರೂ ಹೊಲ್ಲೋಣ ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿದೆ. ಈ ನರಭಕ್ತಕನೋಡನೆ ಸೇರಿ ಅದು ಈಗಲೇ ನರ ಮಾಂಸದ ರುಚಿ ಹಿಡಿದಿತ್ತು. ಅದೂ ನರಭಕ್ತಕನಾಗುವುದು ಕೇವಲ ಸಮಯದ ಪ್ರಶ್ನೆಯಷ್ಟು.

ಆ ಗುಂಡಿಯೋಳಗಿನ ಶಾಖ ಬೆಳಗಿನ ಘೂವಕ್ಕು ತಗ್ಗಲಿಲ್ಲ. ಇದರೋಡನೆ ನಾವು ಗುಂಡಿ ಅಗೆಯುವಾಗ ಯಾವುದೋ ಇರುವೆ ಗೂಡನ್ನು ಕೆದಕಿದ್ದವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅವು ಬಟ್ಟೆಯೋಳಗೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಮೈಮೇಲೀಲು ಹರಿದಾಡುತ್ತಾ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕಚ್ಚತ್ತಿದ್ದವು. ಅವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಹಿಸಿಕೊಂಡು ಬೆಳಗಿನ ಘೂವ ನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆರೆಗೂ ಕಾದು ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದೆ. ಯಾವ ಪ್ರಾಣಿಯೂ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಸದ್ಗು ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ಆಮೇಲೆ ಇನ್ನೇನು ಬೆಳಗಾಗುವ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಬಂದು ಗುಳ್ಳೇನರಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಬಿಡ್ಡಿದ್ದ ನರಮಾಂಸದ ವಾಸನೆ ಹೊಡೆದಿದೆ. ಅದು ವಾಸನೆ

ಹಿಡಿಯುತ್ತಾ ಅಳಿದುಳಿದ ಹೆಣದ ಬಳಿಗೆ ಬಂದೊದನೆ ಅದು ಮಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿರುವ ಶಾಟಪೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಡೆ ಅದನ್ನು ಮುಟ್ಟುಲು ಭೀತಿ! ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ತಾಳಿಉರದ ಹಸಿವು. ದೊಡ್ಡ ಸಂದಿಗ್ಗಿ ಪರಿಸಿತಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು "ಅಯ್ಯಾಯ್ಯೋ" ಎಂದು ಉಳಿದುತ್ತಾ ಆ ಉಚ್ಚಿಪ್ಪಕ್ಕೆ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಹಾಕತೊಡಗಿತು. ಅದರೆ ಸಮಸ್ಯೆ ಬಗೆಹರಿಯಲ್ಲ. ಗುಂಡಿಯೋಳಗೆ ಚುಳಿತುಕೊಂಡು ಬೆವರುತ್ತಿದ್ದ ನನ್ನ ಬೇಸರ ಪರಿಹಾರಕ್ಕೆಇದುತ್ತಂಬಾ ಸಹಕಾರಿ ಯಾಯ್ತು. ನನ್ನ ತಲೆ ಮೇಲಿನ ವೃತ್ತಾಕಾರದ ಆಕಾಶ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶ ಮಾನವಾಯ್ತು. ಚೊನೆಗೆ ಆ ನರಿ ಕೂಗುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಧೈಯ ತೆಗೊಂದು ಭಿದ್ರ ಭಿದ್ರವಾಗಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಮನವ್ಯಾ ಮೂರ್ಖಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಸತ್ತೆನೋ ಕೆಟ್ಟೆನೋ ಎಂದು ಕಾಡಿನೋಳಗೆ ಒಡಿಹೋಯ್ತು.

ಕೊಂಚ ಹೊತ್ತಿನೋಳಗೆ ಸೂರ್ಯೋದಯದ ಮುನ್ನೂಚನೆಗಳು ಕಾಣತೋಡಿದವು. ನಾನು ಗುಂಡಿಯಿಂದ ಹೊರಬಂದೆ. ಜೋಮು ಹಿಡಿದಿದ್ದ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ನೀವಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಎದ್ದು ಗುಡಿಸಿಲಿನ ಕಡೆಗೆ ನಡೆದೆ. ಗುಡಿಸಿಲಿನ ಬಳಿ ಹೃದಯ ವಿದ್ರುವಕ ವಿಷಯ ಬಂದು ನಡೆದಿದ್ದು ಬೆಳಕಿಗೆ ಬಂತು.

ಭಯಭೀತರಾಗಿ ಗಡಗಡ ನಡುಗುತ್ತಿದ್ದ ಗಂಡಸೂ ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯೂ ಬಾಗಿಲು ಜಡಿದು ಗುಡಿಸಿಲಿನ ಮುಲೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದರು. ನನ್ನನ್ನ ಕಂಡವರು ಗೋಳೋ ಎಂದಳುತ್ತ ನಡೆದುದನ್ನು ಹೇಳಿದರು.

ನಾನು ಮಲಿಗಾಗಿ ಕಾದು ಕೂರಲು ಹೋದ ಕೂಡಲೇ ಮಲಿಯ ಕ್ಕುಗೆ ಗಿಕ್ಕು ಸತ್ತುವನ ಹೆಂಡತಿಯೂ ಈತನ ಹೆಂಡತಿಯೊಡನೆ ಇವನ ಗುಡಿಸಿ

೨೨ । ಚಂಡ್ಡಂದರಿನ ನರಭಕ್ತಿ

ಲಿನಲ್ಲೇ ಮಲಗಲು ಬಂದಳಂತೆ. ಈತನೂ ಇವನ ಹೆಂಡತಿಯೂ ಗುಡಿಸಿಲಿನ ಒಳಗೆ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದರಂತೆ. ಹುಲಿಯ ಕ್ಷೇತ್ರ ಸತ್ಯವನ ಹೆಂಡತಿ ಈ ದಂಪತ್ತಿಗಳಾದನೆ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಮಲಗಲು ನಾಚಿ ಗುಡಿಸಿಲ ಒಳಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕೊಂಚ ದೂರದಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದ್ದಳಂತೆ. ಆ ಗುಡಿಸಿಲ ಅಪ್ಪೇನೂ ದೊಡ್ಡದಲ್ಲ. ಸುಮಾರು ೧೯ಅಡಿ ಅಗಲ ಮತ್ತು ಉದ್ದ ಇದ್ದ ಚಚ್ಚಿಕ ಗುಡಿಸಲು ಅದು. ಗುಡಿಸಿಲಿನ ಅಡ್ಡತಡಿಕೆಯಿಂದ ಸುಮಾರು ಬಂದುಗಜ ದೂರದಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದ್ದಳಿನ್ನು ಬಹುದು. ಗುಡಿಸಿಲಿನ ಗೋಡೆಗಳಂಥ ಅಡ್ಡ ತಡಿಕೆಗಳನ್ನು ನೆಲಕ್ಕೆ ತಾಗಿಸದೆ ಕೊಂಚ ಮೇಲೆ, ಗೆದ್ದಲು ಹಿಡಿಯಿದರಲೆಂದು ಬೊಂಬಿಗೆ ಬಿಗಿದು ಕಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ಗುಡಿಸಿಲಿನ ಅಡ್ಡ ತಡಿಕೆಗಳಿಗೂ ನೆಲಕ್ಕೂ ನಡುವೆ ಜಾಗ ಇರುತ್ತದೆ.

ನರಭಕ್ತಿ ಯಾವಾಗ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂತು? ಏಕೆ ಬಂತು? ಗೋತ್ತಿಲ್ಲ. ಬಹುಶಃ ಗುಂಡಿಯೋಳಗೆ ಕುಳಿತಿದ್ದ ನನ್ನ ಗಲಭೇಯಿಂದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂತೋ ಅಥವಾ ಅದರ ಜೊತೆ ಇದ್ದ ಇನ್ನೊಂದು ಹುಲಿಯನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂತೋ! ಅಂತೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಗುಡಿಸಿಲಿನ ಅಡಿ ಇರುವ ಬಿರುಕಿನಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದ್ದ ಹೆಂಗಸು ಕಂಡಿದೆ. ಆ ಬಿರುಕಿನಿಂದಲೇ ಮುಂಗಾಲುಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿ ತನ್ನ ಹೊಕ್ಕೆಯಂಥ ಉಗುರುಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಅವಳನ್ನು ಹೊರಗೆಳಿದಿದೆ. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಬಂದೆರಿಗಿದ ಉಕ್ಕಿನ ಹಿಡಿತದಿಂದ ಹೆದರಿ ಹೊಹಾರಿದ ಹೆಂಗಸು ಭೀಕರವಾಗಿ ಚೀತ್ತರಿಸತ್ತೊಡಗಿದ್ದಾಳೆ. ಅವಳಾದನೆ ಮಲಗಿದ್ದ ಇಬ್ಬರು ದಂಪತ್ತಿಗಳೂ ಎಚ್ಚರಾಗಿ ನೋಡಿದ್ದಾರೆ! ತಮ್ಮೊದನೆ ಮಲಗಿದ್ದ ಹೆಂಗಸನ್ನು ಎಂಥದೋ ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಹೊರಗೆಯುತ್ತಿದೆ! ಭೀತರಾಗಿ ಅವರೂ ಆತ್ಮನಾದ ಮಾಡತೊಡಗಿದರು. ಹುಲಿ ಆ ಹೆಂಗಸಿನ ತಲೆ, ಕುತ್ತಿಗೆಗಳನ್ನು ಹೊರಗೆ ಎಳೆದುಬಿಟ್ಟಿತು. ಕುತ್ತಿಗೆ ಮುರಿದು ಅವಳನ್ನು ಕೊಂಡೇ ಬಿಟ್ಟಿತು. ಆದರೆ ಅವಳ ದೇಹವನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಅದಕ್ಕೆ ಹೊರಗೆಯೆಯ ಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಸಾಯಂವ ಮೊದಲು ಆಕೆ ತಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಲು ಹುಗಿದಿದ್ದ ಬಿದಿರು ಕಂಬಗಳನ್ನು ಭದ್ರವಾಗಿ ಹಿಡಿದುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಜೊತೆಗೆ ಬಿದಿರಿನ ಬಲವಾದ ಗೂಟ ಬಂದು ಎಳೆದಾಟದಲ್ಲಿ ಆಕೆಯ ಬಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ತೂರಿ ದೇಹದೋಳಗೆ ಗೂಟ ಹೊಡೆದಂತೆ ನಾಟಿಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಹುಲಿಗೆ ದೇಹವನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಹೊರಗೆಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇದರೇಂದೆ ಗುಡಿಸಿಲಿನೋಳಗೆ ಅರಬುತ್ತಿದ್ದ ದಂಪತ್ತಿಗಳ ಕಾಗೂ ಮೇರಮೀರಿತ್ತು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿದರಿಂದ ಬೇಸತ್ತ ಹುಲಿ ತನ್ನ ಶಿಕಾರಿಯನ್ನು ಅಲ್ಲೇ ಬಿಡಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಹೊರಟುಹೋಯು.

ನನ್ನೆದುರು ಸತ್ತು ತಡಿಕೆಯೋಳಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಹೆಂಗಸಿನ ಶವ ಭೀಕರವಾಗಿ ನೇತಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಮುರಿದ ಕುತ್ತಿಗೆಯಿಂದ ರಕ್ತ ಧಾರಾಕಾರವಾಗಿ ಸೋರಿ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಹೆಪ್ಪಿಗಟ್ಟಿತ್ತು. ಹುಲಿ ತನ್ನ ಮುಂಗಾಲುಗಳಿಂದ

ಅವ್ಯಾಳಿಸಿ ಆಕೆಯನ್ನು ಗುಡಿಸಿಯೋಳಿಗಂದ ಹೊರಕ್ಕೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡ ಹೊಡಿತಕ್ಕೆ ಆಕೆಯ ಮೊಲೆಗಳು ಸಿಗಿದು ಪಕ್ಕೆಲುಬುಗಳು ಕಾಣುವವರೆಗೆ ಹರಿದಿದ್ದವು. ಸಂಜೆ ತಾನೆ ನನ್ನೆನ್ನಿಡನೆ ಮಾತಾಡಿದ್ದ ಈ ಹೆಂಗಸು ಈಗ ಜಟ್ಟಿದ ಮಾಂಸದ ಮುದ್ದೆಯಂತೆ ಭಯಾನಕವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಳು. ಬದುಕಿ ಉಳಿದ ದಂಪತಿಗಳ ಬ್ಬರೂ ಪ್ರಾಣಭಿತ್ಯಿಂದ ತಮ್ಮ ಗುಡಿಸಿಯೋಳಿಗಿನ ಮೂಲೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಹುದುಗಿ ಕುಳಿತು ನಡುಗುತ್ತಿದ್ದವರು ನಾನು ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಹೆಚ್ಚೆ ಸದ್ದು ಕೇಳಿಯೇ ಮತ್ತೆ ನರಭಕ್ಷಕನ ಆಗಮನವಾಯ್ದುಂದು ತಿಳಿದು ಗೊಳೋ ಎಂದು ಅಳುತ್ತಾ ಬಾಗಿಲು ಭಾವ್ಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ನಾನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕೂಗಿ ಕರೆದು ಧೈಯ್ಯ ಹೇಳಿದ ಅನಂತರವೇ ಅವರು ಹೊರಬಂದು ಅಳುತ್ತ ಗೋಗರೆಯುತ್ತ ನಡೆ ದುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದು.

ನಾನು ಈ ಭೀಕರ ಕರೆಯನ್ನು ಅವರ ಬಾಯಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಿರಬೇ ಕಾದರೆ ಸ್ವಾನಿ ತ್ಯಾಗಧಿರ್ಯಾಯಿಂದ ಹಿಂದಿರುಗಿದ.

"ಪಟ್ಟೇಲನ ಹೆಂಡತಿ ಹೇಗೆದ್ದಾಳಯ್ಯ?" ಎಂದೆ.

ನನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆ ಆತನಿಗೆ ಅಸಂಬಧಿತವಾಗಿ ಕಂಡಿರಬೇಕು. ಉದಾಸೀನ ದಿಂದ "ಆಕೆಗೆ ಏನೂ ಅಪಾಯವಿಲ್ಲಾ ಅದಿರಲಿ. ಇಲ್ಲಿ ಏನಾಯ್ದು ಹೇಬು?" ಎಂದು ಸ್ವಾನಿ ಕೇಳಿದ. ನಾನು ರಾತ್ರಿ ಗುಂಡಿಯೋಳಿಗೆ ಕುಳಿತಾಗ ನಡೆದುದನ್ನೂ ಅನಂತರ ಗುಡಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದಿರುವ ಹೃದಯವಿದ್ರಾವಕ ಸಂಗತಿಯನ್ನೂ ವಿವರವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದೆ. ನನ್ನ ಕತೆ ಎಲ್ಲ ಕೇಳಿದನಂತರ ನಾವು ಮುಂದಿನ ಉಪಾಯ ಯೋಚಿಸಿದೆವು.

ನಾವು ಮಿಕ್ಕಿಬ್ಬರು ದಂಪತಿಗಳನ್ನೂ ಅವರ ಸಾಮಾನು ಸರಂಜಾ ಮುಗಳನ್ನೂ ಗಂಟುಮೂಟೆ ಕಟ್ಟಿ ಸ್ವಾನಿ ಜೊತೆ ಬಂದಿದ್ದ ಕೆಲವರೊಡನೆ ತ್ಯಾಗಧಿಗೆ ಕಳಿಸಿಬಿಟ್ಟೇವು. ನಾನು ಹೆಂಗಸು ಸತ್ತಿರುವ ಗುಡಿಸಿಲಿನಲ್ಲೂ ಸ್ವಾನಿ ಇನ್ನೊಂದು ಪಕ್ಕದ ಗುಡಿಸಿಲಿನಲ್ಲೂ ಕಾದು ಕುಳಿತು ಆ ನರಭಕ್ಷಕನನ್ನು ಮುಗಿಸಬೇಕೆಂದು ತೀಮಾನಿಸಿದೆವು. ಆ ಹುಲಿಯ ಜೊತೆ ಇದ್ದ ಇನ್ನೊಂದು ಹುಲಿಯನ್ನೂ ಜೊಲ್ಲಲೇ ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ ನರಮಾಂಸದ ರುಚಿ ಕಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದ ಆ ಹುಲಿಯೂ ನರಭಕ್ಷಕನಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆಯಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಡಾಕ್ಕರನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ಗುಡಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ ಕಾದು ಕೂರಲು ಹೇಳಿದ್ದು. ಇಬ್ಬರೂ ಕಾಯ್ದರೆ ಎರಡು ಹುಲಿಗಳನ್ನೂ ಮುಗಿ ಸುವ ಸಂಭವ ಹೆಚ್ಚು. ನಮ್ಮ ಉಪಾಯವನ್ನು ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ರೂಪಿಸಿದೆವು. ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಯಾವ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುತ್ತೇವೆಂದು ಖಚಿತವಡಿಸಿಕೊಂಡು ಆ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಗುಂಡು ಹಾರಿಸಕೂಡದೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಿದೆವು. ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಆಕಸ್ಥಾತ ಸ್ವಾನಿಯೇ ಮೊದಲು ಎರಡು ಹುಲಿಗಳನ್ನು ಕಂಡರೆ ಅವು ನನಗೂ

೧೭ । ಚೆಷ್ಟಂಡೂರನ ನರಭಕ್ತಕ

ಕಂಡು ನಾನು ಒಂದು ಹುಲಿಗೆ ಗುಂಡು ಹೊಡೆಯವವರೆಗೂ ಸ್ವಾಸ್ಥಿ ಮೊದಲು ಗುಂಡು ಹಾರಿಸಕೂಡದೆಂದು ನಿಣಾಯಿಸಿಕೊಂಡೆವು. ನಾನು ಗುಂಡು ಹೊಡೆದ ಅನಂತರವೇ ಸ್ವಾಸ್ಥಿ ಇನ್ನೊಂದು ಹುಲಿಗೆ ಗುಂಡು ಹಾರಿಸಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ನರಭಕ್ತಕ ಅಕಸ್ಮಾತ್ ನಾನು ಪುಳಿತ ಗುಡಿಸಲ ಹತ್ತಿರ ಒಂದುದು ಸ್ವಾಸ್ಥಿಯ ಒಂದೂಕಿನ ಸದ್ಧಿನಿಂದ ಪರಾರಿಯಾಗಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ನಮ್ಮ ಹಂಚಿಕೆಯೇ ವಿಫಲವಾಗುವ ಸಂಭವವಿತ್ತು.

ನಾನು ಇಡೀ ರಾತ್ರಿ ನಿದ್ರೆಗೆಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ತ್ಯಾಗಧಿರ್ಗೆ ಹೋಗಿ ಸ್ವಾನಮಾಡಿ ಉಂಟ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡಿ ಬರಲು ತೀಮಾರನಿಸಿದೆ. ಬರುತ್ತಾ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ರಾತ್ರಿಯಂತೆ ಮತ್ತು ನಿದ್ರೆಗೆಡಲು ಸಾಕಮ್ಮ ಟೀ ತರಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದೆವು. ಎನ್ನೇ ಆಗಲಿ ಯಾರಾದರೊಬ್ಬರು ಆ ಗುಡಿಸಿ ಲಲ್ಲಿ ಕಾವಲಿರಲೇಬೇಕಿತ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ ಆ ನರಭಕ್ತಕನ ವರ್ತನೆ ನೋಡಿದರೆ ಅದು ರಾತ್ರಿಯಾಗುವವರೆಗೂ ಕಾಯದೆ ಹಾಡುವಗಲಲ್ಲೇ ಮತ್ತೆ ಆ ಗುಡಿಸಿ ಲುಗಳ ಮೇಲೆ ಧಾಳಿ ಮಾಡಿ ತಾನು ಕೊಂಡ ಶಿಕಾರಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತೊಯ್ದುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇತ್ತು. ಅದಕ್ಕೇ ನಾನು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬರುವವರೆಗೂ ಸ್ವಾಸ್ಥಿ ಕೋವಿ ಹಿಡಿದು ಗುಡಿಸಿಲುಗಳ ಒಳಿ ಕಾದು ಕೂತಿರಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡೆ.

ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ನನಗೊಂದು ಯೋಚನೆ ಹೊಳೆದು ಅದನ್ನು ಸ್ವಾಸ್ಥಿಗೇ ಹೇಳಿದೆ; ನಾನೊಂದು ಗೋಣಚೀಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಆ ನರಭಕ್ತಕ ಮೊದಲು ಕೊಂಡ ಮನುಷ್ಯನ ಅಳಿದುಳಿದ ಶವದ ತುಳುಕುಗಳತ್ತ ನಡೆದೆ. ನರಭಕ್ತಕ ಹಸಿವೆಯಿಂದ ಅಲ್ಲಿಗೇನಾದರೂ ಹೋದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ತಿನ್ನಲು ಅಲ್ಲಿ ಏನೂ ಸಿಕ್ಕಿಕೂಡದೆಂದೇ ನನ್ನ ಹಂಚಿಕೆ. ಹೀಗಾದಾಗ ಆ ನರಭಕ್ತಕ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ ಗುಡಿಸಿಲುಗಳತ್ತ ಅಡ್ಡಾಡಲು ಬರಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸ್ವಾಸ್ಥಿಯೂ ಈ ಉಪಾಯಕ್ಕೆ ಸಮ್ಮತಿಸಿದ.

ಆದರೆ ಆ ಸ್ಥಳ ತಲುಪಿ ಆ ಸತ್ತ ಮನುಷ್ಯನ ಹರಕುಮುರುಕು ಚೂರುಗಳನ್ನು ಚೀಲಕ್ಕೆ ತುಂಬಬೇಕೆಂದಕೂಡಲೇ ತೊಂದರೆ ಆರಂಭವಾಯ್ತು. ನಮ್ಮೊಡನಿದ್ದ ಸಹಾಯಕರಲ್ಲಾ ತಾವು ಉತ್ತಮ ಜಾತಿಯವರೆಂದೂ, ಈ ಕೀಲು ಜಾತಿಯವನನ್ನು ಅದರಲ್ಲಾ ಅವನ ಹೊವನ್ನು ಮುಟ್ಟಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಖಡಾಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟರು. ಕೊನೆಗೆ ಈ ಕೊಳೆಯಕೂಡಿದ್ದರಿಂದ ಆ ಚೂರು ಚೂರಾದ ಅಂಗಾಂಗಗಳಿಂದ ಅಸಹನೀಯ ವಾಸನೆ ಆಗಲೇ ಹೊಮ್ಮೆ ತ್ರಿತ್ತು. ಹೊನ್ನೊಣಗಳು ಈ ಕೊಳೆಯತ್ತಿದ್ದ ಮಾಂಸದೊಳಗೆಲ್ಲಾ ಹೊಟ್ಟೆ ಇಟ್ಟು ಬಿಸಿಲಿಗೆ ಆಗಲೇ ಹೊಟ್ಟೆಯೋಡೆದು ಹುಳಗಳು ಮಿಲುಗುಡುತ್ತಿದ್ದವು.

ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಆ ಚೂರುವಾರುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮೂಗು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು

ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಚೀಲದೊಳಕ್ಕೆ ತುಂಬಿದೆವು. ಯಾರೂ ಅದನ್ನು ಮುಟ್ಟು ಹಿಂಜರಿ ದಿದ್ದರಿಂದ ಆ ಮೂಟೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹ್ಯಾಯವರೆಗೆ ಸಾಗಿಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಮತ್ತೆ ನನ್ನ ಹೆಗಲಿಗೇ ಬಿತ್ತು. ಆ ಮೂಟೆಯೊಂದು ದುರ್ವಾಸ ನೆಯ ಮುದ್ದೆಯಾಗಿತ್ತು. ಜೊತೆಗೆ ಆ ಮೂಟೆಯಿಂದ ದುರ್ವಾಸನೆಯ ದ್ರವ ತೊಟ್ಟಿಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಮೈಕ್ಕೆಯ್ಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ವ್ಯಾಪಿಸಿತು. ಹೇಗೋ ಭಯಂಕರ ತಾಳೈಯಿಂದ ಆ ಮೂಟೆ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ತ್ವಾಗಧಿ ತಲುಪಿ ಪೋಲೀಸು ಶಾಣಯೆದುರು ಅದನ್ನು ಧೂಪ್ರಾನೆ ಹೊತ್ತುಹಾಕಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಒಬ್ಬನೇ ಒಬ್ಬ ಕಾನಾಸ್ಪೇಚಲ್ ಆ ಅಸಹ್ಯ ಮೂಟೆಯನ್ನು ಗಾಬರಿಯಿಂದ ನೋಡಿದ. ಅವನಿಗೆಮ್ಮೆ ಆಫಾತ ವಾಯ್ದೀಂದರೆ, ಇದೇನು, ಎತ್ತ ಎಂದು ಸದ ಕೇಳದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ದುರುಗುಟ್ಟಿ ಕೊಂಡು ಆ ಮೂಟೆ ನೋಡುತ್ತ ಕುಳಿತ. ನನ್ನಿಂದ ಹೇಳಿಕೆ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದೂ ಅವನಿಗೆ ಮರೆತುಮೋಯ್ಯು. ನಾನೂ ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಡುವ ಅಥವಾ ಆ ಮೂಟೆಯ ಇತ್ತೋಪರಿಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸುವ ಗೋಚಿಗೆ ಹೊಗಲಿಲ್ಲ. ಎಂತಿದ್ದರೂ ಆತನ ಮೇಲಧಿಕಾರಿಗಳಾದ ಪೋಲೀಸು ಎಸ್.ಆ.ಪ. ಇತ್ತಾದಿಗಳು ಬಂದು ನನ್ನನ್ನು ಎನ್ನೇನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಬಹುದೆಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತೇ ಇತ್ತು. ಆ ಕೊಲೆಯಾದ ಸ್ಥಳದಿಂದ ಈ ಸಾಕ್ಷಾತಾರಗಳನ್ನು ಏಕ ಎತ್ತಿದಿರಿ? ಈಗ ಮನವ್ಯಾಸತ್ತಿದ್ದು ಹುಲಿಯಿಂದಲೇ ಎಂದು ಪೋಲೀಸರಿಗೆ ಹೇಗೆ ಮನವರಿಕೆ ಮಾಡಿ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ? ಇದು ಖಾಸಿಯಾಗಿರಬಹುದು? ಅಥವಾ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಇರಬಹುದು? ಇವೇತಾನೆ ಇವರು ಹೇಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಕೇಳುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು. ಇವಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ನಿಧಾನವಾಗಿ ವಿವರಣೆ ಕೊಡಲು ಸಾಕಮ್ಮೆ ಸಮಯಪಿರುವಾಗ ಈಗ್ಗಾಕೆ ನಾನು ತಲೆಕೆಡಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲಿ. ನನಗೆ ಆಗ ತುತ್ತಾಗಿ ಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಬಂದು ಬಳ್ಳಿ ಸ್ವಾನ ಮತ್ತು ಬಂದೆರಡು ಕೊಡ ಟೀ. ಉಂಟ ಮಾಡಿ ಕೊಂಚ ನಿದ್ದೆ ಮಾಡಲೇಬೇಕಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕಾಗೆ ನಾನು ಅವಸರ ಅವಸರವಾಗಿ ಡಾಕ್ಟರ್ ಮನೆ ಕಡೆಗೆ ಒಡಿದೆ. ಅವನ ಅಡಿಗೆಯವನಿಗೆ ಬಂದೆರಡು ಬಕೆಟ್ ಟೀ ಮಾಡಲು ಜೂಗಿ ಹೇಳಿದೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಸ್ವಾನದ ಮನೆಗೆ ನುಗ್ಗಿದೆ. ಒತ್ತು ಎಂಥ ಸ್ವಾನ ಅಂತೀರಿ ಅದು!

ಸ್ವಾನ ಮುಗಿಸಿ ಮೈ ಹಸುರಾಗಿ ಹೊರಬಿದ್ದ ನಾನು ಟೀ ಹೀರಲು ಶುರುಮಾಡಿದೆ. ನಾನು ಟೀ ಕುಡಿಯತ್ತಿದ್ದ ಪರಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಕಂಗಾಲು ಬಿದ್ದ ಅಡುಗೆಯವ ನಾನಿನ್ನೂ ಉಂಟ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಸಿದ. ಅಪ್ಪೋಂದು ಟೀ ಕುಡಿದರೆ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಉಂಟಕ್ಕೆ ಜಾಗವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವನ ಭಾವನೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಉಂಟ ಮಾಡಿ ಎದ್ದಾಗ ಅವನ ಪಾತ್ರೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಖಾಲಿಯಾಗಿದ್ದವು. ಅಡಿಗೆಯವನಿಗೆ ಡಾಕ್ಟರಿಗೂ ನನಗೂ ಒಯ್ಯಲು ರಾತ್ರಿ ಉಂಟ ತಯಾರು ಮಾಡಿ ಇಡು ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮಲಗಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೋದೆ. ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಏರಡೂ ವರೆ ಗಂಟೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಎಚ್ಚರಿಸಂದು ಅಡಿಗೆಯವನಿಗೆ ಜ್ಞಾಪಿಸಿ ಮಲಗಿದೆ.

ನಾನು ಮತ್ತೆ ಕಣ್ಣಬಿಟ್ಟಾಗ ಸುಮಾರು ಮೂರು ಗಂಟೆ. ನನಗೂ ಡಾಕ್ಟರಿಗೂ ಉಂಟ ಮತ್ತು ಟೀಯನ್ನು ಅಡಿಗೆಯವ ರೆಡಿ ಮಾಡಿ ಕ್ಷಾರಿಯರ್ಪಿಗೆ ತುಂಬಿಟ್ಟಿದ್ದೆ. ರೈಫಲ್‌ನ್ನು ಉಂಟದ ಚೀಲವನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೊರಟೆ.

ಸುಮಾರು ನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ನಾನು ಸ್ವಾಸ್ಥಿ ಇಬ್ಬರೂ ನಮ್ಮೆ ನಮ್ಮು ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಗೊತ್ತು ಕೂರಲು ಸಿದ್ಧವಾದೆವು. ನಾನು ಆ ಹೆಂಗಸಿನ ಶವ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಗುಡಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತೆ. ಡಾಕ್ಟರು ಇನ್ನೊಂದು ಗುಡಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತೆ. ಮತ್ತೆ ಒಡಾಡಿ ಗಲಾಟೆಯಾಗಬಾರದೆಂದು ನಮ್ಮೊಟ್ಟಿಗೆ ಅವರವರ ಪಾಲಿನ ಉಂಟ ಮತ್ತು ಟೀಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡೆವು.

ನಾನು ಪದ್ದಾಸನ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಕೈಯ್ಯಲ್ಲಿ ಕೋವಿಹಿಡಿದು ಗಂಟೆ ಗಟ್ಟಲೆ ಅಲ್ಲಾದದೆ ಕುಳಿತು ಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಶಿಕಾರಿ ಗಾಗಿ "ಗೊತ್ತು" ಕುಳಿತು ಕಾಯುವಾಗ ಈ ಅಭ್ಯಾಸ ತೀರಾ ಅವಶ್ಯಕ. ನಿಮ್ಮು ಅತಿಸೂಕ್ಷ್ಮ ಚಲನೆಸಹ ಕಾಡುಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮ ಸುಳಿಷನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಎಚ್ಚರಿ ಸುತ್ತುದೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ಮಾನವರ ವಾಸನೆ ಸಹ. ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಮನುಷ್ಯರ ವಾಸನೆ ಕೂಡ ಅತಿದೂರದವರೆಗೆ ನಮ್ಮ ಇರವನ್ನು ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತುದೆ. ಆದರೆ ಹುಲಿಗಳಿಗೆ ವಾಸನೆ ಹಿಡಿಯವ ಶಕ್ತಿ ಏಕ್ಕು ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗಿ ರುವಮ್ಮೆ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನನಗೆ ಅಪ್ಪೊಂದು ಅದರ ಚಿಂತೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನನಗಿದ್ದ ಚಿಂತೆ ಎಂದರೆ ನರಭಕ್ತಕನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವಂಥ ಯಾವುದೇ ಸದ್ಯ ಚಲನೆ ಆಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಪ್ಪೆ. ಹಿಂದಿನ ರಾತ್ರಿಯ ಗಲಭೆ ಮತ್ತು ಗಡಿಬಿಡಿಗಳಿಂದ ನರಭಕ್ತಕ ಈವತ್ತು ವಿಪರೀತ ಜಾಗ್ರತೆ ವಹಿಸುತ್ತದೆ ಎನ್ನ ವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಂಶಯವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನರಭಕ್ತಕ ಹುಲಿಗಳು ಅಸಹಾಯಕ ರಾದ ನಿರಾಯಧ ಮನುಷ್ಯರಿಗೂ, ಅದನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಕುಳಿತ ಮನುಷ್ಯರಿಗೂ ಇರುವ ವ್ಯಾತ್ಯಾಸವನ್ನು ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚುವ ಸೂಕ್ಷ್ಮಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತವೆ.

ಆ ಹೆಂಗಸಿನ ಹೆಣಾದ ಮೇಲೆ ಬಿಸಿಲು ಬೀಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಹೆಣ ಕೊಳೆಯವುದು ನಿಧಾನ. ಇನ್ನೂ ವಾಸನೆ ಶುರುವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೊದ ರಾತ್ರಿ ಗುಂಡಿಯ ಶೆಬೀಯಲ್ಲಿ ಕಾಲ ಕಳೆದುದಕ್ಕಿಂತ ಆ ಗುಡಿಸಿಲೊಳಗೆ ಗೊತ್ತು ಕೂರವುದು ಎಮ್ಮೋ ಅಪ್ಪಾಯ ಮಾನವಾಗಿತ್ತು. ಸಂಜೀಯಾಗುವುದರೊಳಗೆ ಸೃಥಾನ ಮಾನ ಆವರಿಸತೊಡಗಿತ್ತು. ಈ ಭಯಾನಕ ನರಭಕ್ತಕನ ಹೆದರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಕಾಡಿಗೆ ದನಗಳನ್ನು ಮೇಯಿಸಲು ಬಯ್ಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಕತ್ತಲಾಗುವುದ ರೊಳಗೆ ಮನೆ ಸೇರಿ ಬಾಗಿಲು ಭದ್ರ ಮಾಡಿಕೊಂಡುಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಸಂಜೀ ಮೌನವಾಗಿ ಕಳೆಯಿತು. ಹೆಣಕ್ಕೆ ಮುತ್ತುದ್ದು ನೊಣಗಳು ಗುಯ್ಯಾಡುತ್ತಿದ್ದುದು ಮಾತ್ರ ಕೇಳುತ್ತಿತ್ತು. ಗುಡಿಸಿಲಿನ ತಡಿಕೆಯ ಕೆಳಭಾಗದಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಜಾಗದಿಂದ ಹೊರಗಿನ ಬೆಳಕು ಮಸುಕಾಗುತ್ತಿರುವುದು ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು.

ಬೆಳ್ಳಂದೂರಿನ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಬಿರತೆ ಮತ್ತಿತರೆ ಹುಲಿಬೆಳ್ಳು ಮುಂತಾದವು ಕಡಿಮೆ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಕಾಡುಕೋಳಿಗಳು ಬಹಳ ಇದ್ದವು. ಸಂಜೀಯಾಗಿ ಕತ್ತಲು ಕವಿಯತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಕಾಡು ಕೋಳಿಗಳೂ, ನವಿಲುಗಳೂ ಅಸಂಖ್ಯಾವಾಗಿ ಕೂಗಳೊಡಗಿದವು. ನಿಃಶಬ್ದವಾಗಿ ನಾನು ನನಗೆಂದು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ ತಿಂಡಿ ತಿಂದು ಕೊಂಚ ಟೀ ಪುಡಿದೆ.

ಕತ್ತಲಾಯ್ತು. ಕೋಳಿ ನವಿಲುಗಳ ಕೇಕೆ ಕೇಳುವುದು ನಿಂತಿತು. ನಿಶಾಚರ ಪಕ್ಷಿಗಳಾದ ಚುರುಡುಗಪ್ಪಟ ಮುಂತಾದವುಗಳ ಕಂಗು ಆಗೇಗ ಕೇಳತೋಡಗಿತು. ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಏನೂ ಕಾಣದಮ್ಮ ಕತ್ತಲಾವರಿಸಿತು. ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಸದ್ದಿಲ್ಲದೆ ಬಂದು ಆ ಹೆಂಗಸಿನ ಹೊಣವನ್ನು ನರಭಕ್ಕ ಕ ಎಳೆಯತೋಡಗಿದರೆ ನನಗೆ ಟಾಚ್‌ ಉಪಯೋಗಿಸದೆ ವಿಧಿಯಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಗುಡಿಸಿಲೊಳಗಿಂದ ಟಾಚ್‌ ಬಿಟ್ಟರೆ ಗುಡಿಸಿಲೊಳಗೆಲ್ಲ ಬೆಳಕಾಗಿ ಅದರ ಕಣ್ಣಿಕುಷ್ಟುವ ಪ್ರಕಾಶದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಗುಡಿಸಿಲು ಹೊರಗಿನ ಹುಲಿ ಕಾಣುವ ಸಂಭವ ತೀರಾ ಕಡಿಮೆ. ನಾನು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕೊಂಚ ಹೊತ್ತು ಚಿಂತಿಸಿ ಕೊನೆಗೆ ಬೇರೊಂದು ಉಪಾಯ ಯೋಚಿಸಿದೆ. ಆ ಹೆಂಗಸಿನ ಹೊಣದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ತಡಿಕೆಯ ಸಂದಿಗೆ ಆದಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ವಾಗಿ ಮಲಗಿಕೊಂಡು ನರಭಕ್ಕ ಕನ ಆಗಮನಕ್ಕೆ ಕಾಯಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದೆ. ಇದರಿಂದ ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಅನುಕೂಲವಿತ್ತು. ಆ ಬಿರುಕಿನತ್ತ ನನ್ನ ರೈಫಲನ್ನು ರೆಡಿಯಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬೋರಲಾಗಿ ಮಲಗಿದರೆ ಸಾಕು, ಹೆಂಗಸಿನ ತಲೆ ಕಡೆಯಿಂದ ಹುಲಿ ಆ ಶವವನ್ನು ಎಳೆದರೆ ಅದರ ತಲೆಗೇ ನೇರವಾಗಿ ಗುಂಡು ಹೊಡೆದು ಬಿಡಬಹುದಿತ್ತು. ಆ ಹೆಂಗಸಿನ ಶವವನ್ನು ಏನೂ ಸದ್ಯ ಮಾಡದೆ ಎಳೆಯವುದು ನರಭಕ್ಕ ಕನಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ನಿಮಗೆ ಮೊದಲೇ ತಿಳಿಸಿದಂತೆ ಆ ಹೆಂಗಸಿನ ಶರೀರದೊಳಕ್ಕೆ ತಡಿಕೆಗೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದ ಅಡ್ಡ ಬೊಂಬುಗಳು ಆಳವಾಗಿ ಚುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದವು. ಹುಲಿ ಆ ಶರೀರವನ್ನು ಹರಿದೇ ಹೊರಗೆಳೆಯ ಬೇಕಿತ್ತು.

ನಿಧಾನವಾಗಿ ಕತ್ತಲಲ್ಲೇ ಮೇಲುಗೆ ಆ ಹೆಂಗಸಿನ ಶವದ ಕಡೆಗೆ ನೆಲದ ಮೇಲೇ ತೆವಳಿದೆ, ಅದರಿಂದ ಕೆಲವೇ ಇಂಬುಗಳ ದೂರಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಟಾಚ್‌ನ್ನು ಕೋವಿಯನ್ನೂ ನೆಲದ ಮೇಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬೋರಲಾಗಿ ಮಲಗಿದೆ. ಕೋವಿಯ ನಳಿಗೆಯನ್ನು ತಡಿಕೆಯ ಕೆಳಗಿನ ಕಂಡಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಹತ್ತೆಯನ್ನು ಭುಜಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಯಥ್ರದಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಕರು ನೆಲದ ಮೇಲೇ ಧಾಳಿಗೆ ಸನ್ವಾದ ರಾಗಿ ಮಲಗುವಂತೆ ಮಲಗಿದೆ. ನನ್ನ ಮೈಗೆ ಎಂಥದೋ ಗಟ್ಟಿಯಾದುದು ತಣ್ಣಿಗೆ ತಾಗಿತು. ಹೆಂಗಸಿನ ಕಾಲುಗಳು! ಕೊಂಚ ದೂರಕ್ಕೆ ಸರಿದು ಮತ್ತೆ ಅದೇ ಭಂಗಿಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿದೆ.

ಮೂರು ಗಂಟೆಗಳು ಕಳೆಯಿತು. ಹುಲಿಯ ಸುಳಿವೇ ಇಲ್ಲ! ಸಾಧಾ

೫८ \ ಬ್ರಹ್ಮಂದಾರಿನ ನರಭಕ್ತಕ

ರಣವಾಗಿ ಹುಲಿಗಳು ಸುಮಾರು ರಾತ್ರಿ ಎಂಟು ಗಂಟೆ ಒಳಗೆ ತಮ್ಮ ಶಿಕಾರಿಯನ್ನು ಕೆಬಳಿಸಲು ಹಿಂದಿರುಗುತ್ತವೆ. ಜಿರತೆಗಳು ಇನ್ನೂ ಬೇಗ ಬರುತ್ತವೇ ನಾವು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದ ಹುಲಿಗಳು ತಮ್ಮ ಶಿಕಾರಿಯನ್ನು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದು ತಿನ್ನಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಮರತೇ ಬಿಟ್ಟವೇನೋ ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿದೆ. ಅಪ್ಪುಹೊತ್ತಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕನ್ನೆಗೆ ಏನೋ ತಣ್ಣಗೆ ತಗುಲಿದಂತಾಯ್ತು.

ಮೃತ ಹೆಂಗಸಿನ ಕಾಲುಗಳು ಮೆಲ್ಲಿಗೆ ನನ್ನ ಕನ್ನೆಯನ್ನು ತಟ್ಟಿದವು! ಬಂದೇ ಬಂದು ಶಬ್ದವೂ ಇಲ್ಲ! ಮತ್ತೆ ಕಾಲುಗಳು ಅಲ್ಲಾಡಿದವು! ಶವಸಚೀವವಾಗುತ್ತಿದೆ! ನನಗೆ ಗಾಬರಿಯಾಯ್ತು. ಹೋವಿಯನ್ನೂ ಟಾಚ್‌ನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಆ ಅಲ್ಲಾಡುವ ಹೆಣದ ಪಕ್ಕದಿಂದೆಷ್ಟು ಓಡಬೇಕು, ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ನನ್ನ ವಾಸ್ತವಪ್ರಜ್ಞ ಹಿಮ್ಮರಳಿತು. ಆ ಕಾಲೂ ಅದರ ವಾರಸುದಾರರೂ ಮತ್ತೆ ಸಚೀವಗೊಂಡಿಲ್ಲ! ನರಭಕ್ತಕ ಅದನ್ನು ಸಚೀವಗೊಳಿಸಿದಂತೆ ಅಲ್ಲಾಡಿಸುತ್ತಿದೆ! ಶವದ ಅಲುಗಾಟದ ಕಾರಣ ನನ್ನ ತಲೆಗೆ ಹೊಳಿಯುವ ಹೊತ್ತಿಗಾಗಲೇ ಬೆವರಿಸಿಂದ ನನ್ನ ಮೈಯ್ಯೆಲ್ಲ ತೊಯ್ಯು ಒದ್ದೆಯಾಗಿತ್ತು!

ಆದರೆ ನನಗೆ ಏನೋಂದೂ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ! ಸುಮ್ಮನೆ ರೈಫಲ್ ಬ್ಯಾರೆಲ್ಲನ್ನು ಹೊರಹಾಕಿ ಗುಂಡು ಹಾರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಅಥರ್ವಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಆ ಹುಲಿಯನ್ನು ಹೆದರಿಸಿ ಓಡಿಸಬಹುದಷ್ಟೆ. ಆ ಹುಲಿ ಮಾತ್ರ ಇನ್ನೂ ಕುತಂತ್ತಿಯಾಗಿ ಅಪಾಯಕಾರಿಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಡುತ್ತದೆ. ಗುಂಡು ಹಾರಿಸುವ ವೋದಲು ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಗುಂಡು ಹಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೇಂದು ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕೆಂದು ತೀಮಾರ್ಸಿಸಿದೆ.

ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಏನೋ ಮೆಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆಯುವ ಸದ್ಯ! ನನಗೆ ತೀರಾಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಬಲಗಡೆಯಿಂದ ಸದ್ಯ ಬರುತ್ತಿದೆಯೆಂದೆನ್ನಿಸಿತು. ಟಾಚ್‌ಹಾಕಿನೋಡಿಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಒಮ್ಮೆ ಚಪಲವಾಯ್ತು. ಆದರೆ ಅದರ ಮುಂದಿನ ಪರಿಣಾಮಗಳನ್ನು ಯೋಚಿಸಿ ಸುಮ್ಮನಾದೆ. ಈ ಕರೆಯುವ ಸದ್ಯ ನಿಲ್ಲಲಿಲ್ಲ. ಏನಿರಬಹುದು!

ಆಗ ನಾನೋಂದು ಮೂರ್ಖ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದೆ. ಕಣ್ಣಿಗೇನೂ ಕಾಣಿಸದಮ್ಮ ಕತ್ತಲು ಕವಿದಿದ್ದರಿಂದ ಅಲ್ಲೇನು ಕರೆಯುವ ಸದ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿದೆಯಿಂದು ನೋಡೋಣವೆಂದು ಮೆಲ್ಲಿಗೆ ಕೈಚಾಚಿ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ತಡವಿದೆ. ನಾನೇನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ದೂರ ಕೈಚಾಚಿ ತಡವಬೇಕಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಬೆರಳಿನ ತುದಿಗಳಿಗೆ ಏನೋ ಬೆಚ್ಚಿನ ಮ್ಯಾದುವಾದ ರೋಮಮಯ ವಸ್ತು ಬಂದು ತಡವಲು ಸಿಕ್ಕಿತು. ಮರ್ಕ್‌ಷಾವೇ ದೊಡ್ಡ ಅನಾಹತ ಬಂದು ಸಂಭವಿಸಿತು. ನರಭಕ್ತಕ ಹೋದ ರಾತ್ರೆ ಆ ಹೆಂಗಸಿನ ಶವವನ್ನು ಹೊರಗೆ ಎಳೆದು

ಕೊಳ್ಳಲು ಕಪ್ಪವಾಗಿದ್ದು ನೆನೆದೋ ಅಥವಾ ಆ ಹೆಣವನ್ನು ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗಗೆ ಉಂದ ಹೊರಗೆದೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಎಂದು ಅನ್ವೇಷಿಸಲೋ ತಡಿಕೆಯ ಕೆಳಗಿನ ಕಂಡಿಯಿಂದ ಮುಂಗಾಲುಗಳನ್ನು ಚಾಚಿ ಹೆಣವನ್ನು ನಿಲುಕಿಗೆಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರಿಂದಲೇ ಬರುತ್ತಿದ್ದುದು ಆ ಮೆಲ್ಲಿಗೆ ಪರಚುವ ಸದ್ದು. ನನ್ನ ಬೆರಳುಗಳು ಯಾವಾಗಿ ಅದರ ಮುಂಗಾಲುಗಳನ್ನು ಮೆಲ್ಲಿಗೆ ಸವರಿದವೋ ದೇವ್ಯ ಭೂತಗಳನ್ನು ನಂಬಿದ ಆ ನರಭಕ್ಷಕನಿಗೆ ಹೂಡಲೇ ಗೊತ್ತಾಯ್ತು! ಇನ್ನೂ ರೋ ಬದುಕಿರುವವರೊಬ್ಬರು ಒಳಗೆ ಗುಡಿಗಿಲಿನಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ! ಎಂದು.

ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ಸಾಧಾರಣ ಹುಲಿ ಆಗಿದ್ದರೆ ಚಕ್ಕನೆ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಹಿಂದೆಹೇಳುತ್ತೊಂದು ಬಂದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ವಾಪಾಸು ದೌಡಾಯಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇದು ನರಭಕ್ಷಕ! ತನ್ನ ಸಹನೆ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಭೀಕರಘಟನೆ ಮಾಡಿತು. ಮರುಕ್ಕಣ ನನ್ನೆದುರು ಇದ್ದ ತಡಿಕೆಯ ಅಡ್ಡ ಬಿಡಿಯಾಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕಚ್ಚಿ ಎಳೆದು ಪ್ರುಡಿ ಪ್ರುಡಿ ಮಾಡತೊಡಗಿತು.

ಇದರಿಂದ ನನ್ನ ದಾರಿ ಸುಗಮವಾಯ್ತು. ನೋಡು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೆಂತೆಯೇ ತಡಿಕೆ ಹರಿದು ದೊಡ್ಡ ತೂತಾಯ್ತು. ನಾನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಟಾಚ್ ಬಿಡುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಬಾಯಿ ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದ ಭೀಕರ ಕೋರೆದಾಡೆಗಳ ನರಭಕ್ಷಕನ ಮುಖ ಇತ್ತು! ನನ್ನ ಕೋರಿ ನಳಿಗೆ ತುದಿಯಿಂದ ಕೆಲವೇ ಇಂಚುಗಳ ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದ ಅದರ ತಲೆಗೆ ಗುಂಡು ಹೊಡೆಯಲುವುದೇನೂ ಕಪ್ಪವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಗುಂಡುಹಾರಿಸಿದ ಹೂಡಲೇ ಮುಂದೇನು ಸಂಭವಿಸಬಹುದೆಂದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತೀಳಿದಿದ್ದ ನಾನು ಕೋರಿ ಮತ್ತು ಟಾಚ್‌ನೊಡನೆ ಸರಸರ ಮಿಂಚಿನ ವೇಗದಲ್ಲಿ ತಡಿಕೆಯ ಇನ್ನೊಂದು ತುದಿಯತ್ತ ಉರುಳಿದೆ. ಅಪ್ಪದೊಳಗೆ ನರಭಕ್ಷಕ ತಡಿಕೆಯನ್ನು

೪೦ \ ಬೆಳ್ಳಂದರಿನ ನರಭಕ್ತಕ

ಇಬ್ಬಾಗ ಮಾಡಿ ಒಳನ್ನಿತ್ತು. ಅದರ ತಲೆಗೆ, ಎದ್ದು ನಿಂತು ಮತ್ತೆರಡು ಗುಂಡು ಹೊಡೆಮು, ಗುಡಿಸಿಲೊಳಗಿನ ಅಪಾಯಕಾರಿ ವಲಯದಿಂದ ಪಾರಾಗಲು ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದು ಆಚೆಗೆ ಜಿಗಿದೆ. ಹೊರಗಡೆಯ ದೃಶ್ಯನೋಡಿ ಒಂದು ಕ್ಷಣಿ ಸ್ತುಂಬಿಭೂತನಾದೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ಮುಲಿ ಗುಡಿಸಿಲಿನ ಹೊರಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಇವ್ವತ್ತು ಅಡಿಗಳ ದೂರದಲ್ಲಿ ಬಿಂದ್ದು ಬದ್ದಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಸ್ವಾನಿ ಈ ಮುಲಿಗೆ ಕೋಟಿ ತಾಗುವಪ್ಪು ಹತ್ತಿರದಿಂದ ಏರಡು ಗುಂಡು ಹೊಡೆದಿದ್ದು. ನನ್ನ ಗಲಾಟೆ ನನ್ನ ಕೋಟಿ ಕಡಿನ ಶಬ್ದ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಗಾಬರಿಯಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಸ್ವಾನಿಯ ಗುಂಡಿನ ಸದ್ದು ಕೇಳಿಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಡಾಕ್ಟರಿಗೆ ನಾನು ರೋಫಲ್ ಹಾರಿಸಿದ ಸದ್ದು ಕೇಳಿತಂತೆ. ಆದರೆ ಮರುಕ್ಷಣ ತಡಿಕೆ ಮರಿಯತ್ತಿರುವ ಸದ್ದು ಮತ್ತು ಇಡಿ ಗುಡಿಸಲೇ ಅದು ರುತ್ತಿರುವದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ನಾನು ಮೊದಲೇ ಅವನಿಗೆ ನೀಡಿದ್ದ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯ ಸ್ನೇಹಾ ಅಲಕ್ಷಿಸಿ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದು ಸ್ವಾನಿ ಹೊರಬಂದು. ಅವನಿಂದ ಕೆಲವೇ ಅಡಿಗಳ ದೂರದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಮುಲಿ! ಗುಡಿಸಿಲೊಳಗೆ ಅದರ ಜೊತೆಗಾರ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ ಗಲಭೆಯನ್ನು ಸೋಡುತ್ತಾ ಏನು ಮಾಡುವುದು ತಿಳಿಯದೆ ನಿಂತಿದೆ! ಸ್ವಾನಿ ತನ್ನ ಜೊಡುನಳಿಗೆ ತೊಟೊ ಕೋಟಿಯ ಏರಡು ಗುಂಪುಗಳನ್ನೂ ಏಕಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅದರತ್ತ ಹಾರಿಸಿದೆ.

ನಾವು ಉಪ್ಪಿಸಿದಂತೆ ಆ ನರಭಕ್ತಕ ಮುಲಿ ಹೆಣ್ಣುಮುಲಿಯಾಗಿತ್ತು. ಇನ್ನೊಂದು ಅದರ ಪ್ರೀಯಕರ.

ಮಾರನೆಯ ದಿನ ತ್ಯಾಗಧಿರ್ಯಾಯಲ್ಲಿ ಸಂಭ್ರಮವೋ ಸಂಭ್ರಮ. ಬೆಳ್ಳಂದೂರಿಗೆ ಸುದ್ದಿ ತಲುಪುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಬುದ್ದಾಯ್ದು ಹೆಣ್ಣುಮುಲಿಯಿಂದ ಬೀಗತೊಡಗಿದ, ತನ್ನ ಮಂತ್ರಶಕ್ತಿ ಈಗಲಾದರೂ ಉರವರಿಗೆ ಅರಿವಾಯ್ತಲ್ಲಾ ಎಂದು. ಅವನನ್ನು ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಕರೆಸಿ ಅವನ ಮಂತ್ರಶಕ್ತಿಗೆ ಅಭಿನಂದಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ಅದು ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಯ್ತೋ ಇಲ್ಲವೋ ತಿಳಿಯದು. ಏಕೆಂದರೆ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ನೆಟ್ಟಗೆ ನಿಲ್ಲಲಾರದಪ್ಪು ಕುಡಿದಿದ್ದು.

ಪೇರೊಖಾನ್

ಗುರಪ್ಪನ ಹಣೆಬರಹ - ೧

ಒಹಳ ಕಾಲದ ಹಿಂದೆ ಬಬ್ಬು ನಿವೃತ್ತ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಅಧಿಕಾರಿ ಇದ್ದ ಅವನನ್ನು ಎಲ್ಲ ಕಲೆಕ್ಟರ್ ಸಾಹೇಬ್ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಗುತ್ತೇರಾಯನ್ ಪರಮತಗಳ ತಪ್ಪಲಿನಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಮನ್ನಾರು ಏಕೆ ಕಾಡನ್ನು ಆತ ಆಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಸೈಸುಗಲ್ಲು ಗಳಿಂದ ಒಂದು ಭಾರಿ ಒಂಗಲೆ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ. ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಅದು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಹಳೇ ಕಾಲದ ಕೊಟೆ ಕೊತ್ತಲಗಳನ್ನು ನೆನಪಿಗೆ ತರುತ್ತಿತ್ತು.

ಆತನಿಗೆ ಕಾಡನ್ನು ಕಂಡರೆ ಪ್ರಾಣ. ತುಂಬಾ ಕಪ್ಪುವಟ್ಟು ಅನೇ ಕಾನೇಕ ಕೆಲಸಗಾರರುಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸಿಕೊಂಡು ಆ ಕಾಡಿನ ಲಂಟಾನ ಮತ್ತು ಇತರೆ ಕಳೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಿತ್ತು ಅದನ್ನು ಸುಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟಿದ್ದ.

ಲಂಟಾನ ಆಗತನೆ ಭಾರತದ ಕಾಡುಗಳನ್ನು ಹೇಗೋ ಆಕ್ಸೈಕ ವಾಗಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿತ್ತು. ಸಾವಿರಾರು ಎಕರೆ ಮನ್ನಾ ಜಂಗಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆಕ್ರಮಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೆಡಗಿತ್ತು. ಸಕಾರ ಈ ಸ್ಥೂಪನ್ನು ಕಾಡಿನಿಂದ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಲು ಬಗೆ ಬಗೆಯ ವಿಷಗಳನ್ನು ಇವುಗಳ ಮೇಲೆ ಸಿಂಪಡಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಜೊತೆಗೆ ಇದನ್ನು ತಿಂದು ಬದುಕುವ ಶ್ರೀಮಿಕೆಟಗಳನ್ನೂ ತಂದು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಲಂಟಾನದ ಆಕ್ರಮಣಕ್ಕೆ ಇಧಾವುದೂ ಅಡ್ಡಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಬೇಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಇವು ಒಣಗಿಸಿಂತಾಗ ಬೆಂಕಿ ತಾಗಿ ಇವು ಹೊತ್ತಿ ಉರಿದರೂ ಅನಂತರ ಮಳೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ತಾನೇತಾನಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದವು.

ಈ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಕಲೆಕ್ಟರು ತನ್ನ ಮನೆಗೆ "ಜಂಗಲ್ ಬಂಗಲೆ" ಎಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟಿದ್ದ. ಅವನ ಕಾಡಿನ ಹೆಸರು "ಬೆಟ್ಟಮಂಗಲಂ ಎಸ್ಟೇಟ್" ಎಂದು. ಅವನು ಕೊನೆಗೆ ಇದನ್ನು ಬಬ್ಬು ಅಂಗ್ಲೋ ಇಂಡಿಯನ್‌ಗೆ ಮಾರಿ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿಗೆ

ಹೋದ. ಆ ಅಂಗ್ಲೋ ಇಂಡಿಯನ್ ಕಾಡನ್ನು ಅಲ್ಕಿಸಿದ. ಮತ್ತೆ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಲಂಟಾನದ ಪೊದೆಗಳು ಬೆಳೆಯತೋಡಗಿ ಹುಲ್ಲು ಕಡಿಮೆಯಾಯ್ತು. ಸದಾ ಆ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಿದ್ದ ಜಿಂಕೆ, ಕಾಡುಕೋಣ ಮುಂತಾದವು ಕಡಿಮೆಯಾದವು. ಅಲ್ಲಿ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಹುಲಿ ಚಿರತೆಗಳಿಗೆ ಆಹಾರ ದೊರೆಯವುದು ದುಸ್ತರ ವಾಯ್ತು. ಆ ಅಂಗ್ಲೋ ಇಂಡಿಯನ್ ತೀರಿಕೊಂಡನಂತರ ಆ ಕಾಡಿಗೂ ಬಂಗಲೆಗೂ ವಾರಸುದಾರರಿಲ್ಲದೆ ಆ ಜಾಗ ಪಾಶುವಿತ್ತು. ನಿಥಾನವಾಗಿ ಆ ಜಂಗಲ್ ಬಂಗಲೆ ಬಂದು ಕಡೆಯಿಂದ ಕುಸಿಯತೋಡಿತು. ಬೆಳದಿಂಗಳ ರಾತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಪಕ್ಕದ ಹಳ್ಳಿಯವರು ಎತ್ತಿನ ಗಾಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದು ಆ ಬಂಗಲೆಯ ಮರ ಮುಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಬಾಗಿಲುವಾಡಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತು ಬಯ್ದರು. ಅನಂತರ ತಮ್ಮ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲು ಆ ಬಂಗಲೆಯ ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಂದೊಂದಾಗಿ ಕಿತ್ತು ಗಾಡಿಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಸಾಗಿಸಿದರು.

ಆ ವೇಳೆಗಾಗಲೇ ಬೆತ್ತಮಂಗಲ ಕಾಡಿನ ಜಿಂಕೆಗಳೂ ಕಾಡೆಷ್ಟು ಗಳೂ ಮಾಯವಾಗಿದ್ದವು, ಮತ್ತು ಅಪುಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿ ಬದುಕಿದ್ದ ಹುಲಿ ಚಿರತೆಗಳೂ ಆ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಜಾಗ ಖಾಲಿ ಮಾಡಿದ್ದವು. ಲಂಟಾನದ ನಿಬಿಡ ಪೊದೆಗಳು ಬಳ್ಳಿಯ ರಕ್ಷಣೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಕಾಡು ಕೋಳಿಗಳು ಮತ್ತು ಚಿಟ್ಟು ಕೋಳಿಗಳು, ಗೌಜುಗನ ಹಕ್ಕಿಗಳೂ ಅಲ್ಲಿ ವೃಧಿಯಾಗಿದ್ದವು. ಇಪುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೇ ಅಲ್ಲಿ ಇನ್ನಾವ ಕಾಡು ಮೃಗಗಳೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಆಗೇಗೆ ಬಂದೊಂದು ಹುಲಿಯೋ ಚಿರತೆಯೋ ಜಿಂಕೆ ಅಥವಾ ಕಾಡುಕುರಿ ಸಿಗಬಹುದೆಂಬ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಸೇರಿಕೊಂಡಿರುತ್ತತ್ತೆ.

ಆ ಎಸ್ಟೇಟಿಗೆ ಸಮೀವದಲ್ಲಿ ಅಯ್ಯ್ಯಾರೆಂಬ ಬಂದು ಹಳ್ಳಿ ಇತ್ತು. ಅಯ್ಯ್ಯಾಬ್ಬಿ ಗುರಪ್ಪ ಎನ್ನಾವ ಇಂ ವರ್ಷದ ಯುವಕ ಇದ್ದ. ಗುರಪ್ಪ ಆ ಉರಿನ ಸಂಪ್ರದಾಯದಂತೆ ಬಿಂದಾರು ವರ್ಷ ಮೊದಲೇ ಮದುವೆಯಾಗಿರಬೇಕಿತ್ತು. ಆದರೆ ಗುರಪ್ಪನ ತಂದೆ ತೀರಾ ಬದವನಿದ್ದುದರಿಂದ ಎಲ್ಲ ಹೆಣ್ಣನ ಅಪ್ಪ ಅಷ್ಟಂದಿರೂ ಆ ದಟ್ಟ ದರಿದ್ರನಿಗೆ ಹೇಗೆ ಮಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದೆಂದು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿದ್ದರು. ಅಂಥದರಲ್ಲೂ ಗುರಪ್ಪನ ತಂದೆ ಗುರಪ್ಪನಿಗೆ ಬಂದು ಹೆಣ್ಣ ಹುಡುಕಿದ. ಆ ಹೆಣ್ಣಗೆ ಕಿವಿ ಕೇಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಬಂದು ಕಾಲು ಕುಂಟಾಗಿತ್ತು. ಬಹುಶಃ ಹೀಗಿದ್ದರಿಂದಲೇ ಗುರಪ್ಪನಿಗೆ ಅವಳು ಲಭ್ಯವಾಗಿರಬೇಕು!

ಆದರೆ ಈಗ ಬಂದು ಹೊಸ ಸಮಸ್ಯೆ ಉಧ್ಘಾತವಾಯ್ತು ಗುರಪ್ಪನಿಗೆ. ಅವನ ತಂದೆ ಅವನಿಗಿಧ್ಯ ಬಂದೇ ಬಂದು ಮನೆಯನ್ನು ಉಂಟಕ್ಕಾಗಿ ಮಾರಿದ್ದ. ಮನೆಯೋ ಇಲ್ಲದ ಗಂಡಿಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ?

ಸರಿ ಗುರಪ್ಪ ಅವಸರವಸರವಾಗಿ ಬಂದು ಮನೆ ಕಟ್ಟಲು ಹೊರಟ್. ಅವನಿಗೆ ದುಡ್ಡಿರಲಿಲ್ಲ ನಿಜ! ಆದರೂ ಜಂಗಿ ಬಂಗಲೆಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು

ಕಲ್ಲುಗಳು ಉಳಿದಿದ್ದವು. ಬೆಳದಿಂಗಳು ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗಿರುವ ರಾತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಕಾಯ್ದು ಗುರಪ್ಪನೀಯರ ಪಟೇಲನಿಗೆ ಗೋಗರೆದು ಅವನ ಎತ್ತನ್ನೂ ಗಾಡಿಯ ನ್ನು ಕಲ್ಲು ಸಾಗಿಸಲು ಎರವಲು ಪಡೆದುಕೊಂಡ. ಪಟೇಲನೂ ಸಹ ಇವನಿಗೆ ಒಮ್ಮೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದರೆ ಕೊನೆಗೆ ಇವನನ್ನು ಜೀತದಾಳನ್ನಾಗಿ ದುಡಿಸಿಕೊಳ್ಳು ಬಹುದೆಂಬ ದೂರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೇ ಅವನಿಗೆ ಎತ್ತಿನಗಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು.

ಕಳ್ಳುತನಕ್ಕೆ ಹೊರಟಾಗ ಯಾರೂ ನೋಡಿದಿದ್ದರೆ ಒಳೈಯದಲ್ಲವೇ. ಗುರಪ್ಪನಿಗೂ ಹೀಗನ್ನಿಸಿಯೇ ಏಕಾಂಗಿಯಾಗಿ ಬೆಟ್ಟಮಂಗಲ ಎಸ್ಟೇಟ್ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಟ. ಸಂಜೀಯಾಗುವುದರೊಳಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬರೋಣಿಂದು ಬೆಳಗ್ಗೇ ಉಂಟ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೊರಟಿದ್ದ. ಆದರೆ ಒಬ್ಬನೇ ಗಾಡಿಗೆ ಕಲ್ಲು ತುಂಬಿಸುವುದು ನಿಜಕ್ಕೂ ಸೊಂಟ ಮುರಿಯುವ ಕೆಲ. ಪದೇಪದೇ ವಿರಾಮ ತಗೊಂಡು ಗುರಪ್ಪನ್ ಈ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾಯ್ತು. ಸೂರ್ಯ ಪಕ್ಷಿಮದಲ್ಲಿ ಮುಖುಗೇ ಬಿಟ್ಟ. ಕಾಡಿನ ನಿಶಾಚರ ವಕ್ಷಿಗಳು ಕೂಗತೊಡಗಿದ್ದವು. ಗುರಪ್ಪನಾಳೆ ಮತ್ತೆ ಬಂದು ಇನ್ನುಷ್ಟು ಕಲ್ಲು ಹೊರಬೇಕಿಂದು ತೀಮಾರ್ನಿಸಿದ. ನಾಳಿಗೆ ಇನ್ನಾರ ಗಾಡಿ ಕೇಳಬಹುದೆಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ಗಾಡಿ ಚಾಲೂ ಮಾಡಿದ. ಗಾಡಿ ಕಲ್ಲುಗಳಿಂದ ಸಾಕಮ್ಮು ಭಾರವಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಗುರಪ್ಪನ್ ಗಾಡಿಯ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಕೋಲು ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡು ನಡೆದೇ ಹೊರಟ.

ಆ ಬಡಕಲು ಎತ್ತುಗಳಿಗೆ ಗುರಪ್ಪನ್ ಮುಲ್ಲು ನೀರನ್ನು ಬದಗಿ ಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವು ಅಸಹನೆಯಿಂದಲೇ ಮನೆಯನ್ನು ಸನೆಸೆನೆದು ದಡದಡ ಹೊರಟವು. ಕಾಡಿನ ಪೌನಧಲ್ಲಿ ಗುರಪ್ಪನ್ ನಡೆದು ಸಾಗಿದ. ಮದುವೆಯ ಬಗ್ಗೆಯೇ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿದ್ದನೋ ಏನೋ! ತನ್ನ ಹಣಬರಹ ಬೇರೊಂದು ರೀತಿ ತಿಮಾರನ ವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅವನಿಗೆ ಗೋತ್ತಾಗುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ?

ಸಮೀಪದ ಪೊದೆಗಳ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಬೆಳಗಿಸಿಂದ ಏಕೆಷ್ಟಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಹುಲಿ ಬಹಳ ಹಸಿದಿತ್ತೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೇನೋ ಆಗಿದ್ದಿರಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಖಾಯಿಲೆಯೋ ಅಥವಾ ಅಂಗವಿಕಲತೆಯೇ ಏನೋ ಅಗಿ ಕಾಡಿನ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ತಿನ್ನಲು ಅಸಮರ್ಥವಾಗಿತ್ತೇನೋ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅದು ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ನರಭಕ್ತಿ ಹುಲಿಯಂತೂ ಅಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಹುಲಿಯಿಂದ ಬೇರಾವುದೇ ನರಹಕ್ತಿ ಸಂಭವಿಸಿದ ವರದಿಗಳಿರಲಿಲ್ಲ. ದಾರಿಯ ಬದಿಯ ನೇರಳೆ ಮರದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ದಟ್ಟ ಲಂಟಾನ ಪೊದೆಯೋಂ ದಿತ್ತ. ಗಾಡಿ ಅದನ್ನು ದಾಟಿ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿರಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಆ ಪೊದೆಯ ಬಳಿಯೇ ಹುಲಿ ಹಿಂದೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಗುರಪ್ಪನ ಮೇಲೆ ಜಿಗಿದಿದ್ದು. ಇಷ್ಟತ್ವಾಲ್ಕಾ ಗಂಟೆಗಳನಂತರ ನಾನು, ಅರಣ್ಯಾಧಿರಕಾರಿಗಳು ಮತ್ತು ಪೋಲೀಸರೊಡನೆ ಅಲ್ಲಿ ಬಂದು ತನಿಖೆ ಮಾಡಿದಾಗ ಆ ಲಂಟಾನದೊಳಗೆ

ಹುಲಿ ಅಡಗಿ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಲಂಟಾನದ ಕಡ್ಡಿಗಳು ಬಗ್ಗಿದ್ದವು ಇನ್ನೂ ನೆಟ್ಟಿಗಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ಬಹುಶಃ ಗುರುಪ್ರಸಿಗೆ ಏನು ನಡೆಯಿತೆಂದು ಕೊಡಲೇ ಗೊತ್ತಾಗಿಲ್ಲಿಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಹುಲಿ ಇವನನ್ನು ಕಚ್ಚಿ ಹಿಡಿದನಂತರವೇ ಇವನು ಒದ್ದಾಡಿ ಕೊಗಿಕೊಂಡಿರಬೇಕು. ಇವನ ಗಲಭಿಗೆ ಗಾಬರಿಬಿದ್ದ ಎತ್ತುಗಳು ತೂಕ ತುಂಬಿದ್ದ ಗಾಡಿಯನ್ನು ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಪ್ರಾಣದ ಹಂಗುತೊರೆದು ಒಡತೊಡಗಿದವು. ಆದರೆ ಬಹಳದೂರ ಒಡಲಾಗಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಕೊಂಚವೇ ದೂರ ದಲ್ಲಿದ್ದ ತಿರುವಿನಲ್ಲಿ ರಭಸಕ್ಕೆ ಗಾಡಿ ದಾರಿಯಾಚೆಗೆ ಹೋಗಿ ತಲೆಕೆಳಗಾಗಿ ಬಿಡ್ಡಿದೆ.

ಆದರೆ ವಿಚಿತ್ರ! ಗಾಡಿ ಜಖಂ ಆಗಿ ರಸ್ತೆ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಡ್ಡಿದ್ದರೂ ಎತ್ತುಗಳಿಗೆ ಗಾಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವು ಹೇಗೋ ಮಾಡಿ ಕೊರಳ ಕಣ್ಣಿ ಬಿಚ್ಚಿ ಕೊಂಡು ಗಾಬರಿಯಲ್ಲಿ ಮನೆಕಡೆಗೆ ಒಡಿದವು. ಕತ್ತಲಾಗಿ ಎಮ್ಮೋ ಹೊತ್ತಾದ ಮೇಲೆ ಅಯ್ಯಾರಿನ ಪಟೀಲನ ಮನೆ ತಲುಪಿದವು.

ಅಯ್ಯಾರಿಗೆ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲೇ ಅರಣ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಶಿಕ್ಷಣ ಸಂಸ್ಥೆ ಇದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯ ಸಿಬ್ಬಂದಿ ತಮ್ಮ ಒಂದು ಮುಗಿಸಿದ ಅನಂತರ ಅವರಿಗೆ ಅರಣ್ಯ ಪಾಲನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ತರಬೇತಿ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಯ ಆರ.ಎಫ್.ಎ. ಕೊಡ ಇದ್ದಾರೆ. ತುಂಬಾ ಜನ ಗಾಡ್‌ ಮತ್ತಿತರೆ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗಳೂ ಇದ್ದಾರೆ.

ಅಯ್ಯಾರಿನ ಪಟೀಲ ಗಾಡಿ ಇಲ್ಲದ ಖಾಲಿ ಎತ್ತುಗಳು ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಕೊಟ್ಟಿಗೆಗೆ ಒಡಿ ಬಂದುದನ್ನು ಕಂಡು ಕಂಗಾಲಾದ. ಬಹುಶಃ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಆನೆಗಳ ಧಾರ್ಣಿಗೆ ತುತ್ತಾಗಿ ಗಾಡಿ ನಾಶವಾಗಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದ. ಇಡೀ ಉರಸ್ನೇ ಬೆಸ್ತೆ ಹಿಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅರಣ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಕಳೇರಿಗೆ ಬಂದು ತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಕಳಿಸಿ ಗಾಡಿ ಹುಡುಕಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮನವಿ ಮಾಡಿದ. ಅರಣ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳ ಅನುಮತಿ ಏನೋ ಸುಲಭವಾಗಿಯೇ ದೊರೆಯಿತು. ಆದರೆ ಆನೆಗಳ ಕಾಟ ಇರುವ ಕಾಡಿಗೆ ಗಾಡಿ ಹುಡುಕಲು ಉರವರೆಲ್ಲಾ ಅಂಚಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲಿಂದರು. ಕೊನೆಗೆ ಗಾಡ್‌ಗಳೂ ಪಟೀಲನೂ ಪರಿಪರಿಯಾಗಿ ಧೈಯ್ ಹೇಳಿ ನಾಲ್ಕುರು ಜನರನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಆಗಲೇ ಕತ್ತಲಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಬೆಳಗಿನ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲೇ ಕಾಡಾನೆಗಳನ್ನು ಸಂಧಿಸಲು ಹದರು ತ್ತಿದ್ದ ಅವರು ಇನ್ನು ರಾತ್ರಿ ಹುಡುಕಲು ಹೋದಾರೆ? ಅದೂ ಗಾಡಿ ಮುರಿದು ಬಬ್ಬಿ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಕೊಂಡಿದ್ದಾವೆಂಬ ವರಂತಿ ಬೇರೆ ಇದೆ. ಸರಿ ನಾಳೆ ಬೆಳಗಿನವರಿಗೆ ಹುಡುಕಾಟವನ್ನು ಮುಂದೊಡೋಣ ಎಂದು ತೀಮಾರ್ಸಿಸಿದರು. ಪಟೀಲ ತನ್ನ ಗಾಡಿಯ ಬಗ್ಗೆಯೇ ಚಿಂತಿಸುತ್ತ ಗುರುಪ್ರಸಿದ್ದನ್ನು ಶಪಿಸುತ್ತಾನಿದ್ದಾರಿನ ರಾತ್ರಿಗಳನ್ನು ಕಳಿದ.

ಮಾರನೆ ದಿನ ಬೆಳ್ಗೆ ಗಾಡಿ ಮುಡುಕಲು ಹೋರಟರು. ಅವರಿಗೆ ರಸ್ತೆ ತಿರುವಿನಲ್ಲಿ ಮುರಿದು ತಲೆಕೆಳಗಾಗಿ ಬಿಡಿದ್ದ ಗಾಡಿಯನ್ನು ಮುಡುಪುವ ದೇನೊ ಕಷ್ಟವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿಯೂ ಗುರ್ವನ ಸುಳಿವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಎತ್ತಿನ ಹೆಚ್ಚೆ ಗುರುತುಗಳನ್ನು ಗಾಡಿ ಚಕ್ರದ ಗುರುತನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಎತ್ತುಗಳು ನಾಗಾಲೋಟದಲ್ಲಿ ಒಡಿ ಬಂದಿದ್ದವೆಂಬುದನ್ನು ಖಚಿತಪಡಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಎತ್ತುಗಳು ಏಕೆ ಆ ರೀತಿ ಒಟ ಕಿತ್ತವು?

ಆನೆಗಳದ್ದೇ ಈ ಕೆಲಸ ಎಂದು ಸಂಶಯಿಸುತ್ತು ಹಳ್ಳಿಯವರು ಎತ್ತಿನ ಹೆಚ್ಚೆ ಗುರುತುಗಳನ್ನೇ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದರು. ಕೊಂಚ ಮಾರದಲ್ಲೇ ರಸ್ತೆಯ ನುಡ್ಡಿನ ಧೂಳಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಇಡೀ ಕಥೆ ಅಕ್ಕರದಲ್ಲಿ ಬರೆದಂತೆ ಅವರಿಗೆ ಸ್ವರ್ಪವಾಗಿ ಕಂಡಿತು. ಅಲ್ಲಿ ರಕ್ತದ ಕಲೆಗಳಿದ್ದವು. ಮುಲಿಯ ಹೆಚ್ಚೆ ಗುರುತುಗಳಿದ್ದವು. ಗುರ್ವನ ದೇಹವನ್ನು ರಸ್ತೆಯ ಬದಿಗೆ ದರದರ ಎಳೆದೊಯ್ದ ಗುರುತುಗಳಿದ್ದವು. ಅಯ್ಯೂರಿನ ನಾಗರೀಕರಿಗೆ ಗಡಗಡ ನಡುಕ ಆರಂಭವಾಯ್ತು! ಅವರು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಆನೆಗಳನ್ನೇ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಹಲವಾರು ಜನ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಆನೆಗಳು ಇವರ ಮೇಲೆ ಧಾಳಿ ಮಾಡಲು ಹಿಂದು ಮುಂದು ನೋಡಬಹುದೆಂಬ ಧೈಯ್ಯ ಅವರಿಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ನರಭಕ್ಷಕ ಎಂದು ತಿಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಅವರ ಸ್ವೇಯ್ಯ ಕುಗಿಕೋಯ್ಯು, ಯಾವಕ್ಕಣ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬೇಕಾದರೂ ಸುಳಿವನ್ನೇ ಕೂಡದೆ ತಮ್ಮಮೇಲೆ ಜಿಗಿಯಬಹುದಾದ ನರಭಕ್ಷಕನ ಸನ್ನಿಧಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದೇವೆಂದು ತಿಳಿದು ಕಂಗಾಲಾದರು.

ಹೆಚ್ಚು ತಡಮಾಡದೆ ಹಿಸುಮಾತಿನಲ್ಲೇ ಮಾತಾಡಿಕೊಂಡು

ಎಲ್ಲರೂ ಅಯ್ಯುರಿನ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಒಟ ಕಿತ್ತರು. ಗುರಪ್ಪ ಸತ್ಯ
ನಿಸ್ವಂಶಯವಾಗಿ ಹುಲಿಗೆ ಆಹಾರವಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅನವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಅವನ ಕಳೇಬ
ರವನ್ನು ಹುಡುಕಹೋಗಿ ನಾವ್ಯಕೆ ಹುಲಿಗೆ ಆಹಾರವಾಗುವುದೆಂದು ಯೋಚಿ
ಸಿದರು.

ಆಕ್ಷರಿಕವಾಗಿ ಅವತ್ತು ನಾನು ಅಲ್ಲೇ ಹತ್ತಿರದ ಶಿವನವಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ
ಬಿಡಾರ ಹೂಡಿದ್ದೆ. ಈ ಚಿಕ್ಕಹಳ್ಳಿ ಅಯ್ಯುರಿನಿಂದ ಸುಮಾರು ಒಮ್ಮೆ ಮೈಲಗಳ
ದೂರದಲ್ಲಿತ್ತು. ಬೆಂಗಳೂರಿನಿಂದ ಕೇವಲ ಐವತ್ತು ಮೈಲಗಳ ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದ
ಈ ಹಳ್ಳಿ ನನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ವನವಿಹಾರ ಸ್ಥಳವಾಗಿತ್ತು. ನಾನು ವಾರದ ತುದಿ
ಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ತಂಗುವುದು ಅಭಾಸ. ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ನಾನು ಈ ಹಳ್ಳಿ
ಯಲ್ಲಿ ಕಾಟಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ಬಂದು ಕರಿಯ ನರಭಕ್ತ ಚಿರತೆಯನ್ನು ಹೊಡೆದಿದ್ದು
ನಿಮಗೆ ನಿನಪಿರಬಹುದು!

ಶಿವನವಳ್ಳಿಯ ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಯ ಗಾರ್ಡ್ ಅಯ್ಯುರಿಗೆ ತಮ್ಮ
ಮೇಲಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇಗಿದ್ದವನು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದು ಅಯ್ಯುರಿನ
ಮದವಣಿಗೆ ಗುರಪ್ಪನಿಗಾದ ಗತಿಯನ್ನು ನನಗೆ ತಿಳಿಸಿದ. ನಾನು ಸುದ್ದಿ ತಿಳಿದ
ಹದಿನ್ನೇಡು ನಿಮಿಷದೊಳಗೇ ಟಾಚ್ ಮತ್ತು ರೈಫಲ್ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು
ಅಯ್ಯುರಿನ ದಾರಿ ಹಿಡಿದೆ. ಜೀಬಿನಲ್ಲಿ ಬಂದು ಪ್ರಾಕೆಟ್ ಬಿಸ್ಕ್ತು ಹಾಗೂ
ಹೆಗಲಿನಲ್ಲಿ ಥರ್ಮಾಸ್ ಫ್ಲಾಸ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಟೀ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೆ.

ಈ ವೇಳೆಗಾಗಲೇ ಅಯ್ಯುರಿನಿಂದ ಎಂಟು ಮೈಲಿ ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದ
ದೇನುಕನುಕೊಟ್ಟು ಎನ್ನುವ ಚಿಕ್ಕವಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ನರಹತ್ಯೆಯ ಸುದ್ದಿ ಮುಟ್ಟಿ ನಾನು
ಅಯ್ಯುರನ್ನು ತಲುಪಿದ ಕೊಂಡ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲೇ ಒಬ್ಬ ಸರ್ಬ ಇನಾಸ್ಸೆಕ್ಸರ್‌ರೂ ಒಬ್ಬ
ಕಾನಾಸ್ಸೆಬಲ್ಲೂ ಮೋಟಾರು ಸ್ಕೆಕ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಆಗಮಿಸಿದರು. ಹುಲಿ ಗುರಪ್ಪನನ್ನು
ಹಿಡಿದ ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆಗಳ ತರುವಾಯ ಅದೇ ಲಂಟಾನದ ಪ್ರೋದೆಯ
ಬಳಿಗೆ ನಾನೂ ಅರಣ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳೂ ಪ್ರೋಲೀಸು ಅಧಿಕಾರಿಗಳೂ ಬಂದೆವು.
ಕದ್ದಮಾಲಿನ ಸಮೀತ ಮುರುಕಲು ಗಾಡಿ ರಸ್ತೆ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಡ್ಡಿತ್ತು. ಆ ಸರ್ಬ
ಇನಾಸ್ಸೆಕ್ಸರ್‌ರೂ ಒಬ್ಬ ಬ್ರೂಹ್ಯಣ. ಹಣೆಬರಹದಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇದ್ದವನು. ಅನೇಕ
ಸಾರಿ ಅಲ್ಲಿ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಸಿದ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಕಲೆಕ್ಟರನಿಗು ಅದರ ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು
ಕದಿಯಬಂದ ಗುರಪ್ಪನಿಗೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಬಿಂತಿಸುತ್ತಾ ವಿಧಿಲೀಲೀ
ಯನ್ನು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದು. ನಾನು ತಮಾಪೆಯಾಗಿ ಆ ತೀರಿಕೊಂಡ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ
ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದನ್ನು ಕದಿಯಲು ಬಂದಿದ್ದ ಗುರಪ್ಪನ ತಪ್ಪೆಂದೂ, ಅದಕ್ಕೇ ಏಧಿ
ಗುರಪ್ಪನನ್ನು ಇಮ್ಮೊಂದು ಉಗ್ರವಾಗಿ ಶೈಕ್ಷಿಸಿತೆಂದೂ ಹೇಳಬಿಟ್ಟೇ. ಆ ಮೂರು
ರಾದ ಪ್ರೋಲೀಸು ಅಧಿಕಾರಿಗಳೂ ಅರಣ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳೂ ನನ್ನ ತಮಾಪೆಯ
ದೇಶಾವರಿ ಮಾತನ್ನು ಅತಿಗಂಭೀರವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಿ ನನ್ನ ವಿವೇಕಗಳನ್ನು

ಹೊಗಳಿ ತಲೆದೂಗಿದರು.

ಗುರಪ್ಪನ ಪಡೀಯಿಲಿಕೆಗಳನ್ನು ವತ್ತೆಹಚ್ಚಬೇಕೆಂಬ ನಿಶ್ಚಯ
ಯಾರಿಗೂ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ನಾನು ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದಂತೆ ಹುಲಿ ಲಂಟಾನದ ಒಳಗೆ ಅವಿತು ಕುಳಿತಿದ್ದ ಜಾಗವನ್ನು ವತ್ತೆಮಾಡಿದೆ. ಅದು ದೇಹವನ್ನು ಎಳೆದೊಯ್ದು ಮಾರ್ಗವೂ ಸಾಕಷ್ಟು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗೇ ಕಾಣತ್ತಿತ್ತು. ಹೊಂಚದೂರ ಈ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ನಾವು ಹೋಗುವುದರೋಳಗೇ ನಮ್ಮೆ ಮುಡುಕಾಟ ಕೊನೆಗೊಂಡಿತು. ಅಲ್ಲೋಂದು ಏರೋಪ್ಲೇನ್ ಕಾಯಿಯ ಮರ ಇತ್ತು. ಇದರ ಕಾಯಿಗಳು ಏರೋಪ್ಲೇನಿನ ಪ್ರೋಪ್ಲರಿನಂತೆಯೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಕಾಯಿಗಳು ಮರದಿಂದ ಉದುರುದಾಗ ಅವು ಅಕ್ಷರಶಃ ಪ್ರೋಪ್ಲರಿನಂತೆಯೇ ಗಿರಿಗಿರಿ ತಿರುಗುತ್ತ ಬಹಳ ದೂರ ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಗಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಈ ಮರದ ಸೇರಳಿನಲ್ಲಿ ಹಸಿರು ಮೂಲ್ಲಿನ ನಡುವೆ ಮನುಷ್ಯನ ಕೈಯೊಂದು ಆಕಾಶದತ್ತ ಬೆಟ್ಟು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಿಡ್ಡಿದ್ದು ಕಾಣಿಸಿತು!

ನಾವು ಗುರಪ್ಪನನ್ನು ಆಥವಾ ಅಳಿದುಳಿದ ಅವನ ಅಂಗಾಂಗಳ ಭಾಗಗಳನ್ನು ವತ್ತೆಮಾಡಿದೆವು! ಎದೆಯಿಂದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಅವನ ಶರೀರ ಏನೂ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಕೈ ಆಕಾಶದತ್ತ ಬೆರಳು ತೋರುತ್ತಿದ್ದರೇ ಇನ್ನೊಂದು ಕೈಯಿಂದ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದ. ಹುಲಿ ಅವನನ್ನು ಜೀವವಿದ್ದಂತೆಯೇ ತಿನ್ನಲು ಆರಂಭಿಸಿತ್ತೇ? ನೋವು ತಡೆಯಲಾರದೆ ಗುರಪ್ಪ ಕೈಗಳಿಂದ ಬಾಯಿ ಬತ್ತಿ ಹಿಡಿದನೆ? ನನಗೂ ಮೈ ಜುಂ ಎಂದಿತು ಗುರಪ್ಪನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಯೋಚಿಸಿ. ಆತನ ಕಣ್ಣಗಳನ್ನು ಆಗಲೇ ಕಟ್ಟಿರುವೆಗಳು ಕಬಳಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಖಾಲಿ ಗುಳಿಗಳಿಂದ ಗುರಪ್ಪನಮುವಿ ಆಕಾಶವನ್ನು ದಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗ ಕೆಂಪು ಇರುವೆಗಳು ಆತನ ದೇಹವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಮುಸುಗಿದ್ದವು. ಬಹುಶಃ ನಿಂಗಳು ಆತನ ದೇಹವನ್ನು ಈ ವೇಳೆಗಾಗಲೇ ಮುಗಿಸದೆ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಇರುವ ಗಳೇ ಕಾರಣವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ.

ಆದರೆ ಎದೆಯಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಗುರಪ್ಪನ ಶರೀರವನ್ನು ಹುಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ತಿಂದು ಮುಗಿಸಿತ್ತು. ಏರೋಪ್ಲೇನ್ ಮರದ ಎಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಗುರಪ್ಪನ ಶರೀರ ಕಾಣದುದರಿಂದಲೇ ರಣವದ್ದುಗಳು ಇನ್ನೂ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವು ಇಳಿದಿದ್ದರೇ ಈ ವೇಳೆಗೆ ನಮಗೆ ಮುಡುಕಲು ಗುರಪ್ಪನ ಶರೀರವೇ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಗುರಪ್ಪನ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಮುತ್ತಿದ್ದ ಕೆಂಪು ಇರುವೆಗಳಿಗೂ ಕಟ್ಟಿರುವೆಗಳಿಗೂ ಯಥ್ರ ನಡೆದಂತಿತ್ತು. ಒಂದನೇಣ್ಣಿಂದು ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಸುತ್ತೆಲ್ಲ ಜೋಡಿಜೋಡಿ ಉರುಳಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಚಿನ್ನದ ಬಣ್ಣದ ಹೊನ್ನೊಣಾಗಳು ಹೊಳೆ ಯುತ್ತಿದ್ದ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಗುರ್ತೊಂದು ಸದ್ದ ಮಾಡುತ್ತಾ ಮುತ್ತಿದ್ದವು.

ಹುಲಿ ತಾನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋದ ಈ ಶವವನ್ನು ತಿನ್ನಲು ಮತ್ತೆ

೭೫ । ಬೆಳ್ಳಂಡರಿನ ನರಭಕ್ತಕ

ಬರುವ ಸಂಭವವೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ವಿಚಿತವಾಗಿ ನನಗೆನ್ನಿಸಿತು. ಲಕ್ಷಾಂತರ ಕಟ್ಟಿರುವೆಗಳೂ ಕೆಂದಿರುವೆಗಳೂ ಮುತ್ತಿ ಹೊಂಡಿದ್ದ ಆ ಕಥೀಬರದ ಬಳಿ ಸಾಗಲು ಜೀವಪಿರುವ ಯಾವ ಪ್ರಾಣಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಪೋಲೀಸು ಅಧಿಕಾರಿ ತನ್ನೊಡನೆ ಬಂದಿದ್ದ ಹೇದೆಗೆ ಆ ಶವದ ಅಳಿದುಳಿದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿಂದ ತೆಗೆದು ಅದರ ಸಂಬಂಧಿಕೆರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಲು ಆಜ್ಞೆಮಾಡಿದ. ಅನಂತರ ಅನವ ಶ್ಯಾಕ ಪದಪುಂಜಗಳಿಂದ ಕೊಡಿದ ಒಂದು ವರದಿಯನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿದ. ನಾವೆಲ್ಲಾ ಈ ಕರ್ಮಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮುಗಿಸಿ ಅಯ್ಯೂರಿನ ಟಿ.ಬಿ.ಗೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಕತ್ತಲಾಗಿತ್ತು. ಅರಣ್ಯಾಧಿಕಾರಿ ತನ್ನ ಬಂಗಳೋದಲ್ಲಿ ಉಳಿಯಲು ಜಾಗ ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ. ಆದರೆ ಶಿವನವಳಿಯಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಬಳ್ಳಿ ಉಂಟ ಮತ್ತು ತಂಗುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದ್ದುದರಿಂದ ನನಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಉಳಿಯಲು ಮನಸ್ಸಾಗಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಟಾಜ್‌ ಮತ್ತು ರೈಫಲ್ ಇದ್ದುದರಿಂದಲೂ ಈ ಹುಲಿ ಸ್ವಭಾವತಃ ನರಭಕ್ತಕನಲ್ಲವೆಂಬ ಅನುಮಾನವಿದ್ದುದರಿಂದಲೂ ನಾನು ಕತ್ತಲಲ್ಲೇ ಶಿವನವ ಇಲ್ಲಿಗೆ ನಡೆದು ಹೋಗಲು ಸಿಧರಿಸಿದೆ.

ಅರಣ್ಯಾಧಿಕಾರಿಯೂ ಪೋಲೀಸು ಅಧಿಕಾರಿಯೂ ಈ ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ನರಭಕ್ತಕ ಸನಿಹದಲ್ಲೇ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ನಾನು ಹೋಗಲೇ ಹೂಡದೆ ಇದು ಬಲಾತ್ಕರಿಸಿದರೂ ನನ್ನ ತೀಮಾನಕ್ಕೆ ಬಧನಾಗಿ ಹೊರಟೇಬಿಟ್ಟೆ. ಅಯ್ಯೂರಿನಿಂದ ಶಿವನವಳಿಗೆ ಹೋಗುವ ದಾರಿ ಗುಡ್ಡದ ಇಳಿಜಾರಿನಲ್ಲಿತ್ತು. ದಾರಿ ಕರೀವೆಯಲ್ಲಿ ಇಳಿದಿಲಿದಂತೆಲ್ಲಾ ಮರಗಳು ಎತ್ತರವಾಗುತ್ತಾ ಬಿದಿರನ ಕಾಡು ದಟ್ಟವಾಗಿತ್ತು. ಕತ್ತಲೂ ಹೌಸವೂ ಸ್ವಿವಾಗಿತ್ತು. ನನ್ನ ಟಾಚೆನ ಪ್ರಕಾಶ ಜಾಡ್ಬಳ್ಳಿ ಮಾನವಾಗಿ ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಗಿಡಮರಗಳ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತಿತ್ತು.

ಇದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ನಡೆಯತ್ತಿದ್ದ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಗಲಿಬಿಲಿ ಆರಂಭವಾಯ್ತು. ಹ್ಯಾದಯದೊಳಗಿಂದ ಯಾವುದೋ ಅವ್ಯಕ್ತ ಭೀತಿ ಉಕ್ಕಿತೊಡಗಿತ್ತು. ನನಗೆ ಯಾವ ಸದ್ವ್ಯಾಸ ಕೇಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಥವಾ ಯಾವ ಪ್ರಾಣಿಯ ಭೀತಸ್ಥರದ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯೂ ಕೇಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಸುತ್ತಮುತ್ತೆಲ್ಲ ನಿಶ್ಚಯ ಆವರಿಸಿತ್ತು. ನಾನು ನಡೆಯವಾಗ ಕ್ಯಾನ್‌ವಾಸ್ ಬಂಡ್ವು ಎಲೆಗಳನ್ನು ಒತ್ತುವ ಶಬ್ದ ಮಾತ್ರ ಕೇಳುತ್ತಿತ್ತು. ನಿಧಾನವಾಗಿ ಭಯ ಉಲ್ಪಣಿಸುತ್ತಾ ಹೋಯ್ತು. ಕೊನೆಗೆ ತಾಳ ಲಾರದೆ ಚಕ್ಕನೆ ನಿಂತು ರೈಫಲನ್ನು ಟಾಚೆನ್ನೂ ಹಿಡಿದು ಸರಕ್ಕನೆ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ ಸೋಡಿದೆ. ಹುಲಿಯ ಕಣ್ಣಗಳು ಟಾಚೆನ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಹೊಳೆಯತ್ತ ನನ್ನತ್ತ ಸೋಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ಹಿಂದುಗಡೆ ಏನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಮಿಣುಕುಮಳು ಸಹ ಮಿನುಗಲಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಸದ್ವ್ಯಾಸ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ಹುಳು ಹುವ್ಯಾಟೆಗಳ ಜೀರ್ಣನಿ ಸಹ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೇಕೆ ನನ್ನ ಹ್ಯಾದಯದಲ್ಲಿ ಇಮ್ಮೋಂದು ಕಾತರ ಕಳವಳ ಎಂದು ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆಯೇ ನನಗೆ ಅಜ್ಞರಿಯಾಯ್ತು.

ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಅಡ್ಡಶ್ಯ ವ್ಯಾರಿ – ೨

ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ನನಗೆ ನಾನೇಕೆ ಅಪ್ಪೊಂದು ಭಯಭೀತನಾಗಿ ದೇನೆಂದು ಹೋಳಿಯಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಏನೇನು ನಡೆಯಿತೆಂದು ನೋಡಲು ಇನ್ನೊಂದು ಸಚೀವ ಜಂತು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಏನೇನು ಮಾಡಿದರೂ ಯಾರ ಸಹಾಯ ಹಸ್ತವೂ ಲಭ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಹುಲಿ ನನಗೆ ಕಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಥವಾ ಅದು ನಡೆದಾಮವ ಸದ್ಗು ಕೇಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಯಾವುದೋ ಆರನೆಯ ಇಂದಿಯ ಒಂದು ಹುಲಿ ಖಚಿತವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ಮತ್ತು ಕೊಂಚ ದೂರದಿಂದ ಸದ್ಗುಲದೇ ನನ್ನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನೂ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳತೋಡಿತು!

ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಾಂತಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಮನಷನ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗಳು ಎರಡು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವರ್ತಿಸುತ್ತವೆ. ಫೇಳಿದುತ್ತ ಕಾಡಾನೆಯೊಂದು ನಿಮ್ಮತ್ತ ನುಗ್ಗಿವಾಗ, ಅಥವ ಘರ್ಜಿಸುತ್ತ ಹುಲಿಯಾಗಲಿ ಚಿರತೆಯಾಗಲಿ ನಿಮ್ಮ ಕಡೆಗೆ ಚಿಮ್ಮಿವಾಗ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಧೈಯ್ ಉದುಗಿ ಸಿಮ್ಮ ಕಾಲುಗಳು ತಂತಾನೆ ಒಡತೋಡಗುತ್ತವೆ. ಅಥವಾ ಕಾಲುಗಳು ನಿರ್ಬಲವಾಗಿ ನಿಂತಲ್ಲಿಂದ ಎತ್ತಿಡಲಾ ರದೆ ಭೂಮಿಗೆ ಬೇರುಬಿಟ್ಟಂತೆ ಸ್ಥಿತವಾಗಿ ನಿಂತುಬಿಡುತ್ತವೆ. ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭ ಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿದ ಮನವ್ಯಯ ಗಾಬರಿಬೀಳದೆ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ಆಲೋಚಿಸುವುದು ಅತಿ ವಿರಳ. ಆಲೋಚಿಸಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಸಮಯವಿರುವುದೂ ಅತಿ ವಿರಳ.

ಆದರೆ ಈ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನನ್ನೆಂದು ಯಾವುದೇ ಫೇಳಿದುವ ಕಾಡಾನೆಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅಥವಾ ಘರ್ಜಿಸುವ ನರಭಕ್ಷಕನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ನಿಂತಬ್ಬ ಮತ್ತು ನನ್ನ ಬುಧಿಗೆ ನಿಲುಕದ ಮೂಲಗಳಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಅಪ್ಪೆ ಇದ್ದುದು. ಆದರೆ ಅಷ್ಟಕ್ಕಾಗಿ ಆ ಜಾಗದಿಂದ ಕೂಡಲೇ ಒಡಿಬಿಡಬೇ ಕೆಂದು ನನಗೆ ಮನಸ್ಸಾಗತೋಡಿತು. ಎಮ್ಮ ಜೋರಾಗಿ ಸಾಧ್ಯವೋ ಅಮ್ಮ ವೇಗವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಒಡಿ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಕಾಲುಗಳು ಚಡಪಡಿಸಿದವು. ಆದನ್ನು ತಡೆದುಕೊಂಡು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ಯೋಚಿಸಲು ನನ್ನಲ್ಲಾ ತಾಣೆ ಸಂಯಮ ವನ್ನು ನಾನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದೆ. ಹುಲಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿದ್ದುದೂ ನಾನು ಭೀತಿಯಿಂದ ಒಡುವುದು. ಎಲ್ಲಾ ಹುಲಿಗಳೂ ನರಭಕ್ಷಕಗಳೂ ಮಾಡುವುದೇ ಅಮ್ಮ. ತಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ಇದಿರಾಳಿಗಳೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಭಯಭೀತಿಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿ ಅನಂತರ ಅವನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಕೊಲ್ಲತ್ತವೆ.

ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಯ್ತು, ನಾನಿಗೆ ನನ್ನ ಹಿಂದಿರುವ ಈ ಅಡ್ಡಶ್ಯ ನರಭಕ್ಷಕನ ದಾಡಿಗಳಿಂದ ಪ್ರಾಣ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಒಡುವುದಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ತದ್ವಿರುಧವಾಗಿ ವರ್ತಿಸಬೇಕು ಎಂದು. ನರಭಕ್ಷಕ ಹಿಂದೆಲ್ಲೋ ಪೋದೆಗಳಡೆಯಲ್ಲಿ ಮೆಲ್ಲಿಗೆ ನನ್ನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಿದೆ! ಅಥವಾ ಮುಂದೆ

ಹೋಗಿ ಯಾವುದೋ ಪೋದೆಯ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಜಿಗಿಯಲು ಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಕುಳಿತಿದೆ! ಅಥವಾ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾದರೂ ಇರಬಹುದು. ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಟಾಚ್‌ನ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾದ ಬೆಳಕು ಕತ್ತಲನ್ನು ಅತ್ಯಿತ್ತ ಸೀಳಿ ಬೀಳುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಅದು ಸಂಶಯದಿಂದಪ್ಪೆ ಇನ್ನೂ ನನ್ನ ಮೈಮೇಲೆ ಹಾರದೆ ಸುಷ್ಣಿದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಎಂದೋ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಧಾಳಿ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಇದೇ ನನ್ನನ್ನು ಚಿಂತಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದು. ನರಭಕ್ತಕನೇನಾದರೂ ನನ್ನಮೇಲೆ ಧಾಳಿಮಾಡ ಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಬಯಸಿದರೆ ನಾನು ಮಾಡಬೇಕಾದ್ದು ಇಪ್ಪೆ, ನನ್ನ ಟಾಚ್‌ನ್ನು ನಂದಿಸಿ ದಡದದ ಒಡಬೇಕಿತ್ತು!

ನಾನು ವೇಗವಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿದೆ. ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ಏನೂ ಆಗದವನಂತೆ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ನಡೆದು ಆಗಿಗೆ ಹಿಂದಕ್ಕೂ ಮುಂದಕ್ಕೂ ಟಾಚ್‌ ಹಾಕುತ್ತಾ ಸಾಗಿದೆ. ನನ್ನ ಮುಂದಿನ ದಾರಿ ಕಿರಿದಾಗಿತ್ತು. ಸುಮಾರು ಆರು ಅಡಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಅಗಲ ಇರಲಿಲ್ಲ.

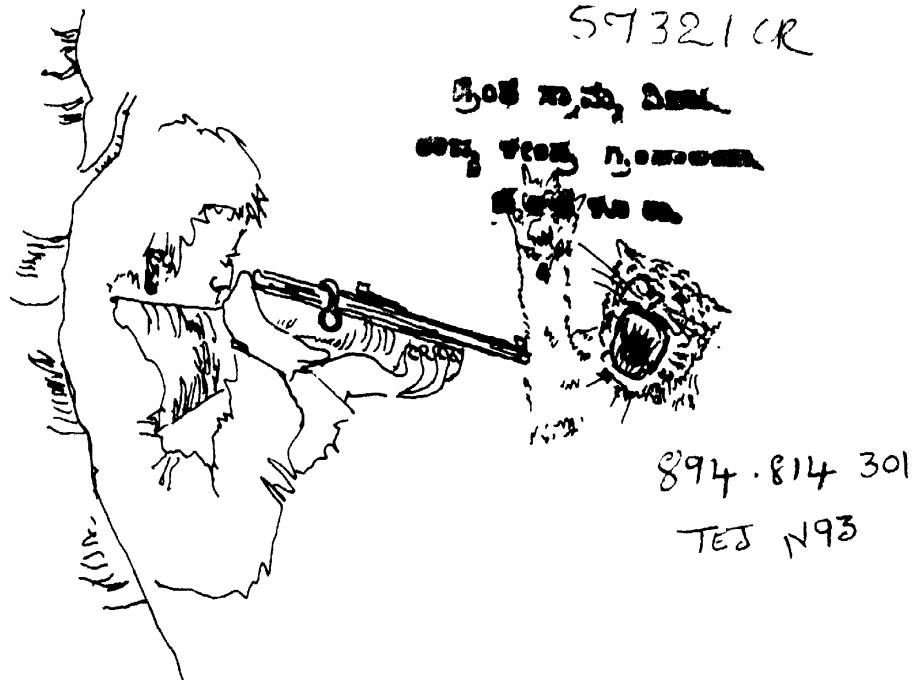
ಕೊಂಚೆ ದೂರದಲ್ಲಿ ರಸ್ತೆ ಬಲಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿತ್ತು. ಆ ತಿರುವಿನಲ್ಲಿ ಬಂದು ದೊಡ್ಡ ಬಂಡೆ ಇರುವುದು ನನಗೆ ಟಾಚ್‌ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡಿತು. ಬಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಇಳಿಜಾರಾಗಿದ್ದ ಆ ಬಂಡೆ ಸುಮಾರು ಎಂಟು ಅಡಿ ಎತ್ತರವಿದ್ದಿರಬಹುದು. ನಾನು ಜೋರಾಗಿ ಒಡಿದರೆ ಆ ವೇಗಕ್ಕೇ ಅದರ ಮೇಲೆ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹತ್ತಲು ಸಾಧ್ಯವಿತ್ತು. ನಾನಿಗೆ ಆ ನರಭಕ್ತಕ ನನ್ನನ್ನು ನಿಜವಾಗಿ ಹಿಂಬಾಲಿಸತ್ತಿದ್ದಾನೋ ಇಲ್ಲವೋ ಪತ್ತೆಮಾಡಲು ಬಂದು ಉಪಾಯ ಹೂಡಿದೆ.

ಇದನ್ನೇಲ್ಲಾ ನಾನು ನಿಧಾನವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಬಂಡೆ ಹತ್ತಿರಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಸುಮಾರು ನೂರು ಗಜ ದೂರದಲ್ಲಿ ಬಂಡೆ ಇತ್ತು. ಆದರೆ ಒಡಲು ಅದು ತುಂಬ ದೂರ ಎನ್ನಿಸಿತು. ಧಾಳಿಮಾಡುವಾಗ ಮುಲಿಯ ವೇಗ ಏನಿರುತ್ತದೆಂದು ನನಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿದೆ. ನಾನು ಬಂಡೆ ತಲುಪುವ ಮೊದಲೆ ಮಿಂಚಿನ ವೇಗದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮೇಲೆರಗಲು ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿತ್ತು. ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಬಂಡೆ ಸುಮಾರು ಐವತ್ತು ಗಜದಮ್ಮೆ ಹತ್ತಿರಾಯ್ತು. ಈಗ ಸರಿಯಾದ ಸಮಯ ಎಂದುಕೊಂಡು ನನ್ನ ಕೋವಿಯ ಬಿಳ್ಳಿ ಏರಿಸಿಕೊಂಡು ಯಾವ ಕ್ವಾಳಿ ಬೇಕಾದರೂ ಗುಂಡು ಹಾರಿಸಲು ಸನ್ನಿಧನಾಗಿ ಒಮ್ಮೆ ಟಾಚ್‌ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಆ ಬಂಡೆಯ ಉದ್ದ, ಅಗಲ, ಆಕಾರ, ಎತ್ತರಗಳನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಂಡೆ.

ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಟಾಚ್‌ ಅರಿಸಿ ನನ್ನ ಕೈಲಾದಮ್ಮೆ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಆ ಬಂಡೆ ಕಡೆಗೆ ಒಡಿದೆ.

ನನ್ನ ಟಾಚ್‌ ಅರಿಸಿದ ಕೂಡಲೇ ಕಣ್ಣ ಕತ್ತಲೆ ಬಂದಂತೆ

ಕತ್ತಲು ಕವಿಯಿತು. ಅದಕ್ಕೇ ನಾನು ಮೊದಲೇ ಬಂಡೆಯ ಇರವನ್ನು ದೂರವ
ನ್ನು ಬಿಚಿತರವಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದು. ಹುಲಿಗೆ ಅದರ ಎದುರಾಳಿಯ ತಂತ್ರ ಅಥ
ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದೆರಪ್ಪಣ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾನು ಒಡುತ್ತಾ ಹುಲಿ ಇದೆ
ಎನ್ನುವುದು ನನ್ನ ಪ್ರಮೆ ಇರಬಹುದೆಂದು ಅನುಮಾನಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅಷ್ಟದೋರ್ಗೆ
ಎದೆ ನಡುಗಿಸುವಂತೆ ಬೆನ್ನು ಹಿಂದಿನಿಂದ ಹುಲಿಯ ಘರ್ಜನೆ ಕೇಳಿತು. ನರಭ
ಕ್ಷಕ ನಾನು ಒಡಿದನ್ನು ನೋಡಿ ತನ್ನ ಅಂತಿಮ ಧಾರ್ಳಿಯನ್ನು ಆರಂಭಿಸಿತ್ತು.
ಬೆನ್ನು ಹಿಂದಿನಿಂದ ಘರ್ಜನೆ ಕೇಳಿ ನಾನು ಇನ್ನು ಚೋರಾಗಿ ಒಡಲೇತ್ತಿಸಿದೆ.
ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ನಾನು ಒಡುತ್ತಿದ್ದುದೇ ನನ್ನ ಗರಿಷ್ಠ ವೇಗದಲ್ಲಿ. ನಾನು
ಹುಲಿಗಂತ ಕೆಲವೇ ಅಡಿಗಳ ಮುಂದೆ ಬಂಡೆಯನ್ನು ತಲುಪಿದ್ದೆ. ಬಂಡೆಯ
ಇಳಿಜಾರಿನ ಮೇಲೆ ಚಿಪ್ಪಿ ನೆತ್ತಿಯತ್ತ ಹತ್ತಿ ಚಕ್ಕನೆ ತಿರುಗಿ ಟಾಚ್‌ ಹತ್ತಿ
ಸಿದೆ. ಹುಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಬಂಡೆಯ ಬುದದಲ್ಲಿತ್ತು. ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಜಿಗಿಯಲು
ನೇಲದ ಮೇಲೆ ಕೂಚಿ ಕುಳಿತಿತ್ತು. ನನ್ನ ಕೋಪಿಯ ಗುಂಡು ಭೀಕರ ಅಸ್ವೋ
ಟನೆಯೊಂದಿಗೆ ಹಾರಿತು.

ಅಸ್ವೋಟನೆಯ ಸದ್ಗಿಗೆ ಬೆದರಿದ ಹುಲಿ ಹಿಮ್ಮೋಗವಾಗಿ ಬಂದು ಪಲ್ಲಿ
ಹೊಡೆಯಿತು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ರೈಫಲ್ ನಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಗುಂಡು ಸಿದ್ಧವಾಗಿತ್ತು.
ಮತ್ತೆ ಹುಲಿಗೆ ಗುಂಟಿದಿದು ಗುಂಡು ಹಾರಿಸಿದೆ.

ಏನೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ! ಗುಂಡು ಸಿಡಿಯಲ್ಲ!

೪೨ \ ಬೆಳ್ಳಂಡರಿನ ನರಭಕ್ತಿ

ಹುಲಿ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಭೀಕರವಾಗಿ ಘಟ್ಟಿಸಿ ನನ್ನ ಎಡಕ್ಕೆ ನೇಗೆದು ಕಾಡಿನ ಎತ್ತರವಾದ ಹುಲ್ಲಿನ ನಡುವೆ ಮಾಯವಾಯ್ತು. ಅವರ ಕಡೆಗೆ ನಾನು ಇನ್ನೊಂದು ತೋಟಾ ತುಂಬಿ ಗುಂಡು ಹಾರಿಸಿದೆ. ಹುಲಿ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಮಾಯ ವಾಯ್ತು. ನನ್ನ ಹೊನೆಯ ಗುಂಡೂ ತಪ್ಪಿಹೋಯ್ತು.

ನಾನು ಮೊದಲ ಗುಂಡು ಹೊಡೆದಾಗ ತುಂಬಾ ಗಾಬರಿಯಾಗಿದ್ದೆ. ಅದರೆ ಎರಡನೆಯ ಬಾರಿ ಹಾರಿಸಿದ ಗುಂಡೂ ತಪ್ಪಿ ದೂರದ ಗುಲ್ಳಾಹತ್ತಿ ಬೆಟ್ಟದ ತಪ್ಪಲಿನ ಬಂಡೆಗಳಿಗೆ ತಾಗಿ ಚಿಮ್ಮಿದ ಸದ್ಯ ನನಗೆ ಕೇಳಿತು. ಹುಲಿ ಗುರುಗುಡುವಿಕೆ ನಿಂತಿತು. ಹುಲಿಗೆ ನನ್ನ ಎರಡನೆಯ ಗುಂಡು ತಾಗಿತೆ? ಅಥವಾ ನನ್ನ ಮೊದಲ ಗುಂಡಿನ ಏಟಿಗೆ ನೆಲಕ್ಕುರುಳಿದೆಯೆ. ಅಥವಾ ಎರಡೂ ತಾಗಿದೆಯೆ? ಅಥವಾ ಎರಡೂ ತಪ್ಪಿಹೋದವೆ? ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡ ಅನಾಹತ ಎಂದರೆ ಹುಲಿ ಗಾಯಗೊಂಡು ಪಾರಾಯ್ತು?

ಹುಲಿ ಒಡಿಹೋದ ಜಾಗದತ್ತ ನನ್ನ ಟಾಚೀನ ಬೆಳಕನ್ನು ಬಿಡುತ್ತಾ ಬಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಲೈತು ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳತ್ತ ಯೋಚಿಸಿದೆ. ಬಂಡೆಯ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಒಡಿಬಂದುದರಿಂದ ಏಡುಸಿರು ಬಂದಿತ್ತು. ಹೃದಯ ಡಬಡಬ ಹೊಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ಕೊಂಚ ಹೊತ್ತು ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಮನಸ್ಸುಮಾಧಾನ ಆದನಂತರ ನಾನು ಎಷ್ಟು ಸ್ವಲ್ಪದರಲ್ಲಿ ಸಾವಿನಿಂದ ಪಾರಾದನೆಂದು ಹೊಳೆಯಿತು. ನನ್ನ ರ್ಯಾಫಲಿನ್ನೀಲ್ಲಿ ಪದು ಗುಂಡುಗಳನ್ನು ಹಾಕಬಹುದಿತ್ತು. ಗುಂಡು ಹಾರದ ತೋಟಾ ಏನಾದರೂ ಮೊದಲಿನದೇ ಆಗಿದ್ದು ಹುಲಿ ಬಂಡೆಯ ಬಳಿ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಜಿಗಿಯಲು ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದಾಗ ಅದು ಹಾರದಿದ್ದರೆ ಹುಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಖಂಡಿತ ಕೊಲ್ಲುತ್ತಿತ್ತು. ನನಗೆ ಆ ತೋಟಾವನ್ನು ಹೊರಕ್ಕೆಳೆದು ಇನ್ನೊಂದು ಗುಂಡು ಹಾರಿಸಲು ತಕ್ಕುಮ್ಮೆ ಸಮಯ ಖಂಡಿತ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅಪ್ಪೇಳಲ್ಲ! ಹುಲಿ ನನಗೆ ಕೊಂಚ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲೇ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ಎಡಕ್ಕೋ ಬಲಕ್ಕೋ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ನಾನು ಒಡುವಾಗಲೇ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಹಾರಿ ಅಪ್ಪಳಿಸಿದುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇತ್ತು.

ಹುಲಿಗೇಗ ಏನಾಗಿರಬಹುದೆಂದು ಅಶ್ವಯವಟ್ಟೆ. ಬಂಡೆಯ ಬಳಿ ಹುಲಿಗೆ ಅಪ್ಪೊಂದು ಹತ್ತಿರದಿಂದ ಹಾರಿಸಿದ ಗುಂಡು ತಪ್ಪಿದ್ದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ನಾನು ಬಂಡೆಯ ಬಳಿಗೆ ಏಡುಸಿರುಬಿಡುತ್ತ ಒಡೋಡಿ ಬಂದಿದ್ದೆ. ಆ ಸುಸ್ತು ಭಯ ಆತಂಕ ಇತ್ತಾದಿಗಳ ದೇಸೆಯಿಂದ ನಾನು ಸರಿಯಾಗಿ ಗುರಿ ಇಡುವ ಮೊದಲೇ ಕೋವಿಯ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಬತ್ತಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ! ಹಾಗಾಗಿ ಹುಲಿಗೆ ಗುಂಡು ತಾಗಿಯೇ ಇಲ್ಲ! ಅಥವಾ ಕೊಂಚ ಎಲ್ಲೋ ಗಾಯವಾಗಿರಬಹುದು!

ಈ ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಈಗ ಹುಲಿಯನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಹೊಡೆಯುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವೇ ಸರಿ! ಅದಕ್ಕೆ ಗುಂಡು ತಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ. ಗುಂಡಿನ ಶಬ್ದದಿಂದ ಹೆದರಿದ ಅದು ಈಗ ಸಾಕಮ್ಮೆ ದೂರಕ್ಕೆ ಪರಾರಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಗಾಯಗೊಂಡಿದ್ದರೆ ಅದು

ಖಂಡಿತಾ ನನ್ನ ಬೆನ್ನ ಹತ್ತಿ ಹಿಂಬಾಲಿಸುವ ಧೈರ್ಯ ಮಾಡಲಾರದು. ಹಾಗಿದ್ದರೆ ನಾನು ಶಿವನಪಳ್ಳಿಗೆ ಈಗ ಕ್ರೋಮವಾಗಿ ನಡೆದು ಹೋಗಲು ಅಷ್ಟಂತರವಿಲ್ಲ. ಕೊಂಚ ಹೊತ್ತು ಇದನ್ನೇಲ್ಲಾ ಯೋಚಿಸಿದನಂತರ ಶಿವನಪಳ್ಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅನಂತರ ನಾಳೆ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಹುಲಿಯ ಜಾಡು ಹಿಡಿಯವುದೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದೆ.

ಯಾವ ತೊಂದರೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ನಾನು ಶಿವನಪಳ್ಳಿ ತಲುಪಿದೆ. ನಾಳೆ ಬೆಳಗ್ಗೆ ನಾನು ಮಾಡಬೇಕಾದುದನ್ನೇ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ಟೀ ಮಾಡಿ ಕುಡಿದು ಉಟಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಾದೆ. ತುಂಬಾ ಹಸಿವಾಗಿತ್ತು.

ಶಿವನಪಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಡಿನ ವಾಸಿಗಳಾದ ಸೋಲಿಗರಾಗಲಿ ಜೇನು ಕುರುಬರಾಗಲಿ ಪ್ರಾಜಾರಿಗಳಾಗಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಹಳೆಯ ಗೆಳೆಯ ನೊಬ್ಬಿ ಇದ್ದ. ವರ್ಣರಂಜಿತ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಆತನ ಹೆಸರು ಹೇರ್ಣ ಖಾನ ಎಂದು. ಅವನೊಬ್ಬಿ ಕಾಡಿನ ಕಳ್ಳು ಮರ ಕುಡಿದು ಸಾಗಿಸುವುದು, ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಅಕ್ರಮವಾಗಿ ಹೊಡೆಯವುದು, ಜೊತೆಗೆ ಕೆಲವು ಸಣ್ಣ ವೃಟಿ ಭಕ್ತಾಯಿತಿಗಳೂ ಕಾರಣಕರ್ತನೆಂದು ಅನುಮಾನಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದ. ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಭತ್ತ ತುಂಬಿ ಕೊಂಡು ದೇನುಕನಿಕೊಟ್ಟಿದಿಂದ ಅಂಚೆಟ್ಟಿಗೆ ರೈತರು ಒಯ್ಯುತ್ತಿರಬೇಕಾದರೆ ಕಾಡುದಾರಿಯಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿ ಈತ ಅವುಗಳನ್ನು ದೋಚಿದ್ದನೆಂದು ಎಲ್ಲ ಸಂಶಯಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಭಕ್ತಾಯಿತಿಗಳು ತುಂಬ ಸರಳವಾಗಿಯೂ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯೂ ಆಗಿದ್ದವು.

ಗಾಡಿಗಳು ಧಾನ್ಯ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಸಂಜೀಯಾದ ಮೇಲೆ ಹೊರಡುತ್ತಿದ್ದವು. ತಂಪು ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದರೆ ಎತ್ತುಗ ಇಗೆ ಹೆಚ್ಚು ದಣವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಐದಾರು ಗಾಡಿಗಳು ಒಂದರ ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಸಾಲು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಸಾಗುತ್ತವೆ. ಕಾಡಾನೆಗಳ ಹುಲಿಗಳ ಹಾವಳಿಯನ್ನು ತಡೆಯವುದಕ್ಕಾಗಿ ಗಾಡಿಗಳ ಈ ರೀತಿ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗುವುದು. ಜೊತೆಗೆ ಕಾಡಿನ ದೇವ್ಯ ಪಿಶಾಚಿಗಳ ಭಯವೂ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ. ಹೆದ್ದಾರಿಯ ದರೋಡೆ ಎನ್ನುವದು ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಯಾರೂ ಕಂಡು ಕೇಳಿದ್ದಿಲ್ಲ.

ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲು ಪ್ರೋಲೀಸರಿಗೆ ವರದಿಯಾದ ಭಕ್ತಾಯಿತ್ತು ಎಂದರೆ ಅಂಚೆಟ್ಟಿಗೆ ದೇನುಕನಿಕೊಟ್ಟಿದಿಂದ ಅಕ್ಕಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಐದು ಎತ್ತಿನ ಗಾಡಿಗಳಾದ್ದು. ಅವುಗಳು ಕಾಡಿನ ಘಾಟ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದವು. ರಾತ್ರಿ ಒಂದು ಗಂಟೆ ಸಮಯ. ಗಾಡಿ ಹೊಡೆಯವರೆಲ್ಲಾ ಅರೆನಿದ್ದೆಯಲ್ಲಿದ್ದರು. ಆಗ ಇದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಕತ್ತಲಿಂದ ಒಂದು ದನಿ ಕೇಳಿತು. ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕರ್ಕಾಶವಾಗಿದ್ದ ಆ ದನಿಗೆ ಗಾಡಿ ಹೊಡೆಯವರೆಲ್ಲ ಬೆಚ್ಚಿಬಿದ್ದು ಎಚ್ಚರಾದರು. ಅವರಿಗೆ ರಸೆ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಕಾಣಲಿಲ. ಆದರೆ ದನಿ

೪೪ \ ಬೆಳ್ಳಂದೂರಿನ ನರಭಕ್ತಿ

ಹೇಳಿತು "ದಾರಿಬದಿಯಲ್ಲಿ ಘಕಾಯಿತರ ಗ್ರಾಂಗು ಕೋವಿ ಹಿಡಿದು ಸಿದ್ಧರಾಗಿ ದ್ವಾರೆ. ನೀವಾರಾದರೂ ಗಲಾಟೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅಮ್ಮೆ ಜನರೂ ಸಾಯಂತ್ರೀರಿ. ಅದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ನೀವು ಹೇಳಿದಂತೆ ಕೇಳಿದರೆ ಕ್ವೇಮವಾಗಿ ವಾರಾಗುತ್ತೇರಿ. ಮೊದಲು ಗಾಡಿಗಳಿಂದ ಇಳಿಯಿರಿ. ಇಳಿದು ಒಂದು ಮೈಲಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಹತ್ತನೇ ಮೈಲಿ ಕಲ್ಲಿನ ಬಳಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಿ. ಅಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿ ಹಾಕಿ ಕುಳಿತು ಕೊಂಡು ಬೆಳಗಾದ ಮೇಲೆ ಬಸ್ಸಿ. ಒಂದು ನಿಮ್ಮ ಗಾಡಿಗಳನ್ನು ನೀವು ಒಯ್ಯಬಹುದು. ನಿಮ್ಮವನೊಬ್ಬ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಾನೆ. ನೀವೇನಾದರೂ ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೋ ನಿಮಗೆ ಗುಂಪು ಹಾರಿಸಿ ಕೊಲ್ಲಲು ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಹಂತ ನಡೆಯಿರಿ! ನೀವೆಲ್ಲಾ ಬಡವರು. ನಿಮ್ಮನ್ನು ತೊಂದರೆಗೇಡು ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ನಮಗೆ ಬೇಕಿರುವುದು ನಿಮ್ಮ ಗಾಡಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸಾಮಕಾರರ ಸ್ವತ್ತು!"

ಗಾಡಿ ಹೊದೆಯುವವರು ತಮ್ಮ ಜೀವ ಉಳಿಯಿತಲ್ಲಾ ಎಂದು ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ಆ ದನಿಯ ಅಜ್ಞೆಗಳನ್ನು ಅಕ್ಕರಶಃ ಪಾಲಿಸಿದರು. ಬೆಳಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದಾಗ ಅವರ ಗಾಡಿಗಳು ಎಲ್ಲಿದ್ದವೋ ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದವು. ಆದರೆ ಅವರ ಗಾಡಿಗಳೊಳಗಿದ್ದ ಹಲವು ಅಕ್ಷಿ ಮೂಟೆಗಳು ಮಾತ್ರ ನಾವತ್ತೆಯಾಗಿ ದ್ವಾರು. ಘಕಾಯಿತರ ಗ್ರಾಂಗು ಗಾಡಿಗಳಲ್ಲಿದ್ದದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಾಗಿಸುವಮ್ಮೆ ದೊಡ್ಡದಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣತ್ತದೆ!

ಇದು ಆ ಹೆದ್ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕುರುಬಾರಿ ನಡೆಯಿತು. ಅನಂತರ ಈ ದಾರಿಗೆ ಪೋಲೀಸು ಪಹರೆ ಹಾಕಲಾಯ್ತು. ಕೆಲವರು ಹಳ್ಳಿಯ ಪುಂಡರ ನ್ನು ಬಂಧಿಸಿ ಪೋಲೀಸರು ಲಾಕಪ್ಪಿಗೆ ಹಾಕಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಚಚ್ಚಿದರು. ಇದರಲ್ಲಿ ಹೇರಾಖಾನ್ ಸಹ ಒಬ್ಬ. ಆದರೆ ಅವರೆಲ್ಲಾ ತಮಗೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಏನೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ತಾವು ನಿರಪರಾಧಿಗಳಿಂದ ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ ಪೋಲೀಸರು ಯಾರ ಮೇಲೂ ಮೊಕದ್ದಮೆ ಹೂಡಲಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಇಂಥದೊಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲೇ ನನಗೆ ಹೇರಾಖಾನ್ ಪರಿಚಯ ವಾಗಿದ್ದು. ಆತ ಆಗತಾನೆ ಪೋಲೀಸರ ಅತಿಧ್ಯಾದಿಂದ ಹಿಂದಿರುಗಿದ್ದ. ನಿರಪರಾ ಧಿಯಾದ ತನಗೆ ಪೋಲೀಸರಿಂದ ಎಂಥ ಅನ್ಯಾಯವಾಯ್ತು ಎಂದು ತಾರಸ್ವರದಿಂದ ಕೊಗಾಡಿ ತನ್ನಂಥ ಒಳ್ಳೆ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಈ ಬೋಕದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲ ವೆಂದು ದುಃಖಿಸಿದ. ಆದರೆ ಅವನ ಕಣ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ಕಿಡಿಗೇಡಿಯ ಹೊಳಪು ಮಾತ್ರ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನನಗೆ ಕಂಡಿತು. ಅವನಿಗಾಗಿರುವ ಅನ್ಯಾಯದ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಅಮ್ಮೆ ಒಂದೇನೂ ದುಃಖವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಈ ಸಾಬಿ ತುಂಬಾ ಧೈಯಶಾಲಿ ಮತ್ತು ಬರಟ. ಹೇರಾಖಾನ್ ಎಂದರೆ ಹುಲಿಗಳ ನಾಯಕ ಎಂದು ಅರ್ಥ. ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಷಂತಿದ್ದ ಅವನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಹಿಡಿಸಿತು. ಹಾಗಾಗಿ ಹೇರಾಖಾನ್ ನನ್ನ ಮಿತ್ರನಾದ. ಶಿವನ

ಪಳ್ಳಿಗೆ ಹೋದಾಗಲ್ಲೇ ಅವನ ಮನೆಗೆ ಭೇಟಿಕೊಟ್ಟು ಚಾ ಕುಡಿಯುವುದು ನನ್ನ
ಅಭ್ಯಾಸವಾಗಿತ್ತು. ಜೊತೆಗೆ ನಾನೆಂಥ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಆತನನ್ನ ಕರೆದರೂ ಸಹಾಯ
ಗಿಧ್ವಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು.

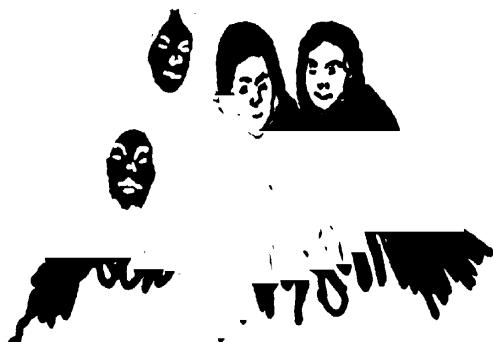
ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಬೆಳಗಾದ ಕೂಡಲೇ ನಾನು ನೇರವಾಗಿ ಹೇರಾ ಖಾನ್
ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಹಿಂದಿನ ರಾತ್ರಿ ನಡೆದ ಷಟನೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿಸಿ ಸ್ವಲ್ಪ
ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೋಳಿದೆ. ನಾನು ಹೊಡೆದ ಮೊದಲ ಗುಂಡು
ಹುಲಿಗೆ ತಾಗಿರಲೇ ಬೇಕೆಂದು ನನಗೆ ಬಲವ್ತಾದ ಸಂಶಯವಿತ್ತು. ಈಗ ನಾವು
ಗಾಯದ ಹುಲಿಯನ್ನ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಬೇಕಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬರ
ಸಹಾಯ ಅಗತ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ರಕ್ತದ ಕಲೆಗಳನ್ನ ಎಲೆಗಳ ಮೇಲೆ ಗಿಡಬಳಿಗಳ
ಮೇಲೆ ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಗಾಯದ ಹುಲಿಯ ಜಾಡು ಹಿಡಿದು ಮುಂದುವರಿಯು
ವುದಕ್ಕೆ ಅಗಾಧ ಏಕಾಗ್ರತೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ಒಬ್ಬನೇ ಈ ರೀತಿ ಏಕಾಗ್ರ
ತೆಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾ ಮುಂದುವರಿಯತ್ತಿದ್ದರೆ ಗಾಯದ ಹುಲಿ ನಮ್ಮ ಎಡಕ್ಕೊಂಡಿ
ಬಲಕ್ಕೊಂಡಿ ಹುಡುಗಿ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದ ಹಣತ್ತನೆ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ನೆಗೆಯುವ ಸಂಭವ
ತುಂಬಾ ಇದೆ. ಅಥವಾ ನಾವು ಗಮನವಿಟ್ಟು ಹುಲಿಯ ಜಾಡನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಾ
ಮುಂದುವರಿಯತ್ತಿರಬೇಕಾದರೆ ಗಾಯದ ಹುಲಿ ನಮ್ಮನ್ನೇ ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಾ

ನಮ್ಮನ್ನ ಮುಗಿಸಲು ಸುಸಮಯ ಕಾಯುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯೂ ಇದೆ.

ನಾವೇನಾದರೂ ಅತ್ಯಿತ್ರ ನೋದುತ್ತಾ ಹುಲಿಯನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾ ಮುಂದುವರಿದರೆ ಹುಲಿಯ ಜಾಡೆ ಮಾಯವಾಗಿ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ದಾರಿತಪ್ಪಿ ಅಲೆಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹುಲಿಯ ಜಾಡು ಹಿಡಿಯುವ ಮತ್ತು ಹುಲಿಯ ಧಾಳಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಎಚ್ಚರದಿಂದಿರುವ ಎರಡೂ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಒಬ್ಬನೇ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ಮುಂದುವರಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆನ್ನುವುದನ್ನು ನಾನು ಅನುಭವದಿಂದ ಅರಿತಿದ್ದೇನೆ. ಒಬ್ಬ ಹುಲಿಯ ಜಾಡನ್ನು ಪತ್ತೆ ಮಾಡುತ್ತ ಮುಂದುವರಿಯಬೇ ಕಾದರೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಕೋವಿ ಹಿಡಿದು ಯಾವ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಾದರೂ ಧಾಳಿ ಮಾಡಬ ಹುದಾದ ಹುಲಿಗೆ ಸಿದ್ಧನಾಗಿರುವುದೇ ಗಾಯದ ಹುಲಿ ಹುಡುಕುವ ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗ. ಇಂಥ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರ ಜೀವ ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಕೈಯಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ.

ಪೇರಾಖಾನಾ ನಾನು ಸಹಾಯ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಮರುಮಾತಾದದೆ ಓಹೋ ಆಗಲಿ ಎಂದು ಸಮೃತಿಸಿದ. ಆದರೆ ಒಂದು ಕರಾರು ಹಾಕಿದ, ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಸಾಂಪ್ರದಾಯದಂತೆ ಅಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಸರಿಯಾಗಿ ಟೀ ಸೇವಿಸಿದ ಅನಂತರವೇ ಮುಂದಿನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಎಂದ. ಕೈ ಚಪ್ಪಾಳಿ ತಟ್ಟಿದ ಕೂಡಲೇ ಅವನ ನಾಲ್ಕುರು ಹೆಂಡರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಳು ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಇಣುಕಿದಲು. "ಸಾಹೇಬರಿಗೆ ಏಕ ಅಚ್ಚಿ ಚಾ. ಫಸ್ಟ್ ಕ್ಲಾಸ್" ಎಂದು ಚಾ ಮಾಡಲು ಆಡರ್ ಕೊಟ್ಟ.

ಆತ ಮುಸಲ್ಲಾನನಾದ್ದರಿಂದ ನಾಲ್ಕು ಹೆಂಡಿರನ್ನು ಮದುವಯಾಗಲು ಆತನಿಗೆ ಸಮೃತಿ ಇತ್ತು. ಒಬ್ಬಳಿಗೆ ಮಕ್ಕಳಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಮಗುದೊಬ್ಬಳನ್ನು, ಹೀಗೇ ನಾಲ್ಕು ಜನರನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದ. ಒಬ್ಬಳೇ ಒಬ್ಬಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡೆ ನಿಭಾಯಿಸಲು ದುಸ್ತರವಾಗಿದ್ದ ನನಗೆ ಇವನು ಹೀಗೆ ನಾಲ್ಕುರನ್ನು ಲೀಲಾಜಾಲ ವಾಗಿ ನಿಭಾಯಿಸುತ್ತಾನೆಂದು ಅಚ್ಚಿರಿಯಾಗಿ ಒಮ್ಮೆ ಕೇಳಿದೆ. ಪೇರಾಖಾನಾ ತನ್ನ ಬುದ್ಧಿ ಚಳಕವನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ.

ರಕ್ತದ ಜಡಿನಲ್ಲಿ...- ೨

ಪೇರಾಖಾನ್ ತನ್ನ ಹೆಂಡಿರನ್ನು ಹದ್ದುಬಸ್ತಿನಲ್ಲಿಟ್ಟು ಆಳಲು ಬಂದು ನಿಶ್ಚಿತ ಧೋರಣೆಯನ್ನೇ ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದು. ಮೊದಲನೆಯಾಗಿ ಅವನು ಯಾವ ಒಬ್ಬಳು ಹೆಂಡತಿಯ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಯಾವುದೇ ವಿಶೇಷವಾದ ಒಲವನ್ನೂ ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಮದುವೆಯಾದ ತೀರ ಚಿಕ್ಕವಳ ಬಗ್ಗೊಗಲೀ ಅಥವಾ ತೀರಾ ಸುಂದರಿಯಾದವಳ ಬಗ್ಗೆಯಾಗಲಿ ವಿಶೇಷವಾದ ಪಕ್ಕಪಾತವ ನ್ನು ಅವನೆಂದೂ ತೋರಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಹೊರಗಡೆ ಒಡಾಡಬೇಕಾದರೆ ಕಟ್ಟನಿಟ್ಟಾಗಿ ಫೋರ್ಮಾ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನನುಸರಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಕರಿಯ ಬುಖಾರ್ ಇಲ್ಲದೆ ಅವರು ಹೊರಗೆ ಹೊಗಿ ಯಾವ ಗಂಡಸಿಗೂ ಅವರು ತಮ್ಮ ವದ ನಾರವಿಂದಗಳ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿಸುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾನೊಬ್ಬನೇ ಪೇರಾಖಾನನ ವಿಶೇಷ ಮಿತ್ರನಾಮದರಿಂದ ಮಾತ್ರ ನನ್ನೆಂದು ಬುಖಾರ್ ಹಾಕದೆ ಅವರು ಒಡಾಡಬಹುದಿತ್ತವೇ. ಆದರೆ ಆದೂ ಯಾವಗಲೋ ಒಮ್ಮೆಷ್ಟೆಯಪ್ಪೇ! ಅವನ ಮನಗೆ ಹೋಗಿ ಟೀ ಕುಡಿಯಾಗ ಮಾತ್ರ.

ಪೇರಾಖಾನ್ ತನ್ನ ಮನೆಗೆಲಸವನ್ನು ನಾಲ್ಕು ಭಾಗಗಳನ್ನಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿ ಪ್ರತಿವಾರ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬಳು ಬಂದೊಂದು ಕೆಲಸವನ್ನು ಸರದಿ ಪ್ರಕಾರ ಮಾಡಬೇಕಿತ್ತು. ಬಂದುವಾರ ಒಬ್ಬಳು ಇಡೀ ಅಡಿಗೆ ಕೆಲಸದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಿತ್ತು. ಇನ್ನೊಬ್ಬಳು ಅವಳಿಗೆ ಸಹಾಯಕಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಿತ್ತು. ಮೂರನೆಯವಳು ಮುಸುರೆ ತಿಕ್ಕವುದು. ನಾಲ್ಕನೆಯವಳು ಮನೆ ಗುಡಿಸುವುದು, ಒಟ್ಟೆ ಒಗೆಯುವುದು ಇತ್ತೂದಿ. ಮಾರನೆಯ ವಾರ ಈ ಸರದಿಗಳು ಬದಲಾಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಹೀಗೆ ವಾರಂತ್ರಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೂ ಸರದಿ ಪ್ರಕಾರ ಮನೆಗೆಲಸದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳನ್ನು ಬದಲಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಶೇರಾಖಾನ್ ಮಾತ್ರ ಮನೆಯೋಳಗೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾವಾ ಬನಂತೆ ಕುಳಿತು ಜೂರತ್ತ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನಪ್ಪೇ! ಹೊರಗಡೆ ಹೊಟ್ಟೆಪಾಡಿಗೆ ಇವ್ವತ್ತಂಟು ತರಕ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದು, ಇಂಥದೇ ಕೆಲಸ ಎಂದು ಅವನಿಗೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅಪುಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಮೊದಲೀ ತಿಳಿಸಿದ ಕಾಳ ವ್ಯವಹಾರ ಗಳೂ ಹಲವು. ಆಯಾ ವಾರಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಕಷ್ಟದ ಕೆಲಸವಾದ ಅಡಿಗೆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಯಾವಳು ಮಾಡುತ್ತಾಳೋ ಅವಳಿಂದನೆ ವಾರದಲ್ಲಿ ಏರಡು ದಿನ ಮಲಗುತ್ತಿದ್ದು. ಇನ್ನು ಮೂರೊಡನೆ ಬಂದೊಂದು ದಿನ. ಶುಕ್ರವಾರ ಮತ್ತು ಭಾನುವಾರ ಹೆಂಗಸರೊಡನೆ ಮಲಗುವುದಕ್ಕೆ ರಚಾ ಫೋರ್ಮಾ ಮಾಡಿದ್ದು. ಅದು ವಿರಾಮದ ದಿನಗಳಾಗಿದ್ದವು.

ಪೇರಾಖಾನ್ ಕುಟುಂಬ ಬಡಕುಟುಂಬ. ಆದರೆ ಸುಖ ಸಂತೋಷ

ಸಮಾಧಾನಗಳಿಂದ ಮತ್ತು ಶಿಸ್ತಿನಿಂದ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದ ಕುಟುಂಬ. ಆ ಹೆಂಗಸರು ಯಾರೂ ಪೇರಾಖಾನ್ ಜೊತೆ ಜಗತ್ವಾದಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ತಮ್ಮು ಇಗೂ ಜಗತ್ವಾದಿದ್ದ ಅಪರೂಪ. ಹಾಗೇನಾದರೂ ಅಕ್ಷಯಾ ಅಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಪೇರಾಖಾನ್ ಎರಡೂ ಪಕ್ಕಗಳಿಗೂ ದೊಡ್ಡೆಯಿಂದ ಸಮಾನ ಸಂಖ್ಯೆಯ ಹೊಡೆತಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ. ಇಷ್ಟಾದರೂ ಪೇರಾಖಾನನ ಅವಿರತ ಪ್ರಯತ್ನವ ನ್ನು ಮೀರಿ ಅವನಿಗೆ ಯಾವಳಿಂದಲೂ ಈವರೆಗೂ ಮಕ್ಕಳಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ನಾವು ಅವನಿತ್ತ ಟೀ ಕುಡಿದು ಮುಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ನಮ್ಮೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೊರಟೆವು. ಪೇರಾಖಾನ್ ಹತ್ತಿರ ಯಾವ ಬಂದೂಕೂ ಇಲ್ಲದ ಕಾರಣ ಅವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಪುರಾತನ ಕಾಲದ ವಿಡ್ಡ ಬಂದನ್ನು ಆತ ಹಿಡಿದುಹೊಂಡ. ಅದು ಅವನ ತಂದೆಯ ತಂದೆಯ ತಂದೆಯ ತಂದೆಯದಂತೆ ಮೈಸೂರು ಹುಲಿ ಎಂದು ಪ್ರಖ್ಯಾತನಾಗಿದ್ದ ಟಿಪ್ಪು ಸುಲ್ತಾನನ ಕೃಕೆಳಗೆ ಪೇರಾಖಾನ್ ಪೂರ್ವಿಕರು ಸರದಾರರಾಗಿ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅವರಿಗೆ ಟಿಪ್ಪು ಕೊಟ್ಟ ವಿಡ್ಡ ಆದೆಂದು ಪೇರಾಖಾನ್ ಆ ತನಕ್ಕು ಹಿಡಿದ ವಿಡ್ಡದ ಕತೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅವನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನ್ನು ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಹಾಕಿ ಅದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಟಿಪ್ಪು ಕಾಲದ್ದೋ ಅಲ್ಲವೋ ತಿಳಿಯವರ್ಮ ವ್ಯವಧಾನ ನನಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ಕಾಡಿನ ಕಡೆಗೆ ನಡೆಯತ್ತಾ ನಾನು ನನಗೆ ನಾನೆ ಎಂಬಂತೆ ಬಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಎತ್ತಿದೆ "ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದೂ ಬಂದೂಕು ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತೀ ಯಲ್ಲಾ ಪೇರಾಖಾನ್, ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಹೆದ್ದಾರಿಯ ಥಕಾಯಿತರು ಗಾಡಿಯವರನ್ನು ಬಂದೂಕಿನಿಂದ ಸುಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೆದರಿಸುತ್ತಿದ್ದುದು ಹೇಗೆ?" ಎಂದು ತುಂಟ ನಗೆ ನಕ್ಕ ಕೇಳಿದೆ. ಮೌನವಾಗಿ ಹೊಂಚ ಹೊತ್ತು ನಡೆದ ಅನಂತರ ಕಿಡಿಗೇಡಿ ಮುಖ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಪೇರಾಖಾನ್ ಹೇಳಿದ "ನೀವು ಬೇಕಾದರೆ ನನ್ನನ್ನು ಸುಳ್ಳ ಎಂದೇ ತಿಳಿಯಿರಿ ಸಾಬ. ನನ್ನ ಬಳಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಯಾವ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಬಂದೂಕು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಥಕಾಯಿತರ ಗ್ಯಾಂಗು ಎಂದರೆ ನಾನು ಮತ್ತು ನನ್ನ ನಾಲ್ಕುರು ಹೆಂಡಿರಷ್ಟೇ. ನನ್ನ ಮೊದಲ ಹೆಂಡತಿ ತುಂಬಾ ವಯಸ್ಸುದರೂ ಬುದ್ಧಿವಂತೆ. ಅವಳದೇ ಇದ್ದಲ್ಲಾ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ. ನಮ್ಮ ಬಳಿ ಆಗಲೂ ಬಂದೂಕು ಇರಲಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಹೇಳಿದ.

ಅವನು ನಿಜ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದು ನನಗನ್ನಿಸಿತು!

ಇದೆಲ್ಲಾ ಮಾತಾಡಿ ಮುಗಿಸುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ನಾನು ರಾತ್ರಿ ಹತ್ತಿ ನಿಂತು ನರಭಕ್ತಿನಿಗೆ ಗುಂಡು ಹೊಡೆದ ಬಂದೆಯ ಬಳಿ ಸಾರಿದ್ದೆವು. ನಾವು ಮೌನವಾಗಿ ಬಂದೆಯ ಬಳಿ ನಡೆದು ಗುಂಡು ಹೊಡೆದ ಜಾಗವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆ ಸಿದೆವು. ನೆಲ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿತ್ತು. ಯಾವ ಹೆಚ್ಚೆ ಗುರುತುಗಳಾಗಲೀ ರಕ್ತದ ಕಲೆಯಾಗಲಿ ಕಾಣುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಮೌನವಾಗಿ ಹುಲಿ ಕಣ್ಣರೆಯಾದ ರಸ್ತೆ

ಪಕ್ಕದ ಪೋದೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದೆ.

ಪೇರಾಖಾನನನ್ನು ಹಿಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಾನು ಮುಂದುವರಿದೆ. ಪೋದೆಗಳಿಡೆಯಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಾಣಿಯೊಂದು ನುಗ್ಗಿಹೋದ ಗುರುತುಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದವು. ಕೆಲವು ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ಕಡ್ಡಿಗಳು ಅದು ನುಗ್ಗಿದ ಹೊಡಿತಕ್ಕೆ ಮುರಿದುಕೊಂಡು ಇನ್ನೂ ನೇತಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಎರಡೇ ಎರಡು ಮಾರು ದೂರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಿಬ್ಬಿರಿಗೂ ಏಕಾಲದಲ್ಲಿ ರಕ್ತದ ಹಸಿಗಳು ಬಿದ್ದಿರುವುದು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ಕಂಡಿತು!

ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಜಮಖಾನದಂತೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಕಂದುಬಣ್ಣದ ತರಗೆಲೆ ಗಳ ಮೇಲೆ ರಕ್ತ ಸಿಡಿದಂತೆ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ನಾನು ಬಗ್ಗಿ ಬೇರಳಿನಿಂದ ಮುಟ್ಟಿನೋಡಿದೆ ರಕ್ತ ಗರಣಿ ಗರಣಿಯಾಗಿ ಹೆಬ್ಬಿಗಟ್ಟಿದಂತಿತ್ತು. ನನ್ನ ಗುಂಡು ಆಳವಾದ ಗಾಯ ಮಾಡಿದೆ! ಇದು ಕೇವಲ ಚರ್ಮದ ಮೇಲಿನ ಗಾಯ ಅಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಖಚಿತವಾಯ್ತು.

ನಾವೀಗ ಸ್ಥಳ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡೆವು. ಪೇರಾಖಾನನನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟು. ಅವನು ಅತ್ಯಂತ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ರಕ್ತದ ಕಲೆಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುತ್ತಾ ಹುಲಿಯ ಜಾಡು ಹಿಡಿಯ ಬೇಕಿತ್ತು. ನಾನು ಕೋವಿ ಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಹಿಡಿದು ಯಾವ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಾದರೂ ಮೈಮೇಲೆ ನೆಗೆಯುವ ಹುಲಿಗಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕುಗಳನ್ನು ವೀಕ್ಷಿಸಿಕೊಡಿದೆ.

ಈ ಸಾಬು ಹುಟ್ಟು ಕಾಡು ಜನರಂತೆ ಶಿಕಾರಿದಾರನಲ್ಲ. ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಜಾಡು ಹಿಡಿಯವುದರಲ್ಲಿ ಅವರಿಗಿರುವ ಜನ್ಮಜಾತ ಪ್ರತಿಭೆ ಈತನಿಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಕೊರತೆಯನ್ನು ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯ ಸಹಾಯದಿಂದ ಸರಿದೊಗಿಸುತ್ತಿದ್ದನಷ್ಟೆ. ಆದರೆ ಕಾಡಿನ ಜನಗಳಷ್ಟು ವೇಗವಾಗಿ ಜಾಡುಹಿಡಿಯಲು ಈತನಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಕೆಲಸ ತುಂಬ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಸಾಗಿತ್ತು. ನಾವು ಮುಂದುವರಿದಂತೆ ರಕ್ತದ ಹಸಿಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಾ ಹೋದವು. ಹುಲಿ ನೆಗೆನೆಗೆದು ಮುಂದಡಿ ಇಟ್ಟಂತೆ ಬಹುಶಃ ಗಾಯ ಕೆದಕಿದಂತಾಗಿ ಹೆಚ್ಚುಹೆಚ್ಚು ರಕ್ತ ಸೋರಿರುವುದು ಕಂಡಿತು. ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ರಕ್ತ ಚೆಲ್ಲಿದಂತೆ ಗರಣಿಗರಣಿಯಾಗಿ ಬಿದ್ದ ಹೆಬ್ಬಿಗಟ್ಟಿದ್ದ ಕಂಡಿತು. ನಮಗೆ ಜಾಡು ಹಿಡಿದು ಮುಂದುವರಿಯಲು ಇದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಅನುಕೂಲವೇ ಆಯ್ತು.

ನನ್ನ ಮುಂದಿನ ಹಳುವಿನಲ್ಲಿ ಏನೋ ಚಲನೆ ಕಂಡಂತಾಗಿ ನಾನು ಮೆಲ್ಲಗೆ ಪೇರಾಖಾನನನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದೆ. ತಕ್ಕಣ ಅವನು ಎಲ್ಲಿದ್ದನೋ ಅಲ್ಲಿ ಅದೇ ಭಂಗಿಯಲ್ಲಿ ಶಿಲಾಸದ್ಯಶವಾಗಿ ನಿಂತ. ನಾನು ಕೋವಿಯನ್ನು ಎದೆಗೇರಿಸಿ ಚಲನೆ ಕಂಡ ಜಾಗವನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಏಕಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ಪರಿಕ್ಷೇಸಿದೆ. ನನ್ನ ಹಿಂದಕ್ಕೂ ನೋಡಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಗಾಯದ ಹುಲಿಗಳು ಹೇಗೋ ಅಡಗಿಕೊಂಡು ನಮ್ಮ

ಹಿಂದಿನಿಂದ ನೆಗೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಚಾತುಯ್ಯ ತೋರಿಸುತ್ತಿದೆ.

ಮತ್ತೆ ಪ್ರೋದೆ ಅಲ್ಲಾಡಿತು. ಒಮೋ ಕಾಲ ಸನ್ನಿಹಿತವಾಯ್ ಎಂದು ನಾನು ಕೋವಿ ಎತ್ತಿದೆ. ಎಡಗೈಯಿಂದ ಹೇರಬಾನನನ್ನು ನನ್ನ ಹಿಂದಕ್ಕೆಳೆದುಕೊಂಡೆ.

ಮತ್ತೆ ಚಲಿಸಿದಂತಾಯ್ತು. ಮತ್ತೆ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ನೋಡಿದೆ. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ನನಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾಯ್ತು. ಯಾವುದೋ ಮರದ ಮೇಲಿನ ಚಿಕ್ಕಕೊಂಬೆಯೊಂದು ಮುರಿದು ಪ್ರೋದೆಗಳ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು ನಿಧಾನವಾಗಿ ನೇಲದತ್ತ ಜಾರುತ್ತಿತ್ತು. ಬಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಸುತ್ತಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಆ ಚಿಕ್ಕಕೊಂಬೆಯ ನ್ನು ಬಹುಶಃ ಯಾವುದೋ ಕಾಡಾನೆ ಮುರಿದಿತ್ತೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ.

ನಾವು ಯಾವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡುವಂತೆಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹೇರಬಾನನನ್ನು ಮತ್ತೆ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆಳೆದು ಮುಂದುವರಿಯವಂತೆ ಸಂಜೀವಾಡಿದೆ. ಅನಂತರ ನಾವು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಆ ಮುರಿದು ಬಿದ್ದ ಕೊಂಬೆಯನ್ನು ದಾಟಿಕೊಂಡು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋದೆವು.

ಕೊಂಚ ಮುಂದೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ರಕ್ತ ಅಲ್ಲಿ ನೇಲದ ಮೇಲೆಲ್ಲಾ ಎರಚಿದಂತೆ ಚೆಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದುವನ್ನು ನೋಡಿದೆವು. ಹುಲಿ ಗಾಯವನ್ನು ನೇಲದ ಮೇಲೆಲ್ಲಾ ಉರುಳಾಡಿ ತಿಕ್ಕಿದಂತೆ ಗುರುತುಗಳಿದ್ದವು. ಬಹುಶಃ ನನ್ನ ಗುಂಡು ಹುಲಿಯ ಮುಖಕ್ಕೇ ತಾಗಿ ಗಾಯ ಮಾಡಿರಬೇಕು. ಅದು ತಲೆಕೊಡ ವಿದ್ದರಿಂದಲೇ ಏನೋ ಅಲ್ಲಿ ದೂರ ದೂರದವರೆಗೆ ರಕ್ತದ ಹಸಿಗಳು ಮಳೆಯಂತೆ ಬಿಡ್ಡಿತ್ತು.

ನಾನು ಮತ್ತೆ ಹೇರಬಾನನನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದೆ. ಇಬ್ಬರೂ ಸದ್ಗಿಲ್ಲದೆ ನಿಂತು ತುಂಬ ಹೊತ್ತಿನವರೆಗೆ ಮೈಯೆಲ್ಲಾ ಕಿವಿಯಾಗಿ ಆಲ್ಯಾಸಿದೆವು. ನಾವು ಎಪ್ಪೋ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಬಂದಿದ್ದರೂ ನಾವು ನಡೆಯವಾಗ ಕೊಂಚವಾದರೂ ಸದ್ಗಾಗಿ ಹುಲಿಗೆ ಸುಳಿವು ಸಿಕ್ಕೇ ಸಿಕ್ಕಿರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಾ ಅದು ಘರ್ಜಿಸಿ ನಷ್ಟ ಮೇಲೆ ನೆಗೆಯುತ್ತದೆ. ಅಥವಾ ಮೆಲ್ಲಗೆ ಕಾಡಿನೋಳಗೇ ನುಸುಳಿಕೊಂಡು ಪರಾರಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ನಿಂತು ಆಲ್ಯಾಸಿದ ನಮಗೆ ಯಾವ ಸದ್ಗೌ ಕೇಳಿಸಲಿಲ್ಲ.

ನಾವು ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ ರಕ್ತದ ಜಾಡು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಎಡಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿತು. ಹುಲಿ ಆ ಗುಡ್ಡದ ಕಣಿಪೆಯಲ್ಲಿ ಹರಿಯತ್ತಿದ್ದ ಹಳ್ಳದ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಟಿತ್ತೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆ ಹಳ್ಳ ಬತ್ತಿಹೋಗಿರುತ್ತದೆ, ಎಲ್ಲೋ ಅಲ್ಲಿಂದಿಲ್ಲಿಂದ ಚಿಕ್ಕಚಿಕ್ಕ ನೀರಿನ ಗುಂಡಿ ಹುಡುಕಿ ಹುಲಿ ಹೊರಟಿತ್ತು. ಇಲ್ಲಿ ನೀರು ಕುಡಿದು ಹುಲಿ ಕೊಂಚ ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಾ ಗಾಯದ ರಕ್ತಸ್ವಾವ ತಾಳಿಂಬದೆ ಅಲ್ಲೇ ಅಸುನಿಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಉಹಿಸಿದೆ.

ಕಾಡುಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಗಾಯಮಾಡಿ ಅಸಹನೀಯ ಯಾತನೆ ಕೊಡು

ಪುದನ್ನ ನಾನು ದ್ವೇಷಿಸುತ್ತೇನೆ. ಹೀಗಾದಾಗಲೇಲ್ಲಾ ನಾನು ಅವುಗಳ ಜಾಡು ಹಿಡಿದು ಹೊಗಿ ಅವಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಂದು ಗುಂಡು ಹೊಡೆದು ಅವುಗಳ ಯಾತನೆಯನ್ನು ಅದಮ್ಮು ಬೇಗ ಅಂತ್ಯಗೊಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮಲಿಯ ರಕ್ತ ಬಿಂಬಿರುವ ರೀತಿ ನೋಡಿದರೆ ಅದು ಗಾಯದಿಂದ ಚೇತರಿಗಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲವಂದೆನ್ನಿಸಿತು. ನಾನಿಗೆ ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ಮಲಿಯನ್ನು ವತ್ತೆಮಾಡಿ ಅದರ ಜೀವ ಕೊನೆಗೊಳಿಸಿದಿದ್ದರೆ ಅದು ಪಡಬೇಕಾದ ಯಾತನೆ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ನನಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಬೇಸರವಾಯ್ತು. ನಾನು ಅದನ್ನು ಅದಮ್ಮು ಬೇಗ ವತ್ತೆ ಮಾಡ ಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದೆ.

ಮುಂದೆ ಇದ್ದ ಹೇರಬಾನ್ ಜೊತೆ ಪಿಸುಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಸಂಭಾಪಿಸಿದೆ. ಆ ಹಳ್ಳದಲ್ಲಿ ಒಂದು ನೀರಿನ ಗುಂಡಿ ನಯಿಂದ ಸುಮಾರು ಎರಡು ಮೈಲು ದೂರದಲ್ಲಿತ್ತು. ಆದರೆ ಹೇರಬಾನ್ ಆ ಹಳ್ಳದಲ್ಲೇ ಇನ್ನೂ ಮೇಲೆ ನಯಿಂದ ಸುಮಾರು ಒಂದು ಮೈಲು ದೂರದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ನೀರಿನ ಗುಂಡಿ ಇದೆಯೆಂದೂ ಹುಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿಗೇ ಹೊಗಿರುವ ಸಂಭವ ಹೆಚ್ಚೆಂದೂ ಹೇಳಿದ. ಮತ್ತೆ ನಾವು ರಕ್ತದ ಜಾಡಿನಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿಯತೋಡಿದ್ದೇವು. ನಾಬಿ ಉಹಿಸಿದಂತೆ ರಕ್ತದ ಜಾಡು ಸಹ ಆ ಗುಂಡಿಯ ಕಡೆಗೇ ನೇರವಾಗಿ ಸಾಗತೋಡಿತು.

ನಾವು ಹಳ್ಳದ ದಡಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರ ಹತ್ತಿರಾದಂತೆ ಭೂಮಿ ಇಳಿಜಾ ರಾಗಿತ್ತು. ಹಳ್ಳ ಹತ್ತಿರಾದಂತೆ ಭೂಮಿ ಹೆಚ್ಚು ತೇವವಿದ್ದು ಜಾಡು ದಟ್ಟವಾಗಿತ್ತು. ಬೇಗಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಜಾಗ ತಂಪಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಜಾಡುಕೋಳಿಗಳು ಇಲ್ಲೇ ಹೆಚ್ಚು ಸೇರಿಕೊಂಡಿರುತ್ತವೆ. ಕೆಲವೇ ಕ್ವಾಣಗಳೊಳಗೆ ದಟ್ಟವಾದ ನಿತ್ಯವಿದ್ದು ಕಾಡಿನ ನೇರಳಿನಲ್ಲಿ ನಾವು ಮುಂದುವರಿಯತೋಡಿದ್ದೇವು. ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಹುಲ್ಲು ಕೊಂಚ ದಟ್ಟವಾಗಿ ಎತ್ತರವಾಗಿತ್ತು. ಹಳ್ಳದ ತಡಿಗೆ ಬಂದೆ ವೆಂದು ಇದರಿಂದಲೇ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಯ್ತು.

ಹಳ್ಳದ ಮರಳಿನಲ್ಲಿ ನೇರವಾಗಿ ರಕ್ತದ ಜಾಡು ಮುಂದುವರಿದಿತ್ತು. ಹಿಂದಿನ ದಿನ ಗಾಯಗೊಂಡು ರಕ್ತ ಸುರಿಸುತ್ತಾ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಹುಲ್ಲಿಗೆ ಈ ನೀರಿಲ್ಲದ ಹಳ್ಳ ನೋಡಿ ಹೀಗಾಗಿರಬಹುದೆಂದು ಚಿಂತೆಯಿಂದ ಯೋಚಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ಹೇರಬಾನ್ ಆ ನೀರಿನ ಹೊಂಡ ಇಲ್ಲೇ ನಾಲ್ಕೇ ಮಾರು ದೂರದಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳದ ತಿರುವಿನಲ್ಲಿದೆ ಎಂದು ಪಿಸುಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ. ಜಾಡು ಸಹ ಅವನು ತಿಳಿಸಿದ ಗುಂಡಿಯ ಕಡೆಗೇ ನೇರವಾಗಿ ಸಾಗಿತ್ತು. ನಾನು ಮತ್ತೆ ಹೇರಬಾನ ನನ್ನ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಿ ಮುಂದಾದೆ. ನಾವು ಹಳ್ಳದ ತಿರುವಿನಲ್ಲಿ ತಿರುಗಿದೆವು. ಆದರೆ ನೀರಿನ ಹೊಂಡ ನನಗೆಲ್ಲೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಚಕಿತನಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಿರುತ್ತೇನಾದರೆ ಹೇರಬಾನ್ ಹಿಂದಿನಿಂದ ನನ್ನ ಮುಂದಿನ ಚಪ್ಪಟೆ ಬಂಡೆಯೊಂದನು ತೋರಿಸಿ ಅದರಾಚೆಗೇ ನೀರಿನ ಹೊಂಡ ಇದೆ. ನಾವು ನಿಂತ ಜಾಗ

ದಿಂದ ಅದು ಕಾಣವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ.

ಒಂದು ತೇಸೆಹಕ್ಕಿ ಹಳ್ಳದ ಕಲ್ಲಗಳ ನಡುವಿನಿಂದ "ವಿಟ್ಟಿಟಿವ್ ವಿಟ್ಟಿಟಿವ್" ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹಾರಿತು. ಆ ನೀರಿಲ್ಲದ ಹಳ್ಳ ತಿರುಗಣೆಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಕಿರಿದಾಗಿತ್ತು. ಮರಗಳು ತೀರಾ ದಟ್ಟವಾಗಿ ಹಳ್ಳದ ಕಡೆಗೆ ಬಾಗಿ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಕತ್ತಲು ಕವಿದಂತಾಗಿತ್ತು.

ನಾವು ಮತ್ತೆ ಸ್ತಬ್ಧವಾಗಿ ನಿಂತೆವು. ನಿಃಶಬ್ಧ ಆವರಿಸಿತ್ತು. ಯಾವ ಶಬ್ದವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕೆಳಗೆ ನೋಡಿದೆ. ರಕ್ತದ ಜಾಡು ಸಹ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಹುಲಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಾವು ಬಂದ ದಾರಿಯ ಮುಖಾಂತರ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಪಕ್ಕದ ವೋದೆಗಳೊಳಗಿಂದಲೇ ನುಸುಳಿ ನೀರಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿದೆ ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿದೆ.

ಮತ್ತೆ ಮುಂದುವರಿದೆವು. ಕೊನೆಗೆ ನೀರಿನ ಗುಂಡಿ ಬಳಿಗೆ ಬಂದೆವು. ಆ ನೀರಿನ ಗುಂಡಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ದುರಂತ ಕಥೆಯೇ ಪ್ರತಿಫಲಿಸಿತ್ತು. ಗುಂಡಿಯಲ್ಲಿದ್ದುದು ನೀರಲ್ಲಿ! ರಕ್ತದಿಂದ ಮಿಶ್ರಿತವಾದ ಕೆಂಪು ದ್ರವ. ಬಂಡೆಗಳೆಲ್ಲಾ ರಕ್ತದಿಂದ ನೆನೆದು ಅಂಟು ಅಂಟಾಗಿತ್ತು. ಹುಲಿ ನೋವು ರಕ್ತಸ್ತಾಪಗಳನ್ನು ತಾಳಳಾರದೆ ಮುಖವನ್ನು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಅದ್ದಿ ಅದ್ದಿ ಅಲ್ಲಿ ವಿಶ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ರಕ್ತದಲ್ಲಿ ನೆನೆದ ಅದರ ಹೆಚ್ಚೆ ಗುರುತುಗಳು ಬಂಡೆಯ ಮೇಲೆಲ್ಲಾ ಚಿದ್ದಿದ್ದವು. ನೀರು ಕುಡಿದು ಅದು ತನ್ನ ಕೊನೆಯುಸಿರೆಳಿಯಲು ದಂಡೆಯ ಮೇಲಿನ ಯಾವುದೋ ಮರದ ನೆರಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬರಗಿದೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಖಚಿತವಾಯ್ತು. ಅನೇಕ ಗಾಯಗೊಂಡ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಇದೇತರ ತಮ್ಮ ಕೊನೆಗಾಲವನ್ನು ಎದುರು ನೋಡಿದ್ದು ನಾನು ಕಂಡಿದ್ದೆ.

ಈ ಪ್ರಾಣ ಯಾವುದೇ ವಿಶಿಷ್ಟ ಕಾರಣವೂ ಇಲ್ಲದೆ ನರಭಕ್ತಿಕನಾಗಿದೆ. ಹಾಗೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಇದು ಮುಂದೆ ಅನೇಕ ನರಹತ್ತೆಗೆ ಖಂಡಿತ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇದನ್ನು ಕೊಲ್ಲದೆ ವಿಧಿಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹೇರಾಖಾನಾಗೆ ಹಿಂಬಾಲಿಸ ಹೇಳಿ ಮೇಲ್ಲನೇ ಮುಂದುವರಿದೆ. ಹೇರಾಖಾನಾ ಈ ದುರಂತ ನಾಟಕದ ಕೊನೆಯ ಅಂಕವನ್ನು ನೋಡಲು ತುಂಬಾ ಉತ್ಸರ್ಕನಾಗಿದ್ದನೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಆತ ನನ್ನ ಬೆಸ್ಸಿಗೆ ಒತ್ತಿಕೊಂಡೇ ಮುಂದುವರಿಯತ್ತಿದ್ದ. ಮತ್ತೆ ಹೇರಾಖಾನಾಗೆ ಅಲ್ಲೇ ನಿಲ್ಲಲು ಹೇಳಿ ಕೊಂಚ ಮುಂದುವರಿದೆ. ಆದರೂ ಹೇರಾಖಾನಾ ಮೇಲ್ಲಗೆ ನನ್ನ ಹಿಂದೆಯೇ ಹೆಚ್ಚೆ ಇಡತೊಡಗಿದ. ಬಹುರಾ ಅವಸಿಗೆ ಆ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಬಬ್ಬನೇ ನಿಲ್ಲಲು ಅಧ್ಯೇಯವಾಗಿರಬೇಕು.

ನಾವು ಆ ಮರದ ದಟ್ಟಣೆಯಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕಾರು ಹೆಚ್ಚೆ ಮುಂದುವರಿದಿದ್ದೆವು. ಅಲ್ಲಿಯವರಿಗಿನ ವೌನವೆಲ್ಲ ಸಿಡಿದು ಪುಡಿಪುಡಿಯಾಗುವಂತೆ ಹುಲಿಯ ಭೀಕರ ಘರ್ಜನೆ ನಮ್ಮ ಕಿವಿಗಳಿಗೆ ಅಪ್ಪಳಿಸಿತು. ನಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ವೋದೆಗಳು ಬಲವಾಗಿ ಅಲಗಿದಂತಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಭೀಕರ ಆಕಾರ ಬಂದು ಚಿಪ್ಪಿ ನನ್ನ

ತಲೆಯ ಮೇಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿ ಪೇರಾಖಾನ್ ಮೇಲೆ ಬಿತ್ತು.
ಪೇರಾಖಾನ್ ನನ್ನಿಂದ ಕೇವಲ ಎರಡೇ ಅಡಿಗಳ ದೂರದಲ್ಲಿದ್ದ

ಪೇರಾಖಾನ್ ಸಹ ಕೊಗುತ್ತಾ ತನ್ನ ಖಡ್ಡ ಬೀಸಿ ಹುಲಿಗೆ ಹೊಡೆದ
ಅದು ಹೆಚ್ಚೇನು ಪರಿಣಾಮ ಬೀರಿದಂತೆ ಕಾಣಲ್ಲಿಲ್ಲ ಹುಲಿ ಪೇರಾಖಾನನನ್ನು
ಬೀಳಿಸಿ ಅವನ ಮೇಲೆ ಎರಗಿತು ಹುಲಿಯ ಅಡಿಯಿಂದ ಪೇರಾ ಖಾನ್
ಕೊಗುತ್ತ ಹುಲಿಯೋಡನೆ ಸೇಣಸುತ್ತಿರುವುದು ಕಂಡಿತು

ಅದ್ದಪ್ಪವಾತ್ ಪೇರಾಖಾನ್ ತನ್ನ ಮುಖಕ್ಕೇನೂ ಆಗದಂತೆ
ಕೈಗಳನ್ನು ಅಡ್ಡ ತಂದಿದ್ದ ಹಾಗಾಗಿ ಹುಲಿಗೆ ಅಡ್ಡಬಂದ ಪೇರಾಖಾನನ ಕೈ
ಗಿಕ್ಕಿತು ನಾನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬಾಗಿ ಗುಂಡು ಪೇರಾಖಾನನಿಗೆ ತಾಗದಂತೆ ಗುರಿ
ಹಿಡಿದು ಹುಲಿಯ ಕುತ್ತಿಗೆಯತ್ತ ಹಾರಿಸಿದೆ

ಹುಲಿಯ ಅಡಿಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಪೇರಾಖಾನ್ ಈಚೆ ಬರು
ತ್ತಿರಬೇಕಾದರೆ ಹುಲಿಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಗುಂಡು ಹಾರಿಸಿದೆ ಪೇರಾಖಾನ್

ಸಾಯವ ಪ್ರಾಣಿಯ ಉಗುರುಗಳಿಗೆ ಹೆದರಿ ದೂರ ನೇಗೆದು ನಿಂತ. ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಆ ರುದ್ರನಾಟಕದ ಕೊನೆಯ ಅಂಶ ಮುಗಿದಿತ್ತು.

ಪೇರಾಖಾನನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚೆನೂ ಗಾಯಗಳಾಗದೆ ಪಾರಾದುದು ಏಚಿತ್ರ ಒಂದೆರಡು ಕಡೆ ಪರಬಿದ ಗಾಯಗಳಾಗಿತ್ತಪ್ಪೆ. ನಾನು ಹಿಂದಿನ ದಿನ ಹೊಡೆದ ಗುಂಡು ಆ ಮುಲಿಯ ಮೇಲ್ಮೈವಡೆಯ ಮೂರೆಯನ್ನೇ ಪುಡಿಪುಡಿ ಮಾಡಿ ಇಡೀ ಮೇಲ್ಮೈಗ ಚಮ್ಮಕ್ಕೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡು ಜೋತಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಯಾಗಾಗಿಯೇ ಪೇರಾಖಾನನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲ್ಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆ ಗಾಯದಿಂದ ಮುಲಿ ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡು ಬದುಕಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ನನ್ನ ಹಿಂದೆ ನಿಂತಿದ್ದ ಪೇರಾಖಾನ ದಿನಿದ ಕತ್ತಿಗೆ ಮುಲಿ ಅಡ್ಡಾಗದಿದ್ದರೆ ಅದು ನೇರವಾಗಿ ನನ್ನ ಕತ್ತಿಗೆಯನ್ನೇ ಹಾರಿಸುತ್ತಿತ್ತೆನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಅನುಮಾನವಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ಪೇರಾಖಾನನಿಗೆ ಇದನ್ನು ಹೇಳಿ ನನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಹಂಚಿಗೆ ಮಾಡಿದ್ದೆಯಲ್ಲಾ ಎಂದು ತಮಾಪೆ ಮಾಡಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವನು ಮುಲಿ ಅವನ ಮೇಲಿದ್ದಾಗ ನಾನು ಹಾರಿಸಿದ ಗುಂಡು ಅವನ ಕಿವಿಗೆ ತಾಗಿಯೇ ಹೊಯ್ದಿಂದೂ ನಾನು ಅವನನ್ನು ಕೊಂಡು ಮುಚ್ಚಿ ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಯೋಚಿ ಸಿದ್ದೇನೆಂದು ಹಾಸ್ಯ ಮಾಡಿದ.

ಆ ಸಾಹಸದ ಸ್ವರಣಾರ್ಥವಾಗಿ ಆ ಮುಲಿಯ ಚಮ್ಮ ತಾನೇ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ಕೇಳಿದ. ನಾನು ಆಗಲಿ ಎಂದು ಅವನಿಗೇ ಕೊಟ್ಟೇ.

ಪೇರಾಖಾನ ಒಬ್ಬ ಧೈರ್ಯಶಾಲಿ, ಸ್ವೇಹ ಜೀವಿಯಾದ ಸಾಬಿ. ಐಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ನಾಲ್ಕುರು ಹೆಂಡಿರನ್ನು ಅವನು ನಿಭಾಯಿಸುತ್ತಿರುವ ರೀತಿ ನನಗೆ ಮುಲಿಯ ಜೂತೆ ಅವನು ಸೆಂಗಿದ್ದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಾಹಸವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅವನೂ ಅವನ ಹೆಂಡರೂ ಬಹುಕಾಲ ಬದುಕಲಿ.

ವೈನಾಡಿನ ನರಭಕ್ತಿ

ಧೀರ ಯೋಗನ ಸಾಹಸ - ೧

ಮೃಸೂರು ನಗರದ ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ ಕಾಕನ ಕೋಟೆಯ ಅತ್ಯಂತ ದಟ್ಟ ವಾದ ಕಾಡುಗಳಿವೆ. ಅನೇಕ ಶತಮಾನಗಳಿಂದ ಇದು ಏಷ್ಯಾದ ಅನೇಗಳ ತವರುಮನೆಯಾಗಿದೆ. ಹೆಚ್ಚು ಮಳೆ ಬೀಳುವ ಈ ಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ದೃತ್ಯಾಕಾರವಾಗಿ ಬಿದಿರೂ ಮರಗಳೂ ಒಟ್ಟೊಟಿಗೇ ಬೆಳೆದಿದೆ. ನಿರುಪದ್ವಿಗಳಾದ ಅನೇಗಳು ಮತ್ತು ಕಾಡುಕೋಡಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಮತ್ತ್ಯಾವ ಪ್ರಾಣಿಗಳೂ ಈ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಒಡಾಡಲು ಕಷ್ಟಪಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸಾರಂಗ ಜಿಂಕೆ ಮುಂತಾದವು ಈ ಕಾಡಿನ ಬಯಲುಸಿಮೆ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹೇರಳವಾಗಿವೆ. ಆದರೆ ಪಶ್ಚಿಮದ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾ ಮಳೆಯೂ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂತೆಯೆ ಕಾಡಿನ ದಟ್ಟಣೆಯೂ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ ಕಾಡಾನೆ ಮತ್ತು ಕಾಡುಕೋಡಗಳದ್ದೇ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಇಲ್ಲಿ. ಇನ್ನೂ ಮುಂದೆ ಹೋದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಕಬಿನಿ ನದಿ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ. ಇದೇ ಕೇರಳ ಮೃಸೂರಿನ ಗಡಿ. ಭಾರತ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಿಮಾಲಯದ ತಪ್ಪಲುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಸೌಂದರ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೇರಳದ ಈ ಭಾಗ ಎರಡನೆಯದೆಂದು ಕರೆಯ ಬಹುದು. ಪಚ್ಚೆಯ ಬಣ್ಣದ ಗಡ್ಡೆಗಳಿಂದ ಕಾಫಿ ತೋಟಗಳಿಂದ ಡಾಲ್ಟಿನ್‌ನ್ನಿಲಂಗದ ತೋಟಗಳಿಂದ ಕಂಗೊಳಿಸುವ ಈ ಭಾಗ ಅತಿ ಸುಂದರ. ಕೇರಳದ ತೆಂಗಿನ ತೋಟಗಳೂ ಮಂದಗಾಮಿ ನದಿಗಳೂ ಅದರೊಳಗೆ ತಿರುಗಾಡುವ ಗುಡಿಸಿಲು ದೋಣಿಗಳೂ ದೂರದಲ್ಲಿ ಭೋಗರೆಯವ ನೀಲಿಯ ಸಮುದ್ರವೂ ನನಗೆ ಸ್ವರಣೀಯ ಅನುಭವ.

ಬೊಂಬಾಯಿಯಿಂದ ದಕ್ಷಿಣದ ಕೇರಳದವರೆಗೆ ಹಬ್ಬಿರುವ ಪಶ್ಚಿಮ ಘಟ್ಟಗಳ ತಪ್ಪಲಲ್ಲಿ ಮಾನಂತವಾಡಿ ಎನ್ನುವ ಒಂದು ಜಿಕ್ಕೆ ಉಂಟಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಪಶ್ಚಿಮ ಘಟ್ಟಗಳ ಸರಾಸರಿ ಎತ್ತರ ಸಮುದ್ರ ಮಟ್ಟದಿಂದ ನಾಲ್ಕು ಸಹಸ್ರ ಅಡಿಗಳು. ಮಾನಂತವಾಡಿ ಬಳಿ ಪಶ್ಚಿಮ ಘಟ್ಟಗಳ ತಮೆಳನಾಡಿನ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗುತ್ತವೆ. ಇದನ್ನೇ ನೀಲಿಗಿರಿ ಪರ್ವತಗಳಿಂದ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಸಿ ವೈನಾಡು ಎಂದು ಕರೆಯಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಈ ಪ್ರಾಂತ್ಯ ಎಪ್ಪೋ ಸುಂದರವಾಗಿದ್ದರೂ ಈ ಕಾಡಿನ ಅಸಂಖ್ಯಾ ಜಿಗಣೆಗಳನ್ನು ಸಹಿಸುವುದು ಮಾತ್ರ ಅಸಾಧ್ಯ. ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಂತೂ ಇವುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಇವ್ವಡಿಸುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಮಳೆ ಕೊಂಚ ಕಡಿಮೆ ಇರುವ ಕಾಡಿನ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಉಣಿಗಳ ಜಿಗಣೆಗಳಿಂತೆಯೇ ಅಸಂಖ್ಯಾವಾಗಿವೆ. ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣದಮ್ಮ ಸಣ್ಣಗಿರುವ ಇವು ಮೈಯ್ಯೆಲ್ಲ ಹತ್ತಿ ಕಚ್ಚುತ್ತವೆ. ಇವು ಕಚ್ಚಿದಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ದೊಡ್ಡ

ದೊಡ್ಡ ಗಂಡೆಗಳಾಗಿ ಪ್ರಣಗಳಾಗಿ ಅನೇಕ ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಅಸಾಧ್ಯ ಹೊಂದರೆ ಕೊಡುತ್ತವೆ. ಹಗಲೂ ರಾತ್ರಿ ಎಡಬಿಡದ ತುರ್ಕಿಯಾಗಿ ನಿದ್ದೆ ಬರದ ಮುಖ್ಯ ಹಿಡಿಯತ್ತದೆ.

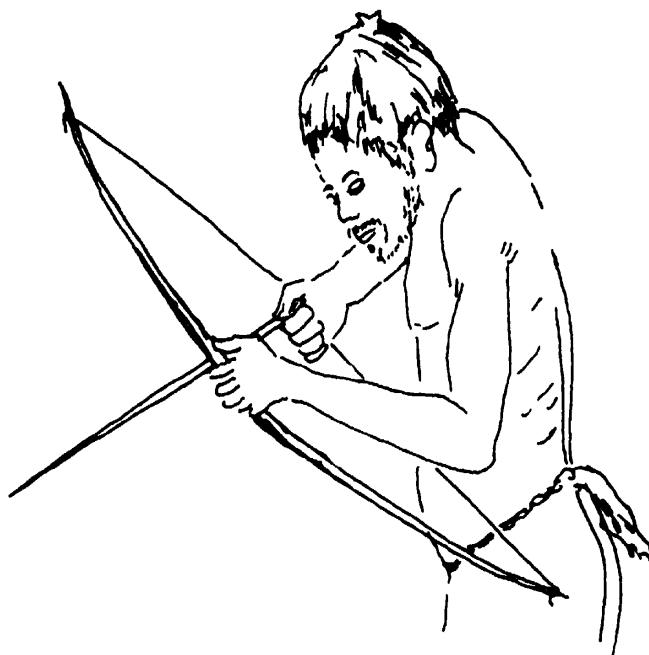
ಈ ಉಣಿಗಳೂ ಜಿಗಣಿಗಳೂ ಬರೇ ಮನವ್ಯಾರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಕಾಟ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾಡುಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೂ ಅಸಾಧ್ಯ ಹೀಡ ಕೊಡುತ್ತವೆ. ಕಾಡಮೈ ಮುಲಿ ಸಾರಂಗ ಮುಂತಾದವಕ್ಕೆ ಮೈಗೀಲ್ ಹತ್ತಿಕೊಂಡು ರಕ್ತ ಕುಡಿದೂ ಕುಡಿದೂ ಖಾದಿ ದ್ರಾಕ್ಷಿಗೊಂಚಲುಗಳಂತೆ ನೇತುಬಿದ್ದಿರುತ್ತವೆ.

ಈ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ವೈನಾಡಿನ ಈ ಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಚಿಂಕ ಮತ್ತು ಮುಲಿಗಳ ವಿರಳವಾಗಿವೆ. ಮಳೆ ಇಲ್ಲದ ಬೇಸಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾದರೂ ಒಮ್ಮೆಮ್ಮೆ ಧೈಯರ ಮಾಡಿ ಇವು ಆ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಾಡಿದರೂ ಮಳೆ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಮಳೆ ಕಡಿಮೆ ಇರುವ ಬಯಲುಸಿಮೆಯ ಕುರುಚಲು ಕಾಡುಗಳ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿಬಿಡುತ್ತವೆ.

ಅದ್ದರಿಂದಲೇ ಕಾಕನಕೋಟೆ ಮಾನಂತವಾಡಿ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುವವರಿಗೆ ಎಲ್ಲಾದರೂ ಒಮ್ಮೆಮ್ಮೆ ಮುಲಿ ಕಂಡರೆ ಅದೊಂದು ಅಪರೂಪದ ಸಂಗತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಮುಲಿಗಳನ್ನು ಆಗೇಗೆ ಒಮ್ಮೆಮ್ಮೆ ನೋಡಿದವರಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಮುಲಿಗಳಿಂದ ಈವರೇಗೂ ಯಾವ ಹೊಂದರೆಯೂ ಸಂಭವಿಸಿಲ್ಲ.

ಈ ಕಥೆ ಶುರುವಾಗುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಬೇಡ್‌ಹಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವೂ ಕಾಕನಕೋಟೆ ಬಳಿ ಶುರುವಾಗಿತ್ತು. ನೂರಾರು ಜನ ಕೆಲಸಗಾರರು ಕಾಡಿನ ಅನೆಗಳನ್ನು ಬಂಧಿಸಲು ಬೊಂಬು ಮತ್ತು ಮರಗಳ ದೊಡ್ಡ ಕೋಟೆಯೊಂದನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದಕ್ಕೆ ಈ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಣಾತರಾದ ಸೋಲಿಗರೂ ಕಾಡು ಕುರುಬರುಬರೇ ಆಗಬೇಕಿತ್ತು. ಇದು ಕೇವಲ ಬೊಂಬಿನ ಕೋಟೆಯೊಂದನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿ ಅನೇಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಹಾಕುವ ಕೆಲಸವಲ್ಲ. ಕಾಡುಮೃಗಗಳ ರೀತಿನೀತಿಗಳನ್ನು ಅಧ್ಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಚೂಲ ಕಲೆ. ಕೋಟೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿಯಾದ ಮೇಲೆ ಅನೆಗಳನ್ನು ಅವುಗಳಿಗೆ ಅನುಮಾನ ಬರದಂತೆ ಓಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಕೋಟೆಯ ಬಾಗಿಲಿನ ಕಡೆಗೆ ಅಟ್ಟಿ ಕೂಡಬೇಕು. ಅನಂತರ ಅವುಗಳಿಗೆ ಸರಪಳಿ ಬಿಗಿದು ಅವುಗಳನ್ನು ಪಳಗಿಸುವ ಕಾರ್ಯ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಪಳಗಿದ ಅನೆಗಳು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಇದೆಲ್ಲಾ ತುಂಬಾ ಕರಿಣಾವಾದ ತುಂಬಾ ಸಮಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಕೆಲಸ. ಈ ಕೆಲಸ ಕಾಕನಕೋಟೆ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಆರಂಭವಾಗಿತ್ತು.

ಆ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ನಮ್ಮ ಕಥಾ ನಾಯಕ ಕಾಕನಕೋಟೆಯ ನರಭಕ್ತಿ ಎರಗಿದ್ದು. ಇಲ್ಲೊಂದು ನರಭಕ್ತಿ ಇದೆ ಎಂದು ಜನ “ತಿಳಿಯವ ಹೊದಲೆ ಬಂದಲ ಎರಡಲ ಮೂರು ಬಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ.

ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಇಬ್ಬರು ಸುರುಬರು ಎರಡು ದಿನಗಳ ಅಂತರದಲ್ಲಿ ಸುಳಿವೇ ಇಲ್ಲದೆ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಮಾಯವಾದರು. ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮಾನಂ ತವಾಡಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ದಾರಿಹೋಕ ನಾಪತ್ತೆಯಾದ! ಇವರ ಅವಶೇಷಗಳೂ ಸಹ ಪತ್ತೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಮಾನಂತವಾಡಿ ಉರಿಗೆ ಕಾಕನಕೋಟೆ ದಾರಿಯಲ್ಲದೆ ಬೇರೊಂದು ದಾರಿ ಮೈಸೂರಿನಿಂದ ಇದೆ. ಅದು ಕೊಡಗಿನ ಮುಖಾಂತರ. ಕೊಡಗು ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಸ್ವತಂತ್ರ ರಾಜ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಈಚೆಗೆಪ್ಪೆ ಇದು ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದು. ಈ ದಾರಿ ಕೊಂಚೆ ಒಳಸು ದಾರಿಯಾದರೂ ಸುಂದರ ದೃಶ್ಯಗಳ ಬೆಟ್ಟದ ತಪ್ಪಲಿನಲ್ಲಿ ಇದು ಸಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ನಿಬಿಡ ಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಡೆಮೈ ಮತ್ತು ಅನೆಗಳು ಮಾತ್ರ ಇವೆ. ಹುಲಿಗಳು ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲವೇನುಬ ಹುದು.

ಕೊಡಗಿನ ಜನ ಚೈತನ್ಯಶೀಲರಾದ ಲವಲಪಿಕೆಯ ಜನ. ಇವರ ಧೀರೋದಾತ್ರ ನಡವಳಿಕೆಗಾಗಿ ಬ್ರಿಟಿಷರು ಇವರಿಗೆ ಬಂದೂಕು ಲೈಸನ್ಸ್ ಮನ್ನಾ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಕೊಡಗರು ಪರವಾನಗಿ ಇಲ್ಲದೆ ಎಪ್ಪು ಬಂದೂಕುಗಳನ್ನು

ಬೇಕಾದರೂ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ಅನುಮತಿ ಇತ್ತು. ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರವೂ ಸಹ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯನಂತರ ಈ ಸವಲತ್ತುಗಳನ್ನು ಕೊಡಗರಿಗೆ ಮುಂದುವರಿಸಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಸವಲತ್ತುಗಳಿಂದ ಆದ ತೊಂದರೆ ಎಂದರೆ ಕೊಡಗರು ಬಂದೂಕುಗಳನ್ನು ಪರಸ್ಪರ ಹೊಡೆದಾಟಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸಲಿಲ್ಲವಾದರೂ ತಮ್ಮ ಸುಂದರ ಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿನ ಕಾಡು ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಮೇಲೆ ಬೇಕಾಬಿಟ್ಟು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಜಿಂಕೆ, ಹಂಡಿ, ಕಾಡುಕುರಿ ಇತ್ತಾದಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾಮಾವಶೇಷವಾಗುವ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಒಯ್ಯಾರು.

ನಾನು ಸುಮಾರು ಜನ ಕೊಡಗರನ್ನು ಬಲ್ಲೇ ಇವರಲ್ಲಿ ಬಹುಮಂದಿ ಕಾಫಿ ಬೇಕಾಗಾರರು. ಕೊಡಗಿನಲ್ಲಿ ಕಾಫಿ, ಕಿತ್ತಳೆ, ಏಲಕ್ಕಿ ಮುಂತಾದವೇಲ್ಲಾ ಸೊಂಪಾಗಿ ಬೇಕೆಯತ್ತವೇ. ಈ ಕಾಕನಕೋಟೆ ನರಭಕ್ತಕ ಮೂರು ಜನರನ್ನು ನಾಪತ್ತು ಮಾಡುವ ವೇಳೆಗೆ ನಾನು ಕೊಡಗಿನ ಕಾಫಿ ಬೇಕಾಗಾರರೊಬ್ಬರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅತಿಥಿಯಾಗಿ ಇದ್ದೆ.

ನಾನು ಅತಿಥಿಯಾಗಿದ್ದವರ ತೋಟ ಸಿದ್ದಾಪುರ ಮತ್ತು ವೀರರಾಜ ಪೇಟೆ ಉರುಗಳ ನಡುವೆ ಇತ್ತು. ಮೂರು ನರಹತ್ತೆಗಳು ನಡೆದ ಮಾನಂತ ಪಾಡಿ ಮತ್ತು ಕಾಕನಕೋಟೆ ಉರುಗಳಿಂದ ಸಾಕಷ್ಟು ದೂರದಲ್ಲಿ ಇತ್ತು. ನಾನು ನನ್ನ ಬಂದೂಕನ್ನು ಬೆಂಗಳೂರಿನಿಂದ ಹೋಗುವಾಗ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ನನಗೆ ಶಿಕಾರಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂಬ ಕಲ್ಪನೆಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನಾವು ಬಂಧು ಮಿತ್ರರೊಂದಿಗೆ ಕಾಫಿಗೆ ಕುಳಿತಾಗ ನನ್ನ ಮಿತ್ರರು ನಡೆದ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರು. ನರಭಕ್ತಕ ಹುಲಿಯೊಂದು ಆ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಬಂದಿತೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ ನನ್ನಂತಹೀ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಅವರಿಗೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಹುಲಿ ಮತ್ತು ಚಿರತೆಗಳು ಅತ್ಯಂತ ಅಪೂರ್ವವಾಗಿದ್ದ ಆ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಕ್ಕಿಂದಂತೆ ನರಭಕ್ತಕ ಉದಿಸಿದ್ದು ಅಚ್ಚರಿಯ ಸಂಗತಿಯೇ ಸರಿ. ಆದರೂ ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರ ಆ ಹುಲಿಯನ್ನು ನಾವು ಹೊಡೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸ ಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿದ.

ನಾನು ಆದರ ಬಗ್ಗೆ ಅಮೈಂದು ಕುತೂಹಲ ತೋರಿಸಲಿಲ್ಲ. ನಾನಂತೂ ಆದು ಖಾಯಂ ನರಭಕ್ತಕ ಹುಲಿಯಲ್ಲ, ಖಾಯಿಲೆಯಾಗಿಯೋ ಅಥವಾ ಅಂಗವಿಕಲವಾಗಿಯೋ ಇರುವ ಹುಲಿ, ಗತ್ಯಂತರವಿಲ್ಲದೆ ಅಕಸ್ಮಾತ್ ನರಭಕ್ತಕನಾಗಿರಬಹುದು, ಅಥವಾ ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಯಾವಾಗಲೂ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿರುವ ಪುಟಾಣಿ ಸರ್ಕಾಸ್ವಗಳೊಂದರಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡ ಹುಲಿ ಆಹಾರವಿಲ್ಲದೆ ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತೊಡಗಿರಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಿದ. ಆ ಹುಲಿ ಸದ್ಯದಲ್ಲೇ ಆ ಜಾಗದಿಂದ ನಿರ್ಗಮಿಸಿ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಹೇರಳವಾಗಿರುವ ಕಡೆಗಳಿಗೆ ಹೊರಟು ಹೋಗ ಬಹುದೆಂದು ಉಂಟಿಸಿದೆ. ಅಪ್ಪಲ್ಲದೆ ನನ್ನ ಮಿತ್ರರಿಗೆ ನಾನು ನನ್ನ ಬಂದೂಕನ್ನು

ತಂದಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಜ್ಞಾಪಿಸಿದೆ.

ನನ್ನ ಮಿತ್ರನಾದ ತಿಮ್ಮಿಯ್ಯ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತಿರಸ್ತಿರಿಸಿ ಆಹುಲಿ ಅಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ತನ್ನ ನರಬಲಿಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಪಂಥ ಕಟ್ಟಿದ. ರೈಫಲ್‌ಗಳು ತಮ್ಮ ಬಳಿ ಬಂದೆರಡಲ್ಲ ಏದು ಇದ್ದಾವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವೊಂದನ್ನು ಬೇಕಾದರೂ ನಾನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದೆಂದು ಹೇಳಿದ.

ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದು ಅಪರಾಧವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ತಿಮ್ಮಿಯ್ಯನ ಬಳಿ ಇದ್ದದ್ದು ಲೈಸನ್ಸ್ ಇಲ್ಲದ ಬಂದೂಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಆತ ಕೊಡಗರವ. ಅಪ್ಪುಲ್ಲದೆ ಕೊಡಗರಲ್ಲದವರಿಗೆ ಆತ ತನ್ನ ಬಂದೂಕನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಕೊಡುವುದು ನಿಷಿದ್ಧ. ನಾನು ಲೈಸನ್ಸ್ ಉಳ್ಳವನಾದರೂ ಬೇರೆಯವರ ಬಂದೂಕನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಲು ನನಗೆ ಪರವಾನಗಿ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ತಿಮ್ಮಿಯ್ಯ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ "ಏನಯ್ಯ ನಿನ್ನ ಕಂತೆ ವುರಾಣ!" ಎಂದು ಅಪಹಾಸ್ಯ ಮಾಡಿ ನಕ್ಕ. ಅಪ್ಪುಲ್ಲದೆ ಈ ವಾರ ಕಡೆಯು ವುದರೊಳಗೆ ಆದು ಇನ್ನೊಂದು ನರಬಲಿ ತಗೋಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಕೇಳು ಎಂದು ಹತ್ತುರೂಪಾಯಿ ಪಂಥ ಕಟ್ಟಿದ. ನಾನೂ ಆಗಲಿ ನೋಡೋಣ ಎಂದು ಅವನ ಪಂಥಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿದೆ.

ತಿಮ್ಮಿಯ್ಯ ಕೊನೆಗೊ ಪಂಥ ಗೆದ್ದ! ಅವನ ಮಾತೇ ನಿಜವಾಯ್ತು. ನಾವು ಮಾತನಾಡಿಕೊಂಡ ಮೂರನೆಯ ದಿನ ಇನ್ನೊಂದು ನರಬಲಿಯ ವಾತೇ ಬಂತು. ಈ ಸಾರಿ ಒಬ್ಬಳು ಹೆಂಗಸು ಅದಕ್ಕೆ ಆಹುತಿಯಾಗಿದ್ದಳು. ಆಕೆ ಕಚಿನಿ ನದಿಯ ಆಚೆ ದಂಡೆಯಲ್ಲಿ ಕೇರಳದ ಗಡಿಯೊಳಗೆ ಒಟ್ಟಿ ಬಗೆಯುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿದ್ದಾಗ ಬಲಿಯಾಗಿದ್ದಳು. ತಿಮ್ಮಿಯ್ಯನ ಲೈಸನ್ಸ್ ಇಲ್ಲದ ಕೋವಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಒಯ್ಯಿ ವಂತೆಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ ತಿಮ್ಮಿಯ್ಯ ಏನಾದರಾಗಲಿ ಈ ಮುಲಿಯನ್ನು ಹೊಡೆಯಲೇ ಬೇಕೆಂದು ತೀಮಾರ್ಸಿಸಿದ್ದ. ಮತ್ತು ತನ್ನ ಸಾಹಸಕ್ಕೆ ನನ್ನನ್ನು ಒಬ್ಬನನ್ನಾಗಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ.

ನಿಜ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ನನಗೇಕೋ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಅಪ್ಪೊಂದು ಉತ್ತಾಪಕ ಕುಶೂಕಲಗಳಿರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ತಿಮ್ಮಿಯ್ಯ ಇಪ್ಪೊಂದು ಆಗ್ರಹ ಪಡಿಸಿದಾಗ ನಾನು ಹಿಂದೇಟು ಹಾಕಿದರೆ ನಷ್ಟಿಬ್ಬರ ಸ್ತೇಹಕ್ಕೇ ಧಕ್ಕೆ ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ತಿಮ್ಮಿಯ್ಯ ನನ್ನ ಚಿಕ್ಕಂದಿನ ಸ್ತೂಲ ಸಹಪಾರಿ. ಯಾವಾಗಲೂ ಹಿಡಿದ ಹತ ಬಿಡುವವನಲ್ಲ. ಆತ ತೋಟ ಕೊಂಡಾಗ ಆ ಜಾಗ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ ನಿಷ್ಟ್ಯಯೋಜಕ ಭೂಮಿಯಾಗಿತ್ತು. ಎಲ್ಲರೂ ಅದನ್ನು ತಿಮ್ಮಿಯ್ಯ ಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿದ್ದರು. ತಿಮ್ಮಿಯ್ಯ ಹಿಡಿದ

೧೦ । ಬೆಳ್ಳಂಡರಿನ ನರಭಕ್ತಕ

ಹತ ಬಿಡಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡು ಉತ್ತಮ ತೋಟವನ್ನೂಗಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡುಸಿದ. ಅವನ ಈ ಗೊತ್ತಿದ್ದ ನಾನು ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾತಾಡಿ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲೆಂದು ಒಪ್ಪಿದೆ.

ನಾನು ಬರುವುದಾದರೆ ಬಂದು ಕರಾರಿನ ಹೇಳಿದೆ. ನಾನು ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಹೋಗಿ ನನ್ನ 405 ರ್ಯಾಫಲ್ ತರಬೇಕು. ತಿಮ್ಮಿಯ್ಯ ನನ್ನ ಜೊತೆ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬರಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿಂದ ನಾವು ಮೈಸೂರಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಅನಂತರ ನೇರವಾಗಿ ಕಾಕನಕೋಟೀಗೂ ಕೇರಳದ ಗಡಿಗೂ ಹೋಗೋಣೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲ ನಾವು ಸುಮಾರು ಮುನ್ನಿರು ಮೈಲು ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡ ಬೇಕಿತ್ತು. ಆದರೆ ಲೈಸೆನ್ಸಿಲ್ಲದ ಬಂದೂಕಗಳಿಂದ ಶಿಕಾರಿ ಮಾಡಿ ಪೋಲೀಸ ರೊಡನೆ ಅನವಶ್ಯಕ ತರಲೀಗಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳುವುದರ ಬದಲು ಕೊಂಚ ದುಡ್ಡ ವಿಚಾರದರೂ ಪರಾಯಿಲ್ಲೆಂದು ಬೆಂಗಳೂರಿನವರೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬರುವುದು ಒಳಿತೆಂದು ನನಗನ್ನಿಸಿತು.

ತಿಮ್ಮಿಯ್ಯ ನನ್ನ ಈ ಕರಾರುಗಳಿಗೆ ಕೂಡಲೇ ಒಪ್ಪಿ ನನ್ನೊಡನೆ ಆ ದಿನವೇ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಹೂರಟ. ಮಾರನೆಯ ದಿನವೆಲ್ಲಾ ನಾವು ಹದಿನ್ಯೆದು ದಿನ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಉಳಿಯಲು ಬೇಕಾಗುವಪ್ಪು ಆಹಾರ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಕೊಳ್ಳುವರಲ್ಲಿಯೇ ಕಳೆಯಿತು. ಮೈಸೂರು ಕೇರಳ ಗಡಿಯ ಆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಉಳಿಯಲು ವಸತಿಯಾಗಲೀ ಉಂಟಾಗಲೀ ಹೂರಗಡೆ ದೊರೆಯುವ ಸಂಭವವಿರಲಿಲ್ಲ. ತಿಮ್ಮಿಯ್ಯ ಯಾವುದೋ ಸೋಳ್ಳೆ ಒಡಿಸುವ ಔಷಧಿಯನ್ನು, ಡಿಡಿಟ ಡಬ್ಬಿಯನ್ನು ತಂದ. ಉಣಿ ಮತ್ತು ಜಿಗಣಿಗಳಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಇವನ್ನು ಆತ ತಂದಿದ್ದನೆಂದು ಉಂಟಿಸಿದೆ. ಸೋಳ್ಳೆ ಪರದೆ ಮತ್ತು ಟಿಂಟುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡೆವು. ತಿಮ್ಮಿಯ್ಯ ತಾನು ಕೋವಿ ಹಿಡಿಯುವುದಿಲ್ಲೆಂದೂ, ಕೇವಲ ನನ್ನೊಡನೆ ತಮಾಪೆ ನೋಡಲು ಬರುತ್ತಿರುವುದಾಗಿಯೂ ಹೇಳಿದೆ. ಅವನ ಬುದ್ಧಿ ಗೊತ್ತಿದ್ದ ನನಗೆ ತಿಮ್ಮಿಯ್ಯನ ಈ ಮಾತುಗಳು ಅಮೈಂದು ನಿಜವಲ್ಲವೆಂದು ಗೊತ್ತಿತ್ತು.

ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಸಾಯಂಕಾಲದ ಹೋತ್ತಿಗೆ ನಾವು ಕಾಕನಕೋಟೀ ಕಾಡಿಗೆ ಹೋದೆವು. ನೇರವಾಗಿ ಖೀಡ್‌ಕ್ಕಾ ಕೆಲಸ ನಡೆಯತ್ತಿದ್ದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ನರಭಕ್ತಕ ನ ಬಗ್ಗೆ ಏನಾದರೂ ವಿಷಯ ತಿಳಿಯಬಹುದೆಂದು ನಡೆದೆವು. ಅಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಏನೂ ತಿಳಿಯುವುದು ಇರುವುದಿಲ್ಲೆಂದು ನನಗೆ ಅನ್ನಿಸಿತ್ತು. ಬೇಕಾದಪ್ಪು ಜನಕೂಲಿಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಯಾರಿಗೂ ಎಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಿ ಇಬ್ಬರು ಕುರುಬರನ್ನು ಮುಲಿ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಯೆತ್ತಿದ್ದು ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಎರಡು ದಿನಗಳಾದರೂ ಆ ಇಬ್ಬರು ಬರಲ್ಲಿಲ್ಲವಂತೆ ಎಂಬ ಸಮಾಚಾರ ಮಾತ್ರ ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಕೆಲವರು ದಾರಿಹೋಕರು ಮಾತ್ರ ಹುಲಿ ತಿಂದುಬಿಟ್ಟು

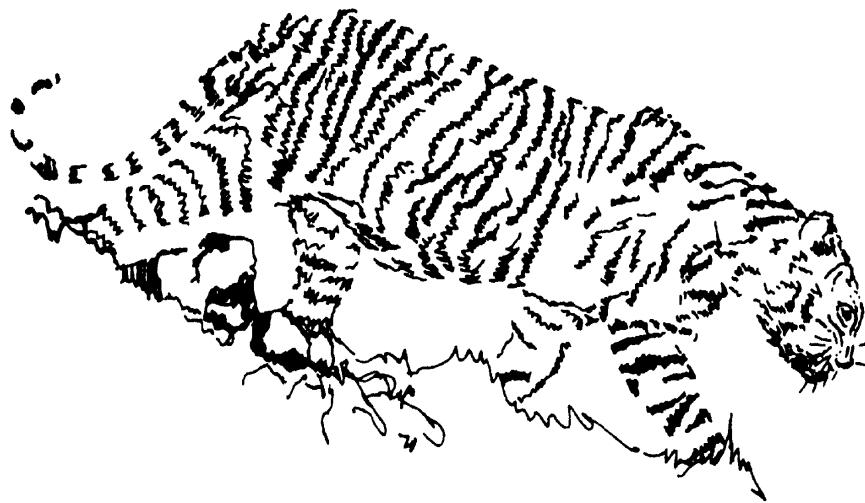
ಅವಶೇಷಗಳಿಂದ ಮಾರ್ಗನೆ ಹೊಮ್ಯತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಹುಡುಕಿ ಕೇವಲ ನಾಪತ್ರೀಯಾದವರ ಮೂರೆ ಮತ್ತು ಬಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ್ದರಪ್ಪೆ.

ಆ ನರಭಕ್ಷಕನ ಬಗ್ಗೆ ಅನೇಕ ಉಹಳಿಗಳು ಆಗಲೇ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದ ವಾದರೂ ಯಾರೂ ಆ ಹುಲಿಯನ್ನು ಕಾಣಾರೆ ಕಂಡವರಿರಲ್ಲಿ. ಅವರೆಲ್ಲರ ಮಾತುಗಳ ಮತ್ತು ಉಹಳಿಗ್ರಾಹಕಗಳ ಅಂತಿಮ ತೀಮಾನವೆಂದರೆ ಆ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಹಿಂಬಿ ಹುಲಿವೇಷ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ನರಬಲಿ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಲಾರಂಭಿಸಿದೆ ಎಂದು. ಈ ಉಹಳಿ ಕೂಲಿಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೂಂದು ಭಯ ಭೀತಿ ಯನ್ನು ಬಿತ್ತಿತ್ತೆಂದರೆ ಇನ್ನೊಂದೆರಡು ನರಬಲಿಗಳಾದರೆ ಅಲ್ಲಿ ವೀಡ್ದೂ ಕಾಯ್ಕುಮ ಸಂಪೂರ್ಣ ನಿಲಗಡೆಗೆ ಬರುವುದರಲ್ಲಿತ್ತು. ವೀಡ್ದೂ ಕಾಯ್ಕುಮ ನೋಡಲು ಸಕಾರ ದೇಶವಿದೇಶಗಳಿಂದೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಮುಖರನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆಯಾದರೆ ಏನು ಮಾಡುವುದೆಂದು ಸಕಾರಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಲ್ಲಾ ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತರಾಗಿದ್ದರು.

ಮಾರನೆಯದಿನ ಅಲ್ಲಿಂದ ನಾವು ಕೇರಳ ಗಡಿಯ ಚಿಕ್ಕ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಹೋದೆವು. ಕಬಿನಿ ನದಿ ದಂಡೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಈ ಹಳ್ಳಿಯ ಬಳಿಯೇ ನರಭಕ್ಷಕ ಬಟ್ಟಿ ಒಗೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಹೆಂಗಸನ್ನು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದು. ಇಲ್ಲಾ ಅಪ್ಪೆ, ಯಾರೂ ಹುಲಿಯನ್ನಾಗಲಿ, ಹೆಂಗಸನ್ನು ಅದು ಹೊತ್ತೆಯ್ದುದನ್ನಾಗಲೇ ನೋಡಿರಲ್ಲಿ. ಆಕೆ ಮಾಯವಾದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಹುಲಿಯ ಹೆಚ್ಚೆ ಗುರುತುಗಳಿದ್ದವು. ಕೆಲವು ರಕ್ತದ ಹಸಿಗಳಿದ್ದವು. ಮತ್ತು ಏನನ್ನೋ ಎಳೆದೊಯ್ದು ಗುರುತಿತ್ತು. ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನದನ್ನು ಕಂಡವರಿರಲ್ಲಿ.

ನಾವು ಹಾಗೇ ಮಾನಂತವಾಡಿಕಡೆಗೆ ಮುಂದುವರಿದೆವು. ಇಲ್ಲೇ ಹುಲಿ ಮೊದಲ ನರಬಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದು. ಕಾಕನಕೋಟೆಯಿಂದ ಮಾನಂತ ವಾಡಿ ಕಡೆಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಈ ದಾರಿಹೋಕನನ್ನು ಹುಲಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದ ನೋಡಿದ ವರು ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ಫಾರೆಸ್ಟ್ ಗಾಡು ಆಫೀಸಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗುತ್ತಿದ್ದವ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ಬಳ್ಳಿಯ ಚಪ್ಪಲಿ ಬಿಡಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿದ. ಬಳ್ಳಿಯ ಚಪ್ಪಲಿಯನ್ನು ಯಾರು ಇಲ್ಲಿ ಎಸೆಯುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಚಕಿತನಾಗಿ ಆತ ಸಂಶಯದಿಂದ ಅತ್ತಿತ್ತು ನೋಡುತ್ತಿರಬೇಕಾದರೆ ಸಮೀಪದಲ್ಲೇ ಆತನಿಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಚಪ್ಪಲಿಯೂ ಕಂಡಿತು. ಅಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ ಹುಡುಕಿದಾಗ ಆತನಿಗೆ ದಾರಿಗೆ ಸಮಾನಾಂತರವಾಗಿ ಹರಿಯತ್ತಿದ್ದ ಹಳ್ಳಿದ ದಡದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪೇಟ ಕಂಡುಬಂತು! ಅನಂತರವೇ ಗಾಡ್ ಇನ್ನುಷ್ಟು ಸಂಶಯಾಕೃತನಾಗಿ ನೇಲವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದು. ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಹುಲಿ ಹೆಚ್ಚೆ ಬಿಡಿದ್ದವು. ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಹೊತ್ತೊಯ್ದು ತ್ರಿದ್ದ ಹುಲಿಯ ಭಾರಕ್ಕೆ ಕೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಹುಲಿಯ ಹೆಚ್ಚಿಗಳು ಆಳವಾಗಿ ಮತ್ತು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ಮೂಡಿದ್ದವು.

೨೯ ಪಣ್ಣಂಡರಿನ ನರಭಕ್ಕು

ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ರಕ್ತದ ಹುಂಡುಗಳು! ಗಾಡಿಗೆ ಆಗ ನಡೆದುದೇನಿರಬ
ಹುದೆಂದು ಅರ್ಥವಾಗತೊಡಗಿತ್ತು. ಆ ಚಪ್ಪಲಿಯವನನ್ನು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಂಡ
ಹುಲಿ ಅವನ ಹೊವನನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೊತ್ತೊಯ್ದಿದೆ!

ಈ ಗಾಡನನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿ ಆತನ ಬಾಯಿಂದಲೇ ನಾವು
ಈ ವರದಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದೆವು. ಇಲ್ಲಿಗೆ ನಮ್ಮ ಪತ್ರೇದಾರಿ ಕೆಲಸ ಕೊನೆಯಾಯ್ತು.
ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ನರಭಕ್ಕು ಒಂದು ಬಗ್ಗೆ ನಮಗೇನನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗ
ಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಕೆಲಸವನ್ನು ಹೇಗೆ ಎಲ್ಲಿಂದ ಶುರುಮಾಡಬಹುದೆಂದೂ ನಮಗೆ
ತೋಚಲಿಲ್ಲ.

ಮಾನಂತವಾಡಿ ಒಂದು ಸುಂದರ ಹಳ್ಳಿ. ಆವಶ್ಯಕ ರಾತ್ರಿ ನಾವು
ಮಾನಂತವಾಡಿಯ ಟಿ.ಬಿ.ಯಲ್ಲಿ ಕಳೆದವು. ಇತರ ಟಿ.ಬಿ.ಗಳಿಂತಲ್ಲದೆ ಇಲ್ಲಿ
ವಿಧ್ಯಾದ್ವಿಷಿಪ ಘ್ಯಾನ ಮತ್ತು ಉತ್ತರ ಹಾಸಿಗೆ ಪೀಠೋಪಕರಣಗಳು ಎಲ್ಲ
ಇದ್ದವು. ಬೆಟ್ಟದ ತಪ್ಪಲಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದ್ದ ಈ ಬಂಗಲೆ ಸಹ್ಯಾದ್ರಿಯ ಸುಂದರ
ಕಳೆವೆಗಳಿಗೆ ಮುಖ ಮಾಡಿ ನಿಂತಿತ್ತು.

ಇದೊಂದು ಮಿಣಕು ಹುಳುಗಳ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ. ಕತ್ತಲಾಗುತ್ತಿದ್ದಂ

ತೆಯೆ ಸಹಸ್ರಸಹಸ್ರ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಅವು ಹೊರಬಂದು ಇಡೀ ಕಾಡು ಬೆಳಕಾಗುವಂತೆ ಮಿನುಗುತ್ತವೆ. ಅದರೊಡನೆ ಅಲ್ಲಿ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿಲ್ಲ ಹೂವಾಗುತ್ತಿದ್ದ ರಾತ್ರೆರಾಣಿ ಹೂವಿನ ಪರಿಮಳವೂ ಬೇರೆತು ಇಡೀ ವಾತವರಣಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸ್ವಗೀರ್ಯತೆ ಮೂಡಿತ್ತು.

ಮರುದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಎದ್ದು ಬಿಸಿಲೇರಿದ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟೆವು. ನರಭಕ್ತಕನ ಬೇಟೆಯನ್ನು ನಾವು ಸಂಪೂರ್ಣ ಕೈಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇವು. ಮಾನಂತವಾಡಿಯಿಂದ ಸೇರವಾಗಿ ವಿರಾಜಪೇಟೆಗೆ ಹೋಗುವುದು. ಅಲ್ಲಿ ತಿಮ್ಮೆಯ್ಯನನ್ನು ಅವರ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಇಳಿಸಿ ನಾನೂ ಸಹ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದುದಿನ ತಂಗಿದ್ದು ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಮೈಸೂರು ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಬೆಂಗಳೂರು ಸೇರಿಕೊಳ್ಳಲು ವುದೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದೆ.

ನಾವು ಮಾನಂತವಾಡಿಯಿಂದ ಸುಮಾರು ಹತ್ತು ಮೈಲುಗಳಷ್ಟು ದೂರ ಹೋಗಿದ್ದೇವು. ಅಲ್ಲೋಂದು ತಿರುವಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ಕಾರು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಸುತ್ತು ದಟ್ಟವಾದ ಬಿದಿರಿನ ಕಾಡು ಹಬ್ಬಿತ್ತು. ಕೆಲವು ಜನ ಗುಂಪುಗೂಡಿಕೊಂಡು ಕಬಿನಿ ನದಿ ದಂಡೆಯತ್ತಣಿಂದ ನಮ್ಮತ್ತು ಬರುತ್ತಿರುವುದು ಕಂಡಿತು. ಅವರು ಬಿದಿರಿನ ತಡಿಕೆಗಳ ಮೇಲೆ ಎಂಥದನ್ನೋ ಹೊತ್ತು ತರುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾನು ಇದೇನೆಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಕಾರನ್ನು ನಿಧಾನ ಮಾಡಿದೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನನ್ನ ಕಫೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಇಲ್ಲಿಂದ! ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಬಿದಿರಿನ ತಡಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹೊತ್ತು ತರುತ್ತಿದ್ದುದು ಬಬ್ಬಿ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು! ಬಟ್ಟೆ ಮೈಯೆಲ್ಲಾ ರಕ್ತಸಿಕ್ತವಾಗಿದ್ದ ಆ ಮನುಷ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞಾಹೀನನಾಗಿದ್ದೆ.

ಆ ಗುಂಪಿನ ಜನರು ತಾವು ಬೊಂಬು ಕಡಿಯುವವರೆಂದೂ, ಕಬಿನಿ ನದಿಯ ದಡದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಒಂದು ಮೈಲು ದೂರದಲ್ಲಿ ಬೊಂಬು ಕಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಬೆಳಗಿನ ಘಾವದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಒಂದು ಹುಲಿ ಎಲ್ಲರ ಕಣ್ಣೆದುರೋ ಘರ್ಜಿಸುತ್ತಾ ನೆಗೆದು ಬಬ್ಬನನ್ನು ಬೀಳಿಸಿ ಅವನನ್ನು ಭುಜದ ಬಳಿಕೆಗೆ ಹಿಡಿದು ಎಳೆದೊಯ್ಯಿತೊಡಗಿತೆಂದೂ ಭಯ ಭೀತರಾಗಿ ಹೇಳಿದರು.

ಹುಲಿ ಕಚ್ಚಿ ಹಿಡಿದವನ ಪಕ್ಕ ಅವನ ತಮ್ಮ ಬೊಂಬು ಕಡಿಯುತ್ತಿದ್ದ. ದ್ಯುರ್ಯಾಶಾಲಿಯಾದ ಈತ ಅಣ್ಣನನ್ನು ಹುಲಿ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿರಬೇಕಾದರೆ ತನ್ನ ಬೊಂಬು ಕತ್ತರಿಸುವ ಕತ್ತಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹುಲಿಯ ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಿದ.

ಹುಲಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ನೋಡಿತು. ಬಬ್ಬ ಕತ್ತಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬೆನ್ನು ಹತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಬಾಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡೇ ಓಡ ಹತ್ತಿತು. ಹುಲಿ ಓಡತೊಡಗಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿ ತಮ್ಮ ಇನ್ನು ಹುಲಿಯಿಂದ ಅಣ್ಣನನ್ನು ಬಿಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರೆನೆಂದು ಹತಾಶನಾಗಿ ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕತ್ತಿಯನ್ನು

ಹುಲಿಯತ್ತ ಬಲಪೇಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟು ಎಸೆದ. ಕೇವಲ ಅಧ್ಯಾತ್ಮದಿಂದಲೇ ಎಂಬಂತೆ ಕತ್ತಿ ನೇರವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಹುಲಿಯ ಹಿಂಭಾಗಕ್ಕೆ ಬಲವಾಗಿ ಹೊಡೆಯಿತು. ಅದು ತಾಗಿದ ನೋವಿಗೋ ಅಥವಾ ಭಯಕ್ಕೋ ಹುಲಿ ಬಾಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಚಿನಾಕಿ ಕಾಡಿನ ಬೊಂಬಿನ ಜೀನಲ್ಲಿ ಪರಾರಿಯಾಯ್ತು.

ಈ ಧೀರ ತಮ್ಮ ಅಲ್ಲಿದ್ದವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಧೈಯ ತುಂಬಿ ಗತಪ್ರಾಣಾದ ಅಣ್ಣನನ್ನು ಬಿದಿರು ತಡಿಕೆಯೋಳಿಟ್ಟು ಮಾನಂತವಾಡಿ ಆಸ್ವತ್ತೇಗೆ ಶೈತ್ಯೋಪಚಾರ ಮಾಡಿಸಲು ಕರೆತರುತ್ತಿದ್ದ. ನಮ್ಮ ಕಾರಿಗೆ ಇದಿರಾದುದು ಆ ಗುಂಪೇ.

ನಮಗೆ ಕಾಲಾವಕಾಶವಿರಲಿಲ್ಲ. ತುರುಕಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಿತ್ತು. ಆ ಹುಲಿ ಹಿಡಿದು ಪ್ರಜ್ಞ ತಪ್ಪಿದವನೊಡನೆ ಇಸ್ತಿಬ್ಬರನ್ನು ಸಹಾಯಕ್ಕೊಂಡು ನನ್ನ ಸ್ವದಿಂಚಕರ ಕಾರ್ಯೋಳಿಗೆ ಹತ್ತಿಸಿದೆ. ತಿಮ್ಮಯ್ಯನಿಗೆ ಅವರನ್ನು ಕೊಡಲೆ ಮಾನಂತವಾಡಿ ಆಸ್ವತ್ತೇಗೆ ಸೇರಿಸಿ ಅನಂತರ ನಿನ್ನ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದು ಇಲ್ಲಿಯೇ ನನಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿರು ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಆ ಬೊಂಬು ಕಡಿಯತ್ತಿದ್ದ ಏಕ್ಕವರ ಜೊತೆ ಹುಲಿ ಒಡಿಹೋದ ಜಾಗದ ಕಡೆಗೆ ಒಡಿದೆ.

ತಿಮ್ಮಯ್ಯ ಇನ್ನೂ ನನ್ನ ಕಾರನ್ನು ತಿರುಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ನಾನು ಅಣ್ಣನನ್ನು ಉಳಿಸಲು ಹುಲಿಯನ್ನು ಬೆನ್ನಟ್ಟಿದ್ದ ಯವಕನನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಒಡ ತೊಡಗಿದೆ. ಒಮ್ಮತ್ತ ಯವಕನೊಡನೆ ಆಡಿದ ಮಾತುಗಳಿಂದ ಅವನ ಹೇಸರು ಯೇಗ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಯ್ತು. ಏಕ್ಕು ಬೊಂಬು ಕಡಿಯವವರೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ಹಿಂದೆ ಕೊಂಚ ದೂರದಲ್ಲಿ ಒಡಿಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಾಲಹರಣ ಮಾಡುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಹುಲಿ ಅಲ್ಲೇ ಎಲ್ಲಾದರೂ ಇನ್ನೂ ಅಡ್ಡಾಡುತ್ತಿರಬಹುದಾದ ಬಂದು ದೂರದ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇತ್ತು.

ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಬೊಂಬು ಕಡಿಯವವರ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಶಿಬಿರ ಇತ್ತು. ನಾವು ಅಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ನಿಲ್ಲದೆ ಒಡೋಡಿ ಹುಲಿ ತನ್ನ ಶಿಕಾರಿಯನ್ನು ಕೇಳಿಗೆ ಎಸೆದು ಒಡಿಹೋದ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಬಂದೆವು. ಅಲ್ಲಿ ನೆಲದಲ್ಲಿ ದಟ್ಟವಾಗಿ ಹಳು ಮತ್ತು ಹುಲ್ಲು ಬೇಕೆದಿದ್ದರಿಂದ ಹುಲಿಯ ಹೆಜ್ಜೆ ಗುರುತುಗಳ ಕಾಣುವ ಸಂಭವವಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಹಸುರೆಲೆಗಳ ಮೇಲೆ ರಕ್ತದ ಹುಂಡುಗಳ ಕಂಡವು. ಇದು ಯೇಗ ಎಸೆದ ಕತ್ತಿಯ ಗಾಯದಿಂದ ಬಿದ್ದ ಹುಲಿ ರಕ್ತವೋ ಅಥವಾ ಯೇಗನ ಅಣ್ಣನ ಗಾಯಗಳಿಂದ ಬಿದ್ದ ರಕ್ತವೋ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಆ ಜಾಗದ ಬಳಿ ನನ್ನ ಹಿಂದೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಜನರ ಗುಂಪನ್ನು ನಿಲ್ಲುವಂತೆ ಹೇಳಿದೆ. ಅಪ್ಪೊಂದು ಜನರ ಗುಂಪಿನೊಡನೆ ಅಲ್ಲಿ ಹುಲಿ ಹುದು ಕಲು ಹೋದರೆ ಹುಲಿಗೆ ದೂರದಿಂದಲೇ ನಮ್ಮ ಸುಳಿವು ದೊರೆತು ಒಡಿಹೋ ಗುತ್ತಿತ್ತು. ನಾನು ಯೇಗ ಇಬ್ಬರೇ ಹುಲಿಯನ್ನು ಹುದುಕಲು ಮುಂದುವರಿದೆವು.

ಹಳು ಹುಲಿ ಹೋದ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಬಾಗಿ ಅದು ಹೋದ ದಾರಿ

ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾಬುತ್ತಿತ್ತು. ಯೇಗ ಮುಂದೆ ಹುಲಿಯ ಜಾಡು ನೋಡುತ್ತಾ ನಡೆದ. ನಾನು ಅವನ ಹಿಂದೆ ರೈಫಲ್ ಸಿಧ್ವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಡೆದೆ. ಯೇಗ ತನ್ನ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಮುಡುತ್ತಿದ್ದು. ನಮಗೆ ಅವನ ಕತ್ತಿ ಹುಲಿಗೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಗಾಯ ಮಾಡಿತೋ ಅಥವಾ ಸುಮ್ಮನೆ ತಾಗಿತೋ ತಿಳಿಯಬೇಕಿತ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ ಯೇಗ ಎಸೆದ ಕತ್ತಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಗಾಯ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಹುಲಿಯ ವರ್ತನೆ ಬೇರೆಯದೇ ರೀತಿ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಗಾಯದ ಹುಲಿಯಾದರೆ ಅದು ಘಜೀಸಿ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ನೆಗೆಯುವ ಸಂಭವ ಇತ್ತು. ಗಾಯವಾಗದ ಹುಲಿಯಾದರೆ ಅದು ನಾವು ಅದಕ್ಕೆ ತೀರ ಸಮೀಪ ಹೋದರೆ ಮಾತ್ರ ಧಾಳಿ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತೇ ವಿನಃ ನಮ್ಮ ಸುಳಿವು ತಿಳಿದೊಡನೆ ಮೆಲ್ಲಿಗೆ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ನುಸುಳಿ ಪರಾರಿಯಾಗುವ ಸಂಭವ ಹೆಚ್ಚಿತ್ತು.

ಜೊಂಜ ದೂರದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಯೇಗ ಎಸೆದ ಕತ್ತಿ ಬಿಡ್ಡಿರುವುದು ಕಂಡಿತ್ತು. ಅದರ ಹರಿತವಾದ ಬಾಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದವು. ಅದು ಸ್ವಜ್ಞ ವಾಗಿ ಕಂಡುದರಿಂದ ಹುಲಿಗೆ ರಕ್ತ ಬರುವಂಥ ಗಾಯ ಮಾಡಿಲ್ಲೆಂದು ಖಾಹಿಸಿದೆ. ಹಾಗಿದ್ದರೆ ನಾವು ಮೊದಲು ನೋಡಿದ ರಕ್ತದ ಕಲೆಗಳು ಯೇಗನ ಅಣ್ಣನಿಂದೇ ಎಂದು ಖಾತರಿಯಾಯ್ತು.

ನಾವು ಅಲ್ಲಿಂದ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಘರ್ರಾಂಗಿನಮ್ಮೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋದೆವು. ಅಲ್ಲಿ ನಿಂಬೆ ಹುಲ್ಲು ಬೆಳೆದ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ತೋಪನ್ನು ಹುಲಿ ದಾಟಿತ್ತು. ಹುಲಿ ದಾಟಿದನಂತರ ಗಾಳಿಗೆ ಅಲ್ಲಾಡಿ ನಿಂಬೆ ಹುಲ್ಲು ನೆಟ್ಟಾಗಾದ್ದ ರಿಂದ ಹುಲಿಯ ಹೆಚ್ಚೆ ಜಾಡು ನೋಡುವುದೂ ಕಪ್ಪಸಾಧ್ಯವಾಯ್ತು. ನಾವು ಹುಲಿ ಹೋಗಿರಬಹುದಾದ ದಿಕ್ಕನ್ನು ನೋಡಿ ಅದಮ್ಮೆ ವೇಗವಾಗಿ ನಿಂಬೆ ಹುಲ್ಲಿನ ತೋಪನ್ನು ದಾಟಿದೆವು. ಅದರೆ ಅನಂತರ ಸಿಕ್ಕ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹುಲಿ ಯಾವ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿರಬಹುದೆಂಬ ಅಂದಾಜೂ ಸಿಕ್ಕಲೀಲ್ಲ. ಹುಲಿಯ ಬೆನ್ನು ಹತ್ತುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವೆಂದು ತೀಮೋನಿಸಿದೆ.

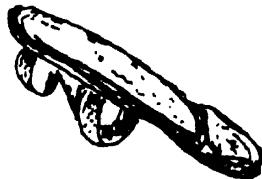
ಅದರೆ ಯೇಗ ಧೈರ್ಯಶಾಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಧೃಥ ನಿಶ್ಚಯದ ಹುಡುಗನಾಗಿದ್ದು. ಆತ ಸೋಳೆಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುಲು ತಯಾರಿಲ್ಲದೆ ಹಿಸುಮಾತಿನಲ್ಲಿ ನಾವು ಹುಲಿಯನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಹುಡುಕಿ ಬಲಿಕಾಕಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿದ. ಅವನ ಮಾತಿನಿಂದ ಪೋರ್ತ್ರೌಕಗೊಂಡ ನಾನು ಅವನೋಡನೆ ಹುಲಿಯ ಬೆಂಬತ್ತಿದೆ. ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹುಲಿ ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಸುತ್ತಾಡುತ್ತಿರು ವಾಗ ನಮಗೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಆನೆಯ ಮತ್ತು ಕಾಡುಕೊಣಿಗಳ ಮಂದೆ ಇದಿರಾಯ್ತು. ನಾವು ನಮ್ಮ ಹುಡುಕಾಟ ಮುಗಿಸಿ ಬೊಂಬು ಕಡಿಯುವವರ ಬಿಡಾರಗಳಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗುವ ವೇಳೆಗೆ ಸುಮಾರು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಮೂರು ಗಂಟೆಯಾಗಿತ್ತು. ನನ್ನ ಕಾಲೆಲ್ಲಾ ಜಿಗಣಿಗಳ ಕಡಿತದಿಂದ ರಕ್ತಮಯವಾಯ್ತು.

ನರಭಕ್ತಿಕನಸ್ಸು ಸಂಧಿಸದ ಸಿಕ್ಕಾಪಟ್ಟೆ ಸುಸ್ತುಗಿ ಹಿಂದಿರುಗ ಚೇಕಾಯ್ತು.
ನನಗಾದ ಒಂದೇ ಒಂದು ಲಾಭ ಎಂದರೆ ಧೈಯಶಾಲಿಯಾದ ಯವಕ
ಯೇಗ ನನಗೆ ಸಹಾಯಕನಾಗಿ ದೊರೆತುದು.

ತಿಮ್ಮಿಯ್ಯ ಮಾನಂತವಾಡಿಯಿಂದ ಹಿಂದಿರುಗಿ ನರಭಕ್ತಿಕನ ವರ್ತೆ
ಮಾನ ತಿಳಿಯಲು ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಕಾಯುತ್ತ ಕುಳಿತಿದ್ದ. ಆದರೆ ಅವನಿಗೆ
ಹೇಳುವಂಥ ವರ್ತೆಮಾನ ಯಾವುದೂ ನಷ್ಟ ಬಳಿ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ನಾವು ಮಾನಂತವಾಡಿ ಟಿ.ಬಿ.ಗೆ ಮತ್ತೆ ಹಿಂದಿರುಗಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದೆವು.
ಬೊಂಬು ಕತ್ತರಿಸುವವರ ಬಿಡಾರಗಳಿಂದ ಮಾನಂತವಾಡಿಗೆ ಹನ್ನೋಂದು
ಮೃಲು ದೂರ ಇತ್ತು. ಸೊಳ್ಳೆ ಇಂಬಳ ಉಣಿಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ್ದ ಆ ಜಾಗದಲ್ಲಿ
ರಾತ್ರಿ ಕಳೆಯವುದು ನಷ್ಟಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ.

ಇದೇ ನಾನು ಮಾಡಿದ ಬಹುದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪೆಂದು ನನಗೆ ಆಮೇಲೆ
ಅಧ್ಯಾತ್ಮಾಯ್ತಿ!

ಮೃತದೇಹದ ಸಮೀಕ್ಷಾರ್ಥ - ೨

ಬೆಳ್ಗೆ ನಾವು ಚೊಂಬು ಕಡಿಯುವವರ ಬಿಡಾರಗಳಿಗೆ ಮಾನಂತ ವಾಡಿಯಿಂದ ಹಿಂದಿರುಗಿದಾಗ ಎಲ್ಲ ಬಿಡಾರಗಳೂ ಭಯ ಗೊಂದಲಗಳಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ್ದವು. ಎಲ್ಲ ಚೊಂಬು ಕಡಿಯುವವರೂ ಗಡಗಡ ನಡುಗುತ್ತಾ ಬಂದು ಗುಡಿಸಿಲಿನೋಳಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ನಾವು ಹೊದಕೊಡಲೇ ಯೇಗನ ನೇತ್ಯತ್ವದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಹೊರಬಿದ್ದರು. ನರಭಕ್ತಕ ನಡುರಾತ್ಮಿಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಬಿಡಾರಗಳ ಮೇಲೆ ದಾಳಿ ಮಾಡಿತ್ತು. ಅವರ ಗುಡಿಸಿಲಿನ ತಡಿಕೆಗಳ ಅಡಿಯಿಂದ ನುಗಿದು ಒಬ್ಬನನ್ನು ಹಿಡಿದು ಅದೇ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಹೊರಗೇಳಿದುಕೊಂಡು ಹೊಗಿತ್ತು!

ಇದು ಹೇಗೆ ನರಭಕ್ತಕನಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವೆಂದು ನೀವು ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಡ ಬಹುದು. ಅದರ ವಿವರಣೆ ಬಹಳ ಸರಳ. ಚೊಂಬು ಕಡಿಯುವವರು ನಿರ್ಮಿಸಿದ್ದ ಈ ಬಿಡಾರಗಳು ಕೇವಲ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾದವು. ಅವರ ಚೊಂಬು ಕಡಿಯುವ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಯುವವರೇಗೆ ಮಾತ್ರ ಇವುಗಳ ಉಪಯೋಗ. ಅವುಗಳ ಗೋಡೆಗಳನ್ನಾದರೇ ಸಿಗಿದ ಚೊಂಬುಗಳ ಮತ್ತು ಎಲೆಗಳಿಂದ ನಿರ್ಮಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಆ ತಡಿಕೆಗಳನ್ನು ನೆಲ ತಾಗುವಂತೆ ಕಟ್ಟಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಗೆದ್ದಲೀಂದ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯ ತಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಈ ರೀತಿ ನಿರ್ಮಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಾಗೆ ತಡಿಕೆಗಳಾದಿಗುಡಿಸಿಲಿನುದ್ದಕ್ಕೂ ಸಂದುಗಳಿರುತ್ತವೆ. ನರಭಕ್ತಕ ಬಹಳ ಹಸಿದಿತ್ತೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಹಿಂದಿನ ದಿನ ಹಿಡಿದ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಯೇಗ ಕತ್ತಿಎಸೆದು ಹೆದರಿಸಿ ಕಿತ್ತುಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಇದು ನರಭಕ್ತಕನ ಹಸಿವನ್ನು ದ್ವಿಗುಣಗೊಳಿಸಿರುತ್ತೇನು. ನರಭಕ್ತಕ ನಡುರಾತ್ಮಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಿಡಾರದ ಬಳಿ ಒಡಾಡಿದೆ. ತಡಿಕೆಗಳಾದಿಯ ಸಂದುಗಳಿಂದ ಅದರೊಳಗೆ ಮನುಷ್ಯರು ಮಲಗಿರುವುದು ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಮಿಕ್ಕದೆಲ್ಲಾ ಆ ನರಭಕ್ತಕನಿಗೆ ಸುಲಭವೇ ಆಗಿರಬೇಕು. ಸಂದಿಯಿಂದ ತನ್ನ ಮುಂಗಾಲುಗಳನ್ನು ತೂರಿಸಿ ಭಜಿಯಂಥ ಉಗುರುಗಳಿಂದ ಅಪ್ಪಣಿಸಿ ಹಿಡಿದು ಅವನನ್ನು ಹೊರಗೇಯಿತೋಡಿತು. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಬಂದೆರಿಗಿದ ಈ ಪ್ರಾಫಾತದಿಂದ ಗಾಬರಿಯಾದ ನಿಭಾಗ್ಯ ಭೀಕರವಾಗಿ ಕಿರುಚಿದನಂತೆ! ಆದರೆ ಯಾರೂ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ನಡುರಾತ್ಮಿಯ ನಿದ್ದೆಯ ಮಂಪರಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಾವೆಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ? ಏನು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ? ಕೂಗು ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಿತು? ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಿಳಿಯಲೇ ಸುಮಾರು ಸಮಯ ಹಿಡಿಯಿತು. ಹುಲಿ ಆ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಹೊರಗೇಯವ ಭರದಲ್ಲಿ ತಡಿಕೆಯ ಬಂದು ಭಾಗವನ್ನು ಹರಿದೇ ಹಾಕಿತ್ತು.

ಹುಲಿ ಬಾಯಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಆತ್ಮನಾದ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ಧೈಯ ಇದ್ದವನು ಯೇಗ ಒಬ್ಬನೇ. ಆದರೆ ಆತ ಆ

ಬಿಡಾರದಲ್ಲಿರಲ್ಲ. ಅವನ ಬಿಡಾರ ತುಂಬಾ ದೂರದಲ್ಲಿತ್ತು. ಹುಲಿ ಹಿಡಿದು ಒಯ್ದ ನಂತರವೂ ತುಂಬಾ ಹೊತ್ತಿನವರೆಗೆ ಕಾಡಿಸಿಂದ ಅವನ ಅರಚಾಟ ಕೇಳತ್ತಿತ್ತೇಂದು ಭಯಭೀತರಾದ ಬೊಂಬು ಕಡಿಯವವರು ನನಗೆ ತಿಳಿಸಿದರು. ತಾವು ಹಿಡಿದ ಮನುಷ್ಯರು ಅರಚಾಡಿ ಒದ್ದಾಡಿದರೆ ನರಭಕ್ತಿಕಗಳು ಕೂಡಲೇ ಅವರ ಕುತ್ತಿಗೆ ಮುರಿದು ಹೊಂದು ಬಿಡುತ್ತವೇ. ಈ ಹುಲಿ ಹಾಗೇನೂ ಮಾಡದೆ ಅವನನ್ನು ಕಾಗುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಕಾಡೋಳಗೆ ಹೊತ್ತುಹೊಂದು ಹೋಗಿತ್ತು.

ಯೇಗ ಈಗಿಂದಿಗೆ ಕಾಡೋಳಗೆ ಹುಲಿಯ ಬೆಸ್ತ್ರಿಟ್‌ಲು ನನ್ನೊಡನೆ ಬರುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದ. ಆದರೆ ಮಿಕ್ಕ ಬೊಂಬು ಕಡಿಯವವರೆಲ್ಲಾ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತಷ್ಟು ಮನಃಸ್ಯೇಯ ಎಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅವರೆಲ್ಲಾ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಹುಲಿಗೆ ಶಾಪಹಾಕುತ್ತಾ ದೇವರಲ್ಲಿ ಮೋರೆ ಇಡತೊಡಗಿದ್ದರು. ಯೇಗ ನನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ಒಂಬತ್ತು ಜನ ಇದ್ದರು. ನಾನು ಅಮ್ಮಾ ಜನರನ್ನೂ ಹೇಗಾದರೂ ನನ್ನ ಸ್ವಾಡಿಬೇಕರೂ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಈ ಅಪಾಯಕರ ಜಾಗದಿಂದ ಮಾನಂತವಾಡಿಗೆ ಸಾಗಿಸುವಂತೆ ತಿಮ್ಮಯ್ಯನಿಗೆ ಹೇಳಿದೆ. ಅನಂತರ ಆತ ಈ ಬಿಡಾರಗಳ ಬಳಿಗೆ ಒಂದು ನನಗಾಗಿ ಕಾಯಬೇಕಿತ್ತು. ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಇನ್ನೂ

బందు రైఫల్ ఇద్దుదరింద ఆత ఆ జాగదల్లి ననగే కాయువుదు అష్టేనో అపాయకరవాగి ఇరలిల్ల.

నాను యేంగ ఇబ్బరూ నరభక్షకన జాడినల్లి హోరటివు.

ఆ బిడారగళ హోరగే నేల మెత్తగిత్తు. ఇంచల మత్త జిగణేగళ కాట తప్పిసలు అల్లిద్ద ముల్లు హలువస్తేలూ కేలసగారరు హేరేదు తేగెదిద్దరు. నమగే ములియ హజ్జె గురుతు హిడియలు ఇదరింద తుంబా సకాయవాయ్య. ములి ఆ బిడారద ఒళిగే బంద హజ్జెగళూ మనుష్ణనన్న హిడిదుశోందు అనంతర హోద హజ్జె గురుతుగళూ స్పృష్టవాగి బిద్దిద్దవు. ములి ఆ మనుష్ణన యావుదే ప్రాణాంతిక భాగగలన్న కచ్చి హిడిదంతే తోరలిల్ల. ఎకేందరే ములి హోద దారి యుద్దక్కు ఆత బద్దాడి కే కాలు బీసి బిడిసిశోళ్లు యత్తిసిద్ద గురుతుగళు చేన్నాగి బిద్దిద్దవు. బందు కడెయంతూ బందు గిడద కాండవన్న ఎప్పు బలవాగి హిడిదు తప్పిసిశోళ్లు ప్రయత్నిసిద్దనేందరే ములి దబాయిసి అవనన్న ఎళేద హోదతక్కే అవన అంగే చమ్మ సులిదు గిడక్కే అంటిశోండిత్తు. అల్లింద ముందే రక్త ధారేధారేయాగి జాడినుద్దక్కు బిద్దిత్తు.

నాపీంగ సులలితవాగి ములియ జాడన్న హింబాలిసుత్తిద్దేవు. దారియల్లి కణ్ణు హాయిసిదల్లేల్ రక్తద హనిగలు ఆ బడపాయియ గాయగలింద శోండి హరిదు బిద్దిత్తు. ననగంతూ రక్త కారుత్తూ ములియ బాయల్లి లిబిలిబి బద్దామత్తిద్ద ఆ మానవన చింతాజనక స్థితియన్న చిత్రిసిశోందంతే హోట్టే తోశిసువంతే సంకటవాయ్య. అల్ప కాలదల్లే తన్న ఇతిత్రీ ముగిసి తన్నన్న తిందుబిడువ ఈ రాక్షసన దాడెగళల్లి ఇన్నా జీవంతవాగిద్ద ఆతన శోనేయ యోజనేగళు హేగిరబముదెందు యోజనిది. తన్న హండతి మక్కలన్న బంధుబాంధవరన్న ఇన్నేందూ నోడలారద ఆతన శోనేయ యాత్రేయ యోజనేయే నన్నల్లి అసక నిఱియ కలవళ ఉంటుమాడితు.

ఈ మనుష్ణన కొగాట బద్దాటగళు ఇన్న సాకేందు ములి శోట్టు శోనేగే సిధరిసిద జాగక్కే నావు బందేవు. ఇల్లి ఆ మనుష్ణనన్న శేళగే హాకి అవన కొగాట బద్దాటగళు నిల్లువవరేగే ములి అవనన్న కచ్చి అత్తిత్త కుక్కిత్తు.

నేలద మేలూ పక్కద గిడమరగళ మేలూ హారిద్ద మత్త గరణే గరణేయాగి మడుగట్టి నింతిద్ద రక్తదింద అదు చేన్నాగి చిత్రిత

ವಾಗಿತ್ತು. ಅನಂತರ ಮತ್ತೆ ಹುಲಿ ಸತ್ತ ಅವನ ಶವವನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಮುಂದುವರಿದಿತ್ತು.

ನಾವು ಇನ್ನೂ ಎರಡು ಫ್ರಾಂಗಳಿಷ್ಟು ದೂರ ಮುಂದುವರಿದೆವು. ಹುಲಿ ಅಂತೂ ಕೊನೆಗೊಮೈ ಅಲ್ಲಿಂದು ಕಡೆ ತನ್ನ ಉಟ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿತ್ತು. ಅದು ಈ ಚಿಕ್ಕ ಕಾಲುದಾರಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಲಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ ಸಣ್ಣ ಗುಂಡಿಯೋಂದರಲ್ಲಿ ಆ ದುರದೃಷ್ಟಿಯಂತ ಬೊಂಬು ಕಡಿಯುವವನನ್ನು ತಿನ್ನಲು ಕುಳಿತಿತ್ತು. ಹುಲಿಗೆ ಕಂಡಾಪಟ್ಟೆ ಹಸಿವಾಗಿದ್ದಿರಬಹುದೆಂದು ಹೊದಲೇ ಹೇಳಿದ್ದೇನಲ್ಲ, ಅಂತೆಯೆ ಹುಲಿಯೂ ನಡೆದುಕೊಂಡಿತ್ತು. ಆ ಮನುಷ್ಯನ ತಲೆ ಕಾಲು ಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಕೆಲವು ವಕ್ಕೆಲುಬುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಅಲ್ಲಿ ಮತ್ತೇನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಮನುಷ್ಯನ ಕಾಲು ಭಾಗಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಅವಯವಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಮಿಕ್ಕಿದ್ದುವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಈಗ ನಾವು ಚಾತುಯ್ಯದಿಂದ ವರ್ತಿಸಿ ಸಂಶಯ ಮೂಡಿಸದಿದ್ದರೆ ಬಹುಶಃ ಹುಲಿ ಮತ್ತೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ರಾತ್ರಿಯೂಟವನ್ನು ಮುಗಿಸಬಹುದೆಂದು ಅನ್ನಿಸಿತ್ತು.

ನಾನು ಯೇಗ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ನೋಡಿದೆವು. ಇಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಹೊದಲ ತೊಂದರೆ ಇದಿರಾಯ್ತು. ಅವನ ಹೊಣ ಬಿಡಿದ್ದ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಎಂಭತ್ತು ಗಜದ ಒಳಗೆ ಯಾವುದೇ ಮರವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ರಾತ್ರಿ ಟೊಚ್‌ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಅಮ್ಮುದೂರದ ಹುಲಿಗೆ ಗುಂಡು ಹೊಡೆಯುವುದು ಬಹಳ ಅಪಾಯಕರವಾದುದು.

ಶಿಕಾರಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದವರಿಗೆ ಎಂಭತ್ತು ಗಜ ಏನು ಮಾಡೂ ದೂರ ಎಂದೇನ್ನಿಸಬಹುದು. ಬೆಳಗಿನ ಹೊತ್ತು ನೋಡಿದಾಗ ಹೀಗೆನ್ನಿಸುವುದು ಸಹಜ. ಆದರೆ ರಾತ್ರಿ ಮಚಾನಿನ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಟಾಚೆನ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಶಿಕಾರಿಮಾಡುವವರಿಗೆ ಇದರ ಅಥ ಅರಿಷಾಗುತ್ತದೆ. ಗಿಡಗಳು, ಪೊದೆಗಳು ಕಲ್ಲು ಬಂಡೆಗಳು ಪ್ರತಿಯೋಂದೂ ಈ ದೂರದಿಂದ ದೊಡ್ಡ ಅಡಚಣೆಯಾಗಿ ತಲೆನೋವು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಈ ಅಡತಡೆಗಳನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳೋಣೆಂದು ಇವುಗಳನ್ನು ಅಡ್ಡಬರದಂತೆ ತೆಗೆಯಹೋದರೆ ಹುಲಿಗೆ ಸಂಶಯ ಬಂದು ಅತ್ತ ಸುಳಿಯದೆ ಹಾಗೇ ಪರಾರಿಯಾಗಲು ಇಮ್ಮು ಸಾಕು. ನನಗೆ ಆ ಹುಲಿಯನ್ನು ಗಾಯಗೊಳಿಸಿ ಇನ್ನೂ ಕಂಟಕಾರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಲು ಕೊಂಚವೂ ಇಪ್ಪಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಅದನ್ನು ಕೊನೆಗಾಣಿಸಲೇಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

ಹುಲಿಗಳು, ಚಿರತೆಗಳು, ಅದರಲ್ಲೂ ನರಭಕ್ತಕಗಳು ತಮ್ಮ ಶಿಕಾರಿಯ ಬಳಿಗೆ ಬರುವಾಗ ಅತ್ಯಂತ ಜಾಗರೂಕವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಅವು ಆ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬರುವ ಎಪ್ಪೋ ಮುಂಚೆಯೇ ಮರೆಯಲ್ಲೇ ಆ ಸ್ಥಳದ ಸುತ್ತುಬಂದು ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ವಿವರಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತವೆ. ಎಲ್ಲೋ ಬಂದು ಮುರಿದ ಕೊಂಬೆಯೋ, ಕಿತ್ತ ಗಿಡಪೋ, ಉರುಳಿಸಿದ ಕಲ್ಲೋ ಕಂಡರೂ

సాకు అపితిరువ శత్రువిన సుఖివు దొరియుత్తదే. మత్తే హిందిరుగాద దూరదిందలే పరారియాగుత్తవే. మరీగె వాసనే హిందు తిలిదజోబ్బువ శక్తి తీర కడిమే ఎన్నపుదు నిజ. అదశ్వగే అవు అక్కంత కుణ్ణగు బుధి ఉపయోగిసి తన్న వ్యేరియ మనగ్నిన వ్రూహవన్న ఉహిసి అదశ్వే ప్రతితంత్ యోచిసుత్తవే.

మరీ మనషునన్న కొందు గుండియోళగే హాకిద్ద జాగ దింద కేలపే గజగళ దూరదల్లి దట్టవాద మల్లిన పోదరుగళిద్దవు. నాను ఈ దట్ట మల్లిన పోదరినల్లి అడగి కుళితు మరీగాగి కాయ్యరే మరీగె సుమారు తదినేదు గజ దూరచోళగే గుందు హోడెయలు సాధ్యవిత్తు. ఎంతిద్దయా తింగటు బేళకిద్ద దినగాఖాదుదరింద మరీగె గుమాని బరదంతే కుళితరే మరీయన్న ముగిసిబిడబముదల్లవే! ఎందు యోచిసిదే. ఆదరే మరీగె సుఖివు సిక్కి చిట్టరే నన్న కతే ముగిదంతయే!

నరభక్షకగటు తమ్మ శికారియ ఉల్లిద అవశేషగటన్న ముగిసలు హిందిరువాగ అసాధారణ బుధివంతికేయన్న ఉపాయవన్న ప్రదత్తిసుత్తవెందు మోదలే హేళిదేనల్ల. ఆగ అల్లిరువ ప్రతియోందు అడితదెయన్న మల్లు పోదరుగటన్న తమ్మ అనుకొలక్కే వ్యేరియ అనానుకొలక్కే ఉపయోగిసుత్తవే! నాను ఆడగి కుళితుకోళ్లలు యోచి గిద మల్లిన పోదరు మరీ బరబముదాద దారియ నేరక్కే ఇత్తు. మరీ ఇదన్నే! తాను ఆడగి కుళితు సుత్తముత్త ఏక్కిసలు ప్రతస్తవాగిద ఎందు భావిసిదరే! నాను ఎమ్మోందు నిఃశబ్దవాగి కుళితిరలి, మరీ ఎమ్మ నిఃశబ్దవాగి ఒళిగే బరుత్తదెందు ననగే గోత్తు. మరీయ బరవన్న నాను తిలియవ మోదలే మరీగె నన్న ఇచువికే తిలిదరే బోంబు కడియువన మూళిగశోదనే నన్న మూళిగటూ బిద్దిరుత్తదష్టే. ఇదోందు త్రాణవన్న పణక్కిట్టు మరీ హోడెయలు జూర బేంకాద భయానక జూజినంతే ననగే కండితు.

ఆ మల్లిన పోదరన్న అస్త్రవ్యస్తగోళిగి అనుమానక్కేడేయా గదంతే నాను ఆ మల్లిన పోదరిన సుత్త ఓడాడి అదన్న పరిశ్శిసిదే. ఆ మల్లినోళగే ఆడగి కుళితరే నాను ఎరదు విరుద్ధదిక్కినల్లి కణ్ణెడబే కాగిత్తు. ఒందు బోంబు కడియువన కళేబరద తొరువారుగట కడేగే, ఇన్నోందు మరీ బరువ దారియ కడేగే. ఇదు సాధ్యవే ఇరలిల్ల. నానేమ్మ ఆలూదదే కుళితరూ మరీయన్న నిరిశ్శిసలు ఎరదు కడేగూ తలేయన్నదరూ తిరుగిసబేసిత్తు. ఇష్టే జలనే నరభక్షకసిగే సాకు

ನನ್ನನ್ನ ಮುಗಿಸಲು.

ಇಲ್ಲವೇ ಹುಲಿ ಅಪಾಯವನ್ನು ಮನಗಂಡು ಅಲ್ಲಿಂದ ಪಾರಾ
ಗುತ್ತದೆ. ಅಥವಾ ನಾನು ಅದರ ಇರವನ್ನು ಗೊತ್ತು ಹಚ್ಚುವ ಮೊದಲೇ ನನ್ನ
ಮೇಲೆ ನೆಗೆದು ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಈ ಹಂತದಲ್ಲಿ ನಾನು ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತನಾಗಿರಬೇಕಾದರೆ ಯೇಗ
ಒಂದು ಅದ್ಭುತ ಉಪಾಯ ಸೂಚಿಸಿದ. ಅವನೂ ನಾನೂ ಆ ಕುಲೀನ ಪೌದ
ರಿನಲ್ಲಿ ಬೆನ್ನಿಗೆ ಬೆನ್ನು ಜೊಟ್ಟು ಕುಳಿತುಬಿಡುವುದು. ಒಬ್ಬ ಕಳೇಬರದ ಕಡೆಗೂ
ಒಬ್ಬ ಹುಲಿ ಬರುವ ದಿಕ್ಕಿನ ಕಡೆಗೂ ನಿಶ್ಚಲವಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಿರುವುದು. ಹುಲಿ
ಯಾವ ಕಡೆಯಿಂದ ಬಂದರೂ ನಮ್ಮಿಂದ ನಾಲ್ಕಾರು ಗಡಗಳಮ್ಮೆ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ
ಬಂದಾಗಲೇ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿತ್ತು. ಯೇಗನಿಗೆ ಮೊದಲು ಕಂಡರೆ ಆತ ಮೊಳಕ್ಕೆ
ಯ್ಯಾಂದ ತಿಂದು ನನ್ನನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಬೇಕಿತ್ತು. ಹುಲಿ. ನೆಗೆಯುವ ಮೊದಲೇ
ಅದಕ್ಕೆ ಗುಂಡು ಹಾರಿಸಲು ನನಗೆ ಬಂದರು ಸೆಕೆಂಡುಗಳಮ್ಮೆ ಮಾತ್ರ
ಕಾಲಾವಕಾಶವಿರುತ್ತದ್ದಾಗೆ. ನಾನು ವೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕಡೆಯಿಂದ ಹುಲಿ ಬಂದರೆ
ಅಮ್ಮಾಂದು ಅಪಾಯವಿರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಜೋವಿ ನನ್ನ ಕೈಲೇ ಇರುತ್ತ
ದಾದ್ದಿಂದ ಗುಂಡು ಹಾರಿಸಲು ಸುಲಭ. ಆದರೂ ಇದು ಅತ್ಯಂತ ಅಪಾಯ
ಕರ ಸಾಹಸವಾಗಿ ನನಗನ್ನಿಸಿತ್ತು. ಯೇಗನ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಅಪಾಯ ತರುವುದಾಗಲೇ
ಅಥವಾ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಅಪಾಯ ತಂದುಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಲೇ ನನಗೆ ಖಂಡಿತ
ಇಪ್ಪುವಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ಹುಲಿಯನ್ನು ಅವತ್ತ ರಾತ್ರಿಯೇ ಮುಗಿಸಬೇಕೆಂ
ದಾದರೆ ಈ ಉಪಾಯವಲ್ಲದೆ ನನಗೆ ಅನ್ನ ಮಾರ್ಗವೇ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ.

ವೈನಾಡಿನ ಅರಣ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ರಣಹದ್ದುಗಳು ತೀರ ಕಡಿಮೆ ಎನ್ನು
ವಡೊಂದು ವಿಚಿತ್ರ ಸಂಗತಿ. ಏನೇ ಆಗಲಿ ಅವುಗಳು ಒಂದು ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಮೃತ
ದೇಹದ ಶೂರುಪಾರುಗಳ್ನು ಕಬಳಿಸಿ ಖಾಲಿ ಮಾಡದಿರಲೆಂದು ನಾವು ಮುಂ
ಜಾಗ್ರತೆ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಕೆಲವು ಸೂಪ್ತಿನ ಗೆಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಕಡಿದು ತಂದು ಮುಚ್ಚಿ
ದೆವು. ಅನಂತರ ಆ ಜಾಗ ಬಿಟ್ಟು ಅಲ್ಲಿಂದ ಬೊಂಬು ಕಡಿಯುವವರ ಬಿಡಾ
ರಗಳಿಗೆ ನಿಗ್ರಹಿಸಿದೆವು.

ನಾವು ಹೋದ ಹದಿನ್ನೆಂದು ನಿಮಿಷಗಳ ತರುವಾಯ ತಿಮ್ಮಿಯ್ಯ
ಮಾನಂತವಾದಿಯಿಂದ ಕಾರಿನೋಡನೇ ಹಿಂದಿರುಗಿದ. ತಿಮ್ಮಿಯ್ಯನಿಗೆ ನಾವು ಮೃತ
ದೇಹದ ಉಳಿಕೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ್ದು ಮತ್ತು ರಾತ್ರಿ ಹುಲಿಗಾಗಿ ಕಾದು ಶೂರಲು
ನಾವು ಮಾಡಿರುವ ತಂತ್ರ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿದೆ. ಅನಂತರವೇ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ
ಸ್ವೇಹಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆ ಬದಗಬಹುದಾದಂಥ ಒಂದು ಕಳವಳಕಾರಕ ಘಟನೆ ನಡೆದು
ಹೋಯ್ಯ. ನಮ್ಮ ಉಪಾಯ ಕೇಳಿದ ತಿಮ್ಮಿಯ್ಯ ನೇರವಾಗಿ ಯೇಗನ ಬದಲು
ತಾನು ನನ್ನ ಇನ್ನೊಂದು ರೈಫಲ್ ಹಿಡಿದು ಶೂರುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿದ. ನನಗೆ

ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ನನ್ನ ಗಡಿಯನನ್ನು ಈ ಪ್ರಾಣಾಂತಿಕ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಸಲು ಇಷ್ಟವಿರಲಿಲ್ಲ. ಜೋತೆಗೆ ಸುಖದಲ್ಲೇ ಬೇಕೆದಿದ್ದ ತಿಮ್ಮಿಯ್ಯನಿಗೆ ಯೇಗನಂತೆ ಒಂದು ಕ್ಷಣಿಕ್ಕಾಗಿ ಕಣ್ಣಿನ ಮೂರ್ಕದ್ದೆ ಜಾಗ್ರತವಾಗಿ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಾ ಕುಳಿತೆರಲು ಸಾಧ್ಯ ಏಲ್ಲವೆಂದೇನ್ನಿಸಿತು. ತಿಮ್ಮಿಯ್ಯ ಅಜಾಗರಾಕನಾದರೆ ನಷ್ಟಿಬ್ಬರ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೂ ಧಕ್ಕೆ ಒದಗುತ್ತಿತ್ತೇನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಅನುಮಾವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಆದಮ್ಮೆ ಸೌಜನ್ಯದಿಂದಲೂ ಉಪಾಯದಿಂದಲೂ ತಿಮ್ಮಿಯ್ಯನಿಗೆ ಬೇಡವೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೇ ತಿಮ್ಮಿಯ್ಯನಿಗೆ ಕಂಡಾಪಟ್ಟೆ ಸಿಟ್ಟು ಬಂತು.

"ಮುಚ್ಚೆಯ್ಯ ಸಾಕು. ನಾನು ಪ್ಲಾಂಟರ್ ತಿಳಕೋ! ನಿನ್ನ ಹಾಗೆ ಹೇಳೆ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲ. ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಏನಂತ ತಿಳಕೋಂಡಿದ್ದೀಯ? ನಿನಗೆ ನನ್ನ ಜೋತೆ ಕೊರೋದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಾ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನ ರ್ಯಾಫಲ್ ಬಂದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಮಾನಂತವಾಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮಲಗಿಕೋ. ಮಿಕ್ಕದಿನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೇ!" ಎಂದು ಅತ್ಯಂತ ಕಟುವಾಗಿ ಹೇಳಿದ. ಅವನ ಕಣ್ಣಗಳಲ್ಲಿ ನಿಜಕ್ಕೂ ಅಸಹನ ಕೋವ ಹೋಗಿಯಾಡುತ್ತಿತ್ತು.

ಕೊನೆಗೆ ನಾನು ತಲೆಬಾಗಬೇಕಾಯ್ದು. "ಅಯ್ಯು ತಿಮ್ಮಿ, ನೀನೇ ಗೀಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಕೆ ಇಪ್ಪೊಂದು ಕೋವ. ಇಬ್ಬರೂ ಬಟ್ಟಿಗೆ ಕುಳಿತು ಕೊಳ್ಳೋಣ" ಎಂದೆ

ಅವನ ಕಣ್ಣನ ಕೋವ ಅಸಹನೆಗಳು ಕಣ್ಣರೆಯಾಗಿ ಸಂತೋಷ ಉತ್ಸಾಹಗಳು ಮೂಡಿದವು. ಆದರೆ ದುಃಖಿಸಲು ಈಗ ಯೇಗನ ಸರದಿ ಬಂತು. ನಾನಂತೂ ಅವನ ಮುಖದತ್ತ ನೋಡಿ ನನ್ನ ಸ್ವಂತಿಬೆಕರ್ ಕಾರಿನ ಟ್ಯೂರಗ ಇನ್ನೂ ಪರಿಕ್ಷೆ ಸುವರ್ವನಂತೆ ನಟಿಸಿದೆ.

ಅಲ್ಲಿಂದ ಉಂಟಕ್ಕೆ ನಾಷಿಬ್ಬರೂ ಯೇಗನೊಡನೆ ಮಾನಂತವಾಡಿ ಕಡೆಗೆ ಹೋರಟಿವು. ಉಂಟದ ಅನಂತರ ನಾವು ರಾತ್ರಿ ಇಡೀ ನಿದ್ದೆಗೆಟ್ಟು ಕುಳಿತು ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದುದರಿಂದ ಮುಂಜಾಗ್ರತೆ ಕ್ರಮವಾಗಿ ಮೂರುಗಂಟೆವರೆಗೆ ನಿದ್ದೆ ಮಾಡಿದವು. ನಾವು ಎದ್ದಾಗ ತಿಮ್ಮಿಯ್ಯ ಟೀಯನ್ನೂ ಬ್ರೆಡ್ಸನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣವೆಂದು ಹೇಳಿದ. ಆತನಿಗಿನ್ನೂ ನಾವು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಜಾಗದ ಅರಿವು ಸರಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಅವೆಲ್ಲ ಮಾರನೆಯ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ನರಭಕ್ಷಕನ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ನಾವು ಟೀ ಕುಡಿಯುತ್ತ ಬ್ರೆಡ್ಸು ತಿನ್ನತ್ತ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವೇ?

ಯೇಗನನ್ನು ಮಾನಂತವಾಡಿಯಲ್ಲೇ ಬಿಟ್ಟು ಹೋರಟಿವು. ಏಕೆಂದರೆ ನಷ್ಟನ್ನು ಹುಲಿ ಹಿಡಿದ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಅವನೊಬ್ಬನೇ ಮಾನಂತವಾಡಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗುವುದೆಂದರೆ ಅವನ ಆಸೆ ಬಿಟ್ಟಂತೆಯೇ. ಜೋತೆಗೆ ನಮಗೆ ಅವನಿಂದ ಆಗಬೇಕಾದ ಕೆಲಸ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ನಾವು ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಬೊಂಬು

ಕಡಿಯವವರ ಬಿಡಾರಗಳಿದ್ದಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕಾರನ್ನ ಅಲ್ಲೇ ಬಿಟ್ಟು ಮುಂದುವರಿದೆವು.

ಚೊಂಬು ಕಡಿಯವವನ ಹೊದ ಮೇಲೇ ಯೇಗ ಹಾಕಿದ್ದ ಕೊಂಬೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತೆಗೆದು ಆಚೆ ಎಸೆದೆವು. ಅದೊಂದು ಉರಿಬಿಸಿಲಿನ ಸೆಬೀಯ ದಿನ. ಆ ಚೊಂಬು ಕಡಿಯವವನ ಅವಶೇಷಗಳು ಆಗಲೇ ಕೊಳೆಯಲಾರಂಭಿಸಿ ವಾಸನೆ ಹೊರಸೂಸತೊಡಗಿದ್ದವು. ಅವನ ಕರುಳಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಹುಲಿ ಹೊರಗೆ ಇದು ಕೊಂಚ ದೂರಕ್ಕೆ ಹಾಕಿತ್ತು. ಅದರ ದುವಾರಸನೆಯಂತೂ ಸಹಿಸಲಸಾಧ್ಯ. ಆದರೂ ಆದನ್ನು ಅತ್ತ ಸರಿಸಲು ನಾನು ಹಿಂದೆಗೆದೆ. ನರಭಕ್ತಿ ಕನಿಗೆ ಅನುಮಾನ ಬರಲು ಅಪ್ಪೇ ಸಾಕಿತ್ತು.

ನಾನು ಮೊದಲೇ ತಿಷ್ಣ್ಯಾನಿಗೆ ಕರಾರು ಹಾಕಿದ್ದೆ. ನರಭಕ್ತಿ ಬರುವ ದಾರಿಯ ಕಡೆಗೆ ಮುಖಮಾಡಿ ನಾನೇ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆಂದು. ತಿಷ್ಣ್ಯಾನ ಸತ್ತವನ ಕಡೆಗೆ ಮುಖ ಮಾಡಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುಬೇಕಿತ್ತು. ಸದ್ಗುರು ಅವನು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಜಗತ್ವಾದದೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡುದು ನನ್ನ ಪ್ರಾಣ. ನಾವು ಮಾನಂತವಾಡಿ ಟಿ.ಬಿ.ಯಿಂದ ಏರಡು ರಬ್ಬರ್ ದಿಂಬುಗಳನ್ನು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ತಂದಿದ್ದೇವು. ನಮಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡುವುದಲ್ಲದೆ ನಾವು ಅತ್ತಿತ್ತ ಅಲುಗಿದರೆ ಸದ್ಗಾದಂತೆ ತಡೆಯತ್ತಿದ್ದೇವು. ಅವುಗಳನ್ನು ಹುಲ್ಲಿನೊಳಗಿಟ್ಟು ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಬಬ್ಬಿರಿಗೊಬ್ಬರು ಬೆನ್ನುಮಾಡಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡೆವು. ನಾನು ಪದ್ಘಾಸನ ಹಾಕಿಕೊಂಡೆ. ಹಿಂದೆ ಇದೇ ರೀತಿಯ ಅನೇಕ ಶಿಕಾರಿ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಹೀಗೇ ಕುಳಿತು ಗಂಟೆಗಟ್ಟಲೇ ಅಲ್ಲಾಡದೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ತಿಷ್ಣ್ಯಾನ ತಾನು ಆ ರೀತಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಕಪ್ಪವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಪಿಸುಗಟ್ಟಿ ಕಾಲುಗಳಿರದನ್ನೂ ನಿಡಿದಾಗಿ ಚಾಚಿ ನನಗೆ ಪಾಲಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತ. ಎಮ್ಮೆ ಹೊತ್ತು ತಾನೆ ತಿಷ್ಣ್ಯಾನ ಈ ರೀತಿ ಅಲ್ಲಾಡದೆ ಕುಳಿತಿರಬಲನೆಂದು ನನಗೆ ಚಿಂತೆಯಾಯ್ತು. ಸೂರ್ಯ ಮುಖಗುವುದರೊಳಗೆ ಸುಸ್ಥಾಗಿ ಕಾಲು ಮಡಚಿ ಗಲಾಟೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆಂದು ಅನ್ನಿಸಿತು.

ಪಶ್ಚಿಮ ಫ಼ಿಲಿಪ್ಪಿಗಳ ಮತ್ತು ವೈನಾಡಿನ ಕಾಡುಗಳ ರೀತಿನಿತಿಗಳು ಮಿಕ್ಕ ಭಾಗಗಳಿಗಂತ ಕೆಲವಂಶಗಳಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನವಾಗಿವೆ. ಇಲ್ಲಿ ಹಲ್ಲಿ ಹಾವುಗಳು ಕಡಿಮೆಯಾದರೂ ಕೀಟಗಳೂ ಹಕ್ಕಿಗಳೂ ಮಿಕ್ಕ ಕಾಡುಗಳಿಗಂತ ಹೆಚ್ಚು. ನಾವು ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ಸದ್ಗುರು ಒಡಾಟಗಳಿಲ್ಲಾ ಸಿಲ್ಲತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಹಕ್ಕಿಗಳ ಚಿಲಿಪಿಲಿಗಳಿಂದ ಜೀರುಂಡೆಗಳ ಜೀರ್ದನಿಗಳಿಂದ ಇದು ನಮಗೆ ಅನುಭವಗಮ್ಮಾಗತೊಡಗಿತು. ನನಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಚಿತವಾದ ಬಯಲಿನ ಜೀರುಂಡೆಗಳಿಗಂತ ಮಲೆನಾಡಿನ ಜೀರುಂಡೆಗಳು ಭಿನ್ನವಾಗಿವೆ. ಬಯಲಿನ ಜೀರುಂಡೆಗಳು ಒಂದೇ ರೀತಿ ತಾರಸ್ವರದ ಜೀರ್ದನಿ ಹೊರಡಿಸಿದರೆ ಮಲೆನಾಡಿ

ನವು ಏರಿಳಿತದ ಜೀರ್ಣನಿಯನ್ನು ಹೊರಡಿಸುತ್ತವೆ. ಇನ್ನೇನು ತಮ್ಮ ಕೂಗನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿಯೇ ಬಿಡುತ್ತವೆ ಎನ್ನುವಂತೆ ಜೀರ್ಣನಿಯನ್ನು ಇಳಿಸಿ ನಿಧಾನ ಮಾಡಿ ಮತ್ತೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ತಾರಸ್ವರಕ್ಕೆ ತಲುಪುತ್ತವೆ. ನಿಮ್ಮ ಕಿರಿಯನ್ನು ಗರಗಸದಲ್ಲಿ ಕುಯ್ಯಂತೆ ಏರಿಳಿಸುತ್ತಾ ಚೀರುತ್ತವೆ. ಸಂಜೆಯಾಗುತ್ತಾ ಬಂದಂತೆ ದೂರದಿಂದ ಕಾಡುಕೋಳಿ ಚಿಟ್ಟುಕೋಳಿಗಳ ಕೂಗು ಕೇಳಿತು. ನವಿಲಿನ ಕೇಳೆ ತುತ್ತೂರಿಯಂತೆ ಮೊಳಗಿತು. ನಾವು ಕುಳಿತಿದ್ದ ಹುಲ್ಲಿನ ಪೊದರಿನೊಳಗಿಂದಲೇ ಅನೇಕಾನೇಕ ಗುರುತಿಸಲಾರದಂಥ ಶ್ರೀಮಿಕೀಟಗಳ ಕೂಗು ಉಕ್ಕಿತೊಡಗಿತು. ಬಂದು ದೊಡ್ಡ ಕಡ್ಡಿ ಹುಳು ಮೆಲ್ಲಿಗೆ ನನ್ನ ಮೈಮೇಲೇ ಹತ್ತಿ ಬಂತು. ಎಲೆಯಂತೆಯೇ ಕಾಣುವ ಜಲ್ಲಿ ಕಾಗದದಪ್ಪು ತೆಳ್ಳಿಗೆ ಪಾರದರ್ಶಕವಾಗಿದ್ದ ರೆಕ್ಕಿಗಳ ಮೇಲೇ ಎಲೆಗಳ ಮೇಲಿರುವಂತೆಯೇ ಗೀರುಗಳು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದವು. ಈ ಹುಳು ಕೀಟಾಹಾರಿಯಾಗಿದ್ದ ನಮಗೆ ನಿರಪಾಯವಾಗಿ ಕಂಡರೂ ಕೀಟಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಅದು ನಿಜಕ್ಕೂ ನರಭಕ್ಕು ಕನಂತಯೇ ಭಯಂಕರ ಬೇಟೆಗಾರನಾಗಿತ್ತು.

ಹಕ್ಕಿಗಳ ಶ್ರೀಮಿಕೀಟಗಳ ದನಿ ಉದುಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ವೇಗವಾಗಿ ಕತ್ತಲು ಕವಿಯಿತು. ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಈಗ ಕೀಟಸ್ತೋಮ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸದಿದ್ದರೂ ಅವುಗಳ ಒಡಾಟ ಹರಿದಾಡುವಿಕೆ ಅನುಭವ ಗಮ್ಮಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವು ನಮ್ಮ ಮೈಮೇಲ್ಲಾ ಹರಿದಾಡಿದುದೇ ಅಲ್ಲದೆ ಉದುಪಿನೊಳಗೂ ತೂರಿ

ಕಚಗುಳಿ ತುರಿಕೆ ಎಬ್ಬಿಸಿ ಅಲ್ಲಾಡದೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ನಮ್ಮ ಸಂಯಮ ವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪರಿಕ್ಷೇಗೊಡ್ಡಿದ್ದುವು.

ಬಯಲುಸೀಮೆಯ ಕಾಡುಗಳಲ್ಲಿ ರಾತ್ರೆ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಕಾಣುವ ನನ್ನ ಮಿತ್ರ ಕುರುಡುಗಪ್ಪಟ ಹಕ್ಕಿ ಇಲ್ಲಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಉಂಟಕ್ಕಾಗಿ ಹುಳಿಗಳ ಬೇಟೆಯಾಡುತ್ತಾ ರಕ್ಕೆ ಬಡಿಯುವ ಅದರ ಸದ್ಯ ಇಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಬರಲಿಲ್ಲ. ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಯೋಚನೆಮಾಡುತ್ತಾ ನನಗೆ ನಾನು ನರಭಕ್ತಕನಿಗಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಕಾದು ಕುಳಿತಿದ್ದೇನೆಂಬುದನ್ನು ಮರೆತೇಬಿಟ್ಟಿದೆ.

ದುವಾರಸನೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಮೃತ ದೇಹದ ಚೂರುಗಳಿಗೆ ನೀಲಿ ನೊಣಗಳ ಮುತ್ತಿದ್ದುವು. ಈ ನೀಲಿ ನೊಣಗಳ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಸತ್ತ ಕೊಳೆತ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಗೇ ಮುತ್ತತಿದ್ದರಿಂದ ಅವನ್ನು ಕಂಡರೆ ಅಸಹಾಯಗೆತ್ತದೆ. ಅದರೆ ಈ ರೀತಿ ರಾತ್ರೆ ನರಭಕ್ತಕನಿಗಾಗಿ ಕಾದು ಕುಳಿತ ಬೇಟೆಗಾರನಿಗೆ ಅದು ಗುಬ್ಬ ಸ್ವೇಹಿತನಾಗಲು ಸಾಧ್ಯ. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ನೊಣಗಳ ಸತ್ತ ದೇಹದ ಮೇಲೆ ಸಹಸ್ರ ಸಹಸ್ರ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಮುತ್ತ ಕುಳಿತಿರುತ್ತದೆ. ಇನ್ನಾವುದೇ ಪ್ರಾಣಿ ಈ ದೇಹದ ಬಳಿ ಸುಳಿಧಾದಿದರೆ ಸಾಕು ಇವು ಗೊಯ್ಯ ಎಂದು ಸದ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಾ ಎದ್ದು ಹಾರಾಡುತ್ತದೆ. ಬೇಟೆಗಾರರಿಗೆ ಅವರು ತುಂಬಾ ದೂರದಲ್ಲಿಲ್ಲದೆ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕಿರಿಗೊಟ್ಟು ಆಲಿಸಿದರೆ ಈ ನೊಣಗಳ ಎದ್ದು ಹಾರುವ ಸದ್ಯ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯ ದಸಿಯಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತದೆ. ಈ ನೀಲಿ ನೊಣಗಳು ನನ್ನೆದರು ಯಾವುದೇ ಸದ್ಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಹುಲಿಯಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಮತ್ತಾವುದೇ ಪ್ರಾಣಿಯಾಗಲೀ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಇದರಿಂದಲೇ ನನಗೆ ಖಚಿತವಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ನನ್ನ ಮಿತ್ರನ ಬೆನ್ನು ಬಿಂಜುಗೆ ನನ್ನ ಬೆನ್ನಿಗೆ ವಾಲಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಗಮನವಿಟ್ಟು ವೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಆತನ ಮಾನಸಿಕ ತುಮ್ಮುಲವನ್ನು ನಾನು ಪಾಲಿದ ಅವನ ಬೆನ್ನಿಂದಲೇ ಉಂಟಿಸಬಲ್ಲವನಾಗಿದ್ದೆ. ಈ ಸಮಯ, ನಸುಕು ಕವಿದು ಕತ್ತಲಾಗುವ ಸುಮಾರು ಅಧ್ಯ ಗಂಟೆ ಕಾಲಾವಧಿ ಜೀವದ ಹಂಗು ತೋರೆದು ನರಭಕ್ತಕನಿಗಾಗಿ ಕಾಯುವ ಶಿಕಾರಿದಾರನಿಗೆ ಅಶ್ವಂತ ಅಪಾಯಕಾರಿ ಕಾಲವಾಗಿತ್ತು. ನಮಗೆ ಪ್ರಾಣಾಪಾಯ ಬದಗಬಹುದಾದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳು ನಾನು ಮುಖ ಮಾಡಿ ಕುಳಿತ ದಿಕ್ಕಿನಿಂದ. ನರಭಕ್ತಕ ಬಂದರೆ ಈ ಕತ್ತಲಲ್ಲಾ, ಅದರ ಚುರುಕಾದ ಕಣ್ಣಗಳಿಗೆ ದೂರದಿಂದಲೇ ನಾವು ಕಾಣಬಹುದು. ಅದು ಇನ್ನು ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ಬರುವ ಸಾಹಸ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರೆ ಮುಂದೇನು ಮಾಡಿತು ಎನ್ನುವುದು ಹುಲಿಯ ವೈಯುಕ್ತಿಕ ನಡವಳಿಕೆಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದೆ. ಅದು ಸುಮಾರು ಹದಿನ್ನೆಂದು ಅಡಿ ದೂರದಿಂದ ಘೋಜೆಸಿ ಒಮ್ಮೆಲೇ ನಮ್ಮ ತಲೆ ಮೇಲೆ ನಗೆಯಬಹುದು. ಅಥವಾ ಹಲವು ನರಭಕ್ತಕಗಳಂತೆ ಹೇಡಿಯಾಗಿದ್ದರೆ

ಮೇಲ್ಲಿಗೆ ಬಾಲ ಮುದುರಿಕೊಂಡು ತಾನು ಬಂದುದರ ಸುಳಿವೂ ಕೊಡದೆ ಕಾಡೋಳಿಗೆ ಪರಾರಿಯಾಗಬಹುದು.

ಅಮೇಲೆ ನನಗನ್ನಿಸಿತು ಈ ಹುಲಿ ಅವ್ಯಾಂಧ ಹೇಡಿಯಾಗಿರ ಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ಎಂದು. ಕೆಲವೇ ಗಂಟೆಗಳ ಹಿಂದೆ ಇದು ಜನನಿಬಿಡವಾದ ಗುಡಿಸಿ ಲೋಳಕ್ಕೆ ನುಗ್ಗಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ರಾಜಾರೋಪವಾಗಿ ಒಬ್ಬನನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೊಂದಿದೆ!

ನಾನು ನ್ನೆ ಸರ್ವಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿದೆ. ಏನಾದರೂ ಶಬ್ದ, ತರಗೆಲೆಯ ಬರಬರ ಸದ್ಯ ಅಥವಾ ಕಡ್ಡಿಮು ರಿದ ಸದ್ಯ ನರಭಕ್ಷಕನ ಬರವನ್ನು ಬಹಿರಂಗ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂದು. ಮೈಯೀಲ್ಲಾ ಕಿವಿಯಾಗಿ ಕೇಳಿದೆ. ನಿಂಶಬ್ದವಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೇನೂ ಇಲ್ಲ! ಕೊಂಚ ಹೊತ್ತಿನೋಳಗೇ ಕಾಲ ಅಪಾಯದ ಗಡುವನ್ನು ದಾಟಿತು: ಅದರೊಟ್ಟಿಗೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಗಳು ಕವಿಯತ್ತಿದ್ದ ಕತ್ತಲಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಿತೋಡಗಿ ದವು. ದೂರದ ಮತ್ತು ಹತ್ತಿರದ ವಸ್ತುಗಳು ಅಸ್ವಾಪ್ಯವಾಗಿ ಕಾಣಲಾರಂಭಿಸಿದವು. ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಚಕ್ಕನೆ ಜಿಗಿದಂತೆ ಮೇಲೆ ಬಂದು ಮಿನುಗಿ ದ್ಯುವು. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ವೈನಾಡಿನ ಮಿಣುಕು ಹುಳುಗಳು ಲಕ್ಷಾಂತರ ಕಿಡಿಗಳಂತೆ ಪ್ರಜ್ಞಲಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದವು. ಅವು ಬೆಳಗಿನ ಚಳಿ ಮತ್ತು ಮಂಡು ಕವಿಯವವರೆಗೂ ಹೀಗೇ ತಮ್ಮ ದೀಪ ಹತ್ತಿಸಿಕೊಂಡು ಹಾರಾಡಲಿದ್ದವು.

ನಷ್ಟಿಂದ ಕೆಲವೇ ಗಂಟೆಗಳ ದೂರದಲ್ಲಿ ಇವು ಅಸಂಖ್ಯವಾಗಿ ತಮ್ಮ ದೊಂದಿಗಳನ್ನು ಬೆಳಗಿಸುತ್ತಾ ಅತ್ತಿಂದಿತ್ತ ಹಾರಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಒಮ್ಮೆಮ್ಮೆ ಇವುಗಳ ಸಮೂಹ ಒಮ್ಮೆಗೇ ತಮ್ಮ ದೀಪ ಹೊತ್ತಿಸಿದಾಗ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಮಿಂಚಿ ನಬೆಳಕು ಬಂದಂತಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಕಾಡಿನಿಂದ ಯಾವ ಶಬ್ದವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕಾಡು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ನೀರವತೆಯಲ್ಲಿ ಮುಖಗಿತ್ತು. ಕಾಡಿನ ನಿಶಾಚರ ಹಕ್ಕಿಗಳ ಕಾಗು ಸಹ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಹರಿದಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕೆಲವು ಹುಳುಗಳ ತೆವಳು ಶಬ್ದ ಮಾತ್ರ ಕ್ಷೀಣವಾಗಿ ಕೇಳುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಹುಳುಗಳ ಕಾಟದ ಚೊತೆಗೆ ಈಗ ಸೋಳ್ಳಿಗಳೂ ಕಚ್ಚಲು ಶುರುಮಾಡಿದ್ದವು. ಈವರೆಗೂ ಈ ಶನಿ ಸೋಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ನಾವಿಲ್ಲಿ ಅವಿತು ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದ ಪತ್ತೆಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅವು ತಮ್ಮ ಸಂಚೋಧನೆಯ ಪೂಣ್ಯ ಲಾಭ ಪಡೆಯಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದವು. ನನಗಂತೂ ಈ ಕ್ಷೀಣ ನಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಬಯತ್ತಿರಬಹುದಾದ ನರಭಕ್ಷಕನಿಗೆ ಸುಳಿವು ಸಿಕ್ಕರೆ ಏನು ಗತಿ ಎಂದು ಹೆದರಿ ಸೋಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ಒಡಿಸಲು ಕೈಯೇ ಬರಲಿಲ್ಲ!

ನನಗೆ ಇದ್ದಕ್ಕಿಂತ ನೀಲಿ ನೋಣಗಳು ಸತ್ತವನ ಅವಶೇಷಗಳ ಮೇಲಿಂದ ಗುಣ್ಯನೆ ಎದ್ದು ಗಳಾಟ ಮಾಡುವ ಸದ್ಯ ಕೇಳಿತು. ಕಳೇಬರದ ಬಳಿಗೆ ಏನೋ ಬಂದಿದೆ! ಈ ಶಬ್ದ ತಿಮ್ಮಯ್ಯನಿಗೂ ಕೇಳಿಸಿರಲೇಬೇಕು. ಏಕೆಂ

೪೫ \ ಬೆಳ್ಳಂದೂರಿನ ನರಭಕ್ತ

ದರೆ ಉದ್ದೇಗದಲ್ಲಿ ಅವನ ನರಗಳೆಲ್ಲ ಬಿಗಿದುಕೊಳ್ಳತ್ತಿರುವುದು ನನ್ನ ಬೆಸ್ಸಿಗೆ ಗೂತ್ತಾಯ್ತು. ನಾವು ಮೊದಲೇ ಮಾತಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಂತೆ ಆತ ಮೊಳಕ್ಕೆಯ್ಯಿಂದ ಮೆಲ್ಲಿಗೆ ನನಗೆ ತಿವಿದ.

ಸತ್ಯವನ ಎಲುಬು ಕರುಳಿನ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಭೋಜನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಸೊಣಗಳು ರೇಗಿದಂತೆ ಮತ್ತೆ ಒಯ್ಯನೆ ಎದ್ದು ಹಾರಾಡಿ ಕುಳಿತವು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸಮೀವಗತವಾಗಿರುವ ಆಗಂತುಕ ಇನ್ನೂ ಅವಶೇಷಗಳ ಬಳಿಗೆ ಬಂದಿಲ್ಲ! ಆದರೆ ಏನೋ ಅಂತೂ ಹತ್ತಿರಾಗುತ್ತಿದೆ! ಎನ್ನುವ ಸ್ವಷ್ಟ ಸೂಚನೆ ದೊರೆತಂತಾಯ್ತು.

ತಿಮ್ಮಯ್ಯನ ಯುದ್ಧನ್ಹಕ್ಕೆ - ೨

ಸತ್ತುವನ ದೇಹದ ತುಳುಕುಗಳ ಆಚೆಕಡೆಯಿಂದ ಏನೋ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಅತ್ಯಂತ ಕ್ಷೀಣ ಸದ್ದು ಕೇಳಿತು! ಒಂದು ಸೆಕೆಂಡಿನ ತರುವಾಯ ಒಂದು ಕಲ್ಲು ಮೆಲ್ಲಗೆ ಉರುಳಿದ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿಸಿತು! ನರಭಕ್ಕು ಬಂದಿರುವುದು ನಿಸ್ನಂಶಯ! ಅಳಿದುಳಿದ ಮನುಷ್ಯನ ತುಳುಕುಗಳನ್ನು ಅದು ಚಪ್ಪರಿಸಲು ಬಂದಿದೆ!

ಅಥವಾ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಚಿಗಿಯಲು ಅನುವಾಗುತ್ತಿದೆಯೋ!

ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಗಾಳಿಗೆ ತೂರಿ ಧಿಗ್ಗನೆ ತಿರುಗಿ ನನ್ನ ವಿಂಚೆಸ್ಪರ್ ರೈಫಲನ್ನು ಅತ್ತ ತಿರುಗಿಸಿ ಟಾಚ್‌ ಹತ್ತಿಸಿದೆ. ನನ್ನ ಬಂದೂಕದ ನಳಿಗೆಗೆ ಜೋಡಿಸಿದ ಟಾಚ್‌ನಿಂದ ಪ್ರವಾಹವಾಗಿ ಬೆಳಕು ಬಿತ್ತು. ಕತ್ತಲನ್ನು ಇರಿದಹಾಗೆ ಬಿದ್ದ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಎರಡು ಕೆಂಗಳ್ಳುಗಳು ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗಿ ನನ್ನತ್ತ ಹೊಳೆಯವುದು ಕಂಡಿತು. ಅವು ಹುಲಿಯ ಬೆಳಾನೀಲಿಯ ಬಣ್ಣಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೆಂಪಗಿದ್ದವು. ಮತ್ತು ಬಂದಕ್ಕೊಂದು ಹೆಚ್ಚು ಹತ್ತಿರವಿದ್ದವು.

ಚಿರತೆಯೋಂದು ನಾಯಿಗಳು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ತನ್ನ ಮೃಕ್ಯೆಯನ್ನು ನೆಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇತ್ತು. ನೆಕ್ಕುತ್ತಿದ್ದ ಅದರ ಕೆನ್ನಾಲಿಗೆಯೂ,

ಕಳೆದ ಬಾಯಲ್ಲಿನ ಬಿಳಿ ಹಲ್ಲುಗಳೂ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಂಡವು.

ಈ ನರಭಕ್ತಕ ಚಿರತೆಯೇ! ಆಗಿರಬಹುದೇ! ಒಂದು ಕ್ಷಣಿ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸಂಶಯದ ರೇಖೆಯೊಂದು ಸುಳಿಯಿತು. ಆದರೆ ಬೆಳಗ್ಗೆಯ ಫಟನೇ ಗಳನ್ನು ನಾನು ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಂಡೊಡನೆ ಆ ಅನುಮಾನ ಮಾಯವಾಯ್ತು. ಆ ಚಿರತೆ ಅಲ್ಲಿರುವುದು ಕೇವಲ ಆಕ್ಷಸಿಕವೆಂದು ತೀರ್ಮಾನಿಸಿದೆ. ಇತರ ಬೊಂಬು ಕಡಿಯವವರೂ ಯೇಗನೂ ಕಣ್ಣಾರೆ ಮುಲಿಯನ್ನು ಕಂಡಿರುವಾಗ ಈ ಚಿರತೆ ಹೇಗೆ ನರಭಕ್ತಕನಾಗಲು ಸಾಧ್ಯ. ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪಾಡಿಗೆ ತಾನು ತಿರುಗಾಡುವ ಈ ಚಿರತೆಗೆ ಮಾಂಸದ ವಾಸನೆ ಸಿಕ್ಕು ಏನಾದರೂ ಉಂಟ ದೊರೆತೇತೇ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲು ಇಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆಯವೇ!

ಚಿರತೆಗೆ ಟಾಚೆನ ಕಣ್ಣಪಕ್ಕವ ಪ್ರಕಾಶ ಬೇಸರ ತಂದಿರಬೇಕು. ಅದು ಅಸಹನೆಯಿಂದ ಎದ್ದು ನಿಂತು ನಮ್ಮತ್ತು ಬಮ್ಮೆ ತಿರುಗಿ ಕೇಸ್ ಎಂದು ಗುರುಗುಟ್ಟಿ ತನ್ನ ಪಾಡಿಗೆ ತಾನು ಹೊರಟುಹೋಯ್ತು. ಆ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮೆ ಇರವಿನ ಬಗ್ಗೆ ಅದಕ್ಕೆ ಜುಗಪ್ಪೇಯಾಗಿದ್ದು ಅದರ ಪ್ರತಿ ಯೊಂದು ಜಲನೆಯಲ್ಲೂ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತೇತ್ತು. ನಮ್ಮ ಸಾನಿಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಅದು ಉಂಟಮಾಡಲಬೇಕ್ಕಿಸದೆ ಎದ್ದು ತನ್ನ ದಾರಿ ತಾನು ಹಿಡಿದಿತ್ತು. ನಾನು ಅದು ಅತ್ತ ಹೋದೊಡನೆ ಟಾಚ್ ಬೆಳಕನ್ನು ನಂದಿಸಿದೆ. ಇಲ್ಲೇ ಎಲ್ಲಾದರೂ ನರಭಕ್ತಕ ಇದ್ದರೆ ಈ ವೇದಿಗಾಗಲೇ ಅದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಸುಳಿವು ದೊರೆತೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಬಹುಶಃ ಟಾಚ್ ಬೆಳಕಿನಿಂದ ಅದು ಒಡಿಯೂ ಹೋಗಿರಬಹುದು. ಅಥವಾ ನಮ್ಮನ್ನು ಮುಗಿಸಲು ಇಲ್ಲೇ ಎಲ್ಲಾದರೂ ಹುದುಗಿ ಕುಳಿತು ಸಂಚು ಮಾಡುತ್ತಲೂ ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ಆ ಚಿರತೆ ವರ್ತಿಸಿದ ರೀತಿ ನೋಡಿದರೆ ನನ್ನ ಈ ಕಲ್ಪನೆ ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದೆನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಆ ಚಿರತೆಗೆ ಯಾವುದೇ ಭೀತಿ ಉದ್ದೇಗಗಳೂ ಇದ್ದಂತೆ ತೋರಲಿಲ್ಲ. ಅದರ ಆಜಣ್ಣ ಶತ್ರುವಾದ ಹುಲಿ ಅಲ್ಲಿಲ್ಲಾದರೂ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಅದು ಖಂಡಿತ ಅಪ್ಯೋಂದು ವಿರಾಮದಲ್ಲಿ ಮ್ಯಾಕ್ಸಿಕೆಲ್ಸ್‌ತ್ರಾ ನಿರ್ವಹಿಸಿದಂದ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ನೀಲಿ ನೊಣಗಳು ಮತ್ತೆ ಸದ್ದಿಲದೆ ಹೊಂದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತವು. ಅಂತೆಯೆ ನಾವು ಕೂಡ ಕುಳಿತೆವು. ಮಿಣುಕು ಹುಳುಗಳು ವಳ್ಳ ವಳ್ಳ ಎಂದು ತಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕ ದೊಂದಿಗಳನ್ನು ಹೊತ್ತಿಸುತ್ತಾ ಆರಿಸುತ್ತಾ ನಮ್ಮ ಸುತ್ತ ಹಾರಾಡಿದವು. ಚಳಿ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಹೋಯ್ತು. ನಮ್ಮ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕ ಹರಿದಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಹುಳು ಹುಪ್ಪಟೆಗಳು ನಿಶ್ಚಲವಾಗುತ್ತೆ ಬಂದವು. ಬಹುಶಃ ಅವಕ್ಕಿ ಚಳಿಯ ಹೊಡಿತ ತಾಗಿರಬಹುದು. ಸೋಳಿಗಳೂ ತಮ್ಮ ಕಾಟವನ್ನು ಗಣನೀಯವಾಗಿ ಕಡಮೆ ಮಾಡಿದ್ದವು. ಮಿಣುಕು ಹುಳುಗಳ ದೊಂದಿ ದೀಪಗಳೂ ವಿರಳವಾದವು.

ನರಭಕ್ತಕ ಬರುವುದಿದ್ದರೆ ಬಹು ಮುಂಚೆಯೇ ಚೆರತೆ ಬರುವು
ದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲೇ ಬರಬೇಕಿತ್ತು! ಬಹುಶಃ ಅದು ಮತ್ತೆ ತಿನ್ನಲು ಹೋಗಕೂ
ಡದೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿತ್ತೋ ಏನೋ!

ಕಾಲ ಒಂದೇಸಮು ಮುಂದೆ ಸರಿಯಿತು. ನಿದ್ದೆಗೆಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ
ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಜೋಮು ಹಿಡಿದಂತಾಯ್ತು. ಕೊಂಚ ಅಜಾಗರೂಕನಾದೆ. ಏಕೆಂದರೆ
ಏನೋ ಕ್ಷೀಣ ಶಬ್ದ ಒಂದೆರಡು ಸಾರಿ ಕೇಳಿದಂತಾದರೂ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ
ಅದು ಸರಿಯಾಗಿ ಧಾವಿಂಬಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮರುಕ್ಷಣ ಸಂಪೂರ್ಣ ಎಚ್ಚೆತ್ತು
ಜಾಗೃತನಾದೆ!

ನಾವು ಕುಳಿತಿದ್ದ ಹುಲ್ಲಿನ ಪೊದೆಯನ್ನು ಎಂಥದೋ ಸಮೀಪಿಸಿತ್ತು.
ನಾನು ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲ. ಕೊಂಚ ಎಡಕ್ಕೆ. ಪಕ್ಷದಿಂದ ಹುಲ್ಲನ್ನು ತಿಕ್ಕಿದ
ಸದ್ದು. ಭಾರವಾದ ಪ್ರಾಣಿಯೊಂದು ಕಾಲಿನಿಂದ ಹುಲ್ಲನ್ನು ಒತ್ತಿದ ಹಾಗೆ.
ಹುಲ್ಲು ಮುರಿಯವಾಗಿನ ಚಿಟ್ಟಿಚಿಟ್ಟಿ ಎನ್ನುವ ಕ್ಷೀಣವಾದ ಶಬ್ದ!

ಅದೇನೇ ಇರಲಿ, ಆ ಸದ್ದು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ನಿಂತಿತು!

ನರಭಕ್ತಕ ನಮ್ಮೆ ಇರುವಿಕೆಯನ್ನು ವರ್ತೆ ಮಾಡಿತೆ? ಮಾಡಿಯೇ
ಇರಬೇಕು. ಬಹುಶಃ ಈಗ ಕುಳಿತು ನಮ್ಮೆ ಮೇಲೆ ಒಮ್ಮೆಲೆ ನೆಗೆಯಲು
ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದೆಯೆ? ನನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಮಾರನೆಯ ಕ್ಷಣವೇ ಉತ್ತರ ದೊರೆ
ಯಿತು. ಹುಲ್ಲಿ ನಮ್ಮೆ ಅತಿ ಸಮಿಪದಿಂದ ಒಮ್ಮೆ ಮೆಲ್ಲಿಗೆ ಗುರಸುಟ್ಟಿತು.
ನಮಗೆ ಕೊಂಚವೂ ಸುಳಿವೇ ಕೊಡದೆ ನಷ್ಟಿಂದ ಕೇವಲ ಹತ್ತು ಅಡಿ ದೂರ
ದೊಳಗೆ ಹುಲ್ಲಿ ಬಂದಿತ್ತು.

ನಾನು ನನ್ನ ಟಾಚ್‌ನ ಗುಂಡಿಯನ್ನು ಮೆಲ್ಲನೇ ಒತ್ತಿದೆ. ಬೆಳಕು
ಬಿದ್ದ ತಕ್ಷಣ ನನ್ನೆ ದುರಿನ ಹುಲ್ಲು ಒಮ್ಮೆ ಬಲವಾಗಿ ಅತಿತ್ತ ತುಯ್ದಾಡಿತು.
ಎಂಥದೋ ಕಂಡು ಬಣ್ಣಿದ ಆಕೃತಿಯೊಂದು ನನ್ನೆ ದುರಿಂದ ಜಿಗಿದು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ
ಮಾಯವಾಗಿದ್ದು ಕಂಡಿತು. ಮರುಕ್ಷಣ ಹುಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕಿವಿ ಬಿರಿಯವಂತೆ
ಫೌಜಿಗಿತು.

ನಾನು ನನ್ನ ಟಾಚ್‌ ಅರಿಸಿದೆ. ಹುಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಭಯಂಕರ
ಕಂರಶಕ್ತಿಯ ಪ್ರದರ್ಶನ ನೀಡತೋಡಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಾಪಟ್ಟೆ ಕೋಪ ಬಂದಿತ್ತು.
ಅಂತೆಯೆ ಭಯವೂ ಆಗಿತ್ತು. ನಾನು ಅದರತ್ತ ಕೊಂಚ ಮೊದಲೇ ಟಾಚ್‌
ಬಿಟ್ಟಿನೆಂದು ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅದು ಇನ್ನೂ ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತೇನೋ
ಬಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಮೊದಲೇ ಟಾಚ್‌ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದು ಒಳ್ಳೆಯದೇ
ಆಯ್ದಿಂದು ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅದು ಹಿಂದಿರುಗಳಾರದಮ್ಮು ಹತ್ತಿರ
ಬಂದಾಗ ನಾನು ಅದಕ್ಕೆ ಟಾಚ್‌ ಹಾಕಿ ಗಾಬರಿ ಮಾಡಿದರೆ ಅದು ನಮ್ಮೆ
ಮೇಲೆ ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡದೆ ವಿಧಿಯೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ.

ತಿಮ್ಮಯ್ಯ ಕೋವಿ ಸಿದ್ಧಮಾಡಿ ಹುಲಿ ಘರ್ಚೀಸುತ್ತಿರುವ ಕಡೆಗೆ ಮುಖ ಮಾಡಿ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದ. ನರಭಕ್ತಕ ಗುರುಗುಡುತ್ತಾ ಭೀಕರವಾಗಿ ಘರ್ಚೀಸುತ್ತ ನಮಗೆ ಸುತ್ತು ಬರಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಅದು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಹಾರಲು ಬೇಕಾದ ಧೈರ್ಯವನ್ನು ಘರ್ಚೀಸಿ ಘರ್ಚೀಸಿ ಒಗ್ಗುಡಿಸಿಕೊಳ್ಳತ್ತಿತ್ತೆಂದು ಕಾಣತ್ತದೆ. ಅಥವಾ ಘರ್ಚನೆ ಕೇಳಿ ಬೇದರಿ ನಾವು ಅಲ್ಲಿಂದ ಕಾಲ್ತಿಜಲಿ ಎಂದು ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತೋ ಎನೋ!

ನಾವು ಕೊಂಚೆ ಹೊತ್ತು ಹುಲಿ ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡಲು ಮುಂದೆ ಬರಬಹುದೆಂದು ಕಾಯ್ದೇವು. ಆದರೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಕೊಂಚೆ ಹೊತ್ತಿನ ಅನಂತರ ಅದು ಘರ್ಚನೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ಗುರುಗುಡುತ್ತಾ ಸುತ್ತಲಾರಂಭಿಸಿತು. ಅದು ಹುಲ್ಲಿನೊಳಗೆ ನಾವೆಯ್ಯ ಜನ ಅವಿಶ್ವೇವರೆಂದು ತೀಳಿಯಲೆಂದೇ ಆ ರೀತಿ ಸುತ್ತುತ್ತಾ ಗುರುಗುಡುತ್ತಿತ್ತೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬನೇ ಒಬ್ಬ ಇದ್ದರೆ ಅದು ಸುಲಭವಾಗಿ ಮೇಲೆರಗಿ ಗೋಣ ಮುರಿದು ಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಜನರಿರಬಹುದೆಂದು ಅನುಮಂತ ಉಂಟಾಗಿತ್ತು!

ಇದು ಸುಮಾರು ಕಾಲು ಗಂಭೀರವರೆಗೆ ನಡೆಯಿತು. ಹುಲಿ ಘರ್ಚೀಸುತ್ತ ಸುತ್ತುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮುಂದೆ ಬರಲೂ ಇಲ್ಲ. ಅದೊಂದು ಇಬ್ಬರ ಎದೆಗಾರಿಕೆಯ ಹಣಾಹಣಿಯಾಗಿ ಪರಿಣಿಸಿತು. ನನಗೆ ತಾಳೆ ನಶಿಸಿತು.

ನಾನು ಅದರ ಗಮನ ಸೆಳೆಯಲು ಬಂದು ಉಪಾಯ ಹೂಡಿದೆ. ತಿಮ್ಮಯ್ಯನಿಗೆ ಇಲ್ಲೋ ಸದ್ದಿಲ್ಲದೆ ಕುಳಿತ್ತಿರಲು ಹೇಳಿ ನಾನು ಎದ್ದು ಬೊಂಬು ಕಡಿಯವವರ ಬಿಡಾರಗಳತ್ತ ಹೊರಟೆ. ಹುಲಿ ಬಹುಶಃ ನನ್ನನ್ನ ಹಿಡಿಯಲು ಹಾಗಾದರೂ ಮುಂದಾದಿತೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದೆ. ಅಥವಾ ನಾನು ಅತ್ತ ಹೊದುದರಿಂದ ಅದು ಸತ್ತವನ ಉಳಿಕೆಯನ್ನು ತಿನ್ನಲು ಬಂದು ತಿಮ್ಮಯ್ಯನ ಗುಂಡಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳುವುದೂ ಸಾಧ್ಯವಿತ್ತು.

ನನ್ನ ಮಿತ್ರ ನನ್ನ ಕೈ ಹಿಡಿದೆಂದು "ಮೂರ್ಖನಂತೆ ವರ್ತಿಸ ಬೇಡ" ಎಂದು ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿದ. ನಾನವನಿಗೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತುಕೋ ಎನ್ನುವಂತೆ ಬೆನ್ನ ತಟ್ಟಿ ಎದ್ದು ಬಂದು ನಿಮಿಷ ನಿಂತಿದ್ದೆ. ಕಾಲಿನ ರಕ್ತಚಲನೆಯೆಲ್ಲ ಸರಿಹೋದನಂತರ ಬೊಂಬು ಕಡಿಯವವರ ಬಿಡಾರಗಳ ಕಡೆಗೆ ಸಶಭ್ವವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚೆ ಇಡತೋಡಗಿದೆ.

ನರಭಕ್ತಕನ ಮೇಲೆ ಇದರ ಪರಿಣಾಮ ಹೂಡಲೇ ಆಯ್ದು. ಕೇವಲ ಗುರುಗುಟ್ಟಿದ್ದ ಅದು ಮತ್ತೆ ಭೀಕರವಾಗಿ ಘರ್ಚೀಸುತ್ತಾ ನನ್ನನ್ನ ಹಿಂಬಾಲಿಸಲಾರಂಭಿಸಿತು. ನಾನು ಕೇವಲ ನಕ್ಕತ್ತಗಳ ಬೆಳಕಿನ ಕತ್ತಲ್ಲಿ ನಡೆಯತ್ತಿದ್ದೆನೆಂಬುದನ್ನು ಡ್ರಾಪಕವಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ. ನಾನು ಬೇಕೆಂದೇ ಹುಲಿಯನ್ನು

ಗಾಬರಿಗೋಳಿಸದಿರಲು ನನ್ನ ಟಾಚ್‌ ಆರಿಸಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದೇ. ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಮಾತ್ರ ಚಿಗಡಾಯಿಸಿತು.

ನಾನು ಸುಮಾರು ಇವ್ವತ್ತು ಗಡ ನಡೆದಿರಬಹುದು, ನರಭಕ್ಷುಕೆ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಎರಗಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಧೈಯರ್ ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ಮನುಗ್ಗಳಾರಂ ಭಿಸಿತು. ಅದು ಗಲಾಟೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಮುಂದುವರಿಯತ್ತಿದ್ದುದು ನನ್ನ ಸುದ್ದೇವ. ಅದು ಸದ್ಯಗದ್ದಲವಿಲ್ಲದೆ ಆ ತೀಮಾರ್ನ ತಗೋಂಡು ಮುಂದೆ ಬಂದಿದ್ದರೆ ನನಗೆ ಅದು ಯಾವ ಕಡೆಯಿಂದ ಮೇಮೇಲೆ ಹಾರುತ್ತದೆಂದೂ ಉಹಿಸಲಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಚಿರಪರಿಚಿತ "ಪ್ರಾಘ ಪ್ರಾಘ ಪ್ರಾಘ" ಸದ್ಯ ಕೇಳಿಸಿತು. ಹುಲಿ ತನ್ನ ಅಂತಿಮ ದಾಳಿ ಮಾಡಲು ಚೊನೆಯ ಬಾರಿ ಈ ಸದ್ಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ನಾನು ಕೋವಿ ಹೆಗಲಿಗೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಗಿರಕಿ ಹೊಡೆದು ತಿರುಗಿ ಎಡ ಹೆಚ್ಚೆರಳಿನಿಂದ ಟಾಚ್‌ ಒತ್ತಿದೆ. ನನ್ನ ಟಾಚ್‌ನ ಪ್ರಕಾಶ ಕೋಪದಿಂದ ಬಾಯಿ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಕುಪ್ಪಳಿಸಿ ನುಗ್ಗಿತ್ತಿದ್ದ ನರಭಕ್ಷುಕನ ಮೇಲೆ ಬಿತ್ತು.

ಅದು ಕುಪ್ಪಳಿಸುವಾಗ ಗುರಿ ಹಿಡಿಯವುದು ಕಪ್ಪಾಡಕ್ಕಾಗಿ ಗುಂಡು ಹಾರಿಸಲು ಸಮಯ ಕಾಯುತ್ತಿರಬೇಕಾದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ವೇಚಾಟದ ಪ್ರಸಂಗಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡೆ. ನನ್ನ ಮುಖಿದ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣ ಕುರುಡಾಗುವಂತೆ ಬೆಳಕು ಬಿತ್ತು. ಹುಲಿ ಕೋವಿ ಇತ್ಯಾದಿಗಳೆಲ್ಲ ಆ ಕಣ್ಣ ಕುಪ್ಪುವ ಪ್ರಕಾಶಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಕಾಣಿಸದೆ ಹೋದವು. ತಿಮ್ಮಯ್ಯ ತನ್ನ ಬಳಿ ಇದ್ದ ಟಾಚ್‌ ಹತ್ತಿಸಿ ನೇರವಾಗಿ ನನ್ನ ಮುಖಕ್ಕೇ ಹಿಡಿದುಬಿಟ್ಟಿದೆ.

ಮರುಕ್ಕಣ ಎಲ್ಲವೂ ಕತ್ತಲ ಸಮರ್ಪದಲ್ಲಿ ಮುಖಿಗೆತು. ತಿಮ್ಮಯ್ಯನ ಟಾಚಿಗೆ ಮರೆ ಹಿಡಿಯಲು ನನ್ನ ಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುರಿಂದ ನನ್ನ ಟಾಚ್‌ ಬೆಳಕು ನಂದಿಹೋಯ್ತು. ತಿಮ್ಮಯ್ಯನ ಟಾಚ್‌ ಬೆಳಕು ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಬಿಸಿಲ ಕೋಲಿನಂತೆ ಹುಲಿಯತ್ತ ಸರಿಯಿತು. ಅದರ ಪ್ರಕಾಶದಲ್ಲಿ ಹುಲಿ ನನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಹಾರಲು ಕೌಚಿ ಕುಳಿತಿದ್ದು ಕಾಣಿಸಿತು. ತಲೆಯನ್ನು ನೆಲಮಟ್ಟಿಕ್ಕೆಳಿಸಿ ಬಾಲ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ನನ್ನತ್ತ ಜಿಗಿಯಲು ಸಿಧ್ಧವಾದ ಹುಲಿಯ ಭಂಗಿ ನನಗೆ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ಕಂಡಿತು. ತಿಮ್ಮಯ್ಯನ ಟಾಚ್‌ ಬೆಳಕಿನಿಂದ ಚಕಿತಗೊಂಡ ಹುಲಿ ಕೊಂಚ ತಡ ಮಾಡಿತು.

ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಕಿವಿ ಕೆಪ್ಪಾಗುವಂತೆ ತಿಮ್ಮಯ್ಯನ ಬಳಿ ಇದ್ದ ದೊಡ್ಡ ಗುಂಡಿನ ರ್ಯಾಫಲ್ ಆಭರಿಸಿತು. ತಿಮ್ಮಯ್ಯನ ರ್ಯಾಫಲ್ಲಿನ ಹೈ ವೆಲಾಸಿಟಿ ಗುಂಡು ತಾಗಿದ ಜೋರಿಗೆ ಅಡ್ಡಶ್ಯ ಪಾದ ಬಂದು ಭಯಂಕರ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ನರಭಕ್ಷುಕ ನನ್ನ ಬದ್ದಂತೆ ಹುಲಿ ತತ್ತರಿಸಿತು. ಹುಲಿಯ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆಲ್ಲೋ ತಿಮ್ಮಯ್ಯನ ಗುಂಡು ತಾಗಿರಬೇಕು. ಆ ಘಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಹುಲಿಗೆ ನೇರವಾಗಿ ತೀರಾ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ

ನಿಂತಿದೆ. ಹುಲಿ ತನ್ನಲ್ಲಾ ಕೋವ ದ್ವೇಷಗಳೊಂದಿಗೆ ಮಿಂಚಿನ ವೇಗದಲ್ಲಿ ನನ್ನತ್ತ ನುಗ್ಗು. ನಾನು ಎರಡು ಗುಂಡುಗಳನ್ನು ಅದರ ತೆರೆದ ಬಾಯಿಗೇ ನಳಿಗೆ ಇಟ್ಟು ಹೊಡೆದಾಗ ನನ್ನ ಟಾಚೆನ ಪ್ರಕಾಶ ಅದರ ಕಣ್ಣಗಳನ್ನು ಕುಕ್ಕಿರಬೇಕು. ನನ್ನ ಎರಡನೆಯ ಗುಂಡು ತಾಗಿದಾಗ ಅದು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ನನ್ನ ಕಾಲ ಬುಡದಲ್ಲಿ ಇತ್ತು.

ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ತಿಮ್ಮಿಯ್ಯನ ರೈಫಲ್ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಘರ್ಜೆಸಿ ಕಿಡಿಕಾರಿತು. ಅದರೆ ಅದು ಹುಲಿಗೆ ತಾಗಿದೆ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನೆಲಕ್ಕೆ ತಾಗಿ ಶುಯ್ಯೋ ಎಂದು ಕಿವಿ

ಕೊಯ್ಯವಂತೆ ಸಿಳ್ಳ ಹಾಕತ್ತೆ ಜಿಗಿದುಹೋಯ್ಯ ನಾನು ಕೃಲಾದಪ್ಪ ವೇಗ ದಲ್ಲಿ ಗಾಯಗೊಂಡು ಸಾಯತ್ತಿರುವ ಹುಲಿಯ ದಾಡೆಗಳಿಂದ ದೂರಪಿರಲು ಒಡಿದೆ. ಆದರೆ ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಹುಲಿಯ ತಟ ಮುಕ್ಕಾಯಿದ ಹಂತದಲ್ಲಿತ್ತು.

ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಹುಲಿಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿದ ಕೀರ್ತಿ ತಿಮ್ಮಯ್ಯನಿಗೆ ಸಲ್ಲಬೇಕು. ಅದು ಇನ್ನೇನು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಚಿಮ್ಮಲಿದ್ದಾಗ ತಿಮ್ಮಯ್ಯ ಹೊಡೆದ ಗುಂಡು ಅದರ ಪಕ್ಕಾಗಳನ್ನು ಪುಡಿಪುಡಿ ಮಾಡಿತ್ತು. ಅದಲ್ಲದೆ ಮರುನಿಮಿಷ ಆತ ಮತ್ತೊಂದು ಗುಂಡನ್ನು ಹೊಡಿದಿದ್ದು. ನನ್ನ ಗಾಬರಿ ಗಲಾಟೀಗಳಲ್ಲಿ ಅದು ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ ಆತನ ಎರಡನೆಯ ಹೊಡೆತ ಹುಲಿಯ ಭುಜದ ಮೂರ್ಕಾಗಳನ್ನು ಪುಡಿ ಮಾಡಿತ್ತು. ನಾನು ಹೊಡೆದ ಎರಡು ಗುಂಡುಗಳೂ ಅದರ ತಲೆಯ ಹಿಂಬದಿಯನ್ನು ಡೊಗರು ಬೀಳಿಸಿದ್ದುವು. ನನ್ನ ಮಿತ್ರನ ಮೂರನೆಯ ಗುಂಡು ಮಾತ್ರ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತಪ್ಪಿ ನೆಲಕ್ಕೆ ಹೊಡೆದಿತ್ತು.

ತಿಮ್ಮಯ್ಯನ ಸಂತೋಷ ಸಂಪೂರ್ಣಗಳಿಗೆ ಮೇರೆಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕೋವಿ ಹಿಡಿದು ಶಣಿಯತ್ತಾ ಹುಲಿಗೆ ಸುತ್ತು ಬಂದು ಕೊಡಗರ ಯುದ್ಧಸ್ತಕ್ತಾ ಮಾಡಬೋಡಿದರ. ನನ್ನ ಎರಡು ಗುಂಡುಗಳೂ ತಿಮ್ಮಯ್ಯನ ಹೈ ವೆಲಾಸಿಟಿ ಗುಂಡುಗಳೂ ಹುಲಿಯ ಚರ್ಮವನ್ನು ಸಾಕಪ್ಪ ವಿರೂಪಗೋಳಿಸಿದ್ದುವು. ಇವ್ವು ವುದನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸದೆ ತಿಮ್ಮಯ್ಯ ಇಂಥ ನರಭಕ್ಷಕ ಹುಲಿಯನ್ನು ಇಂಥ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಹೊಡೆದುದನ್ನು ನಾನು ಕೇಳಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳತ್ತಾ ನಲ್ಲಿದ. ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಇಂಥ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ನರಭಕ್ಷಕ ಹುಲಿಯನ್ನು ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ನಾನು ಶಿಕಾರಿ ಮಾಡಬಯಸುತ್ತೇನಾದರೂ ತಿಮ್ಮಯ್ಯ ನಿಷ್ಠ ಸಾಫನದಲ್ಲಿ ನಾನಿರಬಯಸುತ್ತೇನೆಯೇ ವಿನಿಃ ಆ ಸನ್ನಿವೇಶದ ನನ್ನ ಅಪಾಯಕರ ಸ್ಥಿತಿ ಯಾರಿಗೂ ಬೇಡ!

ಬ್ರಹ್ಮಾ ಪ್ರಾಕಾಶನದ ಶ್ರವಣಿಗಳನ್ನು ಪೋಸ್ಟ್ ಮುಖಾಂತರ ತಂಡಿಕೊಳ್ಳಬವಂಗ
ಅಂಚ ದಢ್ಣ ನಾವೀ ಥಂಡಿ ಬ್ರಹ್ಮಾ ಕಳಿಸುತ್ತೇವ ಒದುಗರು ತಮ್ಮ ವಿಳಾಸ ಕಳಿಸಿದ್ದೀರ್ ನವ್ಯ
ಹಾಗೂ ಇತರ ಪ್ರಾಕಾಶನದ ಬ್ರಹ್ಮಾಗ್ರಹ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಉಚಿತವಾಗ ಕಳಿಸುತ್ತೇವ

• ಸಾರ್ಥ ಅಭಿಭೂತ ಅವರ ಬ್ರಹ್ಮಾಗ್ರಹ

ಚಂಪ್ರಗಿರಿಯ ತೀರದ್ದೀ (ಕಾದಂಬರಿಗಳು)

ಸಹನಾ

ಬ್ರಹ್ಮಾಗ್ರಹ

ತಃ ಒಡೆದ ದೋಷಯಲಿ

ಚಪ್ಪಲಿಗಳಿ(ಕಥಾ ಸಂಕಲನಗಳು)

ಪಯಂ ಮತ್ತು ಇತರ ಕಥಿಗಳು

ಕಂಫಿಷನ್ ಚಂಪ್ರ ತೇಜಸ್ಸಿಯವರ ಕೃತಿಗಳು

ಸ್ವಗತ ಲಹರಿ (ಕವನ ಸಂಕಲನ)

ಯಮಾ ಪ್ರಶ್ನ (ನಾಟಕ)

ಹುಲಿಯೂರಿನ ಸರಹದ್ದು (ಕಥಾ ಸಂಕಲನ)

ಅಬಂಡೂರಿನ ಪೋಸ್ಟ್ ಸ್ಯಾಫೀಸ್

ಕಿರಗೂರಿನ ಗಯಾಂಧಿಗಳು

ಸ್ವರೂಪ (ಕಾದಂಬರಿ)

ನಿಗೂಢ ಮನಷ್ಯರು

ಕವಾರಿಯೋ

ಚಿದಂಬರ ರಹಸ್ಯ

ಅಲ್ಲಿಮಾರಿಯ ಅಂದಮಾನ

ಪರಿಸರದ ಕಥಿ

ಮಿಸ್ತಿಂಗ ರಿಂಗ್

ವಿರೋಧೈನ ಚಿಟ್ಟ ಮತ್ತು ಇತರ ಕಥಿಗಳು

ಪ್ರೈಮಿಂಗ ಸಾಸರ್ ०

ಪ್ರೈಮಿಂಗ ಸಾಸರ್ ೯

ವಿಸ್ತೃಯ ೦

(ಕಂಫಿಷನ್ ಚಂಪ್ರ ತೇಜಸ್ಸಿ, ಪ್ರದೀಪ ಕಂದಿಗೆ)

ವಿಸ್ತೃಯ ೨

(ಕಂಫಿಷನ್ ಚಂಪ್ರ ತೇಜಸ್ಸಿ, ಪ್ರದೀಪ ಕಂದಿಗೆ)

కుటుంబ రథమార్గమ(0)

ప్రాణీ కుటుంబ రథమార్గమ విషయములు

ప్రాణీ కుటుంబ రథమార్గమ

ప్రాణీ కుటుంబ రథమార్గమ